

தமிழாய்வு

பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார்
நூற்றுண்டு நீனவு மலர்

“திட்பமும் நுட்பமும்”

பொதுப்பதிப்பாசிரியர் :
பேராசிரியர் டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன்,
எம்.ஏ., எம்.லிட்., பிஎச்.டி.,
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.

உதவி :

தமிழ்த்துறை ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும்

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

1978

முதற்பதிப்பு : 1978

தமிழாய்வு கிடைக்குமிடம் :

பதிவாளர்,
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்,
சென்னை-600 005.

நூல்களை மதிப்பீடு செய்வதற்கும், மாற்றிக் கொள்வதற்கும்
(Exchange) அனுப்பவேண்டிய இடம் :

பதிப்பாசிரியர், "தமிழாய்வு"
சென்னைப் பல்கலைக் கழக இணைவகம்,
சென்னை-5.

© சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.

அச்சிட்டோர் :

அவ்வை அச்சுக்கூடம்,
சென்னை-600 013.

TAMILĀYVU

(Annals of Tamil Research)

“CLARITY AND PRECISION”

General Editor :

DR. C. BALASUBRAMANIAN, M. A., M. Litt., Ph. D.,
Professor and Head of the Department of Tamil,
University of Madras

Assistance :

STAFF & STUDENTS OF THE DEPARTMENT OF TAMIL

DEPARTMENT OF TAMIL

UNIVERSITY OF MADRAS

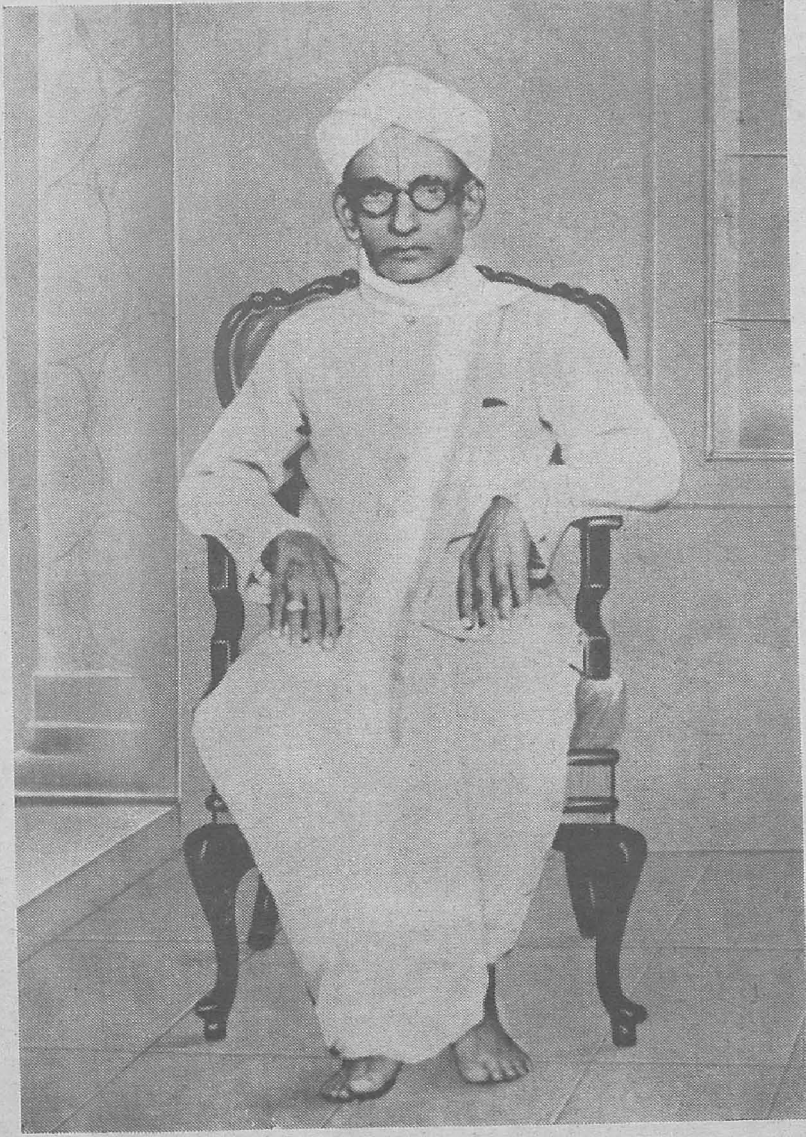
1978

டாக்டர் மால்கம் ச. ஆதிசேஷய்யா

துணைவேந்தர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
(1975 — 1978)

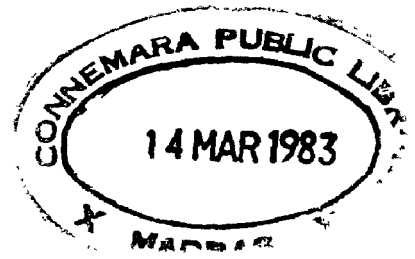

மு. இராகவையங்கார்

தோற்றம் : 1878

மறைவு : 1960

பதிப்புரை,

ஆண்டுக்கு இருமுறை வெளிவரும் தமிழாய்வு இதழ் வரிசையில் இது 1978 ஆம் ஆண்டுக்குரிய முதல் வெளியீடாகும். இந்த வெளியீடு வரும் இந்நாள் வரலாற்றுச் சிறப்புடையதாகவும் உள்ளது. சென்ற ஜூலை மாதத்துடன் நூற்றாண்டு நிறைவினைப் பெற்றுள்ள பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார் அவர்களின் நினைவினைப் போற்றும் மலராக இது மிளர்கின்றது.

பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதியின் தொடக்க காலம் முதல் அது நிறைவுறுவது வரையில் தொடர்ந்து பணியாற்றிய பெருந்தகையாராவார். தமிழ் வளர்த்த சேதுபதிகளின் திருநகரான இராமநாதபுரத்தில் பிறந்து, பெரும்புலமை பெற்று, சேது மன்னர் ஆதரவு பெற்று, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பத்திரிகாசிரியராகவும் பணியாற்றியவர்.

தமிழ் இலக்கிய—சாசன ஆராய்ச்சிகளுக்கு முன்னோடியாய்ப் பற்பல அரும்பொருள்களுக்கு இவர்கள் கண்டுள்ள விளக்கங்களை ஆராய்ச்சித் தொகுதி, சாஸன தமிழ்க்கவி சரிதம் முதலியவற்றிற்கு காணலாகும். முதுமையில் திருவிதாங்கூர்ப் பல்கலைக் கழகப் (கேரளப் பல்கலைக் கழகம்) பேராசிரியராயும் விளங்கினார்கள். இப் பெரியார் பிறந்து நூற்றாண்டுகள் நிறைவுற்ற இப் பெருநாள் புலவர் உலகம் மதித்துப் போற்றத்தக்க நன்னாளாகும்.

தமிழாய்வின் இந்த ஏழாவது தொகுதியை இப் பெரியாரின் நூற்றாண்டு நினைவு மலராகப் படைக்கின்றோம். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தராய் விளங்கிய டாக்டர் மால்கம் எஸ். ஆதி சேஷய்யா அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தியுடன் இம்மலர் தொடங்குகிறது.

பேராசிரியரின் மகள் வயிற்றுப் பெயரரும் ஆக்கிராப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராயிருந்து ஓய்வு பெற்றுள்ளவருமாகிய டாக்டர் ஜே. பார்த்தசாரதி அவர்கள் பேராசிரியர் மு. இராகவையங்காரின் வாழ்க்கையும் தொண்டுகளும் குறித்து அரியதொரு ஆய்வுரை வழங்கியுள்ளார்கள். திருவனந்தபுரத்தில் பேராசிரியரிடம் பணிபுரிந்த பல்கலைக் கழகக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர்

ஆர். வீரபத்திரன் அவர்கள் மலையாள நாட்டில் அவர்கள் புரிந்த தமிழ்த் தொண்டுகளை நமக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள். அமரர் பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார் வாழ்நாளில் எழுதி இதுவரை வெளியாகாதிருந்த 'முற்சங்கமும் பிற்சங்கமும்' என்னும் ஆய்வுரையை அவர்களுடைய திருக்குமாரர் மாணமதுரை வழக்கறிஞர் திரு. நாராயணையங்கார் அவர்கள் உதவியுள்ளார்கள். பேராசிரியரின் நினைவுமலர் சிறப்புற அவர்களோடு தொடர்பு கொண்ட அன்பர்கள் என்வேண்டுகோளுக்கு இணங்கிக் கட்டுரை முதலியன வழங்கியமைக்குத் தமிழ்த் துறையின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், கட்டுரைப் பகுதியில் 'காவிய உலகில் அகவற்பா' குறித்தும், 'சொல்லாக்க முறைகள்' குறித்தும் இரு கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. காலப்போக்கில் அகவற்பாவின் வரலாறும் வளர்ந்துவரும் நம் மொழியில் புதுச் சொற்களை மரபுவழி ஆக்குதற் குரிய வழிவகைகளும் இவற்றால் புலனாகும்.

ஆய்வுக் கட்டுரைப் பகுதியை அடுத்து அமைந்துள்ளது அகராதி அடைவு. தமிழில் சொற்பொருள் காண முன்னோர் அமைத்த நிகண்டுகளின் தொகையும் சென்ற நூற்றாண்டு முதல் விரைவாக வளர்ந்து வரும் பல்வேறு வகை அகராதிகளின் அமைப்பும் பயனும் இந்த அடைவினால் விளக்கமாகும். இந்த அடைவினை ஏழு வகையாகப் பகுத்தும் அவ்வவற்றிற்குரிய நூல்களைத் தொகுத்தும் உருவாக்கியவர் தமிழ்த் துறையில் இப்பொழுது ஆய்வு மாணவராக இருந்துவரும் பெ. மாதையன் ஆவர். இவருடைய முயற்சி பெரிதும் பாராட்டத் தக்கது.

தமிழாய்வு வழி வெளியிடப்பட்டு வரும் அச்சில் வாரா அருந்தமிழ் நூல் வரிசையில் சேலம் தாலந்தீர்த்த செழியன் மஞ்சரி என்னும் பிரபந்தச் சுவடி ஏழாவது வெளியீடாகும். இதனை நன்கு பரிசோதித்துத் தக்க விளக்கக் குறிப்புகள், அகராதி முதலியவற்றுடன் புலவர்மணி மு. சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் பதிப்பித்துத் தந்துள்ளார்கள்.

'மஞ்சரி' பிரபந்த வகையுள் ஒன்று என்பதும், இவ்வகைக்கு இலக்கியமாக இது இப்பொழுது கிட்டியுள்ளது என்பதும் பிறவும் முகவுரைப் பகுதியால் விளக்கமாகும். அருணகிரிநாதர் முதலியோரால் குறிப்பிடப்பெற்ற மஞ்சரிப் பிரபந்தத்திற்கு ஓர் இலக்கியத்தைக் கண்டு வெளிப்படுத்திய பெருமை புலவர் மணி அவர்களையே சாரும்.

இறுதிப் பகுதியாகவுள்ள மதிப்புரை மாலை என்பது இக்கால இலக்கியத்தின் பகுதியாகும். அண்மையில் வெளிவந்த பல நூல்

களுக்குரிய மதிப்புரைகளைத் தமிழ்த் துறை ஆசிரியர்களும் ஆய்வு மாணவர்களும் எழுதியுள்ளார்கள்.

தமிழ்த்துறையில் கடந்த ஆறு மாதங்களில் நிகழ்ந்த சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் முதலியனவும் இறுதியில் தரப்பட்டுள்ளன.

தமிழாய்வினை உருவாக்கும் பொறுப்பினை முழுமையாய் ஏற்றுத் தக்க வகையில் அமைத்து அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்குத் துணையாயிருந்து வரும் புலவர் மணி திரு. மு. சண்முகம் பிள்ளையவர்களுக்குத் தமிழ்த் துறையின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சி. பாலசுப்பிரமணியன்

பொருளடக்கம்

- பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார் நூற்றாண்டு விழா
வாழ்த்துச் செய்தி. 1
—டாக்டர் மால்கம் எஸ். ஆதிசேஷ்யா

I ஆய்வுக் கட்டுரைப் பகுதி

1. தமிழாராய்ச்சிப் பெரும்புலவர் மு. இராகவையங்கார்
வாழ்க்கையும் தொண்டுகளும் 3
—டாக்டர் ஜே. பார்த்தசாரதி
2. பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார் மலையாள நாட்டில்
புரிந்த தமிழ்த் தொண்டு 33
—பேராசிரியர் ஆர். வீரபத்திரன்
3. முற்சங்கமும் பிற்சங்கமும் 42
—அமரர் பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார்
4. காவிய உலகில் அகவற்பா 48
—டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன்
5. சொல்லாக்க முறைகள் 53
—டாக்டர் பொன். கோதண்டராமன்

- II அகராதி அடைவு 1—50
—திரு. பெ. மாதையன்

- III அச்சில் வாரா அருந்தமிழ்-7
சேலம் தாலந்தீர்த்த செழியன் மஞ்சரி i—xvi + 1—44

- IV மதிப்புரை மாலை 1—32

- V தமிழ்த்துறைச் செய்திகள் 1—4

ஆய்வுக் கட்டுரைப் பகுதி

பொருளடக்கம்

- பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார் நூற்றுண்டுவிழா வாழ்த்துச் செய்தி 1
—டாக்டர் மால்கம் எஸ். ஆதிசேஷய்யா
1. தமிழாராய்ச்சிப் பெரும்புலவர் மு. இராகவையங்கார் வாழ்க்கையும் தொண்டுகளும் 3
—டாக்டர் ஜே. பார்த்தசாரதி
2. பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார் மலையாள நாட்டில் புரிந்த தமிழ்த் தொண்டு 33
—பேராசிரியர் ஆர். வீரபத்திரன்
3. முற்சங்கமும் பிற்சங்கமும் 42
—அமரர் பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார்
4. காவிய உலகில் அகவற்பா 48
—டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன்
5. சொல்லாக்க முறைகள் 53
—டாக்டர் பொன். கோதண்டராமன்

பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார் நூற்றாண்டு விழா வாழ்த்துச் செய்தி

டாக்டர் மால்கம் எஸ். ஆதிசேஷ்யா,
துணைவேந்தர்,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.

இந்நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சிறந்து விளங்கிய புலவர் பெருமகனார் பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார், அவர்களுக்கு நூற்றாண்டு விழா நடைபெற இருப்பது குறித்து என் மகிழ்ச்சியையும் பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் புலவர்களை உருவாக்கிய ஆசிரியராயும், அச்சங்கத்து வெளியீடான 'செந்தமிழ்'ப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராயும் அமர்ந்து இவர் செய்து வந்துள்ள தமிழ்ப் பணிகள் பலவாம்.

இவர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டுள்ள 'தமிழ் லெக்ஸிகன்' என்னும் பேரகராதியின் தொடக்கம் முதல் முடிவு வரையில் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதராய் அரும்பணியாற்றியுள்ளமை பெரிதும் போற்றுதற்குரியது. இதன் காரணமாக அந்நாளைய அரசாங்கம் இவருக்கு 'இராவ்சாகிப்' என்னும் விருதையும் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளது.

தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்கள் பற்றி இவர் வெளியிட்டுள்ள ஆராய்ச்சியுரைகள் பல. அன்றியும் வரலாற்றுச் சின்னங்களாக உள்ள சாசனங்களிலும் இவர் பெரும் பயிற்சியுடையவர் என்பதும் நோக்கத்தக்கது. 'இலக்கிய சாசன வழக்காறுகள்' என்னும் பொருள் பற்றிய பல்கலைக்கழகச் சொற்பொழிவில் சாசனங்கள் இலக்கிய ஆய்வுக்கு உதவுவதனை இவர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இதனை இப்பொழுது தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் அச்சிட்டு வெளியிட்டிருப்பதிலிருந்தே இதன் மதிப்புப் புலனாகும். இவருடைய கடைசிக் காலத்தில் ஆறு ஆண்டுகள் திருவிதாங்கூர்ப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

பற்பல நூல்களை எழுதியும், தொகுத்தும், பதிப்பித்தும் உதவியுள்ளார். திருக்குறளைப் பரிமேலழகர் உரையுடன் குறள்-பாடலைப்

போலவே குட்டையான வடிவில் முதன்முதல் (1910) பதிப்பித்து வழங்கியமை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர், தூத்துக்குடி வ உ. சிதம்பரம் பிள்ளை, சி. சுப்பிரமணிய பாரதியார், கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, மறைமலையடிகள், நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் போன்ற தமிழறிஞர் பெருமக்கள் பலரும் இவருடைய ஆராய்ச்சியுரைகள் குறித்து அவ்வப்பொழுது இவருக்கு எழுதியுள்ள கடிதங்கள் இவருடைய பெரும் புலமைக்குச் சிறந்த சான்றும். இவருடைய ஆராய்ச்சியுரைகளினால் இவரைத் 'தமிழ் ஆராய்ச்சியுலக முன்னோடி' என அறிஞர் புகழ்ந்துள்ளமை மிகவும் பொருத்தமாகும்.

அரும்பெருந் தொண்டுகள் பல புரிந்த புலவர் பெருமகனுக்கு நூற்றாண்டு விழா நடத்துவது அவருக்கு நாம் செலுத்தும் நன்றிக் கடனாகும். இவரது நூற்றாண்டு விழா சிறப்புற நடைபெற என்னுடைய நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(ஓ—ம்) .....

(மால்கம் ச. ஆதிசேஷய்யா)

1. தமிழாராய்ச்சிப் பெரும்புலவர் மு. இராகவையங்கார் வாழ்க்கையும் தொண்டுகளும்

டாக்டர் ஜே. பார்த்தசாரதி

(முன்னைத் தமிழ், மொழியியற் பேராசியர், ஆக்கிரா பல்கலைக்கழகம்)

நிகழும் 1978 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 26 ஆம் தேதி மு. இராகவையங்கார் அவர்கள் பிறந்து, நூறு ஆண்டுகள் நிறைவு பெறுவதால், அந்நன்னாளில் அவர்தம் சீரிய வாழ்க்கையையும் அரும்பெரும் தொண்டுகளையும் நினைவு கூரும் நல்வாய்ப்பு, பின் தலைமுறையினராகிய நமக்குக் கிட்டியுள்ளது. சென்ற தலைமுறைச் சூழ்நிலைகளைக் காலக் கண்ணாடி மூலம் நாம் நோக்கும்போது, அவர் புரிந்த இலக்கியத் தொண்டுகள் சுடர் விட்டு மிளர்கின்றன; தமிழ்க் கல்வி கேள்விகளின் இணையற்ற நிதியமாகவும் தமிழாராய்ச்சி செய்வோர்க்கெல்லாம் மார்க்கதரிசியாகவும் அவர் நம் சிந்தனையில் திகழக் காணலாம்.

பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார் அரை நூற்றாண்டுக் காலத்துக்கு மேலாகத் தமிழ் மாணவர்கட்குப் பாடங்கற்பித்தும், இலக்கியத் திங்களிதழ் நடாத்தியும், தமிழ்ப் பேரகராதி தொகுத்தும், இலக்கிய இலக்கணங்களைப் பதிப்பித்தும் அவைகட்கு உரை கண்டும், கல்வெட்டு, வரலாறு பற்றிய பேராராய்ச்சிகள் நிகழ்த்தியும் ஆற்றியுள்ள தொண்டுகள் பலதிறப்பட்ட பெருமை பூண்டவை; அறிஞர் உலகம் நாளும் பொன்னேபோற் போற்றுபவை.

வாழ்க்கை—‘செந்தமிழ்’த் தலைமை

சென்ற நூற்றாண்டில் திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், மைசூர் மன்னர் முதலியோர் வியந்து பாராட்டிப் பரிசளித்த ‘அவதான’ ஆற்றல் பெற்று, இராமநாதபுரம் சமஸ்தான வித்துவானாக விளங்கிய சதாவதானம் முத்துசாமி ஐயங்காரவர்களின் ஒரே புதல்வராய் நம் பேராசிரியர் 1878இல் பிறந்தார். தந்தையார் சீக்கிரமே தேகவியோகமடைந்ததால், அவர் தம் சீடரான சேதுவேந்தர் குலத் தோன்றல் பாண்டித் துரைத் தேவரவர்களால் பராமரிக்கப் பெற்றுப் பதினெட்டு வயதிலேயே

அப்பெருமகனாரின் அவைப்புலவராயினார். 'தொல்லாணை நல்லா சிரியர் புணர் கூட்டுண்ட' தம் அவைக்களத்தே தமிழ் வளர்த்த தோடு அமையாது, பாண்டித்துரையவர்கள் 1901 ஆம் ஆண்டு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தை நிறுவி, செந்தமிழ்க் கல்லூரி, பாண்டியன் புத்தகசாலை இரண்டையும் உடன் அமைத்து, 'செந்தமிழ்' என்ற இலக்கியத் திங்களிதழையும் தொடங்கினார். தமிழ்க் கல்லூரியாசிரியராகப் பணியாற்றியபின், மு. இராகவையங்கார் 1904 முதல் 1912 வரை எட்டாண்டுகளாகச் 'செந்தமிழ்' மாத இதழின் ஆசிரியப் பொறுப்பேற்று, அதை நடத்தி வந்தார். 'செந்தமிழ்' மூலம் நாடு பெற்ற நன்மையைப் பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

“தமிழ்நாட்டுப் பெரும் பேராசிரியரையமைந்து, தமிழ் மக்கள் வீடுதொறுஞ் சென்று, தமிழ்க் கவிநலத்தை அவர்கள் நுகரும்படி செய்து வந்த பெருமை 'செந்தமிழ்'ப் பத்திரிகைக்கே உரியதாயிருந்தது. இப்பத்திரிகையின் உயிர்நிலையாயிருந்தவர் இவ்வாசிரிய ரவர்களே. பலர் சிறந்த தமிழறிஞர்களாக விளங்குவதற்கும், அறிவு நலமிக்க பலர் தமிழாராய்ச்சியை மேற்கொள்ளுதற்கும் இவர்களே காரணமாயிருந்தார்கள்.”

இக்காலத்தே 'செந்தமிழ்' ஆசிரியர் பாண்டியன் புத்தக சாலைக்கு ஏடுகள் திரட்டி அவற்றை ஆய்வு செய்தும் சாஸன, வரலாற்றுத் துறைகளில் ஈடுபட்டு உழைத்தும் எழுதிவை 'வ. உ. சி.' அவர்கள், பாரதியார், செல்வக்கேசவராய முதலியார் போன்ற பெருமக்களின் உவப்புக்குக் காரணமாயமைந்தன.

அகராதி தொகுத்தல்

1913 முதல் 1939 வரை, மதுரையில் தொடங்கி சென்னையில் நடந்து முடிவுற்ற தமிழ்ப் பேரகராதிக் குழுவில், ஆங்கிலம் அறிந்த பதிப்பாசிரியருக்கு அடுத்தபடியாகத் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் என்ற பெயருடன் மு. இராகவையங்கார் பணியாற்றி வந்தார். அகராதி முடிவுற்று, அதன் 'பிற்சேர்க்கை' இரண்டு வருஷங்களில் தயாரிக்கப்பட்டபோதும் அவர் அதிற் பங்கு கொண்டிருந்தார். தமிழின் புதுப் பேரகராதியைத் தொடங்கி, இருபத்தாறு ஆண்டுகள் உழைப்புக்குப் பின்னர் அதனை முற்றுவித்த பெருமை நம் ஆசிரியர் ஒருவர்க்கே அமைந்தது குறிப்பிடத் தக்கது. இவ்வரிய உழைப்பைப் பாராட்டுமுகத்தான் அக்கால அரசாங்கத்தார் இவருக்கும் பதிப்பாசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கட்கும் 'இராவ் சாகிப்' என்ற விருதை வழங்கினார்கள்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழக மேற்பார்வையில் நடந்த நீண்டகால அகராதிப் பணியோடு 'மு. இரா.' அவர்கள் ஈடுபட்ட இலக்கியப்

பணிகள் பல. 1929 ஆம் ஆண்டு 'தமிழ்த்தாத்தா' டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் தலைமையில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தே ஆற்றிய நான்கு விரிவுரைகள் இலக்கியம், சாஸனம் பற்றிய முன் கண்டறியாத பல உண்மைகளை உலகுக்கு வெளியிட்டன. 1938 ஆம் வருடம் மு. இரா. அவர்களின் அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவை ஒட்டி, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் துணைவேந்தர் எஸ். இ. ரங்கநாதன் தலைமையில் டாக்டர் உ. வே. சா. முதலிய தமிழ்ச் சான்றோர் பாராட்டுரைகள் நல்கினார்கள். பிற இடங்களிலும் இலக்கியப் பெருமக்கள் கூட்டங்கள் நடந்தேறின.

பெருமை மிக்க பேராசிரியர்

தமிழ் அகராதி வேலையினின்று விலகிய பின்னரும் 'நடுங்கா நாவின் உரை முதாளராக' நம் ஆசிரியர் வாளுலையிலும் பிறவிடங்களிலும் உரையாற்றியும் எழுதியும் வந்தார். 1944 ஆம் வருடம் 'லயோலா' கல்லூரியில் பி. ஓ. எல். வகுப்புகளைத் தொடங்கி, பேராசிரியராகப் பணி புரிந்தார்.

1945 முதல் திருவனந்தபுரம் சருவகலாசாலையில் தமிழ்த் துறையின் முதற்பேராசிரியராக நியமனம் பெற்று, ஏழாண்டுகள் வரை அத்தொண்டின் தலை நின்றார். முதுபெரும் புலவராய் விளங்கி, சேரநாட்டுத் தமிழ் வரலாறுகளையும் இலக்கியத்தையும் பற்றிய பேருரைகளைப் பல்கலை மன்றத்தில் நிகழ்த்தியதோடு, புத்தாராய்ச்சி நூல்களையும் வெளியிட்டார்.

ஓய்வுப்பணி

1951 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, தமது தள்ளாத வயதிலும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்துக் கம்ப ராமாயணப் பதிப்பாசிரியர் குழுவில் ஒருவராக இருந்து, கம்பன் காப்பியத்தின் பாடத்தை நிறுவியும் சில பகுதிகளுக்கு உரை எழுதியும் தொண்டு புரிந்து வந்தார்.

1955 ஆம் ஆண்டு காரைக்குடிக் கம்பன் விழா இம்முதுபெரும் புலவர் தலைமையில் நடந்தது. 1956 ஆம் ஆண்டு சென்னைத் தமிழ் எழுத்தளர் சங்கம் மு இராகவையங்கார், எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை இருவருக்கும் கேடயங்கள் வழங்கிக் கௌரவம் செய்தது. இவ்விழா விற்குப் பின்னர், பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனாரின் அழைப்பின் பேரில் சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் 'தெய்வப் புலமை' பற்றிய பேருரை ஒன்றை நிகழ்த்தியது குறிப்பிடத் தக்கது. வழிவழியாகத் திருமாலுக்காட் செய்யும் குடிச் செல்வத்துடன் தமிழ்த்தாயின் மேனி செழிக்கச் செய்த தொண்டுகளால் பரிபூரணமான தம் இம்மை வாழ்க்கையை அவர் 1960 ஆம் ஆண்டு நீத்தார்.

நூற் பட்டியல்

பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார் அவர்களின் வாழ்க்கை செந்தமிழ்த் தலைமை, அகராதிப் பணி, பேராசிரியப் பணி, ஓய்வு

காலப் பணி என நாற்பெரும் பகுதிகளாக அமைவதால், அவை கட்கியைய அவர் இயற்றிய நூல்கள் கீழே குறிப்பிடப்படுகின்றன.

செந்தமிழ்த் தலைமை

நூல்

வெளியீட்டு விவரம்

1. வேளிர் வரலாறு

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க ஆட்டை விழாவில் ஆற்றிய உரை. சங்க வெளியீடு (1905). ராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியாரவர்களின் மூத்த சகோதரர் வள்ளல் S. Rm. M. இராமசாமிச் செட்டியார் அவர்களின் ஆங்கில முகவுரை கொண்டது. சேதுவேந்தர் ராஜ ராஜேஸ்வர சேதுபதிக்கு உரிமையாகக் கப்பெற்றது.

2. திருக்குறள்-கையடக்கப் பல பிரதிகளைப் பரிசோதித்துப் பதிப்பு, பரிமேலழகர் உரையுடன்

திருத்தங்களும் கீழ்க்குறிப்புகளும் அமைத்து, குறட்பாவுக்கேற்ற குறள் வடிவில் வெளியிடப்பட்டது. குறட்பதிப்பு வரலாற்றில் தனிச்சிறப்பு உடையது (1910).

3. தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி

இலங்கைப் பிரபு கு. ஸ்ரீகாந்தன் அவர்கள் வெளியிட்ட விளம்பரப்படி தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரச் செய்திபற்றிப் பல்லோர் எழுதிய கட்டுரைகளிலே சீரியதாக மதிக்கப்பட்டுப் பரிசளிக்கப் பெற்றது. சங்கப் பதிப்பு (1912).

4. நரிவிருத்தம் (அரும்பதவுரையுடன்)

5. சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்)

6. திருக்கலம்பகம் (உரையுடன்)

7. விக்கிரமசோழனுலா

8. சந்திராலோகம்

9. கேசவப்பெருமாள்

இரட்டைமணிமாலை

‘செந்தமிழ்’ப் பத்திரிகையில் அவ்வப்பொழுது வெளிவந்து, தனி நூல்களாகப் பிரசுரம் பெற்றவை.

10. சேரன் செங்குட்டுவன் தமிழ்ப் பெருவேந்தன் ஒருவனின் வரலாற்றராய்ச்சி (1915). மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவிய பாண்டித் துரையவர்களுக்கு நன்றிக் கடனாக உரிமை யாக்கப் பெற்றது.

அகராதிப் பணி

11. ஆழ்வார்கள் காலநிலை ஈரோட்டு இலக்கியச் சங்கத்தில் எச். ஏ. பாப்லிதுரையின் அழைப்பின் பேரில் ஆற்றிய ஆராய்ச்சி உரைகள். 1926
12. சாஸனத் தமிழ்க்கவி சரிதம் 1929 ஆம் ஆண்டு ஆற்றிய சென்னை யூனிவர்ஸிடிப் பேருரைகளில் புலவர்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளின் விரிவு. ஆசிரியர் வெளியீடு.
13. பெருந்தொகை சங்கநூற்றொகைகள் போல், பிற்காலப் பாடற்றிரட்டு. "செந்தமிழில்" அவ்வப்போது வெளிவந்த பாடல்களின் தொகுப்புப் பிரசுரம் 1936. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு.
14. நிகண்டகராதி தமிழின் நான்கு முக்கிய நிகண்டுகள், (திவாகரம், பிங்கலம், உரிச் சொல், நிகண்டு, துடாமணி) உரிய திருத்தங்களுடன் அகராதிப் படுத்திய ஆதார நூல். வெளி வரவில்லை.
15. நூற்பொருட் குறிப்பு தேவாரம், திருக்கோவையார், திவ்வியப் பிரபந்தம் முதலிய பல பண்டை நூல்கள் கூறும் பொருள்களின் அகரவரிசை.
16. ஆராய்ச்சித் தொகுதி ஆசிரியரின் அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவுப் பிரசுரம். பல்வகைச் சிறப்புக்கள் பெற்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை திரட்டு. 1938.
17. திருவைகுந்தநாதன் பிள்ளைத்தமிழ் திருஞான முத்திரைப் பிரசுராலயம், ஆழ்வார் திருநகரி, 1936.
18. திருவிடவெந்தை எம் பெருமான் திருமங்கையாழ்வார் பாடிய பாசுரத்தின் விளக்கம். (திருவிடவெந்தை

மாகாத்தியம் என்ற நூலில் அடங்கியது. 1939.

பேராசிரியர் பணியில்

19. அரிச்சந்திர வெண்பா பழைய ஏடுகளின்று பரிசோதித்துப் பதிப்பித்த இலக்கிய நூல். திருவிதாங்கூர்ச் சருவகாலசாலைத் தமிழ்ப் பிரசுரம் 1949.
20. சேரவேந்தர் செய்யுட் கோவை (முதற்றொகுதி) சேரவேந்தர் குறித்த சங்க காலப் பாடல்களின் தொகை நூல். திருவிதாங்கூர்ச் சருவகலா சாலைத் தமிழ்ப் பிரசுரம் 1947.
21. சேரவேந்தர் செய்யுட் கோவை (இரண்டாந்தொகுதி) சேரவேந்தர் குறித்த இடைக்கால, பிற்காலப் பாடல்களின் தொகைநூல். திருவிதாங்கூர்ச் சருவகலாசாலைத் தமிழ்ப் பிரசுரம், 1951.
22. செந்தமிழ் வளர்த்த தேவர்கள் சென்ற நூற்றாண்டில் தோன்றித் தமிழ் வளர்த்த சேதுநாட்டுப் பெருமக்களின் உண்மை வரலாறுகள். திருச்சிராப்பள்ளி டி. ஜி. கோபால் பிள்ளை கம்பெனிப் பிரசுரம், 1948.
23. Some Aspects of kerala and Tamil Literature திருவிதாங்கூர்ப் பல்கலைக்கழக உரைகளின் ஆங்கிலப் பெயரப்பு, பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 1950.

ஓய்வுக் காலத் தொண்டு

24. இலக்கியக் கட்டுரைகள் இலக்கிய விளக்கமாயமைந்த பேச்சுகள், செய்திகள் கொண்ட கட்டுரைத் தொகுப்பு. ஆசிரியர் புதல்வர் வெளியீடு, 1950.
25. திரிசிராமலை அந்தாதி சிராமலைக் கல்வெட்டில் கண்ட அந்தாதியின் பரிசோதித்தமைத்த பதிப்பு, தருமபுர ஆதீனம், 1953.
26. வினைத்திரிபு விளக்கம் இலக்கண சூத்திரங்கள். எண்பதாம் ஆண்டுப் பிரசுரம், ஆசிரியர் புதல்வர் வெளியீடு. 1958

27. கட்டுரை மணிகள் தேர்ந்தெடுத்த 14 ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள். ஆசிரியர் புதல்வர் வெளியீடு, 1959.
28. கம்பராமாயணம் (பால பாடல்களுக்கு உரை. அண்ணாமலை சுந்தர காண்டப் பகுதிகள்) யூனிவர்ஸிடி. 1958, 1959.

மறைவுக்குப் பின்

29. தெய்வப்புவலவர் கம்பர் கம்பராமாயண விமரிசனக் கட்டுரைகள், கலைமதி பதிப்பகம், மதுரை-10, 1969.
30. இலக்கிய சாஸன வழக் தமிழ்நாடு அரசு, 1973. காறுகள்

பேராசிரியர் மு. இராகவையங்காரவர்கள் உசாத்துணையுடன் கீழ்வரும் நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன:

1. செங்குந்தர் பிரபந்தத் திரட்டு (மு. இரா. எழுதிய 'கூத்தர் வரலாறு' கொண்டது).
2. ஆழ்வார் திருநகரி ஏடுகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட கம்பராமாயணப் பகுதிகள்—1934-1940.
3. மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் (வி. இரா. இராமச்சந்திர தீட்சிதர் எழுதியது).
4. சீதக்காதி நொண்டி நாடகம் (மகமது உசேன் நயினார் பதிப்பு).
5. பண விடுதூது (எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளையவர்கள் மு. இரா. உதவிய ஏடு கொண்டு பதிப்பித்த சிறுநூல்).

இவை தவிர, வி. இரா. இராமச்சந்திர தீட்சிதர் தம் 'சிலப்பதிகார' ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்பு முழுவதையும் மு. இரா. வின் துணை கொண்டே தமிழ் மூலத்துக்கு இயையும்படி ஒப்பு நோக்கி, அவர் கூறிய வழியே ஆங்காங்கே அடிக்குறிப்புகள் அமைத்து நூலைச் செம்மை பெறச் செய்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மு. இரா. கலிபாடும் ஆற்றல் மிக்கவராதலால் அவர் பாண்டித்துரைப் பெருமகனார் காலத்திலிருந்து தம் முதுமை வரை அவ்வப்போது பாடிய பாடல்கள் பல. "செந்தமிழில்" இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் மக்கள் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த ரஷிய — ஜப்பானியப் போர் பற்றி அவர் பாடிய பரணிப் பாடலில் சில பகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன.

நூல் துறைகள்

நம் பேராசிரியர் தந்துள்ள வசன நூல்களைப் பின்வரும் துறைகளுக்கேற்பப் பாகுபடுத்தி, அவைகளின் சிறப்பியல்களைப் பொதுப்பட நோக்குவோம் :

1. அகராதிக்கும் பிற இலக்கியக் கல்விகளுக்கும் ஆதாரமான நூல் இயற்றல்.
2. நூற்பதிப்பும் பாட நிர்ணயமும் உரை காணலும்
3. இலக்கண ஆராய்ச்சி
4. காலம், வரலாறு பற்றிய ஆராய்ச்சி
5. சாஸன ஆராய்ச்சி
6. பல்சுவைப் பொருள் விளக்கம்
7. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

மேற்கூறிய துறைகளுள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவைகளை நம் பேராசிரியர் நூல்கள் பற்றி நிற்கக் காணலாம்; கூறப்படும் விளக்கத்திற்கு ஏற்றபடி நூற்பொருள்கள் இணைத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. விரிந்து நிற்கும் ஆராய்ச்சி இலக்கியத்தின் அருமை பெருமைகளை யெல்லாம் இச்சிறுகட்டுரையிற் காட்டுவது இயலாதென்பது கூற வேண்டா.

ஆதார நூல்கள்

தமிழ்ப் பேரகராதி தந்த பேராசிரியர் வாழ்க்கையின் முக்கியப் பணி அகராதி தொகுத்தலாக அமைந்ததால், அத்துறையில் அவர் புரிந்த தொண்டுகள் முதற்கண் நோக்கத்தக்கன. எந்த நூலையும் ஆராய்ச்சி முறையில் படித்துப் பயன்பெறுவதற்கு அதில் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்களை அகராதிப்படுத்திக் கூறுவது இன்றியமையாதது என்று வற்புறுத்துவது அவர் வழக்கம். இதற்கேற்ப அவர் எழுதியுள்ள 'வேளிர் வரலாறு,' 'சேரன் செங்குட்டுவன்,' 'சாஸனத் தமிழ்க் கவி சரிதம்,' 'ஆராய்ச்சித் தொகுதி' முதலிய எல்லா நூல்களிலுமே அகராதி வரிசையிற் பொருட் குறிப்புக்கள் தவறாமற் கொடுக்கப்பட்டுள்ளமை காணலாம். ஆராய்ச்சிக் கருவியாகவும், ஆராய்ச்சிக்கு மூலமாகவும் நிற்கக்கூடிய தொகுப்புக்கள் சிலவற்றையும் அவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

நூற்பொருட் குறிப்பகராதி

'தேவாரம், திருக்கோவையார், நற்றிணை, குறுந்தொகை, களவழி நூற்பது, இறையனார் களவியலுரை, நாலாயிர தீவ்யப் பிரபந்தம், வீரசோழியம்' இந்நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்களை யெல்லாம் அகராதி வரிசைப்படுத்தி என்னென்ன சொல், என்னென்ன உவமை, எங்கெங்கே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது

என்பதை எளிதில் அறிவிக்கக்கூடிய 'நூற்பொருட் குறிப்பகராதி' என்ற ஓர் அரிய 'ஆகர நூல்' அவரால் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. இது தாம் நூல்களை ஆராய்ந்து வந்த போது, பேராசிரியர் சிறுகச் சிறுகத் தயாரித்து வந்த அகரவரிசைக் குறிப்புக்களினின்றும் பிரசுர நோக்கமில்லாமல் எழுந்த தொகுப்பு என்பதும், சரித்திரப் பேராசிரியர் க. அ. நீலகண்ட சாஸ்திரியவர்களால் மெச்சப் பெற்று அவர் மூலமே விற்பனைக்கல்லாமல் குறைந்த அளவில் அச்சிடப் பட்டு விநியோகிக்கப்பட்டதென்பதும் குறிப்பிடற்குரியவை.

பெருந்தொகை

தமிழின் பெயர்போன தொகை நூல்களை நினைவூட்டும் வகையில் பேராசிரியர் சேகரித்துத் தந்த 2200 பாடல்கள் கொண்ட 'பெருந்தொகை' என்ற திரட்டு சிறந்த ஆதார நூலாகவும் நூற்பதிப்புத் துறையில் எடுத்துக்காட்டாகவும் உள்ளது. பண்டை நூலுரைகள், சுவடிகள், சாஸனங்கள், கர்ணபரம்பரை முதலிய பல வழியாகவும் கிடைத்த பொறுக்குமணிகளான தனிப்பாடல்கள் 'கடவுள் வாழ்த்தியல்,' 'அறவியல்,' 'பொருளியல்,' என முப்பெரும் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பெற்று, செய்யுட்களுக்குரிய குறிப்புரைகளுடனும் விஷய சூசிகையுடனும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. உரையாசிரியர்கள் போன்ற சான்றோர் தம் உரைகளிலும் பிற எழுத்துக்களிலும் ஒளித்து வைத்தது போல் விட்டுப்போன பல பாடல்களைத் தமிழறிஞர் மீண்டும் தனிப்படச் சுவைக்குமாறு இந்நூல் செய்தது எனலாம். மகாவித்துவான் வேணுகோபாலப்பிள்ளை, 'சொல்லின் செல்வர்' சேதுப்பிள்ளை, முதலிய அறிஞர் பலர் தம் புத்தங்களில் 'பெருந்தொகை'யினின்றும் எடுத்த பாடல்களை, மூலத்தைக் குறிப்பிட்டு வெளியிட்டள்ளார்கள்.

சேரவேந்தர் செய்யுட் கோவை

திருவிதாங்கூர்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த் தலைமை தாங்கிய போது பேராசிரியர் சங்ககால, பிற்காலச் சேரர் வரலாறுகளுக்கு ஆதார நூலாக, 'சேரவேந்தர் செய்யுட்கோவை' என்ற பாடற்றொகுதியை வெளியிட்டார். காலப் பாகுபாட்டிற்கேற்ப இரு தொகுதிகளாக அமைந்த இந்நூலின் சங்ககாலத் தொகுதியிலே (1) பாடல் பெற்ற சேரவேந்தர் (2) பாடிய சேரவேந்தர் (3) சேரவேந்தர் கிளையினர் (4) சேரவேந்தர் நாடுநகர் முதலியன (5) சேர மண்டலப் பகுதிகளை ஆண்ட பிற தலைவர்கள் என்ற ஐந்து உட்பிரிவுகளும், பிற்காலத் தொகுதியிலே முதலிரண்டு உட்பிரிவுகளுடன் மூன்று, நான்காவது உட்பிரிவுகளாகச் சேரநாடு, நகர் முதலியன, சேரர் வரலாறு என்ற பகுதிகளும் உள்ளன. பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களையும் சாஸனங்களையும் சோதித்து உரிய பாடல்களைச் சேரர் கண்ணோட்டத்தில் தொகுத்து ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன் அளிக்கும்

இத்திரட்டு சேரர் பற்றிய இலக்கிய, வரலாற்றராய்ச்சிகளுக்கு உறுதுணையாகப் பெரிதும் பயன் அளித்துள்ளது.

நிகண்டகராதி

தமிழகராதி வேலையில் அமர்ந்த காலத்து, பேராசிரியர் அகராதிக்குத் தமிழிலே மூலமாகவுள்ள நிகண்டுகளைச் செப்பனிட்டு அகரவரிசையில் அமைப்பதன் தேவையை உணர்ந்து, 'நிகண்டகராதி,' என்ற 'ஆகர'நூலைத் தயாரித்தார். திவாகரம், பிங்கலந்தை, தூடாமணி, உரிச்சொல் என்ற நிகண்டுகள் நான்கிலுங்கண்ட சொற்கட்கெல்லாம் அவற்றின் பொருள்களும் இடங்களுந் தந்து, அகராதி வரிசையில் அமைக்கப்பெற்றது இந்நூல். இது பேரகராதி இயற்று தற்குப் பெரிதும் உதவியதோடு, திவாகர நிகண்டைத் தனிமுறையில் ஏட்டுப் பிரதிகளுடன் சோதித்துத் திருத்தங்களுடன் கூடிய தனிப் பதிப்புக்கும் வழிகோலியது. இவை அச்சில் வந்தில.

தமிழ்நாவலர் சரிதை

தமிழ் வரலாற்றுக்குதவும் பல செய்திகளைக் கூறும் 'தமிழ் நாவலர் சரிதை'யைத் தம் ஆராய்ச்சியில் அவ்வப்போது பயன்படுத்தியதோடு, அதன் திருந்திய பதிப்பொன்றையும் தயாரித்து வந்தார். இந்நூலை இலக்கிய, சாஸனச் சான்றுகளுடன் ஒப்பிட்டும் இதனை ஏட்டுச்சுவடிகளைக் கொண்டு பரிசோதித்தும் புதுப் பொருட் குறிப்புக்கள் அளித்தும் ஒரு பதிப்பு சித்தம் செய்வதற்கு அவர் மேற்கொண்ட உழைப்பு முற்றுப்பெறும்போனது தமிழ்க்கல்வியுலகின் இழப்பாகும்.

நூற்பதிப்பும் அதைச் சார்ந்த பாடநிரலும் உரைவளம் காணலும்

பேராசிரியர் பதிப்பித்த நூல்கள் பன்னிரண்டு என்பது நூற்பட்டியலினின்றும் புலனாகும். இப்பதிப்புக்களினின்றும் பெருநூல்களைப் போலவே பிற்காலச் சிறுபிரபந்தங்களிலும் தமிழன்னையின் சிறப்புக்களைக் கண்டு களித்தவர் அவர் என்பது போதரும். ஏடுகளை ஒப்புநோக்கி ஆராய்ச்சி செய்தே நூல்கள் பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளமையும் பாட பேதங்கள் ஆங்காங்கு காட்டப்பெற்று அரிய குறிப்புரைகள் புதிய செய்திகளை அளித்துதவுவதும் நாம் குறிக்கொள்ளத் தகுந்தவை. திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையுடன் 1910 ஆம் ஆண்டிலேயே திருந்திய பதிப்பாக வெளிவந்து திருவள்ளூர் பற்றிய பல ஆராய்ச்சி உண்மைகளும் உரைச்சிறப்புக்களும் தாங்கி நிற்பது நம்மனோர்க்கு இன்று வியப்பூட்டுவதாகும். கம்பராமாயண ஏடுகளை ஒப்புநோக்கிப் பரிசோதிப்பதில் பேராசிரியர் முனைந்து நின்றவர் என்பது ஆழ்வார் திருநகரியினின்றும் வெளிவந்த அக்காப்பியப் பதிப்புக்கள் மூலம் அறியலாம்.

நேர்முகமாகத் தாம் பதிப்பித்த நூல்களைத் தவிர, 'மு. இரா.' அவர்கள் பல்வகைத் தமிழ் இலக்கியங்களின் பாடவமைதி பற்றி ஆராய்ச்சி செய்தும், அவைகளின் பொருள் நயங்களைப் பெரும் புலமை யுணர்வுடன் விளக்கியும் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். இப்பணிகள் நூற்பதிப்பு வேலைக்கு உறுப்பாயமைந்து அதைச் சிறக்கச் செய்பவை யாதலால் அதனுடன் இங்கே கூறப்படுகின்றன.

பண்டை நூல்களில் பாடங்கள் பிறழ்ந்து, பொருள் விளங்காமல் நிற்கும் இடங்கள் பல என்பதைக் கற்றோர் அறிவர். ஏட்டுச் சுவடிகளை ஒப்பிட்டும், பிற இலக்கிய சாஸன வரலாற்றுச் சான்றுகளைத் தேடி அவைகளின் உதவி பெற்றுமே திருந்திய பாடங்களை அமைத்தல் சாத்தியமாகிறது. பாட நிர்ணயத்தை இக்காலத்தில் பாட விமரிசனம் (Textual Criticism) என்ற கலையின் அங்கமாகக் கருதுகிறார்கள். 'மு. இரா.' வின் பாட நிர்ணயச் சிறப்பை அவர் தம் நூல்களில் பரக்கக் காணலாம். ஓரிரு எடுத்துக்காட்டுகளாகக் 'கலிங்கத்துப் பரணியிலும், 'ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்'களிலும் அமையக் கூடிய திருந்திய பாடங்களை அவர் முறையே சாஸன இலக்கிய மேற்கோள்கள் காட்டி நிறுவுவதை இங்கே கூறுவோம்.

கலிங்கத்துப்பரணியாராய்ச்சியில் சாஸனங்களும் பிற சமகால இலக்கியங்களும் காட்டும் பிரமாணப்படி பற்பல பாடவமைதிகளை நம் ஆசிரியர் காட்டியுள்ளவற்றில் பின்வரும் தாழிசையை மட்டும் கூறி நிற்போம்.

'மீனம்புகு கொடிமீனவர் விழியம்புக வோடிக்
கானம்புக வேழம்புகு மடவீர்கடை திறமின்'

'வேழம்' என்பது 'வேளம்' என்று திருத்தம்பெறல் வேண்டுமென்றும், இத்திருந்திய சொல்லிற்கு 'சிறைபிடிக்கப்பட்ட மகளிர் அமர்ந்து வாழும்படி தலைநகரிற் சோழரால் தனியே அமைக்கப்பட்ட மாடமும் மாடப்புறமும்' எனப் பொருளாகும் என்பதும் அவர் காட்டியுள்ளார். இதற்குரிய சான்றுகளாக 'வேளம்' என்ற பாடம் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பரணியேட்டில் அமைந்துள்ளதையும், சயங்கொண்டார் தம் பரணியின் பிற பகுதிகளிலேயே சோழன் மாற்றரசர் மகளிரைச் சிறைபிடித்துப் பணியாளராக ஆக்கியதைக் குறிப்பிடுவதையும், பல சாஸனங்கள் சோழர் தஞ்சையிலும் பிறவிடங்களிலும் அமைத்த 'வேளங்'களைப் பற்றிச் சொல்லுவதையும் மேற்கோள்களுடன் விளக்குகிறார்.

இவ்வாறே 'திருவாய்மொழி' முதல் திருமொழியின் ஈற்றில் உள்ள,

' ..... மிசை

வரனவில் திறல்வலி அளிப்பொறை யாய்நின்ற
பரனடி மேற்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்'

என்ற அடிகளில் 'திறல்' என்ற சொல் 'தெறல்' என்றிருத்தல் சாலவும் பொருந்தும் என்பதைப் புறநானூறு முதற்பாட்டில் ஐம்பெரும் பூதத்தியற்கை பற்றிய அடிகளை மேற்கோளாகக் காட்டி நிறுவுகிறார். ஐம்பூதங்களின் இயற்கையை மிசைவரல் (விசம்பு) நவில்தெறல் (எரி) வலி (வளி அல்லது காற்று) அளி (நீர்) பொறை (நிலம்) என்று புறநானூற்றில் கூறியபடியே ஆழ்வாரும் பாடுகிறார். விசம்புக்கு புறப்பாட்டில் 'சூழ்ச்சியதகலம்' என்று கூறியதை 'மிசைவரல்' என்றார் ஆழ்வார். மேலிடமாகப் பரவுதல் விசம்பினியல்பு. 'நிலனேந்திய விசம்பு' என்பது புறப்பாட்டு. நவில்தெறல், குணமாகச் சொல்லப்பட்ட எரிக்கை. 'தெறல்' என்ற திருத்தத்தினால் யாப்பமைதியும் காக்கப்பட்டுள்ளது தெளிவு.

பாட நிர்ணயத்தில் போல், நூற்பாடங்களில் பொருளைச் சீரிய முறையில் உரைக்கும் திறத்திலும் பேராசிரியர் சிறப்பைப் பலவிடங்களிலும் காணலாம். உரையிடும் சிறப்பாலேயே நாம் பண்டை உரையாசிரியர்களைப் 'பல்கலைக்குரிசில்'களாகப் போற்றுகிறோம். 'மு. இரா.' அவர்கள் காணும் உரைகளில் தொனிப்பொருள் விரித்துப் பதசாரங்கள் அழகுபட விளக்கப்படுவதுடன் ஆராய்ச்சி நயமும் பொலிந்து நிற்பது நல்லறிஞர்க்கு விருந்தாயமைவதொன்றாகும். அவர் பாக்களின் சொற்களைத் தொடர்புபட விளக்கி மேற்கோள் களுடன் விரிவுரை கூறும் இனிமைக்குச் சில உதாரணங்களைப் 'பொருப்பிலே பிறந்து ... மருங்கிலே வளருகின்றான்' என்ற வில்லி பாரதப் பாயிரப்பாட்டின் பதசாரத்திலும்¹ 'ஏகம் முதற்கல்வி முளைத் தெழுந்து...பழுத்தது போலுமன்றே'² 'மஞ்செனத் திரண்டகோல மேனிய'...விம்மலுற்று...அனையானேவ வினவிய வந்தேன்'³ என்ற கம்பராமாயணப் பாடல்களின் விளக்கங்களிலும் காணலாகும் இவை விரிவஞ்சி இங்கே கொடுக்கப்படவில்லை.

திருக்குறளின் சில பகுதிகளுக்கும் பேராசிரியர் கூறியுள்ள உரைகள்⁴ ஆராய்ச்சியின்பம் பயப்பவை. 'ஒப்புரவறிதல்' என்ற அதிகாரப் பருப்பொருளை 'உலகநடையினை அறிந்து செய்தல்', என்று பரிமேலழகர் கூறுகிறார். 'உலகநடை' என்பதற்கு 'உயர்ந்தோர் ஒழுகிய நெறியில் ஒழுகுதல்' என்ற பொருள் கொண்டால் அது, குறளாசிரியர் 'ஒழுக்கம்' என்ற அதிகாரத்துட் கூறியதையே மீண்டும் கூறுவதாகி விடும். 'உலகநடைபேறு' என்று பொருள் கொண்டு,

-
1. இலக்கிய கட்டுரைகள், (1955) ஒரு தமிழ் வாழ்த்துரை, ப. 1-8.
  2. கட்டுரை மணிகள் (1959) தெய்வப்புலமை, ப. 19-23.
  3. தெய்வப்புலவர் கம்பர் (1964) மாருதியின் சீரிய மாண்பு, ப. 5-60.
  4. ஆராய்ச்சித் தொகுதி (1964) ப. 204-217.

சமுதாய வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத தருமம், நாடுகாவல் முதலிய உபகாரங்களைப் புரிதலே ஒப்புரவாற் குறிக்கப்பட்டது என்று கருதுவதே அமைவுடையதாகும். இதை வலியுறுத்தும் முறையில் மறுமை நோக்கிய ஈகைக்குப்பின் இம்மை நோக்கிய ஒப்புரவு வைக்கப்பட்டது என்று பரிமேலழர் கூறுவதைக் காட்டியும், ஒப்புரவறிதல் அதிகாரத்தின் குறட்பாக்கள் யாவும் சமுதாய உதவிகளையே கருதியமைந்துள்ளதையும் சுவைபட விளக்கித் தம் முடிவைப் பேராசிரியர் நாட்டியுள்ளார். மற்றொரு அரிய முடிவு திறக்குறளின் முதல் நான்கு அதிகாரங்கள் ஏன் நூற்பாயிரமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கேள்விக்கு விடை கூறுமுகத்தான் நிறுவப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியம் கூறும் பாடாண்திணை, வாழ்த்து இலக்கணத்துக்கு ஏற்றபடி குறள் பாயிரம் நான்கு வகை வாழ்த்துக்களுடன் அமைந்துள்ளது என்ற உண்மையைப் பேராசிரியர் நுண்ணுணர்வுடன் ஆராய்ந்து விளக்கியுள்ளார். முற்காலத்ததாகிய திருக்குறளைப் போலவே, பிற்காலத்ததாகிய நளவெண்பாவுக்கும் அவர் ஆய்வு நிறைந்த உரை கண்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. 'ஆழி வடிம்பலம்ப நின்றனும்...செற்றனும் கண்டாயிச் சேய்' என்ற நளவெண்பாப் பாட்டில் கூறப்பட்டுள்ள விசேட வரலாறுகளைப் பிற பிரமாணங்களுடன் தொடர்புபடுத்தி அவர் கூறும் உரை நயம் மிக்கதாகும்.

இலக்கண ஆராய்ச்சி

பேராசிரியர் செய்துள்ள இலக்கண ஆராய்ச்சிகளைப் பண்டை இலக்கண நூல்களின் பொருளைப் புதிய முறையில் விளக்குதல், மொழி வரலாற்று முறையில் ஆய்தல், தமிழுக்குரிய புதிய இலக்கணம் இயற்றல் என்ற மூன்று வகைகளில் வகுக்கலாம். முதல் வகையில் அவர் இயற்றித் தந்துள்ள நூல், 'தொல்காப்பியப் பொருளதிகார வாராய்ச்சி, என்பது. இது 1912 ஆம் ஆண்டு இலங்கைச்செல்வர்கு. ஸ்ரீகாந்தன் என்பவர் நடத்திய தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சிப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற பரிசுக்கட்டுரையாக எழுந்த நூல். தொல்காப்பிய இலக்கணமாகிய சரக்கறையின் இருட்டை நீக்கி அதன்கண் குவிந்து கிடக்கும் அரதனக் குவியல்களை உலகோர் காணும்படி ஒளி பரப்பும் கைவிளக்காகவே திகழ்வது இவ்வாராய்ச்சிப் புத்தகம். செவ்விய, கூரிய தீஞ்சொற்கொண்ட நடையில் அகம், புறம் பற்றிய ஒழுக்கங்களும் வழக்குகளும் விளக்கப்படுவதோடு, பிற்பட்ட இறையனாகப்பொருள், நம்பியகப் பொருள், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வீரசோழியம் முதலிய இலக்கணங்களும் தொல்காப்பியத்துடன் தொடர்பு படுத்திக் காட்டப்படுகின்றன. தமிழிலக்கியத்தின் முக்கியப் போக்கை, அதன் உயிர்நாடியென நிற்கும் அகப்பொருட்கூறுகள் பற்றி இந்நூல் தரும் விளக்கத்தால் சென்ற தலைமுறைத் தமிழ் மாணவர் அனைவரும் பயன் பெற்றுள்ளனர்.

தமிழ்மொழி இலக்கணத்தை வரலாற்று முறையில் எழுதும் முயற்சியை இன்றும் பல்கலைக் கழகங்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. வெவ்வேறு காலப் பகுதிகளில் தமிழ் வழங்கி வந்த முறைகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் மூலம் அவ்வக்கால மொழி நிலைகள் விஞ்ஞான ரீதியில் வரையறுக்கப்பட்டாலன்றி உலகப் பேரறிஞர் ஒப்ப நம் மொழி வரலாற்றை எழுதுவது இயலாத தொன்றாகும். பேராசிரியரின் கட்டுரைகள் பல தமிழின் அவ்வக்கால நிலைகளை ஆய்ந்து, மொழி வரலாற்று முன்னுரைகள் அல்லது முன்னோடிகள் என்று கூறும்படி விளங்குகின்றன. 'தொல்காப்பியத்துக் கண்ட பழைய வழக்குகள்,' 'தொல்காப்பியனாரும் புள்ளியெழுத்துகளும்,' 'அருகி வழங்கிய சில வினைவிகற்பங்கள்,' 'ஆய்தவோசை' முதலிய கட்டுரைகளில் சங்க, இடைக்கால நிலைகளில் தமிழ் ஒலிகள் பெயர் வினைகளை அடைந்த வடிவங்களைப் பற்றிய பல புதுச் செய்திகள் ஆய்வு மூலம் தெளிவாக்கப்படுதல் காணலாம்.

இவைகளுள் ஒன்றை மாத்திரம் இங்கே காண்போம். தொல்காப்பியர் காலத்தே ஆய்தம், அது சார்ந்த வல்லெழுத்துக்கியைந்தபடி வெவ்வேறு முறையில் ஒலிபெற்றுப் பின்னர் ககரத்தின் முன்வரும் ஒலி ஒன்றையே கொள்வதாயிற்று என்பதற்கு முதலால் ஆதாரம் கொடுத்தபின்னர், 'மு. இரா.' அவர்கள் இடைக்காலத்தில் அகரத்தை அடுத்த ஆய்தம் ஐகாரத்துக்குப் போலியாக ஐ, அய், அஇ என்ற மூன்று ஒலிகளைப் பெற்றதென்பதை யாப்பருங்கல விருத்தி, நன்னூல், தொல்காப்பியம் இம்மூன்று நூல்களின் கூற்றுக்களினின்றும் உய்த்துணர வைக்கிறார். அகரமொழிந்த குற்றுயிர்களை அடுத்து வரும்போது ஆய்தம் 'ய்' என்ற ஓசை மட்டுமே பெறுதற் குரியது என்பதைக் குறள், சிந்தாமணி, திருவாய்மொழி ஆகிய நூல்களில் ஆய்தம் யகர மெய்க்குரிய எதுகை ஒலியாக ஆளப் பெற்றிருப்பதை மேற்கோள் காட்டி நிறுவுகிறார். இதற்கு மேலும் வியப்பூட்டும் வகையில், இவ்வாறு நிறுவப்பட்ட ஆய்தத்தின் 'ய்' ஒலிக்கேற்பத் திருவாய்மொழி 2. 9. 1, 2 பாசுரங்களின் ஈற்றடி, முதலடிகளில் 'ஈதே' என்பதற்குப் பதிலாக 'இஃதே' என்ற பாடம் கொள்வதே தகுதி என்று முடிவு காணுகிறார்.

2. 9. 1. அம்மா அடியேன் வேண்டுவ திஃதே (திய்தே - ஒலி)

2. 9. 2. இஃதே யானுன்னைக் கொள்வதெஞ் ஞான்றும்என்
மைதோய் சோதி மணிவண்ண வெந்தாய்
எய்தா நின்கழல் யானெய்த ஞானக்
கைதா காலக் கழிவுசெய் யேலே.

பேராசிரியரின் இலக்கண ஆய்வுகளின் மணிமகுடம் போல் சிறந்து நிற்பது, அவர் 1958இல் தம் எண்பதாம் ஆண்டு நிறைவுப் பிரசுரமாக வெளியிட்ட 'வினைத்திரிபு விளக்கம்' என்ற செய்யுளிலக்

கண நூல். இலக்கணத் தொல்லாசிரியர்கள் தமிழில் வினைப் பகுதிகள் முக்காலங்களிலும் அடையும் மாற்றங்களை வகைப்படுத்திக் கூறுது போயினர். வினைப்பகுதிகள் காலங்காட்டும் பொழுது அடையும் மாற்று வடிவங்களே தமிழைக் கற்கும் பிற மொழியாளர்க்கு மிகுந்த இடர்ப்பாடு கொடுப்பவை; ஏன் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவரையும் அவை திகைக்கச் செய்பவையே. தமிழ்ப் பேரகராதியில் வினைப் பகுதிகளைத் தாம் வகைப்படுத்திக் காட்டி வந்த முறையை ஒட்டி இந்நூலில் வினை விகற்பங்களைப் பன்னிரு வாய்பாடுகளில் அடக்கி, அவ் வாய்பாடுகள் செயல்படுமாற்றை ஐம்பது நூற்பாக்களில் பேராசிரியர் விளக்கியுள்ளார். வாய்பாடுகளில் அடங்கக்கூடிய மூவாயிரத்திருபது வினைப்பகுதிகள் தனி அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பாணினி முனிவர் வடமொழி வினைப்பகுதிகள் திரியும் முறைகளைப் பத்து வகைகளில் அடக்கிக் காட்டியுள்ள தீட்பநுட்பத்தைக் கற்றோரெல்லாம் வியப்பர். அவ்வழியிலே தமிழுக்கேற்ற ஒரு விருந்திலக்கணமாகவும் நன்னூலுக்குப் பின்னர் ஒரு செந்தூலாகவும் இந்நூல் கொள்ளத்தக்கது.

காலம், வரலாறு பற்றிய ஆராய்ச்சி

முதற்கண் இலக்கிய சாஸனங்களை வரலாற்று நோக்கோடு ஆராய்ந்து, கால நிர்ணயம் செய்யும் வழிமுறைகளைக் கையாண்டு அவற்றின் மூலம் பல அரிய வரலாற்று உண்மைகளைத் தமிழில் வெளிப்படுத்திய பெருமை பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார் அவர்களையே சாரும். காலவாராய்ச்சியில் தாம் ஈடுபட்டதற்குக் காரணம் இலக்கிய சாஸன வரலாறுகளையும் வழக்குகளையும் கால முறையில் வைத்து விளக்காவிட்டால், அவை தலைதடுமாறிப் போய் விடும் என்றும், "சரித்திரமாகிய சித்திரம் வரைதற்கு அமைந்த சுவர்த்தலம் போன்றது காலமாகும்" என்றும் அவர் கூறியுள்ளார். தமிழிலக்கியத்தில் காணப்படும் புலவர் பெருமக்கள் பெரும்பாலோருக்கு அவர் தம் நூல்களுள் ஆங்காங்கே பல்வகைக் காரணங்கள் காட்டிக் காலத்தை அறுதியிட்டிருக்கிறார். ஒருவர் வாழ்க்கைக் காலத்திற்குரிய மேல் வரம்பு, கீழ் வரம்பு என்ற இரு வரம்புகளையும் ஏற்கெனவே தெளியப் பெற்றுள்ள உண்மைகளின் உதவி கொண்டு தீர்மானித்து, பின்னர் இவ்விரு வரம்புகளுக்கும் இடையே நூற்போக்காலும் மேற்கோள்களாலும் சாஸன, சரித்திரச் சான்றுகளாலும், உறுதி பெறக்கூடிய காலப்பகுதியைச் சுட்டிக் காட்டுவது இவர் மேற்கொள்ளும் ஆராய்ச்சி நெறி.

இவர்தம் வரலாற்றாராய்ச்சியின் பெருஞ்சாதனைகளாகத் திகழும் நூல்கள், 'வேளிர் வரலாறு,' 'சேரன் செங்குட்டுவன்,' 'ஆழ்வார்கள் காலநிலை,' 'சாஸனத் தமிழ்க்கவி தரிதம்,' 'ஆராய்ச்சித் தொகுதி,' 'இலக்கியக் கட்டுரைகள்,' 'கட்டுரை மணிகள்' என்பன. இந்நூல்களின் பொருளைப் பொதுப்பட இங்கே நோக்குவோம்.

1905 ஆம் வருடம் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க ஆண்டு விழாவில் ஆற்றப்பட்ட உரையாக அமைந்து, பின்னர் 'செந்தமிழ்'ப் பத்திரிகையிலும், தனிப் புத்தக வடிவமாகவும் "வேளிர் வரலாறு" என்ற நூல் வெளிவந்தது. சிற்றரசரைப் பொதுவிற்கு குறிப்பிடுவதாகக் கருதப்பட்டு வந்த 'வேளிர்' என்ற பழஞ்சொல் ஒருசார் தனிவேந்தர் குலத்தைச் சுட்டுவதை விளக்கி, அக்குலத்தவரின் பழைய வரலாறுகளாக நச்சினூர்க்கினியர் கூறிய செய்திகளைப் பிற இலக்கியச் சாட்சிகளுடனும் சரித்திரச் சான்றுகளுடனும் பொருத்திப் புதிய கோணத்தில் காட்டுவது இந்நூல். இதனுள், 'துவராபதி பதியினின்றும் மலயமாதவன் கொணர்ந்த பதினெண்குடியினரான' வேளிர் என்ற வேளாளர் தமிழகத்தில் குடியேறிய காலம் கி. மு. 10 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தியதாக இருக்கக்கூடும் என்று நிறுவப் படுகிறது. பல்வேறு சான்றுகளை உறழ வைத்துச் சீர்தூக்கி இப்புதிய கருத்துக்களை அக்காலத்தே தமிழ்த் தலைமை தாங்கிய பேராசிரியர் திருமணம், செல்வகேசவராய முதலியார் ஏற்று, அடங்கா மகிழ்ச்சி கொண்டு எழுதிய பாராட்டுரையாவது :

"தங்கள் வியாசத்தைப் படித்தவுடனே, தொண்டை மண்டலத்து உயர்துளுவ வேளாளர் என்னும் எங்கள் பூர்வோத்தரம் இப்பொழுது வெள்ளிடை விலங்கலாக விளக்க மெய்துகின்றது. தங்கள் வியாசத்தைப் படித்த வளலிலே என்பாலெழுந்த மகிழ்ச்சியான் உள்ளபடி செல்வக்கேசவ ராயனாயின், உடனே வரிசைகள் பல செய்யுமாறு என்னை ஏவியிருக்கும்."

இவ்வராய்ச்சி ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, இலங்கை 'ராயல் ஏஷியாடிக் சொஸைட்டி' பத்திரிகையிலும் வெளிவந்ததாகும்.

முதன்முதலில் தமிழின் சங்க கால மன்னன் ஒருவனின் முழு வரலாற்றுச் சித்திரத்தை, அதற்குரிய பற்பல ஆதாரங்களின் ஆராய்ச்சியோடு தமிழ் மக்களுக்கு அளித்த நூல் 'சேரன் செங்குட்டுவன்' என்பது இன்று சரித்திர உண்மையாக விளங்குவதொன்று. செங்குட்டுவனின் வமிசம், போர்ச்செய்திகள், வடநாட்டு யாத்திரை, சமய நிலை, சமகாலப் புலவர், வேற்றரசர், அரசியல், நாடுநகர், குணதிசயங்கள் இவை பற்றிய செய்திகள் யாவும் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பதிற்றுப்பத்து முதலிய சங்க நூல்களின் ஆராய்ச்சியடிப்படையாக விளக்கப்பெற்றுள்ளன. அசோக சக்கரவர்த்தியைப் பற்றி 'வின்ஸெண்ட் ஸ்மித்' அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய பிரபல சரித நூலைப் போல், தமிழ் வரலாறு குறித்து இயற்றப்பட்ட இந்நூல் தமிழின் பொற்காலத்தை எல்லோரும் உணர்ந்து சுவைக்கச் செய்த பெருமை வாய்ந்தது.

இந்நூல் பற்றிய ஒரு செய்தி வரலாற்றுப் பெருமை வாய்ந்தது. சிலப்பதிகார வஞ்சிக் காண்டத்தை இனிய உரைநடையாக இந்நூல் தமிழ் மக்களுக்கு முதல் முறை அளித்ததைப் பழந்தலைமுறையினர் அனைவரும் நினைவுகூருவர்; இவ்வுரைநடை விளக்கத்தின் துணைகொண்டு வஞ்சிக் காண்டத்தைப் படித்து நூல்களும் எழுதிய புலவோர் பலராவர்.

'ஆழ்வார்கள் காலநிலை'யில் பேராசிரியர் திருமாலடியார்கள் வாக்குக்களில் ஆங்காங்கே அருகிக் காணப்படும் வரலாற்றுக் குறிப்புக்களைப் பிற சான்றுகளுடன் ஒப்பிட்டு, அப்பெரியோர்களின் காலநிலைகள் ஒருவாறு சரித்திர வரம்புக்குட்படுவதை ஆராய்ச்சி செய்துள்ளார். திருமங்கை மன்னனும் ஞானசம்பந்தரும் சம காலத்தவர் என்ற பரம்பரை வழக்கைப் பல காரணங்களுடனும் ஆதாரங்களுடனும் உறுதிப்படுத்தி, ஞானசம்பந்தர் காலமுதல், அதாவது முதல் பரமேசுவரவர்மன் (கி. பி. 675) காலத்திலிருந்து பல்லவமல்லன் (கி. பி. 770) காலம் வரை நெடுங்காலம் வாழ்ந்தவர் திருமங்கையார் என்ற முடிவை நாட்டும் ஆராய்ச்சி சரித்திராசிரியர் தி. நா. சுப்பிரமணியன் அவர்களால் போற்றப்பட்டு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

மற்றொரு சிறப்பு மிகுந்த கால நிர்ணயம் ஆண்டாளைப் பற்றியது. திருப்பாவையில், "வெள்ளி யெழுந்து வியாழ நுறங்கிற்று" என்ற பாடலடியிற் கண்ட வான நிகழ்ச்சி, பொதுவாக அவ்வடியாரின் காலமாகக் கருதக்கூடிய எட்டாம் நூற்றாண்டில் எப்பொழுது நிகழ்ந்திருக்கக் கூடியது என்பதைக் கணக்கிடச் செய்து, அது கி. பி. 731, டிசம்பர் 18-ந் தேதியாக அமையும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு இந்நூல் வரலாற்று நோக்குக்கொண்டே எழுதப் பெற்றதால் வைணவ சமயப் பரம்பரை நூல்களின் கூற்றுக்களுக்கு முரண்பட்டு அமைந்து, பேராசிரியரைச் சிலர் பழிச் சொல்லுக்கும் ஆட்படுத்தச் செய்தது. அதனால் அவர் அஞ்சித் தம் கொள்கைகளினின்றும் சிறிதும் பிறழ்ந்ததில்லை என்பது உலகறிந்த உண்மை.

'சாஸனத் தமிழ்க்கவி சரிதம்' என்ற நூல் வரலாற்றுத் துறையின் பாற்படுமாயினும் கல்வெட்டுக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டமையின், அடுத்து வரும் 'சாஸன ஆராய்ச்சி' என்ற தலைப்பின்கீழ் அறிமுகப்படுத்தப் பெறும்.

பேராசிரியரின் அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு ஞாபகார்த்தப் பிரசுரமான 'ஆராய்ச்சித் தொகுதி' என்ற பெருநூலை அவர் நெடுங் காலமாக எழுதிவந்த தனிக் கட்டுரைகளின் முதல் திரண்ட உருவம் என்று கூறலாம். முன்னர் 'தெளியப்படாத தமிழிலக்கிய நிலங்களைத் தெளிவிக்கும்' முப்பத்தைந்து பெருங்கட்டுரைகள் கொண்ட இப்

புத்தகம் திரட்டியளிக்கப் பெற்ற ஆராய்ச்சி விருந்தாக நல்லறிஞர் உள்ளங்களை உவப்பித்து நிற்கிறது. பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கள் கூறுமாறு :—

“(கட்டுரைகள்) ஒவ்வொன்றிலும் இதுவரை பிறரால் அறியப்படாத ஒரு புதிய முடிவு ஆராய்ந்து நிறுவப் பட்டுள்ளது ...வெற்றெலும்புக்குச் சமமென்று சாதாரண மாகக் கருதும் ஆராய்ச்சிப் பொருளுங்கூட இவ்வாசிரியாது எழுதுகோலால் அழகிய உருவமெடுத்து வந்து நம் அறிவை வசீகரித்து விடுகிறது.....இலக்கியம், இலக்கணம், மொழி நூல், எழுத்து வரலாறு, நூற்பதிப்பு முறை, நூலாராய்ச்சி, தேச சரித்திரம், சமயம், பண்டையாசிரியர்கள், பண்டைத் தமிழ் மக்களின் ஒழுக்க நெறி, சிலாசாஸனங்கள், இடப் பெயர்கள், பண்டைக்காலத்துச் சான்றோர்கள் முதலிய பல பொருள்கள் இக்கட்டுரைத் தொகுதியிலே அடங்கியுள்ளன.”

இந்நூலில் எல்லாக் கட்டுரைகளும் ஒருவாறு தமிழ் வரலாற்றுடன் தொடர்பு கொண்டவை என்றாலும் தலை, இடைச்சங்கங்கள், சேர வேந்தர் தாயவழக்கு, கருணாகரத் தொண்டைமான், தமிழரும் ஆந்திரரும், மண்டல புருடர் ஆகிய பொருள்கள் பற்றியவை சிறப்பாகச் சரித்திரக் கூறுகளை ஆய்வு செய்பவை என்று கூறலாம். தமிழ் நூல்களின் சான்றுக்கேற்றபடி சேர வேந்தர்க்கு அமையக் கூடிய தாயமுறை மக்கள் தாயமே என்பது ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வந்து நம்மை ஆட்கொள்ளும் காரணங்களின் தொகுதியால் நிறுவப் படுகிறது; இவ்வாறே பிற்காலத்தான ‘தூடாமணி’ நிகண்டின் ஆசிரியர் மண்டல புருடர் காலம் அவர் நூலிற் பயிலும் பல்வகை அகச்சான்றுகளாலும், வேறு சரித்திர உண்மைகளைக் கொண்டும் கிருஷ்ண தேவராயர் வாழ்ந்த கி. பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டே என்பது தெளிவாக்கப்படுகிறது.

“ஆராய்ச்சித் தொகுதி”க்குப் பின்னர், “இலக்கியக் கட்டுரைகள்,” “கட்டுரைமணிகள்” என்ற இரண்டு நூல்கள் தனிக் கட்டுரைத் தொகுப்புக்களாக வெளிவந்துள்ளன. முதல் நூல் இலக்கியப் பகுதிகளின் விளக்கமாகவும், ஆய்வு கலந்த விமரிசனமாகவும் அமைந்த வானொலிப் பேச்சுக்கள், பத்திரிகைக் கட்டுரைகள் முதலியவற்றில் பதினைந்தைத் திரட்டியளித்துள்ளது. இரண்டாவது நூல் ‘செந்தமிழ் நாடு யாது?’, ‘ஓண விழா’, ‘பட்டினப்பாலைப் பரிசில் மண்டபம்,’ ‘திருச்சித்திர கூடம்,’ ‘களப்பிரர்’ முதலிய பதினாறாம் சீரிய ஆராய்ச்சிகளின் தொகுப்பாகும். விரிவஞ்சி, அரிய வரலாற்று உண்மைகள் கொண்ட சில கட்டுரைப் பொருள்களை மட்டும் இங்கே கூறி நிற்போம். ‘திருச்சித்திர கூடம்’ என்பது பிரபல சரித்திரவாசிரியர் சி. எஸ். ஸ்ரீ நிவாஸாசாரியரின் மணிவிழா

மலருக்காக எழுதப்பட்டது; தில்லைச் சிவாலயத்துடன் அமைந்த திருமால் திருக்கோயிலின் வரலாற்றைக் கூறுவது. இதில் 'திருநீற்றுச் சோழன்' என்ற பெயர் கொண்ட இரண்டாம் குலோத்துங்கன் இச்சித்திரகூடத்தை அழித்த காலம், கவிச்சக்கரவர்த்தி கூத்தர் வாக்கினிறும் வைணவ நூல்களின் சான்றாலும் கி. பி. 1127 ஆகக் கூடும் என்று கணக்கிட்டு நிறுவப்படுகிறது; அவ்வாறே விஜயநகர வேந்தன் அச்சுத தேவராயரால் கி. பி. 1539 இல் அழிந்த ஆலயம் திரும்பிப் பிரதிஷ்டை பெற்ற விவரம் சாஸன இலக்கியச் சாட்சிகள் மூலம் கூறப்படுகிறது; 'இராமாநுஜார்ய திவ்யசரிதை' என்ற செய்யுள் நூலிலிருந்து காலப்பிரமாணமாகக் காட்டப்படும் சிதைந்த வெண்பாவின் மூலபாடத்தை, வேறொரு வெண்பாவின் பொருள் துணைகொண்டு உய்த்தறியப்பட்டுள்ள ஆய்வுத்திறம் சுவைத்தற் குரியதாக அமைந்துள்ளது.

“பட்டினப்பாலைப் பரிசில் மண்டபம்” என்ற கட்டுரையில் உருத்திரங் கண்ணனார் என்னும் சங்கப் புலவர் சோழன் கரிகாலன் மேற் பாடிய தம் பாட்டுக்குப் பரிசாகப் பதினாறு நூறாயிரம் பொன் களுடன் பொன்மண்டபம் ஒன்றும் பெற்றவர் என்பது சயங்கொண்டார், கூத்தர், திருவெள்ளறைச் சாஸனப் புலவர் வாக்குக் களால் புலனாவதும், திருவெள்ளறைச் சாஸனத்தால் மாறவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் மூன்றாம் இராசராசன்மேல் வெற்றி கொண்டு அவன் மாளிகைகளையெல்லாம் தகர்த்து வந்தபோது, அவற்றின் பெரிய பெரிய தூண்கள் யாவும் பிடுங்கிப் பாழ்படுத்தப்பட்டன என்றும், 'கண்ணன்செய் பட்டினப் பாலைக்கு அன்று நெறியால் விடப்பட்ட' பதினாறு தூண்கள் மட்டுமே எஞ்சி நின்றன என்ற செய்தி வெளியாவதும் அழகுற விளக்கப்பட்டுள்ளன. மண்டபம் அமைந்த முறை, பதினாறு ஆயிரம் பொன் ஏன் மண்டபத்துடன் கொடுக்கப் பெற்றது என்பதன் நுணுக்கங்களையும் நூற்பிரமாணம் காட்டி ஆய்ந்துள்ளது சுவைத்துப் படித்தற்குரியது.

'களப்பிரர் யாவர்?' என்று நெடுநாட்களாகக் கேட்கப்படும் வரலாற்றுப் பிரச்சினைக்கு விடைகாணும் முறையில் தென்னாட்டில் 'களப்பாளர்' என்னும் மரபினரைப் பற்றி இலக்கிய சாஸனங்களில் பயிலும் செய்திகளை ஆராய்ச்சி செய்து, 'களப்பிரன்,' 'களப்பன்,' 'களப்பாளன்' என்ற ஒரு பொருட்கிளவிகள் பிற்காலத்தில் வேளாளர் குழுவினராயமைந்த 'களப்பாளர்' என்ற தமிழ்நாட்டுத் தொல்குடியைக் குறிக்க வல்லன என்ற முடிவு தரப்பட்டுள்ளது.

சாஸன ஆராய்ச்சி

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன், இந்நூற்றாண்டு முற்பகுதியில் தமிழறிஞர்களிடம் இலக்கிய இலக்கண ஆராய்ச்சி காணப்பட்டாலும் வரலாற்று நோக்கும் சாஸனப் பயிற்சியும் பெரிதும் வேண்டப்படும் நிலையில் இருந்தன. பேராசிரியர் எழுதத்

தொடங்கிய பின், இத்துறைகள் வளம் பெற்றதோடு, காலத்துக்கியையக் கற்போரிடையே இவை பற்றிய உணர்ச்சியும் பல்கிப் பெருகியது என்று கூறலாம். இப்பொழுது நாம் தமிழ் மன்னர் வரலாற்றுக்கு அடிப்படையாகக் கொள்ளும் வேள்விக்குடி, சின்னமனூர்ச் செப்பேடுகள், மூவலூர், செந்தலை முதலிய பல்லிடங்களிற் கிடைத்த கல்வெட்டுக்கள் யாவும் பேராசிரியர் நடத்திய 'செந்தமிழ்' வாயிலாக வெளியிடப்பட்டும், அறிஞர் சர்ச்சைகளால் பிரபலம் பெற்றும் வந்தவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பேராசிரியர் எழுத்துக்களிலெல்லாம் சாஸன ஆராய்ச்சி, பிறவகை ஆராய்ச்சியுடன் பின்னிக் கிடக்கும் நிலை நாம் அறிந்து இன்புறத்தக்கதொன்று. 'வேளிர் வரலாறு,' 'ஆழ்வார்கள் காலநிலை' முதலிய நூல்கள் யாவிலும் இலக்கியத்துடன் சாஸனச் சான்றுகள் அப்பொழுதைக்கப் பொழுது ஆராயப்படுவது காணலாம், "ஆராய்ச்சித் தொகுதி" என்ற திரட்டில் "சேரர் வஞ்சியும் சிலாசாஸன வழக்கும்," "தேவாரம் பெற்ற தலங்களும் சிலாசாஸன வழக்கும்" என்ற இரு கட்டுரைகள் சிறப்பாகக் கல்வெட்டுக்கள் கூறும் இலக்கியத் தொடர்புடைய செய்திகளைப் பற்றி அமைந்துள்ளன. முதற்கட்டுரையில் கொங்கு நாட்டுக் கருவூரை "வஞ்சி மாநகரமான கருவூர்," "கருவூர் வஞ்சிமாநகரம்" என்று சாஸனங்கள் குறிப்பிடுவதால், அதுவே பிற இலக்கியச் சான்றுகளுக்கும் ஏற்பச் சேரர் ஆதித் தலைநகர் ஆகக்கூடும் என்பதும் சாஸன வழக்கே இல்லாத குடமலை நாட்டு மகோதையாகிய கொடுங்கோளுரை அவ்வாதித் தலைநகராகக் கருதுவது பொருத்தமற்றுது என்பதும் நிறுவப் பெறுகின்றன. இரண்டாம் கட்டுரை சாஸனச் சான்றுகளைக் கொண்டு தேவாரம் பெற்ற தலங்கள் பலவற்றை இன்னவை என்று காட்டி, அவைகுறித்துப் புதிய விவரங்களை அளிக்கிறது.

சாஸன ஆராய்ச்சித் துறையில் ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகக் கூறக்கூடிய பேராசிரியர் நூல் 'சாஸனத் தமிழ்க்கவி சரிதம்' என்பதாகும். இதனுள் எண்பதின்மருக்கு மேற்பட்ட புலவர்களைப் பற்றிச் சாஸன மூலம் அறியப்படும் செய்திகள் இலக்கியச் சான்றுகளுடன் இணைத்துக் கூறப்படுகின்றன. முதன்முதலில் பல புலவர்களுக்கும் அவர்கள் நூல்களையும் பற்றிய விவரங்கள் இந்நூல் மூலம் புலனாவதுடன், ஏற்கெனவே தெரிந்த புலவர்களைப் பற்றிய புதிய செய்திகளையும் இது அளித்துவருவதாகும். உதாரணமாக, சங்க காலத்திலே பாண்டியனொருவன் 'மஹாபாரதந் தமிழ்ப்படுத்திய' தையும் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தே 'அரும்பாக்கத்து அருணிலை விசாகன்' என்பவன் பாரதத்தை இனிய செந்தமிழ்ப்படுத்தியவன் என்பதையும் சாஸன வாயிலாக அறிந்து, தமிழில் இக்காலத்தில் வழங்கும் பாரத வெண்பா, வில்லி பாரதம் என்ற இரண்டு பாரதங்களைத் தவிர, வேறு வழக்கு வீழ்ந்த இரு பாரதங்களும்

உண்டு என்று அறிகிறோம். இவ்வாறே பெயர் பெற்ற உரையாசிரியர்கள் சேனாவரையரும் பரிமேலழகரும் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு உரியவராய்ச் சமகாலத்தவர் என்பதும் முன்னவர் 'மாறோக்கம்' என்ற கொற்கை தழ்ந்த பகுதியைச் சேர்ந்தவர் என்பதும் இலக்கிய, சாஸனச் சான்றுகளால் உய்த்துணரப் படுகின்றன. இந்நூலின் போராய்ச்சியை வியந்து, கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எழுதியது வருமாறு :—

"மாண்டு மறைந்துபோன புலவர்களுடைய சரிதங்களை அரைகுறையான சாசனப் பகுதிகளை வைத்துக்கொண்டு எழுதி முடிப்பது எளிதான காரியமன்று. தங்கள் புஸ்தகத்தைப் படிக்கும்பொழுதெல்லாம், திருஞானசம்பந்தர் எலும்பு பெண்ணுருவாக்கின கதையே ஞாபகத்தில் வந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழில் இம்மாதிரியான நூலொன்றை நான் இதுவரையிலும் பார்த்ததேயில்லை."

கல்வெட்டுக் கூறும் செய்திகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியேயன்றிச் சிதைந்த சாஸனச் செய்யுள் பிரபந்தமொன்றைத் திருத்தி வெளியிடும் சீரிய பணியைப் பேராசிரியர் 'சிராமலையந்தாதி' என்று பெயரிட்ட தம் நூலில் செய்துள்ளார். திருச்சிராப்பள்ளிக் குன்றின் மேல் பல்லவர் காலத்துக் குகைச் சுவர்களில் நூற்றிரண்டு கலித்துறைப் பாடல்களும் இரண்டு வெண்பாக்களும் கொண்ட அந்தாதிப் பிரபந்தமொன்று 'வேம்பையர்கோன் நாராயணன்' என்ற பெரியாரால் அருமையாகப் பாடி வரையப்பட்டுள்ளது. இக்காலத்தே நூல்கள் அச்சுப்பதிப்பைப் பெறுவது போல், முற்காலத்தே 'சிந்தைக்கினிய, செவிக்கினிய, செஞ்சொற்களோடு பக்தி நலம் கனியும்' இவ்வந்தாதி பாடல்கள் கற்பதிப்பைப் பெற்றுள்ளன என்னலாம். ஆனால், சீர், தளை, தொடைகள் சிதைந்தும் இடையிடையே எழுத்துக்கள் விடப்பட்டும் உள்ள இக்கற்பதிப்பில் குறைகளும் தவறுகளும் மலிந்துள்ளன. பேராசிரியர், தாம் எழுத்தொப்புமை, சீர், தளை, மோனை, எதுகை முதலியவற்றிற்கியையத் திருத்தியமைத்த பாடத்துடன் மூல சாஸன பாடத்தையும் கொடுத்து, பொழிப்புரையும் குறிப்புரையும் எழுதியுள்ளார். உரை காணுமிடத்து அவர் காட்டும் பல அரிய மேற்கொள்களும் பொருள் நுணுக்கங்களும் செய்திகளும் அறிந்து சுவைப்பதற்குரியவை.

பேராசிரியர் வாழ்க்கை வரலாற்றில் முன்னரே கூறியுள்ளபடி 'சாஸனத் தமிழ்க் கவிசரிதம்' என்ற நூல் அவர் 1929ஆம் ஆண்டு ஆற்றிய சென்னை சருவகலா சங்கப் பேருரைகளில் புலவர் பற்றிய பகுதி மட்டுமேயாம். எஞ்சிய அரசர், தலைவர் வழக்குக்களைப் பற்றிய அவர் உரைகளுக்குரிய கட்டுரைகள் சென்னை அரசாங்கப் புத்தக வெளியீட்டுக் குழுவினர் அண்மையில், "இலக்கிய சாஸன வழக்காறுகள்" என்ற புத்தகமாகப் பிரசுரித்துள்ளனர். இந்நூல்

தமிழிலக்கியக் காலப்பரப்பைக் கல்வெட்டுக்களும் இலக்கியங்களும் ஒன்றற்கொன்று உதவி நிற்கும் கண்ணோட்டத்தில் ஆராய்கிறது. தேவாரம், ஆழ்வார், நாயன்மார் முதலியோரின் சொல்வழக்குக்கள் சாஸனங்களில் பயின்றுள்ள முறை பற்றி அரிய செய்திகள் விளக்கம் பெறுகின்றன.

பிராமி எழுத்தைத் தவிர, தமிழ் மக்கள் தமக்கென்று வழங்கி வந்த எழுத்து உண்டோ என்ற கேள்வியை இன்று நம்மிடையே பல அறிஞர்கள் விவாதித்து வருகிறார்கள். இது பற்றிப் பேராசிரியர் அவர்கள் கருத்து நமக்கு வழிகாட்டியாக நிற்கிறது. திவாகர, பிங்கலநதை நிகண்டுகள் குறிப்பிடும் வடிவெழுத்து, பெயரெழுத்து, தன்மையெழுத்து, முடிவெழுத்து நான்கும் எகிப்தியர், சீனர் முதலியோர் வழங்கி வந்த சித்திர சங்கேதலிபிகள் (ஹிராக்ளிபிக்ஸ்) போன்றனவாதல் வேண்டும் என்றும், இக்கருத்து யாப்பருங்கல விருத்தி, சிலப்பதிகாரம், சிவஞான சித்தியார் மேற்கோள், சிந்தாமணி ஆகிய நூற்பிரமாணங்களாலும், சாஸனக் குறியீடுகளாலும் வலியுறுவதென்றும் தொன்மையாகத் தமிழ்நாட்டுக்குரிய பழைய குறியீட்டெழுத்துக்கள் பிராமியெழுத்துக்கள் நாட்டிற் புகுந்த போதும் தனியவே வழங்கியவையாதல் வேண்டுமென்றும் அவர் நிறுவியுள்ள முடிவுகள் போற்றற்குரியன. முழுதும் சாஸனத் தொடரொன்றின் ஆய்வாக அமைந்துள்ளது “காந்தனூர்ச்சாலை” என்ற கட்டுரை. இது திருவனந்தபுரத்திரல் ஆற்றிய ஆராய்ச்சியுரை; இதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு வெளிவந்துள்ளது; மூலத் தமிழ்க் கட்டுரை இன்னும் அச்சேறவில்லை. சோழ வேந்தர்கள் கூறும் “காந்தனூர்ச்சாலை கலமறுத்தருளி” என்ற பிரசஸ்தியைப் பல இலக்கிய சாஸனச் சாட்சிகள் கொண்டு திருவனந்தபுரத்துக் கண்மையான காந்தனூர்ச்சாலை என்ற துறைமுகத்தில் அமைந்த சேரர் மரக்கலப்படை மேல் சோழ மன்னர் பெற்ற பெருவெற்றியையே இது குறிக்கும் என்பது இக்கட்டுரையில் நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது.

பல்சுவைப் பகுதிகள்

இலக்கியம், கால ஆராய்ச்சி போன்ற நூல் துறைகளில் நேர்முகமாக அடங்காமல், தமிழுடன் தொடர்பு கொண்ட பல்சுவைக் கட்டுரைகளையும் பேராசிரியர் புத்தகங்களிற் காணலாகும். ‘ஆராய்ச்சித் தொகுதி’யிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ‘வான்மீக முனிவரும் தென்னாடும்’ (வான்மீக முனிவர் காப்பியத்தில் காணப்படும் தமிழ்நாடு பற்றிய குறிப்புக்களின் ஆராய்ச்சி) ‘இராமாயணமும் தமிழ் வழக்குக்களும்’ (தமிழிலே அமைந்த தனிப்பட்ட இராமாயணக் கதைக் கூறுகள்) கண்ணபிரானைப் பற்றிய தமிழ்நாட்டு வழக்குக்கள்” (கண்ணன் பற்றிய தமிழ்ச் செய்திகள்), ‘விலங்குப் போர் விளையாட்டு’ (தமிழ் நாட்டில் பொழுதுபோக்காயமைந்த விலங்கு விளையாட்டுக்கள்), ‘இலக்கியக் கட்டுரைகள்’-இல் ஒன்றான

‘ஆன்மத்தியாகம்,’ ‘கட்டுரை மணிக’ளில் சேர்ந்த ‘சமயச் சார்பில் அமைந்த கலைப்பண்பாடு,’ இவை போன்ற பொருளுரைகள் இத்திறத்தவை என்று கூறலாம். “தெய்வப் புலவர் கம்பர்” என்ற தலைப்பொடு பேராசிரியர் மறைவுக்குப் பின் வெளிவந்த கட்டுரைத் திரட்டில், கம்பன் காப்பியத்தில் ஊடுருவிச் செல்லும் பல நயங்கள் கூறப்படும்பொழுது, சரணுகதி, அவதார ரகசியம் முதலிய வைணவ சமயத்தின் உள்ளுறை தத்துவங்களும் பொலிவு பெற விளக்கப் பட்டு, இலக்கிய விருந்தேயன்றிச் சமய விருந்தும் நமக்குப் படைக்கப்படுவது இன்பம் விளைவிப்பதாகும்.

“செந்தமிழ் வளர்த்த தேவர்கள்” என்ற நூலைப் பற்றி முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளது. இது தமிழ் வள்ளல்களாகப் பெரும்புகழ் கொண்ட பொன்னுச்சாமித் தேவரும் அவர் புதல்வர் பாண்டித் துரைத் தேவரும் என்ற இரு சேதுபதி மரபினரின் வாழ்க்கைச் சரிதமாகும். இச்சரிதம் ஒருவாறு தமிழ் வரலாற்றில் அடங்குமானாலும், சென்ற தலைமுறையிற் பேராசிரியர் நேரிற் பழகித் துய்த்த அனுபவங்களும் கேட்டறிந்த செய்திகளும் கொண்டு, அவர் எழுதிய ‘நினைவு நூல்’ என்று கூறுமாறு அமைந்துள்ளது. இதன் முன்னுரையில் பேராசிரியர் கூறியுள்ளதாவது :

“சென்னையில் மஹாமஹோபாத்யாய டாக்டர் ஸ்ரீ சாமிநாத ஐயரவர்களை ஒருகால் நான் தரிசிக்கச் சென்றிருந்த போது, பொன்னுச்சாமித் தேவரின் புலமைத்திறம் பற்றி அவர்கள் புகழ்ந்து பேசி வந்தார்கள். அப்போது யானும், தேவர் காலத்து அரிய நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றைக் கூற நேர்ந்தது. அது கேட்டு மகிழ்ந்த ஐயரவர்கள், அப்பிரபுவும் அவர் புதல்வருமாகிய இருவர் வரலாறுகளையும், இராமநாத புரத்தவனும் நேரிற் பழகியறிந்தவனுமான யான் எழுதத் தகும் என்றும், அதனால் உண்மைச் செய்திகளைப் பின்ன வரும் அறிந்து உவக்கக்கூடும் என்றும் கூறினார்கள். யான் மற்றொரு முறை காணச் சென்றபோதும் இது பற்றி என்னைத் தூண்டியதோடு, தாம் அரிதிற் சேமித்து வைத்திருந்த தேவர் காலத்து நூற்பதிப்புக்கள் சிலவற்றை என்னிடம் கொடுத்தும் உதவினார்கள்... ..(இப்பணி செய்ய) அப் பெரியார் ஆணை மட்டுமன்றி வேறுவகையில் எனக்கு உரிமையும் கடமையும் உண்டு. என் முன்னேரும் நானும் அப்பிரபுக்கள் இருவருடைய அபிமானத்துக்கும் ஆதரவுக் கும் முறையே உரிமை பூண்டிருந்த செய்தி பலரும் அறிவர்.’

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு, தழுவல் கட்டுரைகள்

பேராசிரியர் பல்வேறு சூழல்களில் எழுதிவந்த ஆராய்ச்சி மிகுந்த கட்டுரைகள் அவ்வக்காலத்தே ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டு, பெயர் வாய்ந்த பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன.

இவ்வாறு மொழிபெயர்க்க உதவியவர்களுள் வரலாற்றாசிரியர் தி.நா. சுப்பிரமணியன், பேராசிரியர் புதல்வரிருவராம் சேஷாத்திரி ஐயங்கார், நாராயணய்யங்கார் என்பவர்கள், இக்கட்டுரையாளர் முதலியோர் குறிப்பிடற்குரியோர். முக்கியமான கட்டுரைகளின் பெயர்களும் வெளியீட்டு விவரமும் பிற்சேர்க்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

திருவாங்கூர்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் ஆற்றிய விரிவுரைகளுக்குரிய கட்டுரைகளிற் பெரும்பகுதி, மூலத்தைத் தழுவி இக்கட்டுரையாளரால் ஆங்கிலத்தில் எழுதப் பெற்று, அப்பல்கலைக் கழகத்தினரால் “Some Aspects of Kerala and Tamil Literature” — என்ற தலைப்பில் இரு பகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளது. பிற ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகளைத் திரட்டி வெளியிடுவது, தமிழியல் (Tamilology) என்ற புதுப்பெயர் கொண்ட அறிவுத்துறையை வளம்பெறச் செய்வதாகும்.

ஆராய்ச்சிச் சிறப்புகள்

தமிழ்கூறு நல்லுலகில் ஒத்தாரும் மிக்காரும்ற்ற ஆராய்ச்சிப் பெரும்புலவராகப் பேராசிரியர் பெற்றுள்ள புகழ்க்கேற்ப, அவர் ஆராய்ச்சிச் சிறப்புகளைப் பற்றிச் சிறிது கூறுவது தேவையாகிறது. தமிழின் புதுயுகமான இந்நூற்றாண்டில் நாம் மறந்துபோன தமிழ்ப் பெருமைகளை மீட்டுக் கொடுத்து, அறிவுக் கிளர்ச்சியையும் உற்சாகத்தையும் நம்மிடையே நிலவச் செய்தது இலக்கியத்துறை ஆராய்ச்சியேயாகும். காலப்பனி மூட்டத்திலே மறைந்துகிடக்கின்ற பெரும்பரப்பையுடைய உயர்தனிச் செம்மொழியாகிய தமிழ் ஒன்றிலேதான் இன்றைய இலக்கியத்தில் ஆராய்ச்சி நூல்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கும் நிலை அமைந்துள்ளது; பிற இந்திய மொழிகளில் (வடமொழி நீங்கலாக) இந்நிலை இல்லை என்பது கண்கூடு.

ஆராய்ச்சி என்பதை, ஏற்கெனவே அறியப்பட்ட உண்மைகளின் மேற்செலுத்தும் புதுநோக்கு என்றும் முற்றிலும் புதிய உண்மைகளை நிறுவும் ஆற்றல் என்றும் கூறுவர். இவ்விருவகையிலும் தமிழக இலக்கிய, கலாசார நிலைகளையும் நெறிகளையும் பேராசிரியர் துருவி ஆய்ந்து, புதுப்புதுச் சிந்தனையுலகங்களைச் சிருஷ்டித்து, நமது அறிவை முன்னேற்றப் பாதையில் செலுத்தியுள்ளார். புதிய உண்மைகளைச் சமுதாயம் ஏற்றுத் தனது அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ளும் முறையில் நிறுவ வேண்டுமானால் ஆராய்ச்சியாளரிடம் பரந்துபட்ட நூற்பயிற்சியும், அந்நூற்பரப்பை நெடுங்காலம் மனத்தே இருத்திச் சிந்தித்து மனனம் செய்தலால், விளையும் அற்புதமான நுண்மாண் நுழைபுலமும், தெற்றென எடுத்துரைக்கும் செஞ்சொல் உரைத்திறனும், காரண காரியங்களை இணைத்து உய்த்தறிவிக்கும் தருக்கவன்மையும் பொருந்திய மேதாவிலாசம் தேவைப்படுவதொன்றும். இத்தகைய இலக்கிய மேதாவிலாசமே பேராசிரியர் எழுத்துக்களிற் பொருந்தி நின்று அவைகட்குத்

தனிமதிப்பை அளித்து வந்துள்ளது என்பதைத் தமிழ்ப் புலவர் உலகம் நன்கு அறியும்.

'மு. இரா. அவர்கள் தமிழ் மொழி, இலக்கிய வரலாறுகளையும் வழக்குக்களையும் பற்றிச் செய்துள்ள ஆராய்ச்சிகளினால் புலப்பட்ட செய்திகளையெல்லாம் ஒருசேர அகரவரிசையாகத் தொகுத்துக் காண்பித்தால், அவையே அவர் உழைப்பின் மூலம் எத்துணையளவு தமிழ்ப் புலமை விரிவும் ஆழமும் பெற்றது என்பதற்குத் தக்க சான்று பகரும். தமிழகத்தில் ஆராய்ச்சி மனப்பான்மையை உருவாக்கிய பெருஞ்சிற்பிகளுள் அவருக்குத் தனி இடம் உண்டு. அவர் எழுதியுள்ள ஒவ்வொரு கட்டுரையிலும் புதிய நோக்கு, புதிய செய்தி, புதிய உண்மை, இவைகள் அமைந்துள்ள தன்மையை அறிஞர் பாராட்டியுள்ளது மேலே கூறப்பட்டது. நாம் எவ்வகையிலும் தொடர்பு இருக்கக் கூடும் என்று ஐயுறாத பல நூற்பகுதிகளுக்கும் சாஸனங்களுக்கும் வழக்குக்களுக்கும் வரலாற்றுக் கூறுகளுக்கும் இடையே இலக்கிய, இலக்கண மேற்கோள்களுடன் தொடர்பு காட்டி, காரண காரிய ரீதியில் புதிய முடிவுகள் அவரால் நிலைநாட்டப் பெறுவது வியப்பும் உவப்பும் ஊட்டுவதாகும். ஒவ்வொரு கட்டுரையிலும் தாம் கொள்ளும் முடிவுக்குரிய பிரமாணங்களும் காரணங்களும் அவர் மேதை நிறைந்த அறிவினின்றும் சுரந்த வண்ணமாயிருப்பதையும், இவை ஒன்றன் மேல் ஒன்றாகச் சூழ்ந்து கற்போர் மனங்களைத் தமதாக்கிக் கொண்டு விடுவதையும் காணலாம்.

பேராசிரியரின் எளிய முறையில் அமைந்த எழுத்துக்களிலும் கூடப் பிரமாண உணர்ச்சியும் முடிவுக்குரிய காரணங்கள் திரட்டும் ஆற்றலும் அமைந்துள்ளதற்குச் 'சேரர் வஞ்சியும் சிலாசாஸன வழக்கும்' என்ற கட்டுரைப் பொருளின் சிறு பகுதியை மட்டுமே விரிவஞ்சி இங்கே உதாரணமாகக் கூறலாம். சேர வேந்தரின் தலைநகரான கருவூர் வஞ்சியைத் தன்னகத்துடைய சிறப்பு கொங்கு நாட்டுக்கே உரியது என்பதைச் சாஸனச் சான்று மூலம் விளக்க வரும் கட்டுரையாசிரியர் தம் முடிவை ஆற்றொழுக்காகக் கூறும் போதும் இலக்கிய மேற்கோள்களையும் சரித்திர உண்மைகளையும் தன்னடையே அமைத்துச் செல்வது காணலாம்.

".....அக்கருவூரையடுத்துச் சில மைலில் உள்ள புகழியூர்க் குன்றில், 2000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டதும் பிராமியெழுத்தில் அமைந்ததுமான சாஸனமொன்றில்,

'கருவூர்ப் பொன்வாணிகள்'

'கோசிபன் ஆதன்'

எனவரும் தொடர்களினின்று (கருவூர் கொங்கு நாட்டுள்ளமை) உணரப்படுகின்றது. இவற்றுள் முதற்

றொடரால் கருவூர் என்ற நகரும், அது பொன்வாணிகரை உடையதென்பதும் தெரியலாம். பொன்வாணிகர் — பொன்னின் பேதந் தெரிந்து வாணிகம் புரிவோர். இவரைப் 'பொன்னுரை தெரிவோர்,, 'பொலந்தெரி மாக்கள்' என்பர் முன்னோர்.² பொன் வாணிகம் நிகழுமிடம் பொன் மலிந்த பெருநகரங்களேயாதலின், கருவூர்ப் பொன்வாணிகள் என்பது, பொன்றாற் பொலிவுடையது கருவூர் என்பதைப் புலப்படுத்தும். பொன்பொலிந்த தமிழகப் பகுதி கொங்கு நாடே என்பது நூல்களால் நன்கறியப் பட்டதாதலின்,³ அந்நாட்டுப் பொற்றிரள் குவியுமிடம் அதன் தலைநகரே என்பதும் அறியலாம். அத்தகைய நகரம், பிராமிசாஸனம் அமைந்தவிடத்துக்கு அயல்தான கொங்குக் கருவூரே என்பது வெளிப்படை. 2000 ஆண்டுகட்கு முன் உரோம ஏகாதிபத்தியத்தின் செல்வவளத்தைத் தன் வாணிகத்தாற் கவர்ந்த தமிழகத்தின் பெருநகர்களிலே இக்கருவூர் சிறந்த தென்பது ரோம நாணயங்கள் அவ்வூரில் மிகுதியும் கிடைத்துள்ளதனால் அறிஞர் அறிந்தது. இத்தகைய பொன் களாலும் பொலிவுற்றது அப்பேரூர் என்க...இனி, கோசிபன்⁴ ஆதன் என்ற இரண்டாந் தொடருள் சேர வேந்தர்க்கு மிகுதியும் பயிலும் 'ஆதன்' என்ற பண்டை இயற்பெயர் வழக்கைக் காணலாம். அரசர் பெயரை மக்கள் தம் கௌரவ நாமமாகத் தரித்தல் என்றுமுள்ள வழக்கு. ஆகவே, சேரர்க்குரியதும் செல்வப் பொலிவு உடையதுமான பெருநகரமே புகழியூர்ப் பழங்கல் லெழுத்துக் குறிப்பதென்றும், அந்நகரம் கொங்குக் கருவூரன்றிப் பிறிதன்று என்பதும் பெறப்படும்."

(விரிவஞ்சி அடிக்குறிப்புக்கள் இன்ன பற்றியவை என்பது மட்டும் காட்டப்படுகின்றன. (1) சாஸன ஆதாரம், (2) சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை மேற்கோள்கள், (3) பெரிய புராண மேற்கோள், (4) 'கோசிபன், காசியபன் என்பதன் திரிபு' என்ற விளக்கக் குறிப்பு).

இவ்வாறு பேராசிரியர் ஆராய்ச்சி நடை தாம் பல ஆதாரங்களின் உறழ்வால் காணும் உண்மைகளை வகுத்துச் சொல்லும் அறிவு அமுதத்தை நமக்கு அளித்துக்கொண்டே செல்வதொன்று. அவர் தாம் கண்ட உண்மைகளை உள்ளவாறே உரைக்கும் இயல்பினர்; ஐயமுள்ள இடங்களில் அவ்வையத்தைக் கூறித் தம் நிலையைத் தெளிவாக்குவது கடமையெனக் கருதுபவர். உதாரணமாக, 'இளம்பூரணவடிகள்' என்ற தம் கட்டுரையில் பிற்காலத்தில் இறையனார் களவியலுக்கு உரை கண்டவராகப் பேராசிரியர் என்ற தொல்காப்பிய உரைகாரர் கூறும் 'புலவுத் துறந்த நோன்புடையார்' இளம்பூரணர்தாமோ என்ற ஐயம் தோன்றுவதற்குரிய பல அகச் சான்றுகளைக் காட்டி, 'மு. இரா.' அவர்கள் முடிவு கூறுவதாவது :

“யான் மேலே கூறியவை, களவியலுரைகாரர் இளம் பூரணர் தாமோ என்னும் ஐயத்தை எழுப்புவதற்குக் காரணமாயிருந்தவற்றைக் காட்டியபடியாம். இதற்குப் பிற சான்றுகளும் வேண்டியிருத்தலின் இக்கொள்கையே முடிவுடையதென்பது என் கருத்தன்று. ஆயின் இதனை ஈண்டுக் கூறவந்ததென்னையெனில், இப்புதிய கருத்து வெளியிடப்பட்டின், அது பின் ஆராயப் பெற்று முடிவடை தற்குங் காரணமாகலாமென்னும் எண்ணங்கொண்டே யென்க.”

தாம் கண்ட நல்லவற்றைச் சீரிய சொற்களில் புலமை நலம் களியும்படி நம் முன் விரித்துரைக்கும் பேராசிரியரின் உரைநடை தமிழ் வசன வரலாற்றில் ஒரு தனி சகாப்தத்தைத் தொடங்கியதாகக் கொண்டாடப்பட்டதொன்று. பண்டை இலக்கியங்களிலும் பிற நூல்களிலும் தோய்ந்த தீஞ்சொற்கள்; மிடுக்குடன் தாவிச் செல்லும் சிந்தனையாற்றலுக்குரிய வீறு; தருக்கவாதங்களை விரித்தும் சுருக்கியும் திரட்டியும் செல்லும் பலமுகமான கூர்மை; பொருள்களை விளக்கி முடிவுகளை முன்னிறுத்தும் தெளிவு; பல் கேள்வி நிரம்பிச் சொல்லில் வழியும் கனிவு — இவையெல்லாம் பேராசிரியர் படைத்த விரிந்த ஆராய்ச்சி இலக்கியத்தில் ஆங்காங்கே நாம் கண்டு களிக்க உரியவை. ‘தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி’ போன்ற இலக்கண விளக்க நூல்களிலும் பிறவிடங்களிலும் பேராசிரியர் எழுத்துக்கள், அவரைப் பண்டை உரையாசிரியர்களுக்குப் பின் வந்த இன்றைய உரைநடை வேந்தராக்கும் பொலிவு பூண்டு அமைந்துள்ளன.

முடிவுரை

பேராசிரியர் உழைத்து வந்த ஆராய்ச்சித் துறைகள் தமிழ் மொழி காட்டும் நாகரிகம் முழுமையும் பற்றியாதலால் அவர்க்குப் பின்வந்த புலமையாளர் பலரும் தாம் எடுத்துக்கொண்ட பொருள் பற்றி ‘மு. இரா’. அவர்கள் முடிவுகளைக் கூறிச் செல்வது வழக்காயுள்ளமை காணலாம். பேராசிரியர் கட்டுரைகள் வெளிவந்த கால முதல் இன்றுவரை அவர் நாட்டிய கருத்துக்களை எடுத்துத் தமதாக்கிக் கொண்டு, தம் ‘கண்டு பிடிப்புக்களாக வெளியிட்ட அறிஞர் பலர் உண்டு. சிலர் பிரமாண நிலையினின்றும் பிறழ்ந்து, மாற்சரியமும் பிரசார நோக்கும் கொண்ட வாதங்களை எழுப்பியதும் உண்டு. இவை தனி வரலாற்றுக்குரியவை.

ஒன்று மட்டும் கூறலாம். நெறியின் புறஞ்செலா வாதப்பிரதி வாதங்கள் ஏற்படுவது அறிவு முன்னேற்றத்துக்கு அடிகோலுவ தாகும். அதுவே உண்மையாராய்ச்சியின் பெருமைகளையும் காலப் போக்கில் எடுத்துக்காட்ட உதவும். வாதங்கள் ஏற்படுவதனால் ஆராய்ச்சியாளரின் இணையற்ற புலமைக்கு மாசு ஏற்பட்டதாக

அறிஞர் கருதார் ; மாறாக அப்புலமையின் பல்வகைச் சிறப்புக்களை யும் தெளிவுபடுத்தும் நல்வாய்ப்பாகவே கொள்வர்.

காலம் செல்லச் செல்ல, பேராசிரியர் தம் மேதாவிலாசத்தினால் கண்ட முடிவுகள் பல, உண்மைக் குன்றின் மேல் நாட்டப்பட்டு விளங்குவது தெளிவாகி வருவதைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக, சங்ககால வஞ்சியென்பது கொங்கு நாட்டுக் கருவூரே என்ற முடிவு, இன்று கருவூர்ப் பக்கத்தில் அகப்பட்டுள்ள புதிய பிராமிச் சாஸனங்களின் ஆய்வாலும், தொல்பொருள் துறையினர் அகழ்வாய்வுகளாலும் உறுதிப்பட்டுள்ளது நம் கண்கூடாகும். இவ்வாறே புலவர் பெருமக்களின் காலங்களாக அவர், தம் வாழ்நாளிற் கிடைத்த சான்றுகளை இணைத்து உள்ளொளி கொண்டு கூறியவை புதிதாகக் கிடைக்கும் அத்தாட்சிகளாலும் வலுப்பெற்று வருகின்றன. நம்மாழ்வார் காலத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் 'வரகுணமங்கை' என்றதனிற் கண்ட வரகுணப் பெயர், பாண்டியன் 'பரமவைஷ்ணவன்' பராந்தகனுக்கும், அவன் பெயரன் இரண்டாம் வரகுணனைப் போலவே இருந்திருக்கக் கூடும் என்றும், அதனால் வரகுணனாகிய பராந்தகன் காலத்தவராக ஆழ்வாரைக் கொள்வது பிற சான்றுகளுடன் இயையும் என்றும் அவர் கூறியுள்ளார். புதிதாகக் கிடைத்துள்ள சாஸன மூலம் வரகுணப் பெயர் பராந்தகனுக்கு உண்டென்பது நிரூபிக்கப் பெற்ற உண்மையாகி விட்டது. இவ்வகைப் பேறுகளால் பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார் அவர்களைத் தமிழ்-ஆராய்ச்சிக் கலங்கரை விளக்கம் என்று முன்னோர் கூறியது மேன்மேலும் வலிபெறுதல் கண்கூடு.

தமிழ்ப் புலவர்பிரான் வே. வேங்கடராஜூலு ரெட்டியாரவர்கள் 'பேராசிரியர் மு.இரா. 'வின் பிரிவாற்றாமையால் தமிழ்த்தாய் அரற்றியதாகப் பாடியுள்ளவற்றில் சில அவர் தம் அளப்பரும் தமிழ்ப் புலமைக்குக் கட்டியங்கூறி நின்றல் காணலாம். பேராசிரியர் பெரும் புகழ் என்றும் வாழ்க.

முன்னொளிற் பெருங்கவிகள் ஒப்பில்லா
 வுரைகாரர் முடிந்தார் மற்றும்
 அன்னொின் அடியொற்றி வந்தென்னைச்
 சிறப்பித்த அறிஞ ரெல்லாம்
 பின்னாலே போய்மறைந்தார் நீயுனைஎன்
 றிறுமாந்தேன் பெருமி தத்தேன்
 இந்நாளில் நீயுமெனைப் பிரிந்திட்டாய்!
 இனிஎன்கொல் எனது வாழ்வே!

என்னுடைய செஞ்சொல்லின் இயற்கையுரு
 உள்பொருள்மற் றிவற்றை ஆய்ந்தே
 உன்னுடைய அத்தைமகன்* உளமுடைய
 வுரைத்திட்டாய் ஒன்றோ! ஒன்றோ!
 மன்னுடைய கலிங்கத்துப் பரணியில்நின்
 ஆய்திறனும் மற்றுங் கண்டென்
 முன்னுறுசேய் சாமிநா தன்புகழ்
 இன்பாழி முழுகி னேனே.

இலக்கணத்தில் நுண்பொருள்கள் இலக்கியத்தில்
 ஆழ்பொருள்கள் என்றன் முந்தை
 விலக்கொணு வரலாறு சாஸனத்தில்
 அரும்பொருள்கள் வேற்றோர் வேறய்ச்
 சொலக்கண்ட வரலாற்றின் உண்மைநிலை
 உலகறியச் சொன்னாய் ஆய்ந்தே
 கலைக்கணத்தால் ஆராயும் நன்போல்வார்
 பிறரொருவர்க் காணேன் அப்பா!

*மகாவித்வான் ரர். இராகவையங்கார், நாடறிந்த பெரும்புலவர்.

பிற்சேர்க்கை

பேராசிரியர் எழுதிய கட்டுரைகளின் ஆங்கில
மொழி பெயர்ப்புக்கள்

பெயர்	வெளியீடு
1. The Contemporaneity of Saints Tiru- mangai and Gnanasambanda	Dr. S. Krishnaswami Ayyangar, Commemoration Volume.
2. Amidasagarar	Journal of Indian History, Madras.
3. Kalabhras in South India	„
4. Karunakara-Tondaiman	„
5. Mandala-purusha	Journal of the Mythic Society, Bangalore.
6. Mamallapuram at the Sangam Age	Journal of Oriental Research, Madras.
7. Sri Andal	„
8. Tirumangai Alvar and Chalukya Vikramaditya	„
9. Tirut-tavat-turai	„
10. The Tamils and the Andhras	“TRIVENI”, Madras.
11. Kantalur Salai	Journal of the Kupp- swami Sastri Institute of Oriental Research, Madras.

2. பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார் மலையாள நாட்டில் புரிந்த தமிழ்த் தொண்டு

ஆர். வீரபத்திரன், எம்.ஏ.,எல்.டி.
முன்னைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
பல்கலைக் கழகக் கல்லூரி, திருவனந்தபுரம்.

சேரகுல திலகரான ஸ்ரீ சித்திரை திருநாள் மாமன்னர், ஸர். சி. பி. இராம சுவாமி ஐயர் அவர்களை அமைச்சராகக் கொண்டு திருவிதாங்கூரை¹ ஆண்டு வந்த காலத்தில் புரிந்த அளப்பரிய நற்செயல்களுள் திருவிதாங்கூர்ப் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவியது முக்கியமானதாகும். அப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழாராய்ச்சித் துறை ஒன்றை நிறுவுவதற்காகச் செட்டி நாட்டு வள்ளல் டாக்டர் அழகப்பச் செட்டியார் அவர்கள் ஒரு லட்சம் ரூபாய் நன்கொடை அளித்தார்கள். ஒரு காலத்தில் சேரநாடு முழுவதும் பரவியிருந்து, இந்நாளில் சிற்சில பகுதிகளில் மட்டுமே வழங்கி வருகிற தமிழ்மொழி அங்கிருந்து முற்றிலும் மறைந்துவிடாமல் இருப்பதற்குரிய வழிகளை வள்ளல் அவர்கள் சிந்தித்தார்கள். தமிழின் பழமையையும், அதற்கும் மலையாள மொழிக்குமுள்ள ஒற்றுமையையும், மலையாள மக்களிடையே இந்நாளில் வழக்காற்றிலுள்ள சமூகப் பழக்க வழக்கங்கள், வழிபாட்டு முறைகள், விழாக்கள் முதலிய அனைத்தும் முன்னாளில் தமிழ்நாடெங்கும் நிலவியிருந்தனவே என்னும் உண்மையையும், பண்டைத் தமிழிலக்கியங்களை ஆராய்ந்து, தக்க சான்றுகளுடன், மலையாள சகோதரர்களுக்கு விளக்கிக் கூறி, தமிழின்மீது அவர்களைப் பற்றுக் கொள்ள வைப்பதுவே மலையாள நாட்டில், தமிழை நிலையாக வைக்கும் வழி என்பதைத் தெளிய உணர்ந்து ஆராய்ச்சித்துறை நிறுவுவதற்காக அப் பெருந்தொகையை அளிக்க முன் வந்தார்கள்.

அழகப்ப வள்ளலின் நன்கொடையால் தோன்றிய தமிழாராய்ச்சித் துறையை அலங்கரிப்பதன்பொருட்டுப் பண்டித மு. இராகவையங்கார் அவர்கள், பல்கலைக் கழக ஆட்சிக்

---

1. இன்றைய கேரளத்தின் தென்பகுதியும் குமரிமாவட்டமும் சேர்ந்ததே முன்னைய திருவிதாங்கூர்.

குழுவினரின் அழைப்பை ஏற்று, 1944-ஆம் வருட இறுதியில் திருவனந்தபுரத்திற்கு வந்தார்கள். வரும் போது, பேராசிரியர் அவர்கள் தமது 66-வது வயதைவிட இளமையான தோற்றம், உடல் நலம், சுறுசுறுப்பு இவற்றோடும், தாம் தோன்றிய புலவர் பரம்பரையிலிருந்து பிறவியில் அமையப் பெற்றதும், தமது இளமை முதலே சேதுபதிகளின் ஆதரவாலும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் தொடர்பாலும், பின்பு தமது முயற்சியாலும் தமிழிலக்கிய இலக்கணங்களைத் துறை போகக் கற்று ஈட்டிய நிறை புலமையோடும், சென்னை அரசாங்கத் தார் வெளியிட்ட தமிழ்ப் பேரகராதி, தாமாக எழுதி வெளிப்படுத்திய அளப்பரிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், நூல்கள், பதிப்பித்த இலக்கியங்கள் இவற்றின் மூலம் நாடெங்கும் பரப்பிய நற்புகழோடும், யாவரும் மதிக்க வந்து, தமிழாராய்ச்சித்துறையின் கன்னிப் பீடத்தில் வீற்றிருந்து, ஆரூண்டுகளுக்கு அதிகமாக அம்மலையாள நாட்டில் தமிழ்ப் பயிரை வளர்த்தார்கள். திருவனந்தபுரத்தில் கோட்டைக்குள் ஸ்ரீ பத்மநாப சுவாமி கோயிலின் அருகிலுள்ள ஒரு வீட்டில் தமது திருவணையமனையாளுடன் தங்கி இறை வழிபாட்டிலும் தமிழிலக்கியத் தொண்டிலுமாகத் தமது அரிய பொழுதைப் பயன்படுத்தினார்கள்.

பேராசிரியராக நியமனம் பெற்ற அண்மையில் திரு. ஐயங்கார் அவர்கள் திருவிதாங்கூர் மன்னர் பிராணை அரண்மனையில் சென்று கண்டு மலையாள நாட்டில் தமிழ்ப்பணி புரியத் தமக்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து வரச் சென்றார்கள். இராமநாதபுரம் சீமையில் சேது வேந்தர்களுடன் இளமைதொட்டுப் பழகி வந்த பரிசயத்தால் மன்னருடன் உரையாடி அவரது அன்பிற்குப் பாத்திரமாவதும், தமது புலமையை வெளிப்படுத்தி, மகிழ்வித்து மன்னரின் பாராட்டைப் பெறுவதும் பேராசிரியர்க்கு மிக எளிதாக இருந்தன. புலவரும் புரவலரும் தமிழின் தொன்மையையும், தென்னிந்திய மொழிகளுக்கு அது தாய்மொழியாக அமைந்த சிறப்பையும் குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பேச்சின் நடுவே மன்னர் பிரான், ஒரு காலத்தில் கேரள முழுவதும் வழங்கி வந்த தமிழ் மொழியே பின்னாலில் அங்குப் புகுந்த வடமொழியின் ஆதிக்கத்தால் தன் இயல்பு திரிந்து மலையாள மொழியாக மாற்றுவதும் பெற்றது என்று தாம் சிந்தித்துத் தெளிந்து வைத்திருந்த கருத்தை, 'சமஸ்கிருத சாகரத்தில் குளித்த தமிழே மலையாளம்' என்னும் சொற்களால் நயம்பட உரைத்தார்கள். அச் சொற்கள் பேராசிரியர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. மன்னர் பிராணைக் கண்டு வந்த அந்நிகழ்ச்சியையும் அவர் கூறிய வாசகத்தையும் பேராசிரியர் தமது அன்பர்களிடம் பலமுறைகூறி மகிழ்ந்ததை நான் கேட்டு உவந்ததுண்டு.

பேராசிரியருக்கு அலுவலகக் காரியங்களையும், அது சார்பான வெளிவேலைகளையும் கவனிப்பதற்காக, பல்கலைக் கழகச் சுவடி

நூலகத்தின் தமிழ்ப் பிரிவில் எழுத்தராக வேலைபார்த்த திரு. கிருஷ்ண ஐயங்கார் என்பவர், தமிழாராய்ச்சித்துறைக்கு இடப்பெயர்ச்சி செய்யப்பட்டார். ஆராய்ச்சித்துறை உருவாகி ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்குப் பின், 1946-ஆம் வருடத்தில் பேராசிரியர் தமது ஆராய்ச்சி உதவியாளனாக (Research Assistant) என்னைத் தேர்ந்தெடுத்து, அரசாங்கத்தின் அனுமதியுடன் தமது அலுவலகத்தில் நியமித்துக் கொண்டார்கள். அதற்கு ஓராண்டுக்கு முன்பு அரசாங்கத்தாரால் நியமிக்கப் பெற்ற 'பாடப்புத்தகத் தயாரிப்புக் குழு'வில் பேராசிரியர் இராகவையங்கார், கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, வேறுசில ஆசிரியர்கள் இவர்களுடன் நானும் ஓர் உறுப்பினனாக இருந்து, அவர்கள் அங்கீகரிக்கும் வகையில் பாடப்புத்தகங்களை எழுதும் பொறுப்பில் பெரும்பகுதியையும் நான் ஏற்றுச் செய்து வந்தமையே பேராசிரியர் என்னை நன்கு தெரிவதற்கும், தமது ஆராய்ச்சி உதவியாளனாக என்னைத் தேர்ந்து கொள்வதற்கும் காரணமாக அமைந்தது.

1929-31-ஆம் ஆண்டுகளில் நாகர்கோவில் ஸ்காட் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் 'இன்டர் மீடியேட்' வகுப்பில் நான் படித்து வந்த காலத்தில் பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார் இயற்றிய 'சேரன் செங்குட்டுவன்' என்ற நூல் பாட புத்தகமாக இருந்தது. எனது வணக்கத்திற்குரிய பேராசிரியர் வித்வான் டி. எஸ். சேதுராமையர் அவர்கள் அந்நூலை எனக்குக் கற்பித்த போது பண்டித மு. இராகவையங்கார் அவர்களின் புலமையையும் ஆராய்ச்சி வன்மையையும் நான் வியந்து பாராட்டினேன். அதற்குப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின் அப் புலவர் பெருமகனாரை நேரிலே கண்டு பழகவும், அவர்களுடனிருந்து பாடப்புத்தகம் எழுதவும், அதைத் தொடர்ந்து அவர்களது தமிழாராய்ச்சித் துறையில் உதவியாளனாகப் பணிபுரியவும் கிடைத்த வாய்ப்புக்களை நான் வாழ்வில் பெற்ற பெரும் பேராக மதிக்கிறேன்.

பேராசிரியரின் கீழ் நான் பணிபுரியும் காலத்தில்தான் தமிழாராய்ச்சித் துறையின் முதல் வெளியீடான 'சேரவேந்தர் செய்யுட் கோவை' என்னும் தொகை நூல் தொகுத்து, குறிப்புரை முதலியவை எழுதித் தயாரிக்கப்பட்டது. பேராசிரியர் ஏவியபடி பல நூல்கள் லிருந்தும் பாடல்களைத் திரட்டுதல், படியெடுத்தல், குறிப்பெழுதுதல், அட்டவணை தயாரித்தல் முதலிய பணிகளையே நான் புரிந்து வந்தேன். பேராசிரியரின் அறிவாற்றலும் முயற்சியுமே அந்நூல் நன்முறையில் வெளிவருவதற்குக் காரணமாக இருந்தன. ஆயினும் அப்பெருமகனார் எனது சிறிய உதவியையும் அந் நூலின் முன்னுரையில் அன்புடன் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அவ்வன்புச் செயல் சேதுவனை கட்டுவதற்கு அணில் புரிந்த அற்ப உதவியையும் மனங்கனிந்து பாராட்டிய இரகுல திலகனான இராகவ முர்த்தியின் பெருந்தகையுள்ளம், அப்பெருமானின் திருநாமத்தைப்

பூண்ட பேராசிரியர் இராகவையங்கார்பாலும் சிறந்து விளங்கிய மையை நன்கு புலப்படுத்தியது.

‘சேரவேந்தர் செய்யுட் கோவை’யின் முதற் பகுதி அச்சாகி முடிந்த தறுவாயில், அந் நூல் பற்றிப் பேராசிரியரிடம் நான் கூறிய செய்தி ஒன்று நினைவிருக்கிறது. நூலில் ஆங்கில முன்னுரை, தமிழ், முன்னுரை, சேரவேந்தர் சரித்திரச் சுருக்கம், முதலிய பல செய்திகள் இடம் பெற்றிருக்க வேறோர் முக்கிய செய்தி காணப் பெருதிருப்பது ஒரு குறையாக எனக்குத் தோன்றியது. திருவிதாங்கூர் மன்னர் பெருமானால் நிறுவப்பட்ட பல்கலைக் கழகத்தில், வள்ளல் அழகப்பச் செட்டியார் அளித்த நன்கொடையால் உருவான தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறையிலிருந்து, முதன் முதலாக வெளிவரும் சேரவேந்தர்களைப் பற்றிய நூலில், அக் குலத்தில் தோன்றி அப்பொழுது மாமன்னராகத் திகழ்கிற ஸ்ரீ சித்திரைத் திருநாளைப் பற்றியும், அழகப்ப வள்ளலைப் பற்றியும், வாழ்த்துரைகள் தக்க இடத்தில் அமைய வேண்டியதன் இன்றியமையாமையைப் பேராசிரியர்க்குப் பணிவோடு எடுத்துக் கூறினேன். அதைக் கேட்ட பேராசிரியர் கனிந்த உள்ளத்தோடும் மலர்ந்த முகத்தோடும் என் கருத்தை ஏற்று, ‘நீங்கள் கருதியது தக்கதே; மறந்திருந்த எனக்கு அதனை நினைப்பூட்டியது நன்று’ என அன்புரை கூறிப் பின்னர் மன்னர்க்கு ஒன்றும் வள்ளற்கு ஒன்று மாக இரண்டு பாக்களை வாழ்த்தாகப் பாடி நூலில் இணைத்துக் கொண்டார்கள்.

தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியருக்குத் தமிழாராய்ச்சி புரிவதும் நூல் வெளியிடுவதுமாகிய முயற்சிகளுடன், அரிய இலக்கியச் செய்தி களையும், ஆராய்ச்சி உண்மைகளையும் கல்லூரி மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், தமிழார்வமுள்ள பொதுமக்கள் ஆகியோர்க்குச் சொற்பொழிவின் மூலம் விளக்கிக் கூறுவதும் ஒரு பணியாகும். பேராசிரியர் அவர்கள் முதன் முதலாக ஆற்றிய தொடர் சொற்பொழிவின் முதல் நாள் நிகழ்ச்சிக்கு, திவான் ஸர். சி.பி. இராம சுவாமி ஐயர் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள். தமிழ், மலையாளம், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம், வரலாறு முதலிய பலதுறைப் பேராசிரியர்களும் மாணவர்களும், அறிஞர்களும், தமிழன்பர்களும் பேரவையுள் திரளாகக் கூடியிருந்தனர். பேராசிரியர் அன்று, “காந்தநூர்ச்சாலை,” என்னும் சாசனத் தொடர் குறித்து அரியதோர் சொற்பெருக் காற்றினார்கள். பேராசிரியர் கெ. என். நீலகண்ட சாஸ்திரியார், கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை முதலிய சரித்திர ஆராய்ச்சி யாளர்கள் கூறிய மாறுபட்ட கருத்துக்களை எடுத்து விளக்கிப் பின் தமது கருத்தாகப் பல புதிய செய்திகளையும் கூறினார்கள். முடிவுரையில் அமைச்சரவர்கள் பேராசிரியரது தமிழ்த் தொண்டையும், ஆராய்ச்சி மாண்பினையும், தமிழிலக்கிய உலகில் அவர்கள் பெற்றிருக்கும் உயர் நிலையையும் பாராட்டிப் பேசினார்கள்.

பிற்பிறை நாள்களில் நிகழ்ந்த சொற்பொழிவுகளுக்குப் புகழ் பெற்ற சரித்திரப் பேராசிரியரும், கல்வித்துறை வல்லுநருமான திரு. கோபால மேனோன் அவர்கள் தலைவராக அமர்ந்திருந்தார்கள். பேராசிரியர் அவர்கள் பண்டைத் தமிழ்நாடு, சங்ககாலச் சேரனாடு, தென்முனைக் குமரி, சேரனாட்டின் தென் கீழ்த்திசையிலுள்ள அறைவாய் (கணவாய்) இவற்றைக் குறித்தும், சேரனாட்டில் முன்னாளில் வாழ்ந்திருந்த சமய ஞானிகள், புலவர்கள், அரசர்கள், தலைமக்கள் ஆகியோரைக் குறித்தும், அந் நாட்டில் வழக்காற்றில் இருந்துவரும் திருவோண விழா, திருவாதிரை விழா, ஆரூட்டு, மன்னர் பிறந்த நாள் விழா, முதலிய நிகழ்ச்சிகள் குறித்தும், தமிழ் மலையாள இலக்கியங்கள், வரலாற்று நூல்கள், சாசனங்கள் இவற்றிலிருந்து தாம் ஆராய்ந்து கண்ட அரிய உண்மைகளை வெளிப்படுத்தி உரை நிகழ்த்தினார்கள்.

பண்டைத் தமிழ் நாடு, தென்பாண்டி, குட்டம், குடம் முதலிய பன்னிரு பகுதிகளையுடையதாயிருந்தது என்றும், அவற்றுள் குட்டம், குடம், கற்கா, வேண், பூழி முதலிய ஐந்து பகுதிகளிலும் வழங்கிய மொழி பின்னாளில் வடமொழிக் கலப்பு முதலிய ஏதுக்களால் மலையாள மொழியாக மாறியது என்றும், அப் பகுதிகள் முன்பு செந்தமிழ் நிலமாக இருந்தமையால், இன்றைய தமிழ் நாட்டில் வழக்கொழிந்த தூய தமிழ்ச் சொற்கள் அங்கு வழங்கி வருகின்றன என்றும், அவற்றை ஆராய்வது இரு மொழிகளுக்கும் பயன் தருமென்றும் கூறினார்கள்.

சேரநாடே முத்தமிழ் நாடுகளுள் முதலில் வைத்து எண்ணப் பட்டு வந்தது என்றும், நாட்டின் பரப்பும் வளமும் மன்னர்களின் வெற்றியும் அதற்குக் காரணங்களாம் என்றும், கொங்கு நாடு, அதனைச் சார்ந்திருந்தது என்றும், சேரனாடு முன்னாளில் கடல் வாணிகத்தில் சிறந்து செல்வச் செழிப்புடன் விளங்கியது என்றும், பிளைநி முதலிய மேனாட்டு யாத்திரிகர்களால் குறிக்கப்படுகிற மேல்கடற்கரையிலுள்ள முசிறியே அந்நாளில் சேரனாட்டின் முக்கிய துறைமுகப் பட்டினமாக விளங்கிய தென்றும் அந் நகரமே இன்றைய கொடுங்கோளுராக இருக்கலாமென்றும், மொழிந்தார்கள்.

பிற நாட்டார் சேரநாட்டிற்குள் செல்வதற்கு அதன் தென் கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள அறைவாயே (ஆரல் வாய் மொழிக் கணவாய்) வாயிலாக அமைந்தது என்றும், வட நாட்டிலிருந்து வந்த யாத்திரிகர்கள் பொதியமலையை வலமாக வந்து, இவ் அறைவாய் வழியாகச் சேர நாட்டிற்குள் புகுந்து, குமரித்துறைக்கு நீராடச் சென்றனர் என்றும், சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்படும் பராசரன் என்னும் சோனாட்டு அந்தணன், சேர மன்னனை அவன் தலைநகரில் சென்று கண்டு பரிசு பெறுமுன் இக் கணவாய் வழியாகவே சேர நாட்டிற்குள் நுழைந்திருக்க வேண்டுமென்றும், சீதையைத்

தேடுமாறு தென்திசைக்கு அனுப்பப்பட்ட வானர வீரர்களுக்குச் சக்கிரீவன் கூறிய வழியும் இதுவேயாம் என்றும் விளக்கிக் கூறினார்கள்.

சேரநாட்டின் தென்கோடியிலுள்ள குமரிமுனையை, நாரீதீர்த் தங்கள் ஐந்தனுள் ஒன்றாக மகாபாரதம் கூறுகிற தென்றும், இராமர் இத்துறைக்கு வந்து வானரத் தலைவர்களுடன் ஆலோசனை புரிந்தார் என்றும், வானரங்கள் கட்டிய சேதுவணையின் மூலம் இதன்கண் உளதென்றும் இதனால் 'ஆதிசேது' என்னும் பெயர் குமரித்துறைக்கு அமைந்ததென்றும், கி.பி. முதல் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த 'பெரிப் புளுஸ்' என்ற நூலில் குமரிமுனையைப் பற்றிய குறிப்பு உளதென்றும், அதன் புனிதத் தன்மையை விளக்கும் சான்றுகள் சங்க இலக்கியங்களில் மிகுதியாக உள்ளன என்றும் உரைத்தார்கள்.

சேரநாட்டு விழாக்களைக் குறிப்பிடுகையில் அங்கு இந் நாளில் தேசீய விழாவாகக் கொண்டாடப்படும் திருவோண விழா, வாமன மூர்த்தியாக வந்த திருமால் மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் செருக்கை அடக்கிப் பெற்ற வெற்றியைக் கொண்டாடும் விழாவே என்றும், மலையாள நாட்டிலுள்ள வைணவத் திருப்பதிகள் பதின்மூன்றில் ஒன்றும், 'வாமன கேஷத்ரம்' என்று வழங்கப் படுவதுமான திருக்காக்கரைக் கோயிலுள் அமர்ந்தருளும் வாமன வடிவினான திருமாலுக்கு ஆண்டு தோறும் ஆவணிமாதத்தில் ஓணவிழா கொண்டாடப்படுகிறதென்றும், இவ் விழா சங்க நாள்களில் மதுரை முதலிய இடங்களில் வழக்கில் இருந்தது என்பது மதுரைக் காஞ்சியால் தெரிய வருகிற தென்றும் கூறி, பண்டு தமிழ் நாட்டில் நிலவியிருந்த விழாவே இன்று கேரளத்தில் நிகழ்ந்து வருகிறது என்றும் விளக்கினார்கள்.

திருவாதிரை விழாவைக் குறித்துப் பேசுகையில், அவ் விழா இந் நாளில் கேரளத்தில் கொண்டாடப்படும் முறையைக் குறித்துத் தாம் கண்டும் கேட்டும் மலையாள நூல்களிலிருந்து அறிந்தும் வைத்திருந்த செய்திகளை முதலில் தொகுத்துக் கூறினார்கள். அவ் விழா இளமகளிரால் மார்கழி மாதத்தில் கொண்டாடப்படுகிறது என்றும், திருவாதிரைக்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு தொடங்கி, திருவாதிரை முடிய நடைபெறுகிறதென்றும், சிறுமிகள் அதிகாலையில் கூட்டமாகச் சேர்ந்து ஆறுகுளங்களுக்குச் சென்று நீராடுவது விழாவின் முக்கிய நிகழ்ச்சி என்றும், நீராடும் போது அவர்கள் தண்ணீருக்குள் கையை அமிழ்த்தித் தட்டி ஒலி எழுப்பிக் கொண்டு பாடுவார்கள் என்றும், பொழுது புலர்வது வரையிலும் நீராடிய பின் சிறுமியர் தத்தம் வீடுகளுக்குச் சென்று சிறந்த ஆடைகள் அணிந்தும், கண்ணுக்கு மை தீட்டியும், நெற்றியில் சிந்துரத் திலகமிட்டும் தம்மை அலங்கரித்துக் கொண்டு ஊஞ்சலாடுவர் என்றும், மாலையில் பகவதி கோயிலுக்குச் சென்று வழிபடுவர் என்றும், கன்னியர்கள் தேவியின்

அருளால் தக்க மனோளர்களை அடைவதே இந் நோன்பின் பயன் என்றும் கூறினார்கள். இங்ஙனமாக, திருவாதிரை விழா கேரளத்தில் நடைபெற்றுவரும் முறையைக் கூறியபின், அவ் விழா முன்னாளில் தமிழ் நாடெங்கும் கொண்டாடப்பட்டு வந்தமைக்குப் பரிபாடல், திருப்பாவை, திருவெம்பாவை, ஆகிய நூல்களிலிருந்து சான்றுகள் காட்டி, திருவாதிரை விழாவின் மூலத்தைக் கண்டு உணர்த்தி மலையாள அறிஞர்களை வியக்க வைத்தார்கள்.

ஊர்ப்பெயர், புலவர் பெயர், முதலியவற்றைக் குறித்துப் பேசுகையில், புறம். 2-ஆம் பாடலைப் பாடிய முடிநாகராயரின் ஊராகிய முரஞ்சியூர் கொச்சி சமஸ்தானத்திலுள்ள ஓர் ஊராக இருத்தல் கூடும் என்றும், கொச்சி மன்னர்களின் குலப்பிரிவுகளுள் ஒன்று 'முரஞ்சியூர்த் தாய்வழி' என்று பெயர் பெறுவது இதற்குச் சான்று என்றும் கூறினார்கள். புறம். 175-ஆம் பாடலைப் பாடிய ஆத்திரையனாரின் ஊரான 'கள்ளில்' என்பது கேரளத்திலுள்ள பெரும்பாலுரை யடுத்து, இன்றும் அப் பெயருடன் வழங்கும் ஊராக இருக்கலாம் என்றும், புறம். 137-ஆம் பாடலின் ஆசிரியராகிய பெரியனார் என்ற புலவரின் ஊரான 'ஒரு சிறை' என்பது கேரளத்தில் கரு நாகப் பள்ளித் தாலுகாவிலுள்ள ஓச்சிறை என்ற ஊராக இருக்கலா மென்றும் உரைத்தார்கள்.

பதினேராம் திருமுறை பாடியவருள் ஒருவரான இளம் பெருமான் அடிகள் என்பவர், செந்தலைக் கல்வெட்டில் குறிக்கப் பட்டவரும் கோட்டாற்றைச் சார்ந்தவரும், கவிஞருமான, இளம் பெருமானாக இருக்கக் கூடுமென்று கூறினார்கள். இளஞ்சேரல் இரும்பொறை என்ற சேரமன்னனை பதிற்றுப் பத்து ஒன்பதாம் பத்தால் பாடிய பெருங்குன்றூர் கிழார் என்ற புலவர்க்கு அம் மன்னன் அளித்த கொடையை அப் புலவர் பாடிய புறநானூற்றுச் செய்யுட்களிலிருந்தும், பதிற்றுப்பத்துப் பதிகத்தின் ஈற்றில் வரும் குறிப்புக்களிலிருந்தும் உய்த்துணர்ந்து அவற்றை அழகியதோர் வரலாறுக வடித்துத் தந்துள்ளார்கள். பேராசிரியர் வகுத்த வரலாற்றின் சுருக்கம் இதுவாகும் : சேரவேந்தன் தன்பால் பரிசு பெறவந்த புலவரை உபசரித்துத் தன் அரண்மனையில் நெடு நாள் இருத்தி வைத்துப் பின்பு, அப் புலவர் வறுமையால் வாடும் மனைவி மக்களைக் காண்பதற்காக ஊருக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று விடை வேண்டிய போது, மன்னன் அன்பிலான் போலக் கடிந்து கூறிப் புலவரை வெறுங்கையோடு அனுப்ப, விதியை நொந்து கொண்டு ஊருக்குச் சென்ற புலவர், அங்கே தமது குடிசை மாளிகையாக மாறியிருப்பதையும், அதனுள் எல்லாச் செல்வங்களும் நிரம்பி யிருப்பதையும், தமது மனைவியும் மக்களும் அடையாளம் தெரிய ஒண்ணாதபடி விலையுயர்ந்த ஆடை அணிகளை அணிந்து பொலிவுற்று விளங்குவதையும் கண்டு வியப்பினுள் ஆழ்ந்து, தாம் அறியாதபடி இத்துணை செல்வங்களையும் அமைத்து வைத்த மன்னனின் வியத்தகு

கொடையை மனமார வாயார வாழ்த்தினார். இவ்வாறு சேர வேந்தனின் கொடைச் சிறப்பை உருவாக்குவதில் பேராசிரியர் பயன்படுத்திய கற்பனைத் திறனையும் படைப்பு வன்மையையும் உன்னும் போது, கவிமணியவர்கள் பேராசிரியரைப் பிறிதோர் தருணத்தில் பாராட்டிக் கூறிய, “தங்கள் புஸ்தகத்தைப் படிக்கும் பொழுதெல்லாம் திருஞான சம்பந்தர் எலும்பைப் பெண்ணுரு வாக்கிய கதையே ஞாபகத்தில் வந்து கொண்டிருக்கிறது” என்ற வாசகம் நூற்றுக்கு நூறு உண்மையாதலை உணர்ந்து மகிழ்கிறோம்.

இச்சொற்பொழிவுகளில் பேராசிரியர் கூறிய கருத்துக்கள் பலவும் முன்பு அவர்களால் கட்டுரைகளாகவும், நூல்களாகவும் எழுதி வெளியிடப் பட்டனவே எனினும், அவற்றை மலையாள நாட்டுச் செய்திகளுடன் ஒப்புமை கண்டு ஒளியூட்டி உணர்த்திய போது அவை மலையாள அறிஞர்களின் சிந்தைக்கு நல்விருந்தாக அமைந்தன. சொற்பொழிவுகளில் கூறிய செய்திகளைத்தையும் பேராசிரியர் பின்பு முறைப்படுத்தித் தமிழ் அறியாதார்க்கும் பயன்படும் பொருட்டு, ஆங்கிலத்திலும் எழுதுவித்து, “கேரளமும் தமிழிலக்கியமும்—ஒரு கண்ணோட்டம்” (Some Aspects of Kerala and Tamil Literature) என்ற பெயரால் இரண்டு பகுதிகளாக 1948, 1950-ஆம் ஆண்டுகளில் வெளியிட்டார்கள்.

பேராசிரியர் பதிப்பித்த மற்றோர் நூல் ‘அரிச்சந்திர வெண்பா’. நல்லூர் வீரை ஆசுகவிராயர் பாடிய அரிச்சந்திர புராணத்தின் முதல் நூல் இது. திருவனந்தபுரம் அரண்மனையிலுள்ள நூல் நிலையத்துள் முதலும் கடையுமின்றிச் சிதைவுற்ற நிலையில் இருந்த சுவடியைப் பேராசிரியர் மிக முயன்று நூல் வடிவாக வெளியிட்டுள்ளார். இந் நூலின் பிரதி வேறு எங்கும் கிடையாமையால் இது அரியதோர் வெளியீடாகவே மதிக்கற்பாலது. பெருந்தேவனார் பாரதம் போல உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுளாக அமைந்த ஒரு பழைய இலக்கியம் பேராசிரியர் அவர்கள் முயற்சியால் அழியாமல் புத்துயிர் பெற்றது. தமிழுக்கு புத்துயிரும் புதுப்பொலிவும் உண்டாகும் வண்ணம் பணிபுரிந்த பேராசிரியன்மார்களின் வரிசையில் பேராசிரியர் இராகவையங்கார் அவர்களும் முன்னணியில் சிறந்து விளங்குபவராவர். இசை வளர்க்கும் மேதை இராகவனாரின் தமிழ்த் தொண்டின் சிறப்பினைப் பின்வரும் பாமாலையால் போற்றி, அவர்தம் புகழ்த் திருமேனிக்கு அஞ்சலி செலுத்தி அமைகிறேன்.

இசை வளர்க்கும் மேதை இராகவனார்

1. போற்றும் புலமைப் புகழ்மலிந்த தொல்குலத்தோர் ஆற்றும் தவநலத்தால் அங்குரித்து — மாற்றுயர்ந்த சேதுபதி நீர்வார்க்கச் சேணுயர்ந்த கற்பகமே ஓதுபுகழ் ராகவரென் பார்.

2. செந்தமிழ் அன்னையைச் சிங்கா தனத்திருத்தி
வந்துலக மெல்லாம் வணங்க வைத்த — சிந்தையுயர்
சீராக வப்பெயர்கொள் செம்மல் தமிழ்த்தொண்டைப்
பாரெலாம் போற்றும் பரிந்து.
3. ஆராய்ச்சி வேந்தர் அரிய தமிழ்ப்புலவர்
சீரார்ந்த பன்னூல்கள் செய்தளித்தோர் — பாரெலாம்
கொண்டாடும் பண்புடையார் கூரறிஞர் ராகவர்க்கும்
உண்டாங்கொல் ஒப்பிவ் வுலகு.
4. இன்று தமிழ்த்தாய் இளமை எழில்மிகுந்து
துன்றுபுகழ் வீசித் துலங்குதற்கு — மன்றுள்
இசை வளர்க்கும் மேதை இராகவனார் செய்த
வசையில்ல்தொண் டேதுவென வாழ்த்து.
5. சங்கத் தமிழ்நூல் தருசாமி நாதர்க்கும்,
அங்கதன் நுண்பொருளை ஆய்ந்தெடுத்து — மங்கா
ஒளிபரப்பும் ஒண்புலவர் ராகவர்க்கும், உள்ளின்,
எளிதோநம் கைம்மா றியம்பு.
6. கல்லில் எழுதிக் கணக்கிறந்த ஆண்டுகளாய்
மல்கிருளில் மண்டிய மாமன்னர் — தொல்புகழைக்
குன்றின் விளக்காய்க் குவலயத்தார் காணவைத்தார்
பொன்றூப் புகழ்ராக வர்.
7. கன்னித் தமிழும், கவின்மிக்க பன்னூலும்,
பொன்னின் உயர்ந்த பொருள்வளமும் — நன்முறையில்
ஆயும் புலவர் அருங்குழுவும், தீஞ்சுவையுள்
தோய்வாரும் வாழ்க தொடர்ந்து.

3. முற்சங்கமும் பிற்சங்கமும்

அமரர் பேராசிரியர் மு. இராகவையங்கார்

மதுரையில் கடைச்சங்க மிருந்த காலமாக இப்போது கருதப் பட்டு வருவது கி. பி. இரண்டாம் அல்லது மூன்றாம் நூற்றாண்டாகும். இச் சங்ககாலத்துப் புலவர்களைச் 'சான்றோர்' என்றும், 'சங்கத்தார்' என்றும் முன்னோர் வழங்கி வந்தனர். எட்டுத்தொகை முதலிய பழைய நூல்களிலிருந்து ஐந்நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட புலவர்கள், இச் சங்கத்தவராகத் தெரிய வருகின்றார்கள். இவருட் சிலர் கி. பி. நாலாம் நூற்றாண்டிறுதி வரை வாழ்ந்தவரென்று கருத இடமுண்டு.

தமிழகத்தில் அக்காலத்தே வேற்றரசர் படையெடுப்பால் அரசியலில் மாறுபாடுகள் நேர்ந்ததேனும், தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு அவை தடைசெய்ததாகத் தெரியவில்லை. புலவர் குழாங்களும் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகங்களும் இடையறவில்லாமல் தொடர்ந்து நடந்தேறி வந்தன. இக் கழகங்களைச் 'சங்கம்' என்ற வட சொல்லால் பண்டைச் சான்றோர் எவரும் வழங்கினரென்று தெரிய வில்லை. 'புலம்புரிச் சங்கம் பொருளொடு முழங்க' என்ற தொடர் மணிமேகலையிற் பயின்றுள்ளது. இது பொதுவாக அறிஞர் குழுவைக் குறிப்பதேயன்றி மதுரையில் தமிழ் வளர்ச்சி புரிந்த பழைய கழகத்தையன்று.

சங்கம் என்ற சொல்வழக்குத் தமிழ்க்கழகத்திற்கு வழங்கி வந்த செய்தி, முதன்முதலாக நமக்குத் தெரிய வருவதெல்லாம் ஜைன சமயத்தவர் மூலமேயாம். ஐந்தாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் 'வச்சிர நந்தி' என்ற ஜைனப் பெரியாரால் 'திராவிட சங்கம்' ஒன்று மதுரையில் கூட்டப்பட்ட தென்ற செய்தி சரித்திர அறிஞர் அறிந்ததே. இச் சங்கம் கூடியது, தமிழ் வளர்ச்சிக்கோ அல்லது சமய வளர்ச்சிக்கோ என்பது நன்கு அறியப்படவில்லை. எனினும், திராவிட சங்கம் என்ற அதன் பெயர் வழக்கிலிருந்து மொழி வளர்ச்சிக்கும் அது ஆதாரமாயிருந்ததென்றே கருதலாம்.

பண்டை நூல்களில் காணப்படாத பழைய சங்க வரலாறுகளை நாம் முதன் முதலாக அறிவதற்குக் கருவியாயிருப்பது 'இறையனார் களவியலுரை' என்ற நூலேயாம். இவ்வுரை நூலானது எட்டாம்

நூற்றாண்டு அல்லது அதற்குச் சிறிது பின்பு எழுதப்பட்டதாகவே கருதப்படுகின்றது. இதனுள் முதலிடை கடை என்ற முச்சங்கங்களின் வரலாறுகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றுக்கு மூலம், அக்களவியலுரைகாரருக்கு முன்பு வழங்கிய கர்ணபரம்பரைச் செய்திகளேயாம் இவ்வுண்மை, 'என்ப' 'என்ப' என்ற சொற்களால் ஒவ்வொரு வாக்கியத்தையும் அக்களவியலுரை முடித்துக் காட்டியிருப்பதாலும் விளக்கமாகின்றது. இச்சங்கச் செய்திகளில் ஒன்றும் எட்டுத்தொகை முதலிய சான்றோர் வாக்கில் எங்கும் பயிலாமையால், இவை யாவும் அச்சான்றோர் காலத்துக்குப் பின், அதாவது ஐந்தாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி வழங்கி வந்தனவாக வேண்டும்.

முச்சங்கங்களுள் தலைச் சங்கம் இடைச் சங்கங்களில் தெய்வங்களும் தெய்வத் தன்மையுள்ள முனிவரும் மக்களும் அங்கத்தவராகக் களவியலுரை கூறுகின்றது. இது பற்றிச் சரித்திரவறிஞர் ஒப்புதலரிது. கடைச் சங்கச் செய்திகள் அவராராய்ச்சிக்கு ஏற்றவையாகக் கூடியனவே. ஆகவே முன்னிரண்டு சங்கங்களையும் நீக்கி, கடைச் சங்கத்தையே நாம் முதற்சங்கம் அல்லது முற்சங்கம் என்று கொண்டு நோக்கத்தகும். நோக்குமிடத்து, சங்கம் என்ற பெயர் வழக்குக்கும் முன்னூலாதாரமில்லை. ஆகவே சமண முனிவர் கூட்டியதாக முற்கூறிய திராவிட சங்கம் போன்றதே இவ் வழக்குக்கு மூலம் ஆகவேண்டும் என்றே கருதலாம். இத்திராவிட சங்கத்தைப் பின்பற்றி அதன் பிற்காலத்தில் வடமொழி தென்மொழிச் சங்கங்கள் ஏற்படலாயின என்று கூறலாம். பட்டிமண்டபம் என்ற வடமொழிச் சங்கமொன்றும் அக்காலத்தே இருந்ததென்பது தொல்காப்பிய உரையால் நாம் அறிவோம்.

சைனரின் மாதிரிகளைத் தழுவி, வைதிக சைவ சமயத்தவர்களும் தனியாகத் தமிழ்ச் சங்கம் அமைத்திருந்தனரென்று கருதுவதற்கு ஆதாரமுள்ளது. 'அற்றன்றி வந்தண் மதுரைத் தொகையாக்கினனும்' என்பது சம்பந்த மூர்த்திகள் திருவாக்கு. 'மதுரைத் தொகை' யென்பது மதுரைச் சங்கத்தையாம். 'நின்னடியார் தொகை நடுவே' என்ற திருவாசகத் தொடரால், 'தொகை' யென்பது சங்கம் என்ற பொருளுடையது என்பது தெரியலாம். மதுரைத் தொகை ஆக்குதலாவது மதுரையில் சங்கமமைத்தலாகும். இதனால், சிவபிரானால் மதுரைச் சங்கமொன்று நிறுவப்பட்டது என்று அக்காலத்தார் கருதினர் என்று தெரியவருகிறது. அப்பர் சுவாமிகளும், 'நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கமேறி, நற்கனகக் கிழி தருமிக் கருளினோன் காண்' என்று கூறுதல் இச் சங்கச் செய்திகளுள் ஒன்றும்.

இச் சங்கத் தலைவராகிய இறையனாரைச் சிவபிரானாகவே கொள்வர். இவர் வாக்காக வழங்கும் செய்யுட்களில், 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை,' 'திருவள்ளுவமாலை முதற்பாட்டு,' 'திருமுகப்பாசரம்' என்பன சிறந்தவை. இவ் விறையனார் நிறுவிய சங்கத்துப்

புலவர்கள் பெரும்பாலும் சைவப்பற்று உள்ளவர்களாவர். அதனால் 'பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்கள்' என்று இவர்கள் சுந்தரமூர்த்திகளால் போற்றப்பட்டனர். சைனரும் பௌத்தரும் வைணவருங்கலந்து வந்ததாகச் சொல்லப்படும் கடைச் சங்கமாகிய முற்சங்கத்தை, தொகையடியாராக வைத்துப் பாடுவதொன்றே இது பிற்பட்ட சங்கம் என்பதைக் குறிப்பிடக் கூடியது. திருநீறு, கண்டிகை போன்ற சிவ சின்னங்களேனும் சைவவரலாறுகளேனும் கடைச்சங்க நூல்களிற் பயிலாமையுங் காணலாம்.

இவற்றுள் முற்சங்கத்தார் பாடிய பழைய செய்யுட் குறிப்புக்களால் கபிலர், பரணர், கல்லாடர், மாமூலர், ஓளவையார், நக்கீரர் போன்ற பெரும்புலவர் வரலாறுகள் விளங்குவன. பிரபலர்களான இவர்களின் நாமங்கள் பலவற்றைப் பிற்சங்கப் புலவர் சிலரும் தரித்திருந்தனர் என்பதில் வியப்பொன்றுமில்லை. முற்சங்கப் புலவரில் சிலரும் இவ்வாறு பெயர் பெற்றிருந்தனர். கபிலர், பரணர் என்பவர்களுக்கு முன் தொல்கபிலர், தொல் பரணர் என்று பிரபலம் பெற்ற புலவர்கள் உண்டு. இவர் போலவே பிற்சங்கப் புலவரில் சிலரும் முன்றோர் பெயர் தரித்திருந்தனர் என்று கொள்ளத் தடையில்லை. இவ்வாறு தரித்ததற்குக் கபிலபரணர் போன்றோர் மரபுகளில் இவர்கள் தோன்றியது ஒரு காரணமாகலாம். அல்லது அவ்வவ்வரது புலமைத்திறம்பற்றி மக்கள் வழங்கிய சிறப்புப் பெயர்களுமாகலாம். இன்றேல் கௌரவ நாமமாகத் தாங்கள் சூடிக்கொண்டதாகவும் இருக்கலாம். எவ்வகையிலும் கபிலபரணர் முதலிய பெயர்கள் தரித்த புலவர்கள் பிற்காலத்தும் இருந்தவரென்பதில் ஐயமில்லை.

சாத்தனாரென்ற முற்சங்கப் புலவரின் வமிசம் பல நூற்றாண்டுகள் வரை பிரசித்தமாக விருந்ததென்றே தெரிகிறது. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் பாண்டியன் மந்திரியாயிருந்த எட்டிசாத்தன் என்பான் தன்னைச் சங்கப் புலவரான சாத்தனார் மரபினன் என்று சிறப்பித்துக் கொள்கிறான். இவனுக்குப் பல நூற்றாண்டு பின் வாழ்ந்த முத்தமிழ் ஆசிரியர் பெருநம்பி என்ற புலவரொருவரும் அச்சாத்தனாரது மரபினராகத் தெரிகின்றார். இவர்களன்றி இளங்கௌதமனார், தொல்காப்பிய தேவர் என்ற பெயர் தரித்த புலவர்கள் பிற்காலத்திலுமிருந்தனர். எனவே, முற்சங்கத்தார் பெயர்களைப் பிற்சங்கத்தார் சிலரும் ஏற்றிருந்தனர் என்பதில் வியப்பொன்று மில்லை.

புலமைத்திறம் பற்றியும் சமயக் கொள்கை பற்றியும் சங்கப் புலவர்களுக்குள் வாதம் நிகழ்ந்ததாகக் கூறும் வரலாறுகளும் மற்றும் புராணச் செய்திகளும் இப் பிற்சங்கப் புலவர்க்கே உரியனவாக வேண்டும். அவற்றை, முற்சங்கப் புலவர்க் கேற்றியுரைப்பதற்கு அவர் காலத்து நூல்களில் ஆதாரமொன்றுங் காணோம். ஆகவே, எட்டுத்தொகை முதலிய பண்டை நூல்களிற் கண்ட கபிலபரணர்

முதலியோர், பதினேராந் திருமுறை முதலியவற்றிற் கண்ட கபில பரணர் முதலியவர்களினின்றும் முற்றும் வேறானவர்களென்றே பிரித்து ஆராய்ச்சி செய்யற்பாலது. இவ்வாறு ஆராயாமல் அவர்களை யெல்லாம் ஒற்றுமைப் படுத்திக் கொண்டதனால் உண்டானவையே சங்ககாலம் பற்றிய சரித்திரக் குழப்பங்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

பிற்சங்கத்தவரான இந்தக் கபிலபரணர் முதலியோர் நாலு முதல் ஏழுவரையுள்ள நூற்றாண்டுகளுக்கிடையே வாழ்ந்தவர்கள். இக் காலத்தேதான் இறையனார் களவியலியற்றப் பட்டது. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களிற் பலவும், முத்தொள்ளாயிரம், தகடூர் யாத்திரை, ஆசிரியமாலை, முதலியனவாகப் புறத்திரட்டால் அறிந்த நூல்களும், யாப்பருங்கல விருத்தியில் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட இலக்கிய, இலக்கண நூல்கள் பலவும் இக் காலத்தனவே. பத்துப் பாட்டு, எட்டுத்தொகை முதலியன பின்னோரால் தொகுக்கப் பட்டதும் இப் பிற்சங்க காலத்தேயாம்.

இவற்றுள் அகநானூற்றில் மட்டும் 150 புலவர்களின் பாடல்கள் உள்ளன. இப் புலவர்களில் கபிலர், பரணர், கல்லாடர், மாமூலர் முதலிய முற்சங்கப் புலவர்கள் பலரும் சேர்ந்தவர்கள். இந் நூல் தொகுத்தோர் உருத்திர சன்மரும், தொகுப்பித்தோர் உக்கிரப்பெருவழுதி யென்ற பாண்டியனுமாவர். எனவே மேற் கூறிய முற்சங்கப் புலவர்க்கெல்லாம் உருத்திரசன்மரும் உக்கிரப் பெருவழுதியும் பிற்பட்டிருந்தனரென்பது புலப்படும். இவ்வுருத்திர சன்மரின் தலைமையில் நக்கீரரது களவியலுரை அரங்கேற்றப்பட்ட தென்றும் அக்காலத்தவராகக் கபிலர், பரணர் முதலிய நாற்பத் தொன்பதின்மர் சங்கப் புலவராக இருந்தனரென்றும் அக் களவியலுரை கூறுகின்றது. இச் செய்திகள் யாவும் பிற் சங்கத் தாரான கபில பரணர் முதலியவர்க்கு ஏற்குமேயன்றிப் பழைய கபில பரணருக்குச் சிறிதும் ஏற்காதென்க.

தெய்வப் புலமை திருவள்ளுவரும் இவ்வுருத்திர சன்மரது காலத்தவரென்பது திருவள்ளுவமாலை முதற்பாட்டால் தெரியலாம். கடைச்சங்கத்திறுதியில் வள்ளுவனார் தம் குறளை அச் சங்கத்திலரங்கேற்றினாரென்றும் அதற்குப் பின் அச்சங்கமே கலைந்து விட்ட தென்றும் வழங்கும் செய்தியுண்டு. இவை யாவும் பழைய சங்கம் கழிந்து வேறு தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகமொன்று தொடங்கியதையே குறிப்பிடுகின்றன.

களவியலுரை கூறும் முச்சங்கச் செய்திகள் பெரும்பாலும் கர்ணபரம்பரைக் கதைகளேயாயினும் அச்செய்திகளில் சரித்திரத்துக் குற்றவைகளும் ஓரளவு உண்டு. அம் முறையில் காய்சின வழி முதல் கடுங்கோன் வரையுள்ள பாண்டியர்கள் முதற்சங்கத்தி லிருந்தவரென அக்களவியலுரை கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்

தொடருள் காய்சின வழி என்ற பெயரை உக்கிரப்பெருவழியின் பரியாயப் பெயராகக் கொள்ளல் ஏற்கும். இவ்வாறு கொள்ளுமிடத்து அவ்வுக்கிரப்பெருவழி முதல் கடுங்கோன் வரையிருந்தவர் முச்சங்கத்தவர் என்றுள்ள மற்றொரு தொடருள், கடுங்கோன் என்ற பெயருடையவனது காலம் நமக்கு ஒருபடியாக அறியக் கூடியதாகின்றது. இப்பெயர் ஆறும் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்த பாண்டியனொருவனுக்குரியதாம். இது 'வேள்விக்குடி' சாஸனத்தால் நன்கு அறியப்படும். இவனே பாண்டி நாட்டைக் 'களப்பிரன்' என்ற கலியரசன் ஆட்சியிலிருந்து நீக்கிப் பாண்டிச் சிங்காதனத்தில் தானேயேறியவன். எனவே, கடைச் சங்கமான முற்சங்கம் ஒழிந்தபின் காய்சின வழி என்ற உக்கிரப் பெருவழி முதலாக மேற்கூறிய கடுங்கோன் வரையிருந்த பாண்டியர் காலங்களிலே, பிற்சங்கமொன்று தோன்றி நெடுங்காலம் தமிழ் வளர்ச்சி புரிந்ததென்றும், அச்சங்க நாளில் எழுந்த புலவர்களே கபில தேவர், பரண தேவர், கல்லாட தேவர், நக்கீர தேவர் முதலியவர் என்றும், இவர்கள் பாடிய பிரபந்தங்கள் யாவும் நாலாம் நூற்றாண்டு முதல் ஆறாம் நூற்றாண்டிறுதி வரை உள்ள காலத்துள் இயற்றப்பட்டவை யென்றும், நக்கீரர் முதலியவரைப் பற்றி வழங்கும் தெய்வீக வரலாறுகள் யாவும் பிற்சங்கத்து நக்கீர தேவரைக் குறித்தவை யென்றும் நாம் கருதல் பொருந்தும்.

பதினொராந்திருமுறையிற் கண்ட கபில பரண கல்லாட நக்கீரர்களின் வாக்குகள் பிற்காலச் சொல் பொருள் தொடை நடைகளை ஏற்றிருத்தற்கு இக்கால நிலையே பெரிதும் காரணமாகும். இவர்களைப் போலவே, மாமுலனார் என்ற திருமுலரது திருமந்திரமும், ஓளவை யாரின் ஆத்திச்சூடி, கொன்றைவேந்தன் போன்றனவும், ஆழ்வார்களில் முன்னோரான முதலாழ்வார்களின் திருவந்தாதிகளும், சைன முனிவரின் நாலடியார் போன்றனவும் பிறவும் பிற்சங்ககாலத்துள்ளனவாகவே கொள்ளத் தக்கன. 'மாபாரதம் தமிழ்ப் படுத்தியும் மதுராபுரிச் சங்கம் வைத்தும்' என்று சின்னமனூர்ப் பட்டயம் கூறும் இப்பாண்டியன் செய்திகளும் இக்காலத்துக் கேற்றனவே யாதல் கண்டு கொள்க.

இப் பிற்காலத்தையடுத்து ஏழாம் நூற்றாண்டிலும் அதற்குப் பின்பும் சைவ வைணவ அடியார்களும் சமணப் பெரியார்களும் தோன்றினர். மேற்கூறிய பிற்சங்கத்தைத் தொடர்ந்து இவர்கள் காலத்தும் மதுரையில் தமிழ்க் கழகங்களிருந்து வந்தன. சீவக சிந்தாமணி பாடிய திருத்தக்க தேவர், சூளாமணியாசிரியராகிய தோலாமொழித் தேவர் போன்றார் இக் கழகங்களில் தங்கள் நூல்களை அரங்கேற்றலாயினர். இவ் வரலாறுகளைச் சிந்தாமணி முகவுரையாலும் 'நெடுஞ் சேந்தனென்னும் கோமான் அவையுள் தெருண்டார் கொளப்பட்டதன்றே' என்ற சூளாமணித் தொடராலும் தெரியலாம். இக் காலத்தே தமிழ் வளர்ச்சி புரிவதில் சமய வேறு

பாடுகள் அதிகத் தடை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. இவ்வாறே சடகோபரென்ற நம்மாழ்வார் காலத்தும் தமிழ்ச் சங்கமொன்று மதுரையிலிருந்ததாக வைணவ குருபரம்பரைகள் கூறும். இது, மேற்கூறிய கழகத்தையே குறிப்பது போலும். இச் சங்கத்தார்க்குப் பொருள் காணும்படி அவ்வாழ்வார் பாடி விடுத்ததாகக் கூறப்படும், 'அண்டகோளத் தாராரணு வாகி' என்று தொடங்கும் பா ஒன்றும் இப்பாடற்குப் பொருள் காணமுடியாமல் அச் சங்கத்தார்கள் ஆழ்வாரைப் புகழ்ந்து பாடிய செய்யுட்கள் சிலவும் வழங்குகின்றன. இச் செய்தியைச், "சங்கக் குவடிறக் குத்திய மாறப் பெயர்க் கொலை யானே" என்று சடகோபரந்தாதியில் கம்பரும் கூறினார்.

இவ்வாழ்வார் காலத்துக்குப் பின்னும் மதுரையில் சங்கமொன்று தாபிக்கப்பட்டிருந்ததேயாம். இது பொய்யா மொழிப் புலவர் வாக்கால் புலப்படுகின்றது. இது பற்றிய அவர் பாடல்களைப் 'பெருந் தொகை' முதலிய நூல்களில் காணலாம். இவையன்றி வேறிடங்களிலும் தமிழ் வளர்ச்சிக்காகச் சங்கங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன வென்பது 'நான்காம் சங்கமென முச்சங்கத் தண்டமிழ் நூல் கலங்காமல் தலைகண்டானே' என்று வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார் காலத்தவனான ஆட்கொண்டான் என்ற தலைவன் அவர் பாரதத்துள் சிறப்பிக்கப்படுகின்றான். இவ்வாறாக மதுரையிலும் பிறவிடங்களிலும் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகங்கள் பிற்காலத்தும் தோன்றி நடந்தேறி வந்தன வென்பது தெரியலாம். இப் பிற்சங்கத்திலிருந்தவர்களை முற்பட்ட சங்கத்துச் சான்றோர்களோடு மயங்கி ஒற்றுமைப்படுத்த நேர்ந்தது முண்டு. உதாரணமாக ஒளவையார் பெயர் பல காலத்தும் பயின்று வருதல் காண்க.

இவற்றால் முற்சங்கம் பிற்சங்கமான இருவகைச் சங்கங்கள் பழங்காலத்துண்டாயிருந்தன வென்பதும், எட்டுத்தொகை, பத்துப் பாட்டு முதலியன முற்சங்கத்தாராலும், முத்தொள்ளாயிரம், தகடூர் யாத்திரை, ஆசிரிய மாலை, பதினோராந்திருமுறையில் சில பிரபந்தங்கள் போன்றவை பிற்சங்கத்தாராலும் இயற்றப்பட்டவை என்பதும், அவ்வச் சங்கங்களிலும் ஒரே பெயர் தரித்த புலவர்களிருந்தன ரென்பதும், அப்பெயரொப்புமை பற்றி முன்னவரையும், பின்னவரையும் மயங்கி இடர்ப்படுதல் சரித்திர ஆராய்ச்சியில் குழப்பத்தை உண்டாக்குவதென்பதும் தெளிவாய் அறியத்தக்கன.

4. காவிய உலகில் அகவற்பா

டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன்,
தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்—தலைவர்,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.

ஒரு புலவனது காவியத்தைப் பற்றிய உண்மைகளை அறிய வேண்டுமாயின் அக்காவியம் எழுந்தபோது நிலவிய காலச் சூழ்நிலையை ஆராய்தல் வேண்டும்.

சங்க இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலத்தில் எழுந்த பாடல்கள் பலவும் அகவற்பாக்களாலேயே ஆக்கப்பட்டன. அகவற்பா உச்ச நிலை பெற்றிருந்த காலம் அது. இக்காலச் சூழ்நிலையில் இரண்டு முக்கிய உண்மைகளை நாம் அறிதல் வேண்டும். ஒன்று: புலவர்கள் பலரும் தம் பாடல்களை அகவற்பாக்களால் அமைப்பதையே சிறந்ததாகக் கருதினர். இரண்டு: தொடர்நிலைச் செய்யுள்கள் அக்காலத்தில் ஏற்றம் பெறவில்லை; தனிச் செய்யுள்களே பாடப்பெற்று வந்தன. பின்னர், அவை ஆய்ந்து சான்றோர்களால் தொகுக்கப் பட்டுத் தொகைநூல்களாயின.

தொடர்நிலைச் செய்யுளின் தொடக்கம் பத்துப்பாட்டில் காணப்படுகிறது. அகத்துறைப் பாடல்கள் பலவும் ஒவ்வொரு துறை பற்றியே எழுதப்பட்டு வந்த நிலையில் ஒரு மாற்றம் தோன்றத் தொடங்கியது. தலைவன் தலைவியரது களவொழுக்க நிகழ்ச்சிகளைக் கோவையாகத் தொகுத்து, பண்டை அடிச்சுவடு மாறாமல் அகவற்பாவில் முதன்முதலாக அளித்திருக்கும் முயற்சியில் தோன்றியது குறிஞ்சிப்பாட்டு. தொடர்நிலைச் செய்யுளின் துவக்கக் கால்கோள் விழாவை இங்குக் காணலாம். இதனை அடியொற்றியே சங்க காலத்தை அடுத்துச் சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும் இயற்றப்பட்டன. அக்காலத்தெழுந்த தொடர்நிலைச் செய்யுட்கள் பல, அகவற்பாவில் எழுதப்பட்டன. பெருநூலாகிய மாபாரதத்தை அகவற்பாவில் தமிழில் ஆக்கியமைத்துள்ள முயற்சியைக் காணலாம்.

சிலப்பதிகார காலத்திற்குப் பின்னர்த் தோன்றிய நூல்களில் மணிமேகலையும் பெருங்கதையும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

யுகசந்தி

பெருங்கதை தோன்றிய காலத்தை ஒரு 'யுகசந்தி' எனலாம். மறுமலர்ச்சிக் காலம் ஒன்று சிலப்பதிகாரத்துக்குப் பின்னர்த் தோன்றியது. பழைய மரபில் ஒரு மறுமலர்ச்சி தோன்றிப் பாவின வகைகள் பெருகி, விருத்தப்பா வீறுபெறத் தொடங்கியது. விருத்தப்பாவின் மேதக்க வளத்தினை, திருத்தக்க தேவர் இயற்றிய சிந்தாமணியில் காணலாம்.

இதற்கு முன்னர்த் தோன்றிய நூல்களில் அகவற்பா, வெண்பா, கலிப்பா என்னும் மூன்றுமே கையாளப்பட்டு வந்தன. சங்கநூற் பாடல்கள் பெரும்பான்மையும் ஆசிரியப்பாவினும், நீதிநூல்கள் வெண்பாவினும், கலித்தொகை போன்றவை கலிப்பாவினும் இயற்றப்பட்டன. அகவற்பா தோன்றிய காலத்திற்கும், விருத்தப்பா தோன்றத் தொடங்கிய காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் எழுந்த நூல் பெருங்கதை. இதற்குப் பின்னர் எழுதப்பட்ட காவியங்களிலும், இதிகாசங்களிலும், புராணங்களிலும் விருத்தப் பாடல்களையே காண்கின்றோம்.

சித்திரக் கவி

பிற்காலத்தெழுந்த பெருநூல்களில் 'சித்திரக் கவி' எனப்படும் மிறைக்கவிகள் இடம்பெற்றன. பாடல்களின் எழுத்துக்களை நாகம், முரசம், கடகம், இரதம் போன்ற உருவங்களில் அமைத்தனர். புலமையின் அளவுகோலாகவும் இவ்வகைக் கவிகள் அக்காலத்தில் கருதப்பட்டன. சித்திரக் கவிகள் பாடுவது மெத்தக் கடினம் எனக் கருதப்பட்டது.

இத்தகைய மிறைக் கவிகள் வடமொழியினின்றும் தமிழில் வந்து பரவத் தொடங்கின. காவியத்திற்கு வேண்டிய பல உறுப்புக்களில் சித்திரக் கவியும் ஒன்று என்பது வடநூற் கொள்கை. கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் சாளுக்கிய நாட்டில் வாழ்ந்தவர் எனக் கருதப்படும் வடமொழிப் பெருங்கவிஞர் பாரவி, 'கிராதார்ஜுனீயம்' என்ற தம் நூலில் யமகம் திரிபு என்னும் தொடைகளை அமைத்துப் பாடினார். பலவகையான திரிபுகள் அமைந்த சித்திரக் கவிகளையும் இயற்றினார். ஒரு செய்யுள் முழுவதும் 'ந' என்ற ஓர் எழுத்தே வருமாறு பாடியுள்ளார். இவ்வருமைப்பாடு அந்நாள்களில் புலவரால் பாராட்டப் பெற்றது.

வடமொழித் தண்டியலங்காரத்தில் சக்கர பந்தம், முரசு பந்தம், கோழுத்திரிகா பந்தம், சருப்பதோ பத்திரம் போன்ற ஏராளமான சொல்லணிகள் கூறப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் அமைந்த நூல் சிசுபால வதம். வடமொழியில் ஐம்பெருங்காவியங்களுள் ஒன்றெனக் கருதப்படும் இந்நூல் மாக கவியால் இயற்றப் பட்டுள்ளது.

கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய தேவாரப் பாக்களில் யமகம் போன்ற திரிபுகளும் சொல்லணிகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. இக்கால நூல்களில் சிலேடைகளை அமைத்துப் பாடும் முறை பல்கலாயிற்று.

இங்குக் குறிப்பிட்ட கவி வகைகள் தோன்றுவதற்கு முன்னரே பெருங்கதை தோன்றியிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் சித்திரக் கவியோ, சிலேடை போன்றவையோ இந்நூலில் காணப்படவில்லை. சொல்லடுக்கி வித்தையைக் காட்டும் முறையை இவர் கையாளவில்லை. சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை ஆகிய நூல்களைத் தழுவி அகவற்பாவிலேயே தம் நூலை ஆக்கினார் என்ற ஒன்றே உளங்கொளத் தக்கது. எனவே, சிலம்பு, மேகலை ஆகிய இரு நூல்களையும் பெருங்கதையின் முன்னோடிகள் எனக் கூறுதல் பொருந்தும்.

அகவற்பாவின் அருமை

தொடர்நிலைச் செய்யுளாக அமைவதற்கு அகவற்பாவே ஏற்றது; படிப்பதற்கும் பாடுவதற்கும் எளிதாக இருப்பது இதன் சிறப்பியல்புகளில் ஒன்று. சொல்லணிகள் ஒருவாற்றிருப்பினும் பொருளணிகளை அமைத்துக் காட்ட இப்பா மிகவும் சிறந்தது. பிற்காலத்தெழுந்த விருத்தம், கட்டளைக் கலித்துறை போன்ற பாவினங்களில் பொருளணிகளை அமைத்துக் காட்டினர். இவை படித்துணர்வதற்குச் சற்றுக் கடினமாய் உள்ளன. ஆனால், ஆசிரியப்பாவில் அமைக்கப்படும் அணிகள், விளங்கிக் கொள்வதற்கு மிகவும் எளிதானவை. ஒரு கருத்தை அழுத்தந் திருத்தமாக எடுத்துக் கூறுவதற்கும் இதுவே ஏற்றது. சங்கச் சான்றோரும். அருந்தமிழ்ப் புலமை ஆன்றோரும் தாம் கூறக்கருதிய அரிய உண்மைகளை எடுத்துரைக்க ஆசிரியப்பாவையே மேற்கொண்டனர். அரசர் போன்றரது செவிகளில் செவியறிவுறா உவாக ஆணித்தரமாக எடுத்துரைக்க அகவற்பாவே துணைசெய்தது. எனவே தம் நூலை முன்னோர் சென்ற முறையினை ஒட்டிக் கொங்கு வேளிர் அகவற்பாவால் ஆக்கினார், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகியவற்றைப் போலவே பெருங்கதையும் பொருட் செறிவும், நடையழகும், அணிநயமும் பெற்று விளங்குகின்றது.

இடைக்காலச் சோழர்களின் ஆட்சிக் காலம் வரை ஆசிரியப்பாவின் செல்வாக்கு இருந்து வந்தது. சோழ மன்னர்கள் தமது மெய்க்கீர்த்திகளை ஆசிரியப்பாக்களில் அமைத்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேனாட்டு யாப்புகள்

தமிழ்ப் புலவர்களேயன்றி, முற்காலத்தில் காவியங்கள் இயற்றப் புகுந்த மேலைநாட்டுப் புலவர்களும் அகவல் அமைப்பினையுடைய ஒருவகை யாப்பையே கையாண்டு வந்தனர் என்று அறிகிறோம்.

ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளில் கவிஞர்கள் தனிப்பாடல்களை நாலடி முதலியனவாக அமைத்தனர். தொடர்நிலைச் செய்யுள்களைப் பல நீண்ட அடிகளால் அமைத்தனர். நாலடிப் பாடல்களில் எதுகை, மோனை போன்ற அமைப்பினை உடைய ஓர் இயைபுத் தொடை (Rhyme) யினை அமைத்தனர். ஆனால், தொடர்நிலைச் செய்யுட்களை எதுகை மோனை வேண்டாது வெறும் யாப்பிலேயே (Blank Verse) அமைத்தனர். எதுகை மோனைகளைக் காட்டிலும் தொடர்நிலைச் செய்யுள்கட்கு வெறும் யாப்பே சிறந்ததெனக் கருதப்பட்டது. எனவேதான், மில்டன் எழுதிய துறக்க நீக்கம், டெனிசன் இயற்றிய மன்னன் கவிதைகள், செகப்பிரியரின் நாடகங்கள் முதலிய புகழ் பெற்ற நூல்கள் வெறும் யாப்பில் அமைத்தெழுதப்பட்டன. இத்தகைய யாப்பு முறை அறிஞர்களாலும் திறமையாளராலும் பாராட்டப்பெற்றது.

இயைபுத் தொடை அமைந்த யாப்புகள் அடிஇறுதியில் எதுகை மோனைகள் அமையப் பெற்றவை. தமிழக நாட்டுப் பாடல்கள் பலவற்றிலும், சிற்றிலக்கியப் பாடல்களிலும் இத்தகைய யாப்பு அமைதியைக் காணலாம். ஆங்கிலக் கவிஞர் கோல்டுஸ்மித்து எழுதிய 'பாழடைந்த சிற்றூர்'; வில்லியம் மாரிசு என்பார் எழுதிய 'நிலவுலகத் துறக்கம்' என்பவை இத்தகைய இயைபு யாப்பில் எழுதப்பெற்ற நூல்கள்.

வடமொழி நூல்களில் இதுபோன்ற யாப்பமைப்பு இல்லை. மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம் போன்ற நூல்களும் முழுக்க முழுக்க இத்தகைய யாப்பைத் தழுவின என்று கூறிவிட முடியாது. ஓரளவு ஒப்புமையுடைய இதுபோன்ற யாப்பை உடையன இந் நூல்கள். இவற்றை அடியொற்றி நூலியற்றப் புகுந்த கவிஞர் வேளிர் பெருமானும் தமது நூலை இயைபு யாப்பில் அமைத்துப் பாடியுள்ளதில் வியப்பொன்றுமில்லை. ஆனால், முந்திய நூல்களில் கையாளப்படாத சில வேறுபாடுகளையும் இவர் கையாண்டுள்ளார்.

சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படாத அந்தாதித் தொடை இவர் நூலில் கையாளப் பெற்றுள்ளது. பெருங்கதைப் பாடல்கள் அனைத்தும் நிலைமண்டில ஆசிரியப் பாக்கள். ஒவ்வொரு பாடலும் 'ன'கர ஒற்றில் முடிவது. சிலம்பு மேகலை இவற்றிலும் இம்முறையே பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

அம்மை முதலியனவாக எண்வகை வனப்புக்கள் தொல்காப்பியரால் கூறப்பட்டுள்ளன. ஞகரம் முதலாக னகரம் ஈரக உள்ள மெய்களூள் ஒன்றை இறுதியாகக் கொண்டு முடியும் ஆசிரியப் பாக்கள் 'இயைபு' எனப்படும்.

'ஞகாரை முதலா னகாரை யீற்றுப் புள்ளி யிறுதி இயைபெனப் படுமே'

— தொல். செய். 240.

என்பது தொல்காப்பிய விதி. எனகார வொற்றை இறுதியாகக் கொண்டு முடியும் ஆசிரியப் பாக்கள் சொற்றொடராகவும் பொருட்டொடராகவும் அமையலாம்.

“எகரப் புள்ளியை இறுதியாகக் கொண்டு சொல்லும் பொருளும் இயைந்து வந்தன மணிமேகலையும் கொங்கு வேளிரால் செய்யப்பட்ட உதயணன் கதையும்” என உரையாசிரியர்கள் கூறினர்.

அகலக் கவி

சிலம்பும் மேகலையும் காதை என்னும் பகுதிகளைக் கொண்டவை. பெருங்கதையும் அத்தகைய அமைப்பையே உடையது. ஒவ்வொரு நீண்ட அகவற்பாடலும் ஒரு காதையாக அமைந்துள்ளது. முன்னையன கதைத் தொடர்பாகிய பொருள் தொடர்ச்சி மட்டுமே உடையவை. பெருங்கதை, இதில் மட்டும் சிறிது வேறுபடுகின்றது. பொருள் தொடர்ச்சியோடு அந்தாதி எனப்படும் சொல் தொடர்ச்சியும் இக்காப்பியத்தில் அமைந்துள்ளது.

பெருங்கதையில் இப்போது கிடைத்துள்ள காதைகளின் மொத்தத் தொகை 99. இதன் சிற்றுறுப்புகள் காதை எனப்படும் வழக்குண்மையை முகவெழுத்துக் காதை, மணம்படு, காதை என்ற இரண்டு சிற்றுறுப்புகளுக்குத் தரப்பட்டுள்ள பெயர்களாலும், காண்டங்களின் இறுதியில், ‘ஆகக் காண்டம் இத்தனைக்குக் கூடிய காதை இத்தனை’ என்ற குறிப்பு. காணப்படுவதாலும் அறியலாம். கிடைத்துள்ள அகவற்பாக்கள், 35 அடி சிற்றெல்லையையும் 390 அடி பேரெல்லையையும் உடையன.

5. சொல்லாக்க முறைகள்

டாக்டர் பொன். கோதண்டராமன்

(பொற்கோ)

தமிழ்த் துணைப்பேராசிரியர்,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.

1. ஒரு சமுதாயத்தில் ஏற்படும் அகமாற்றங்களாலும் புறத் தாக்குதல்களாலும் அந்தச் சமுதாயம் எய்தும் வளர்ச்சிக்கேற்ப அந்தச் சமுதாயத்தின் மொழியிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டு வளர்ச்சி தோன்றும் என்பது வரலாறு உணர்த்தும் உண்மை.

1. 1. சமுதாயத்தில் எல்லாத் துறைகளிலும் வளர்ச்சி ஏற்படும் போது அந்த வளர்ச்சியின் அறிகுறியாகவும் நிழலாகவும் மொழித் துறையிலும் வளர்ச்சி ஏற்படுகிறது. மொழியின் இயல்பையும் அதன் வளர்ச்சிப் போக்கையும் ஆய்வு முறையில் சரியாகக் கண்டறிந்து வளர்ச்சிக்குத் திட்டமிட்டு வழிவகுத்தால் எந்த மொழியும் விரைவாகவும் முறையாகவும் வளர வாய்ப்பு ஏற்படும். இந்த நோக்கில் நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய மொழியாராய்ச்சியில் சொல்லாக்க முறைகளுக்கு ஒரு இன்றியமையாத இடம் உண்டு.

1. 2. சமுதாய வளர்ச்சியின் காரணமாக ஒரு சமுதாயத்தில் புதிய எண்ணங்களும், கோட்பாடுகளும், கருவிகளும் தோன்றுவது உண்டு. அவை அச்சமுதாயத்தின் அகமாற்றங்களால் தோன்றி யிருக்கலாம்; அல்லது புறத் தாக்குதலால் அறிமுகமாகியிருக்கலாம். புதிய எண்ணங்களையும் கோட்பாடுகளையும் கருவிகளையும் குறிக்கப் புதிய சொற்கள் தேவைப்படுகின்றன. அந்தத் தேவை எப்படி நிறைவு செய்யப்படுகிறது என்பதைப் பற்றி எண்ணிப் பார்த்து விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

2. புதுச் சொல் பற்றிய தேவையை நிறைவு செய்யும் முறைகளைத் தமிழில் மூன்று பெரும் பிரிவாகப் பிரிக்கலாம்: (1) நம்மிடமுள்ள தமிழ்ச் சொற்களையே சீர் செய்து தேவையை நிறைவு செய்தல்: (2) தமிழ் முறையில் தமிழ்க்கிளவிகளைக் கொண்டு புதுச்சொற்களை ஆக்குதல்: (3) பிறமொழிச் சொற்களைத் திரித்தும். திரிக்காமலும் ஆளுதல்.¹

2. 1. தமிழ்ச் சொற்களையே சீர்செய்து தேவையை நிறைவு செய்தல்

இன்று வழக்கில் இல்லாத பழைய சொற்களைப் புதிய பொருளில் மீண்டும் ஆட்சிக்குக் கொண்டு வருவது ஒருமுறை. இன்று வழங்கு தமிழில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள அங்காடி, மாநிலம், மாவட்டம், வட்டம், வாரியம் முதலாய சொற்கள் மேற்கூறிய முறையில் பொருட்புதுமை பெற்று ஆட்சிக்கு வந்துள்ளன. இன்று வழக்கிலுள்ள சொல்லையே சற்று விரிந்த பொருளில் ஆளுவது இன்னொரு முறை. ரயில், லாரி போன்றவற்றை வண்டி என்ற சொல்லால் குறிப்பதும் ஒரு பெரிய அமைப்பின் பிரிவுகளைக் கிளை என்ற சொல்லால் குறிப்பதும் இம்முறைக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாம். வண்டி என்ற சொல் மாடும் குதிரையும் இழுக்கும் வண்டியைக் குறிப்பதோடு பொறிகளின் உதவியால் ஓடும் தன்னியங்கிகளையும் குறிப்பதாகிப் பொருள் விரிவு பெற்றுள்ளமை காண்க. இவ்வாறே கிளை என்பதும் பொருள் விரிவு பெற்றிருப்பதை எண்ணிக் காண்க.²

2. 2. தமிழ் முறையில் தமிழ்க் கிளவிகளைக் கொண்டு புதுச் சொற்களை ஆக்குதல்

தமிழ் முறையில் புதுச்சொற்களை ஆக்கும்போது (1) விசுவிகளைச் சேர்த்தும் (2) பெயரோடு பெயரைச் சேர்த்துத் தொகைகளை அமைத்தும் (3) கூட்டு வினைகளை உருவாக்கியும் புதுச்சொற்களை ஆக்குகிறோம்.³

2. 2. 1. விசுவிகளைச் சேர்த்தல்

விசுவிகளைச் சேர்த்துச் சொற்களை ஆக்குதல் தமிழில் தொன்று தொட்டுக் கையாளப்பட்டுவந்த ஒரு சிறந்த சொல்லாக்க உத்தி எனலாம். அம், அன், அள், அர், அல், இயல், இல், உள், ஐ, காரன், காரி, காரர், கை, படி, பாடு, பு, மதி, மான், மானம், மை, வி, வு, முதலாய விசுவிகள் காலந்தோறும் ஏராளமான புதுச்சொற்களை உருவாக்கித் தமிழின் சொற்களஞ்சியத்தை விரிவாக்கியுள்ளன. இன்றைய வழக்கில் புதிய முறையில் இடம் பெற்றுள்ள தேர்வு, தேர்வாளர், தேர்தல், செயலர், இணையம், இயக்ககம், இயக்குநர், ஓட்டுநர் முதலாய சொற்கள் மேற்கூறிய முறையில் உருவாக்கப்பட்ட சொற்களே. விசுவிகளைச் சேர்ப்பதில் உள்ள சில விதி முறைகளை ஆராய்ந்து கண்டறிந்து பின்பற்றவேண்டும் என்பது இங்கே குறிப்பிடத் தக்க செய்தியாம்.⁴

2. 2. 2. தொகைகளை அமைத்தல்

புதிய சொற்கள் தேவைப்படும்போது தொகைகளை ஆக்கிக் கொள்வதும் தமிழில் நெடுங்காலமாகக் கையாளப்பட்டுவந்த உத்தியேயாம். சகோதரரைக் குறிக்க அண்ணன்தம்பி என்ற தொகையும் சகோதரியரைக் குறிக்க அக்காள்தங்கை என்ற

தொகையும் ஆளப்பட்டு வருதல் தொகையாக்க உத்திக்கு மிக எளிய எடுத்துக் காட்டுகளாம். இதே முறையில் இன்று ஊராட்சி, நகராட்சி, பல்கலைக்கழகம், சட்டமன்றம், கீழவை, மேலவை, குடிசை மாற்று வாரியம், நிலவள வங்கி என இவ்வாறு பல்வேறு தொகைகள் உருவாக்கப்பட்டு வாழ்வு பெற்று வருகின்றன. இப்படி இருபெயர்த் தொகையும் பல்பெயர்த் தொகையும் உருவாவதில் உள்ள இன்றியமையாத சில விதிமுறைகளைக் கண்டறிந்து தொகைகளை உருவாக்கினால்தான் அவை எளிதில் நிலை பெற்று வாழ்வு பெறும்.⁵

2. 2. 3. கூட்டு வினைகளை உருவாக்கல்

புதிய வினைச்சொற்களை உருவாக்கத் தா, வா, உறு, உண் முதலாய துணை வினைகளைப் பெயரோடு அல்லது வினையோடு சேர்த்தல் தமிழ் வரலாறு கண்ட ஒரு பழைய உத்தி. புறந்தந்தான், போத்தந்தான், திரிதந்தான், தைவந்தான், அழிவந்தான், கண்ணுற்றான், பேதுற்றான், புதையுண்ட நகரம், மையுண்ட கண் முதலாய காட்டுகளில் வினையாக்க உத்திகள் பயன்பட்டுள்ளமை காணலாம். இவ்வாறே இக்காலத்தில் ஆகு, ஆக்கு, ஆடு, எடு, கொள், கொடு, செய், தீர், படு, படுத்து, பண்ணு, போடு முதலாய வினைகள் பெயரோடும் பிடி, கொள், கொடு முதலாய வினைகள் செய்தென் எச்சத்தோடும் சேர்ந்து புதிய வினைகளை உருவாக்குகின்றன.⁶ உருவாகு, உருவாக்கு, போராடு, பேரெடு, பங்குகொள், ஈடுகொடு, பயிர்செய், பழிதீர், பாகுபடு, பாகுபடுத்து, சரிபண்ணு, பங்குபோடு எனவும்; கண்டுபிடி, கற்றுக்கொள், கற்றுக்கொடு எனவும் இவ்வாறு வரும் கூட்டுவினைகள் கூட்டுவினையாக்க உத்தியின் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட புதிய சொற்களாம்.

மேலே கூறிய பெயர்த்தொகைகளும் இங்கே குறித்த கூட்டு வினைகளும் ஒருசொல் நீர்மையனவாய்த் திகழ்தலையும் இவை இன்றைய சொற்களஞ்சியத் தொகுதியில் இடம் பெறத் தக்கனவாய்த் திகழ்தலையும் நன்கு எண்ணிக் காண்க.⁷ துணைவினைகளைச் சேர்த்துக் கூட்டு வினைகளை உருவாக்குவதிலும் சில இன்றியமையாத விதி முறைகள் உள்ளன. அந்த விதிமுறைகளை ஆராய்ந்து கண்டறிந்து விளக்கினால் அந்த விளக்கம் புதிய வினைகளைத் திட்டமிட்டு உருவாக்கத் துணை புரியும்.

2. 3. பிறமொழிச் சொற்களைத் திரித்தும் திரிக்காமலும் ஆளுதல்

பிறமொழிச் சொற்களைத் திரித்து ஆளுதல் தமிழாக்கம், ஒப்பொலியாக்கம் என இருவகைப்படும். திரிக்காமல் ஆளுதலும் ஒலிபெயர்ப்பு, வேற்றொலிக் கலப்பு என இருவகைப்படும்.

2. 3. 1. தமிழாக்கம்

தமிழ்ச் சொல்லமைப்பில் உள்ள சில நியதிகளைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். ற், ள், ழ், ண் போன்ற எழுத்துகள் மொழி முதலில் வருவதில்லை. ங்க், ஞ்ச் என மெல்லினத்தின் பின் வல்லினம் வருமே தவிர க்ங், ச்ஞ் என வல்லினத்தில் பின் மெல்லினம் வருவது தமிழ் ஒலியமைப்புக்குப் பொருந்தாது. ரகர மகர ஒற்றுகள் குறிலின் பின் நின்று ஓரசைச் சொற்களை உருவாக்கத் தமிழ் ஒலியமைப்பு இடந்தராது.⁹ இப்படிப்பட்ட நியதிகளை உணர்ந்து பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழாக்கும்போது தமிழமைப்புக்கு முற்றும் பொருந்த அச்சொற்களைத் தமிழ்த் தன்மையில் திரித்து ஆக்கிக் கொள்வதைத் தமிழாக்கம் என்று குறித்துள்ளோம்.⁹

எ. டு. : ஸ்தலம் > தலம்
 ப்ராகிருதம் > பாகதம்
 சாஸ்திரம் > சாத்திரம்
 முக்யம் > முக்கியம்

தமிழ் ஒலியமைப்பு நியதிகளை நன்கு தெளிவாக உணர்ந்தாலன்றித் தமிழாக்க விதிமுறைகளை எடுத்துக்கூறி உறுதிப்படுத்த இயலாது. தமிழ்மொழியின் ஒலியமைப்பு நியதிகளை ஆராய்ந்து கண்டறிந்து அதன் அடிப்படையில் தமிழாக்க விதி முறைகளையும் அமைத்து விட்டால் எந்தப் பிறமொழிச் சொல்லையும் மிக எளிதில் தமிழாக்கம் செய்து விட முடியும்.

2. 3. 2. ஒப்பொலியாக்கம்

பிறமொழிச் சொற்களுக்கு ஒத்த ஒலியுடைய தமிழ்ச் சொற்களை அப்பிறமொழிச் சொற்களுக்கு ஈடாக ஆள்வதனை ஒப்பொலியாக்கம் எனலாம். பாரிஸ் என்பதனைப் பாரி என்றும் கெல்லிஸ் என்பதனைக் கிள்ளி என்றும் பார்லிமெண்ட் என்பதனைப் பாராளுமன்றம் என்றும் வழங்குவதை ஒப்பொலியாக்கம் எனலாம்.¹⁰

2. 3. 3. ஒலி பெயர்ப்பு

பிறமொழி ஒலிகட்கு நெருக்கமான தமிழொலிகளைக் கொண்டு பிறமொழிச் சொற்களை எழுதிக் கொண்டு எழுதியபடி வழங்குதலை ஒலிபெயர்ப்பு எனலாம். ராக்கெட், ரயில், லாரி, க்ளாசு முதலானவற்றை ஒலிபெயர்ப்புக்குக் காட்டுகளாகக் கூறலாம்.¹¹

2. 3. 4. வேற்றொலிக் கலப்பு

தவிர்க்க இயலாத சில இன்றியமையாத சூழல்களில் பிறமொழி ஒலியன்களைக் கூடச் சில புதிய எழுத்துகளின் உதவியோடு ஏற்க நேருவது உண்டு. ஹேமா, ஷா, ஸ்டோனி ப்ருக், ஸ்டேஷன்

முதலாய சொற்களை வேற்றொலிக் கலப்புக்குக் காட்டுகளாகக் கூறலாம்.¹²

3. மேலே கூறிய சொல்லாக்க முறைகள் யாவும் தமிழ்மொழியில் பயின்று வந்த முறைகளே. அவற்றுள் ஒலிபெயர்ப்பும் வேற்றொலிக் கலப்பும் என்றும் விலக்கத் தக்கனவாகவே கருதப்பட்டுள்ளன. ஒலிபெயர்ப்பு மூலமாகவும் வேற்றொலிக் கலப்பு மூலமாகவும் தமிழலகுக்கு அறிமுகமான சொற்களும் நாளடைவில் ஏனைய சொல்லாக்க விதிகட்கு ஆட்பட்டுத் தமிழ்த் தன்மை பெற்றே தமிழில் நிலை பெறுகின்றன. சொல்லாக்க முறைகளை நன்கு ஆராய்ந்து எடுத்து விளக்குகின்ற நூல்கள் தமிழில் தோன்றித் தமிழர்கட்கு அறிமுகமானால்தான் தமிழர்களின் சொல்லாக்கத் திறம் புதுப்பொலிவோடு வளர்ந்து உயரும். தமிழர்களின் சொல்லாக்கத் திறந்தான் தமிழ்மொழியின் சொல்வளத்தைப் பெருக்கும்.

குறிப்புகள்

1. இவை தவிரப் பிறமொழிகளில் உள்ள இசம் (ism), த்துவம் தமிழில் புகுந்து புதுச் சொல்லாக்கப் பணிக்குப் பயன்பட்டுள்ளன. அண்ணாயிசம், பெரியாரிசம், காந்தியிசம் போன்ற சொற்களும் முக்கியத்துவம், பிரபுத்துவம் போன்ற சொற்களும் மேற்கூறிய கருத்துக்குக் காட்டுகளாம். புகன்றான் என்ற சொல்லும் பகர்ந்தான் என்ற சொல்லும் ஒன்றுசேர்ந்து புகன்றான் என்ற ஒரு சொல் (தவறுதலாக) உருவாகியுள்ளது. இப்படி ஒரு சொல்லின் ஒரு பாதியையும் இன்னொரு சொல்லின் மறுபாதியையும் சேர்த்து ஒரு புதுச் சொல்லை உருவாக்கும் முறை ஏற்கப்பட்டால் இதுவும் ஒரு சொல்லாக்க உத்தி என்று கொள்ளலாம்.
2. பொருள் விரிவுபெற்ற பல சொற்கள் ஆகுபெயர்களாகக் கொள்ளத்தக்கன.
3. ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களைக் கொண்டு புதுச்சொற்கள் ஆக்கப்படுவது உண்டு. கிண்கிணி என்பதைக் காட்டாகக் கூறலாம்.
4. நர் என்ற விகுதி வினையடியோடும் அன், அர் ஆகிய விகுதிகள் பெயரோடும் சேர்கின்றன. ஓட்டுநர், இயக்குநர் எனவும் செயலர், எழுத்தர் எனவும் வரும். செயல், எழுத்து முதலாய பெயர்களோடு நர் விகுதி சேராமை காண்க. த்துவம் என்ற விகுதி பெரும்பாலும் வடசொற்களோடு மட்டுமே சேர்தல் கருதுக.
5. தொடக்கத்தில் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட எல்லாத் தொகைகளுமே பல்பொருள் பயப்பனபோல நின்று மயக்கம் விளை

விக்கக் கூடும். காலப்போக்கில் அவை நிலைபெறெய்திய பின், மரபுத்தொகைகளாக மாறி விடும்.

6. பற்றவை என்ற கூட்டு வினையில் வை என்ற வினை செயவென் எச்சத்தோடு சேர்க்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.
7. மொழிபெயர் என்ற கூட்டு வினையிலிருந்து மொழிபெயர்ப்பு என்ற கூட்டுவினைப் பெயர் உருவாகிறது. இதனை மொழிப் பயன் என்ற தொகை போலத் தொகையாகக்கொள்ளக் கூடாது. கூட்டுவினைப் பெயர்களையும் பெயர்த் தொகைகளையும் சரியாக வேறு பிரித்து உணர வேண்டும்.
8. தொல். எழுத்து...
9. நன்னூல் குறிப்பிடும் வடமொழியாக்கம் இங்கே நாம் கூறும் தமிழாக்கத்தோடு ஒப்பவைத்து எண்ணத்தக்கது.
10. ஒப்பொலியாக்கச் சொற்கள் — வரலாற்று நோக்கில் குழப்பம் விளைப்பதாகத் தோன்றலாம். ஆனால் அவை மக்களிடையே விரைவில் வழக்கு வலிமை பெற்று விடுகின்றன.
11. ஒலிபெயர்ப்புச் சொற்கள் மக்கள் மனத்தில் எளிதில் இடம் பெறுகின்றன.
12. வேற்றொலிக் கலப்பு பெற்ற சொற்களைப் பிறமொழியறிவு உள்ளவர்கள். மட்டுமே வேற்றொலிப் பாங்கோடு பயன் படுத்துகிறார்கள்.

அகராதி அடைவு

பெ. மாதையன்
ஆய்வு மாணவர்
தமிழ்த்துறை
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

முன்னுரை

1. அகராதி
2. Dictionary
(Tamil and other Languages)
3. கலைச்சொல்லகராதி
4. நிகண்டு
5. தனிநூல் அகராதி
6. ஆசிரியர்-நூல் அகரவரிசை
7. நூல் அகரவரிசை

முன்னுரை

வளர்ந்து வரும் தமிழாய்வுலகின் பயன்பாட்டு நோக்கம் கருதித் தமிழ் தொடர்பான அகராதிகளைத் தொகுத்துத் தருவதே இவ்வகராதி அடைவின் தனி நோக்கம். ஈண்டுத் தமிழுக்குத் தமிழும், தமிழுக்கு வேற்று மொழியும், வேற்று மொழிக்குத் தமிழுமென அமைந்திலங்கும் அகராதிகள் எல்லாம் அகரவரிசையில் தொகுத் தளிக்கப் படுகின்றன.

சொல்லும் பொருளுமாய் அமைந்திலங்கும் சொற்பொருள் விளக்கவியல் நூல்களே ஈண்டு அகராதியாகக் கருதப்பட்டன. சொற்பொருள் விளக்கத்துடன் சொல்லாட்சி விளக்கங்களும் இலக்கணக் குறிப்புகளும் கொண்ட நூல்களும் இதில் இடம்பெறுகின்றன. இத்தகு பண்புகளோடு அகரவரிசையில் அமைந்தியங்குவன மட்டுமே இவ்வகராதி அடைவில் இடம் பெறுகின்றன.

அகராதி எனப் பெயர்பெற்று அகரவரிசையில் அமைந்து காணப்படும் எல்லா நூல்களும் ஈண்டு அகராதியாகக் கருதப்படவில்லை. சொல்லுக்கு விளக்கமாய்ச் சிறு கட்டுரைத் தன்மையில் அமைந்துள்ள கலைக்களஞ்சியங்களும், சிறப்புப் பெயரகராதிகளும், தமிழ்ப் புலவர் அகரவரிசை என்பன போன்ற நூல்களும் இவ்வகராதி அடைவுக்குள் அடங்கவில்லை; அவை விலக்கப் பட்டுள்ளன.

இந்த அடைவு ஏழு வகையாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. பார்வைக்குட்பட்ட நூல்களில் தமிழில் பெயரமைந்த நூல்கள் எல்லாம் 'அகராதி' எனப் பெயரிய முதற்பகுதியில் இடம் பெறுகின்றன. தமிழ் ஆங்கிலம் இரண்டிலும் பெயரமைந்தவை தமிழ்த் தலைப்பு நோக்கி இப்பகுதியிலேயே அடக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் ஆங்கிலத் தலைப்புகள் பிறைக்கட்டுக்குள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன.

ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே பெயரமைந்த நூல்கள் எல்லாம் Dictionary எனும் இரண்டாம் பகுதியில் வரிசைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. A Bibliography of Dravidian Linguistics என்ற நூலிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டவற்றுள் சில நூல்கள் தமிழ்ப் பெயர்

கொண்டனவாயினும் அந்த அடைவில் கண்டபடியே இப்பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கலைச் சொல்லகராதி எனும் மூன்றாம் பகுதியில் பல்வேறு துறைத் தொடர்பான கலைச்சொல் விளக்க நூல்களெல்லாம் தொகுத்துத் தரப்படுகின்றன. இவை சொல்லும் பொருளுமாய் அமைந்திலங்கும் காரணத்தால் அகராதியாகக் கருதப்பட்டன.

அகராதி எனப் பெயரமையாது நிகண்டு எனப் பெயரமைந்த தமிழ்ச் சொற்பொருள் நூல்களெல்லாம் இந் நான்காம் பகுதியில் அகரவரிசைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. எனவே இந் நான்காம் பகுதிக்கு 'நிகண்டு' எனப் பெயரிட்டுள்ளோம்.

'தனிநூல் அகராதி' எனும் ஐந்தாம் பகுதி தனி நூலுக்கான அகராதிகளை நிரல்படுத்தியுள்ளது. இவ்வாறு அமைந்த ஐந்து பகுதிகளும் நூல், ஆசிரியர், பதிப்பாளர் அல்லது வெளியீட்டகம், ஆண்டு, இடம், பக்கம் என்ற வரிசையில் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. உ. வே. சா. நூலகக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் சிலவும் இந்த அடைவில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை பெறும் நூல்எண் என்பது அந்நூலகத்தில் அந்நூல் இடம்பெறும் வரிசை எண்ணைக் குறிக்கும். அளவு என்பது கையெழுத்துப் பிரதியின் நீள அகலத் தையும் வரி என்பது ஒரு பக்கத்தில் இடம்பெறும் வரிகளின் எண்ணிக்கையையும் குறிக்கும்.

ஆசிரியர் நூல் அகரவரிசை எனும் ஆறாம் பகுதியில் முதலைந்து பகுதிகளிலும் இடம்பெற்ற நூல்கள் ஆசிரியர்—நூல் என்ற நிரல் முறையில் முன்னைய பிரிவு முறைப்படி, தனித்தனியே அகரவரிசைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. பயன்பாட்டு நோக்கம் கருதி, தனித்தனிப் பகுதிகளாக இவற்றை மேலும் பிரிக்காமல் ஒரே பகுதியாகக் கொண்டோம்.

இறுதிப் பகுதியாகிய நூல் அகரவரிசை என்பது பயில்வோரின் பயன்பாட்டு நோக்கில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் இவ்வடைவில் இடம் பெறும் அனைத்து அகராதி நூல்களும் அகரவரிசைப் படுத்தப்பட்டு ஒருங்கே தரப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நூலுக்கும் பிறைக்கட்டில் உரிய எண் தரப்பட்டுள்ளது. இந்த அடைவில் நூல் அமைந்து கிடக்கும் பகுதியின் எண் அப்பகுதியில் அந்நூல் இடம்பெறும் வரிசை எண் என்ற முறையில் இவ்வெண்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஆனந்தவிகடன் அகராதி எனும் நூல் பெறும் 1:6 என்ற எண், இந்நூல் இந்த அடைவின் முதற் பகுதியில் ஆறாவது வரிசையெண் பெற்று அமைந்து கிடக்கின்றது என்பதனை உணர்த்தும். இவ்வாறே ஐந்து பகுதி நூல்களும் விளக்கக் குறியீட்டு எண்களைப் பெற்று இவ்வேழாம் பகுதியில்

அமைந்து கிடக்கின்றன. மேலும் விளக்கங்களுக்கு நூலினுள் செல்க.

இத்தகு நற்பணிக்கு என்னை ஊக்குவித்த பெருந்தகை டாக்டர் பொன் கோதண்டராமன் அவர்களேயாவர். இளைஞர் சமுதாயத்தின் தளர்ச்சி நோய்க்கு அறிவு மருந்தாட்டி ஆக்கப்பெரும் பணிக்கு ஊக்குவிக்கும் இப் பெருந்தகையாளரே இந்த நூலடைவு ஆக்கத்தின் தலைமைக் கருத்தா என்பதை நான் மகிழ்வோடும் நன்றியோடும் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இக்களஞ்சிய நூல்களின் தொகுப்பினுக்கு எனக்கு மிகவும் பயன்பட்ட நூலகம் மறைமலையடிகள் நூலகமே யாகும். இப்பணியின் முழுப் பயனையும் உணர்ந்து அனைத்து நூல்களையும் தானே முன்னின்று எடுத்தளித்த மறைமலையடிகள் நூலக நூலகர் திரு. இரா. முத்துக்குமாரசாமி அவர்களுக்கு நான் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டவன். மேலும் இப்பணிக்குத் துணை நின்ற உ. வே. சா. நூலகம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன நூலகம் ஆகியவற்றின் நூலகர்களுக்கும் என் பார்வைக்குட்படாப் பல அரிய நூல்களைத் தொகுக்கப் பயன்பட்ட A Bibliography of Dravidian Linguistics நூல் தொகுப்பாளர் திரு. எஸ். சக்திவேல் அவர்களுக்கும் என் நெஞ்சு நன்றி நினைகின்றது.

இந்த அடைவுப் பெருங்களத்தின் பெரும்பான்மையான நூல்களை நானே நேரில் பார்த்திருக்கின்றேன். என் பார்வைக்குப் பதாது வேறு நூல்வழி தொகுத்தவைகளும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன. இத் தொகுப்புப் பணியில் தென்படும் தவறுகளைத் தமிழுலகு சுட்டுமாயின் அவற்றை மனமுவந்து வரவேற்று இனி ஏற்கும் பணிகளில் செம்மை காண்பேன். இந்நூல் பயில்வோர் தத்தமக்குக் கிட்டும் புதிய அகராதி நூல்களை எனக்குத் தெரிவிப்பின் அதனை நன்றி பாராட்டலுடன் ஏற்றுக் கொள்வேன். இந்நூல் வளர்ந்துவரும் தமிழ்த் திறனாய்வுலகினுக்கு ஒரு சிறிதாவது பயன்படுமாயின் அதுவே இத்தகு ஆக்கப் பணிகளுக்கு மகிழ்வு மழையாய் அமைந்து தமிழ்வயலை வளமாக்கும் என நம்புகின்றேன்.

1. அகராதி

1. அகராதி, தோட்ணூர் செ.தோ. பார்த்தசாரதி அய்யங்கார், பதிப்பு. ம.வீ. கிருஷ்ணசாமி நாயகர், 1881, சென்னை, ப.263.
2. அபிதான கோசம், (The Tamil Classical Dictionary), யாழ்ப்பாணம் ஆ. முத்துத்தம்பிபிள்ளை, 1902, யாழ்ப்பாணம், ப.396.
3. ஆங்கிலம்-தமிழ் அகராதி (பொது விஞ்ஞானம்), தெல்லியூர் செ. நடராசா, சனவரி-1952, கொழும்பு, ப.103.
4. ஆங்கிலம் தமிழ்ச்சொற் களஞ்சியம், முதல் தொகுதி, அ. சிதம்பரநாதன் செட்டியார், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், 1963, சென்னை, ப. 420.
- 4அ.—இரண்டாம் தொகுதி, 1964, ப. 421-800.
5. —மூன்றாம் தொகுதி, 1965, ப.801-1223.
6. ஆனந்தவிகடன் அகராதி (அ-வையை), ஆனந்தவிகடன் பிரஸ், 1ஆம் பதிப்பு. 1935, 2ஆம் பதிப்பு. 1936, 3ஆம் பதிப்பு. 1938, 4ஆம் பதிப்பு. 1940, 5ஆம் பதிப்பு. 1948, 6ஆம் பதிப்பு. 1952, சென்னை, ப.2040.
7. இளைஞர் தமிழ்க் கையகராதி, மே.வீ. வேணுகோபால பிள்ளை, இந்தியன் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ், 1928, சென்னை, ப 160.
8. எதுகை அகராதி (அ-இலாகை), தொகுப்பு. பி.ஆர். அப்பாய் செட்டியார், முதல் பதிப்பு. 1938, தருமபுரி, ப 364.
9. —நான்கெழுத்துச் சொற்கள், (கவைஇஅ-அயோநிஜை), தொகுப்பு. பி.ஆர். அப்பாய் செட்டியார், 1938, தருமபுரி, ப.365-816.
10. —ஐந்தெழுத்துச் சொற்கள் (அஃகியஇ - குல்பேரீஜ்), தொகுப்பு.பி.ஆர். அப்பாய் செட்டியார், 1938, தருமபுரி, ப. 817-1320.

11. —ஆறெழுத்துச் சொற்கள் (அடியடியாக—வையாகரணன்), தொகுப்பு. பி.ஆர். அப்பாய் செட்டியார், 1938, தருமபுரி, ப.381.
12. ஒலிக்குறிப்பகராதி (Dictionary of Onomatopoeic Expressions), மு. சதாசிவம், ஜனவரி-1966, சென்னை, ப.100.
13. கதிரைவேற்பிள்ளை தமிழ்ச் சொல்லகராதி, பகுதி 1, கதிரைவேற்பிள்ளை, 1904, யாழ்ப்பாணம், ப.328.
14. —இரண்டாம் பாகம், கதிரைவேற்பிள்ளை, பதிப்பு. சே.ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர், 1912, மதுரை, ப. 707-1240.
15. —மூன்றாம் பாகம், கதிரைவேற்பிள்ளை, பதிப்பு. சே.ரா. சுப்பிரமணியக் கவிராயர், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை, ப.1241-1768 + 70.
16. —கதிரைவேற்பிள்ளை, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம், 1904, மதுரை.
17. கழக ஆங்கிலத் தமிழ்க் கையகராதி, கா. அப்பாதுரைப் பிள்ளை, கழகம், 1950, சென்னை.
18. கழகச் சிற்றகராதி (ஆங்கிலம்—தமிழ்), கழகம், மே-1962, சென்னை, ப.552.
19. கழகச் சிற்றகராதி, கழகம், 1972, சென்னை.
20. கழகத் தமிழ் அகராதி, கழகப் புலவர் குழு, கழகம், ஏப்ரல்-1964, சென்னை, ப.808.
21. கழகத் தமிழ்க் கையகராதி, தொகுப்பு சேலை. சகாதேவ முதலியார், காழி சிவகண்ணுசாமி பிள்ளை, கழகம், நவம்பர்-1940, மறுபதிப்பு. ஜனவரி—1942, மார்ச்—1949 டிசம்பர்—1950, டிசம்பர்—1952, பிப்ரவரி—1956, மே—1960, மே—1962, சென்னை, ப. 312.
22. கார்த்திகேயினி புதுமுறை அகராதி. தொகுப்பு. எஸ். நடராஜன், நவம்பர்—1949, புதுக்கோட்டை, ப.128.
23. கோனார் தமிழ்க் கையகராதி, வித்வான் ஐயம்பெருமாள் கோனார், பழனியப்பா பிரதர்ஸ், டிசம்பர்—1955, சென்னை, ப.500.
- 23அ.—3ஆம் பதிப்பு. 1972, சென்னை, ப.551.
24. சுருக்கத் தமிழ் அகராதி (Concise Tamil Lexicon), சென்னைப் பல்கலைக்கழக இசைவுபெற்றது, மதராஸ்

லா ஜர்னல்ஸ் அச்சுக்கூடம், மார்ச்—1955, மயிலாப்பூர், ப.154.

25. செந்தமிழ் அகராதி, ந.சி. கந்தையா பிள்ளை, 1950, சென்னை, ப.648.
26. சொற்பிறப்பு—ஒப்பியல் தமிழ் அகராதி (Etymological and Comparative Lexicon of the Tamil Language, Vol. I Part II), எஸ். ஞானப் பிரகாசர், 1938, சுன்னாகம், ப.48 + 48.
27. சொற்பொருள் விளக்கம் என்னும் தமிழகராதி, ச. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளால் புதிதாய் எழுதப்பட்டது, 1924, யாழ்ப்பாணம், ப.288.
28. தமிழ்மொழி அகராதி, நா. கதிரைவேற்பிள்ளை சேர்த்த சொற்களுடன் காஞ்சி நாகலிங்க முதலியாரவர்கள் சேர்த்த ஆயிரக்கணக்கான சொற்களுடன், பதிப்பு. நமச்சிவாய முதலியார், 1911,.....ப.1336 + 368.
29. —(கதிரைவேற்பிள்ளை சேர்த்த சொற்களுடன் காஞ்சி நாகலிங்க முதலியார் பிரதிக்கிணங்க), பதிப்பு. நமச்சிவாய முதலியார், ஏழாம் பதிப்பு. 1935, சென்னை, ப.1336 + பொருளகராதி ப. 388.
30. —நமச்சிவாய முதலியார், 1918, சென்னை.
31. தமிழ்—ருஷ்ய அகராதி (38,000 வார்த்தைகள்), தொகுப்பு. அ.மொ. பியாதி கோர்ஸ்கி, ஸெ.கே. ரூதின், 1960, மாஸ்கோ, ப.1384.
32. தமிழ்மீழ்த அகராதி, தொகுப்பு. சீ. கிருஷ்ணசாமிப் பிள்ளை, 1940, சென்னை, ப.156.
33. தமிழுக்குத் தமிழ் கையகராதி, மே.வீ. வேணுகோபாலப் பிள்ளை, 1966, சென்னை, ப.170.
34. தமிழ்ப் பேரகராதி, இரண்டாம் பாகம் (ந—வாட்),... .. ப.496.
35. தற்கால தமிழ்ச் சொல்லகாரதி, ச. பவானந்தம் பிள்ளை, 1925, சென்னை, ப.476.
- 35அ.—ச. பவானந்தம் பிள்ளை, மறுபதிப்பு. 1934, 1938, 1943, 1952, இலண்டன், ப.377.
36. தொகையகராதி, சு.அ. இராமசாமிப் புலவர், கழகம், மே-1969, சென்னை, ப.240.

36. அ.நவீன தமிழ் அகராதி, சீ. கிருஷ்ணசாமிப் பிள்ளை, 1935, சென்னை, ப.512.
37. பல்பொருள் ஆங்கிலத் தமிழ் அகராதி, மு. சதாசிவம், சி. சிவராமலிங்கம், கழகம், ஏப்ரல்-1962, சென்னை, ப.236.
38. மணி அகராதி, தொகுப்பு. சா.வை. ஸ்வாமி ஐயர், 1934, கும்பகோணம், ப.172.
39. மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி, பதிப்பு, வெளியீடு. இ.மா. கோபாலகிருஷ்ண கோன், இரண்டாம் பதிப்பு. 1956, மதுரை, ப.1229.
40. மலாய்—தமிழ்க் கையகராதி, எம்.ஏ. சாமி, ஜனவரி—1962, சென்னை, ப.144.
41. மாணவர் மலாய்-தமிழ்-ஆங்கில அகராதி, சி. வேலுசுவாமி, முதல் பதிப்பு. 1964, இரண்டாம் பதிப்பு. 1967, கோலாலம் பூர், ப.220.
42. லிப்கோ—தமிழ்—தமிழ்—ஆங்கில அகராதி, பதிப்பு. லிட்டில் பிளவர் கம்பெனி, முதல் பதிப்பு. 1966, சென்னை, ப.696.
43. வடசொல் தமிழ் அகரவரிசை, தி. நீலாம்பிகை அம்மையார், கழகம், முதல் பதிப்பு. 1937, இரண்டாம் பதிப்பு. பிப்ரவரி-1952, சென்னை, ப.308.
44. —தி. நீலாம்பிகை அம்மையார், கழகம், ஆகஸ்டு-1937, சென்னை, ப.281.
45. விசாகப் பெருமாள் தமிழ் அகராதி, விசாகப் பெருமானையர்
.....
46. ருஷ்ய—தமிழ் அகராதி (24000 வார்த்தைகள்), தொகுப்பு. மி.ஸே. அந்திரோனவ், அ. ஷ. இப்ரஹீம், நீ.நி. யுகானவா, 1965, மாஸ்கோ, ப.1175.
47. ஸம்ஸ்கிருத—தமிழ் அகராதி (கிரந்த எழுத்தில்), நே.ஈ. வெங்கடேசசர்மா, பிரமோதாத—ஆவணி—1930, செங்கல் பட்டு, ப.254.
48. ஸ்ரீமகள் தமிழ் அகராதி, ஈக்காடு சபாபதி முதலியார், ஸ்ரீ மகள் கம்பெனி, இரண்டாம் பதிப்பு. ஆக. 1957, சென்னை, ப.383.

2. DICTIONARY

(Tamil and other Languages)

1. Anglo-Tamil Dictionary, Rev. P. Percival, 1867, Madras, p. 176.
2. Antaō De Procenca's Tamil—Portuguese Dictionary A. D. 1679, Xavier S. Thaninayagam, University of Malaya, 1969, Kulalumbur, 247 sheets.
3. Babas Pocket Dictionary, T. Duraiswami Pillai, 1946, Madras.
4. The Builder's Vocabulary, English and Tamil, T. S. Veerasamy Mudaliar, Higginbotham and Co., 1889, Madras, p. 76.
5. Chathur Akarathi, Beschi, 1732, Tirukkavalur.
6. Caturbhasa Vallari, A Polyglot Dictionary, (Sanskrit, Telugu, Sowrastra and Tamil words in Telugu Scripts), T. Rama Rao, 1888, Madras.
7. Classified English-Tamil Dictionary, M. Sadasivam, S. Sivaramalingam, The S. I. S. S. W. P. Society, 1962, Madras.
8. Classical Tamil and English Dictionary (Based on part I of Beschis' Tamil Dictionary), Published by the order of the Director of Public Instruction, 1870, Madras, p. 503.
9. A Classical Tamil and English Dictionary, By Rev. Beschi, 1870, ?, p. 503.
10. Comprehensive Tamil and English Dictionary, (High and Low Tamil), Rev. Miron Winnslow, D. D., Pub. P. R. Hunt, American Mission Press, 1862, Madras, p. 974.
11. Common Dialect Dictionary, Beschi.
12. The Common Vocabulary of Tamil and Hindi, V. R. Jagannathan, Central Hindi Institute, Agra.

13. The Coronation Tamil Dictionary. Pub. P. V. Namasivaya Mudaliar, Fifth Ed. 1922, Madras, p. 1336 + 368.
14. A Critical Survey of Tamil Lexicon, G. Devaneyan, The Salem Co-operative Printing Works, 1955, Salem.
15. A Dictionary of Tamil and English, Revised and Enlarged, V. Visvanatha Pillai, Published by the order of Director of Public Instruction, The Madras School Book and Vernacular Literature Society, First Ed. 1888, Madras, p. 735.
16. A Dictionary of the Tamil and English Languages, J. P. Rottler, 1834, Vepery.
17. A Dictionary of the Tamil and English Languages, J. P. Rottler, 1841, Madras.
18. A Dictionary of the Tamil and English Languages, Vol. I Part I, II, Rev. J. P. Rottler, Vol. I Part I March-1834, Part II May-1836-37, Madras, p. 298 + 410.
19. A Dictionary of English and Tamil, compiled by Rev. P. Percival, Madras School Book and Literature Society, Revised Ed. 1930, Madras, p. 224.
20. A Dictionary Tamil and English (Revised and Enlarged), with an Appendix of Modern Scientific Terms, By Visvanatha Pillai, Pub. Madras School Book and Literature Society, Sixth Ed. 1951, Madras, p. 706.
21. A Dictionary of Tamil and English, Based on Johann philip Fabricius's Malabar English Dictionary, Evangelical Lutheran Mission Publishing House, Second Ed. 1910, Tranquebar, p. 660.
22. A Dictionary of Tamil and English, Based on Johann Philip Fabricius's Malabar—English Dictionary, (Revised and Enlarged), Third Ed. 1933, Tranquebar, p. 910.
23. A Dictionary of the English and Malabar Languages, J. P. Fabricius, J. C. Breithaupt, printed and completely done at Vepery, 1786, Madras, p. 280.
24. A Dictionary English and Tamil (Two parts), printed at the Christian Knowledge Society Press, 1852, Madras, p. 242 + 270.
25. Dictionary English and Tamil, By William Nevins Alias M. Chedambaram pillai, 1858, Madras, p. 536.

26. Dictionary Tamil and English, (த்—வைத்தியன்).....p. 246.
27. Dictionary English — English — Tamil, The Excelsior Junior School, 1954, Madras.
28. Dictionary Tamoul—Francais—Vol. I, Mousset and Dupuis, Second Ed. 1895, ?, p. 768.
29. — Vol. II, Mousset and Dupuis, Second Ed. 1895, ?, p. 868.
30. Dictionary—English and Tamil, Part I, Part II, (Based on English Malabar Dictionary), By Fabricius and Breittaupt, 1852, Madras-Vepery, p. 242 + 270.
31. Dictionary of the Tamil and English Languages, R. W. Thorpe, 1836, Madras.
32. Dictionary Tamil and English, D. Bexell, 1933, Tranquebar.
33. Dictionnaire Francaise—Tamoul et Tamoul et Tamoul—Francaise, A. Blire, 1832, Paris.
34. Dictionarium Tamoulicum, Zeigerbalg, 1712.
35. Dictionnaire Tamoul—Francais, MM Mousset Et Dupuis, part I, PP Mourret Et Dupuis, part II, Dela Societe Des Missions—Etrangeres De Paris, Imprimerie Dela Mission, Part I Third Ed. 1938, Part II Third Ed. 1942, Pondicherry, p. 604 + 809.
36. Dictionnaire Tamoul—Francaise, L. Mousset, L. Dupuis, 1895, Pondicherry.
37. Dictionnaire Tamoul—Francais Bar Deux Missionnaires Apostolique, L. Dupuis, 1895, Pondicherry.
38. Dictionnaire Francais—Tamoul, L. Mousset, et L. Dupuis, 1911, Pondicherry.
39. Dictionnaire Francais—Tamoul, Pan Deux Missionnaires Apostoliques De La Congregation Des Missions Etrangeres, L. Dupuis, 1873, Pondicherry.
40. Dictionarium Latino—Gallico—Tamoulicum, Dictionnaire Latin Francais—Tamoul, Auctoribus Duobus Missionnaris Apostolicis Congregations Missionum Ad Exteros, L. Dupuis, 1846, Pondicherry.

41. Dravidian Comparative Vocabulary—Vol. I, Madras University, 1959, Madras, p. 178.
42. A Dravidian Etymological Dictionary—T. Burrow, M. B. Emereau, Oxford at the Clarendon Press, 1961, Great Britain, p. 699.
43. A Dravidian Etymological Dictionary—Supplementary, T. Burrow, M. B. Emeneau, Oxford at the Clarendon Press, 1968, Great Britain, p. 183.
44. De Eerste Europeesche Tamils Praakkunst en het Eerste Mala-barsche Glossarium, Ph. S. Van Ronkel, 1942, Amesterdam.
45. The Elight Dictionary (Eng-Eng-Tamil), T. S. Umapathy, P. Selvarajan, 1955, Madras.
46. The elite Eng-Eng-Tamil Dictionary, Elite.... ..
47. The Encyclopedic English—Tamil Dictionary, P. Ramanathan (Advocate Highcourt Madras.), Pub. Rajah Ramanathan of Rampur, 1936, Madras, p. 880.
48. English and Tamil Dictionary, 1887, Madras.
49. English—Tamil Vocabulary and Dialogues, T. Arumugasami, 1881, Madras.
50. English and Tamil Dictionary, American Mission Press, Second Ed. 1852, Oodooville, p. 902.
51. English—Tamil Dictionary (3 Vols), A. Chidambaranatha Chettiar, Madras University, 1961-65, Madras.
52. English and Tamil Dictionary (containing all the more important words in Webster's Dictionary of the English Language), Revised by J. Knight and L. Spaulding, First Ed. 1844, Madras, p. 831.
53. English and Tamil Dictionary, Rev. J. Knight, L. Spaulding, 1888, Madras.
54. English—Tamil Pocket Dictionary, prof. P. Sankaranarayana, 1909, ?, p. 787.
55. English—English and Tamil Dictionary, T. N. Subramaniam, 1947, Madras.

56. English and Tamil Pocket Dictionary, Veeraswami Mudaliar, 1846, Madras.
57. English and Tamil Dictionary, Winslow (First Ed.) Spaulding (Second Ed.)—1852, Third Ed. 1888, ?, p. 1510.
58. English—Tamil Vocabulary—Part I, The Christian Literature Society for India, Fortythird Ed. 1951, Madras, p. 32.
59. English—Tamil Vocabulary—Part II, The Christian Literature Society for India, Thirtyfirst Ed. 1951. Madras, p. 32.
60. English—Tamil Vocabulary—Part III, The Christian Literature Society for India, Twelfth Ed. 1947, Madras, p. 53
61. An English and Tamil Dictionary, J. Knight, L. Spaulding, 1832, Madras.
62. An English and Tamil Vocabulary, Gnana prakasa Mudaliar, 1839, Madras.
63. An English—Tamil Dictionary, compiled by Rev. P. Percival, 1953, Madras. p. 441.
64. An English—Tamil Dictionary, compiled by Rev. P. Percival, The Madras School Book and Literature Society, 1953, Madras, p. 441.
65. An English—Tamil Dictionary, P. Sankaranarayana, P. K. R. Brothers, 1908, Madras, p. 96 + 1130.
66. An Etymological and Comparative Lexicon of the Tamil Language, Rev. S. Gnana prakasar, 1938, Ceylon, 1938.
67. The Excelsior Senior School Dictionary, (E.E.T.), K.V. Subbaiyar ?, 1932.
68. The Excelsior Senior School Dictionary (E.E.T.), The Excelsior Senior School, 1956, Madras.
69. Fabricius Tamil—English Dictionary, J. P. Fabricius, J. C. Breithaupt, 1779, Vepery.
70. Four Language Dictionary (English, Malayalam, Hindi, Tamil), Editor R. Leeladevi, Pub. St., Joshep's Press, April-1975, Trivandrum, p. 428.

71. The Gem Dictionary English—Tamil, T. A. Swaminatha Aiyar, Fourth Ed. 1939, Madras, 1070+86.
72. The Great Lifco Dictionary (Eng-Eng-Tamil), The Little Flower Company, 1959, Madras.
73. —Pub. The Little Flower Company, 10th Edition — 1967 Madras, P. 326 + 140 + 256 + 112.
74. —Pub. The Little Flower Company, 1st Ed. Dec. 1952, 2nd Ed. Nov. 1955, 3rd Ed. May-1957. Reprint Aug. 1954, Madras, P. 975 + 160.
75. Gunasena Tamil - Singhalese Dictionary, Kotukolinhe, Francis, 1960, Colombo.
76. Hindi - Tamil Dictionary, K. Appadurai Pillai, The S. T. S. S. W. P. Society, 1957, Madras.
77. Hindustani Tamil Vocabulary, Kavus Khan Sayubu, 1880, Madras.
78. A Hand book of the Ordinary dialect of the Tamil Language, Rev. G. U. Pope, Oxford at the Clarendon Press, Seventh Ed. 1906, Oxford, p. 124.
79. A hand book of the Ordinary dialect of the Tamil Language, part III, Rev. G. U. Pope, Oxford at the Clarendon Press, Seventh Ed. 1905, Oxford, p. 98.
80. Jaffna Tamil Dictionary, Chandrasekhara Pandithar, 1842, Jaffna.
81. Kuri's Tamil-Latin Dictionary, Kuri Pathiriyar, 1867.
82. Latin - Tamil Dictionary, Beschi, 1742, Tirukkavalur.
83. Lifco English - Tamil Dictionary, Little Flower Company, 1950, Madras.
84. Lifco Students Tamil Dictionary. T. A. Srinivacaccariyar, 1953, Madras.
85. The Little Lifco Dictionary (Eng-Eng-Tamil), Little Flower Company, 1957, Madras.
86. Little pearl Eng-Tamil Dictionary, Rajagopal.

87. A Malabar and English Dictionary, where in the words and phrases of the Tamulian Languages, Commonly called by Europeans the Malabar Languages are explained in English, by the English Miffronraries of Madras, 1779, Veepery, p. 184.
88. A Manual Dictionary of the Tamil Language, J. Knight, L. Spaulding, publishing by the Jaffna Book Society, 1842, Jaffna, p. 778 + 70 + 30.
89. Mannual Francais - Tamoul, F. Chenot, Saint Denis, 1849, La Reunion.
90. Modern Srimagal pocket Dictionary, (Eng-Eng-Tamil), 1955.
91. Petit Vocabulaire Tamoul - Francais contenant Les Mats Tamouls Dlun usage, plus Frequent, Avec Leurs sens Francais Les plus usites, P. A. Lap, 1886, Pondicherry.
92. Pocket Dictionary English and Tamil, Captain J. Ouchterlony, 1851, Madras, P. 330.
93. A Palygot Vocabulary in the English Teloogoo and Tamil Languages, Mr. Lewis, second Ed. 1862, Madras, P. 262.
94. A Polyglot Vocabulary in the English Teloogoo and Tamil Languages, Kistanasami pillai, 1851, Madras.
95. Polyglot Vocabulary in the English Telugu and Tamil Languages Polygius, 1862, Madras.
96. Pope's Tamil English Dictionary, G. U. pope, 1859.
97. Portugues — Latin — Tamil Dictionary, Beschi, 1744 Tirukkavalur.
98. Ravi pupil's Dictionary (Eng-Eng-Tamil), Rev. Arul Thangiah, K. S. Swaminathan, pub. Ravi and Brothers, 1964, Madras, p. 228 + 29.
99. Samskruta Tamil Akarati, Papanasasivam, 1962.
100. Sampradaya Akarati (Dravida Andhra Nighantuu), Sesacaryulu, 1939.
101. The Sankar Dictionary (Eng-Eng Tamil), A. M. S. Raghavan, 1952.
102. Sanskrit—Tamil Dictionary, Venkatesa Sarma, 1937.

103. The School Dictionary (Eng-Eng Tamil), T. A. Swaminatha Aiyar, 1954, Madras.
104. The School Dictionary (Eng-Eng Tamil), T. A. Swaminatha Aiyar, Revised and Enlarged by S. N. Chokkalingam, Pub. C. Coomaraswami Naidu and Sons, 8th Ed. 1940, Madras, p. 1211 + 26.
105. Srimagal Senior Dictionary (Eng-Eng—Tamil), compiled by R. Arulrajan, Srimagal Company, July—1964, Madras, p. 1736.
106. A Srimagal Junior Dictionary (Eng-Eng—Tamil), R. Gopalakrishnan, A. Ramanujam, 1956, Madras.
107. Srivilli's English—Tamil Dictionary, Vidwan S. Muthu Iyengar, Pub. Srivilli, Madras, First Ed. April—1947, Second Ed. 1949, Madras, p. 647.
108. Straits Vocabulary, The English Malay, Hokkien Chinese and Tamil, Malay Publishing House, 1828, Singapore.
109. Students English—Tamil Dictionary, Arul Thangaiya and K. S. Saminathan, 1963.
110. Spaulding's Eng-Tamil Dictionary, Spaulding, 1844.
111. Tamil Dictionary (சதுரகராதி), Veeramamunivar, Public Instruction Press, 1860, Madras, p. 506.
112. Tamil English Dictionary, V. Visvanatha pillai, Pub. The Madras School Book and Literature Society, 6th Ed. 1951, 7th Ed. 1963, 8th Ed. 1972, Madras, p. 743.
113. Tamil—English, English—Tamil Dictionary, A. Mootootambey pillai, 1953, Jaffna.
114. Tamil—English Dictionary, J. P. Rottler, print. R. W. Thoope, Part III—Sept. 1839, Part IV April—1841 Vepery, p. 455 + 248.
115. —Revised W. Taylor, T. Vencatachale Moodelly.
116. Tamil—English Medical Dictionary, Part I, T. V. Sambasivam pillai, Pub. The Research Institute of Siddhar's Science, 1931, Madras, p. 40.

117. Tamil—English Cyclopedic Dictionary (Medicine, Chemistry, Botany and Allied Science), By T. V. Sambasivampillai, Pub. The Research Institute of Siddhar's Science, May—1938, Madras, p. 1752.
118. Tamil—English Dictionary (Medicine, Chemistry, Botany, and Allied Science)—Vol. III, T. V. Sambasivam Pillai, Pub. The Research Institute of Siddhar's Science, 1931, Madras, p. 1752-2224.
119. Tamil—English English—Tamil Dictionary, G. U. Pope, 7th Ed. 1905, Oxford.
120. Tamil—English Dictionary, P. Percival, S. P. C. K. Press, 1877, Madras, p. 297.
121. Tamil—English Dictionary, Madras University, Reprint 1977, Madras, p. 1223.
122. Tamil—English Dictionary, Comprising Chiefly High Tamil words, p. 224.
123. Tamil—English Dictionary, printed at the Diocesan Press, ?, Madras, p. 224-448.
124. Tamil—English Dictionary, printed at the Diocesan Press, 1929, Madras, p. 449-676.
125. Tamil and English Dictionary, 1870, 1888, 1893, Madras.
126. Tamil—English Dictionary, P. Dunne and Subaswakiam Pillai, St., Joshep's Press, 1932, Jaffna.
127. Tamil—English Dictionary (Enlarged), J. R. Fabricius, 3rd Ed. 1933, Tranquebar.
128. Tamil—English Dictionary, Beschi.
129. Tamil—French Dictionary, Beschi, 1744, Tirukkavalur.
130. Tamil—Hindi Akarathi, Dakshina Bharatha Hindi Prachara Sabha, 1962, Madras.
131. Tamil—Hindustani—Burmese—English Dictionary, Begbie, William Henry and Joshep Abraham, Malayan Printers, 1886, Singapore.

132. Tamil—Latin Dictionary, Beschi, 1742, Tirukkavalur.
133. Tamil Lexicon—Vol. I, Madras University, 1936, Madras, p. 632.
134. — Vol. II (in four parts), Madras University, Madras, p. 633-1208.
135. — Vol. III (in four parts), Madras University, 1928, Madras, p. 1209-1934.
136. — Vol. IV (in four parts), Madras University, Madras, p. 1935-2576.
137. — Vol. V (in four parts), Madras University, Madras, p. 2577-3216.
138. — Vol. VI, Madras University, Madras, p. 3217-3944.
139. Tamil Lexicon Supplement, Madras University, 1939, Madras, p. 16.
140. Tamil Lexicon Supplement,—Part I, Madras University, 1938, Madras, p. 423.
141. Tamil Lexicon—Vol. II part II, Madras University, 1927, Madras, p. 793-952.
142. Tamil Mohammadiya Language Vocabulary, S. Chandulal, 1874, Madras.
143. Tamil Pocket Dictionary, Vijayaranga Mudaliar, 1883,
144. Tamil Portuguese Dictionary, Fr. Antem De Proenca, 1679, Ambalakkadu, Kerala.
145. Tamil Sanskrit Dictionary, N. I. Venkatesa Sarma, 1937.
146. Tamil Sinhalese Dictionary—Part I, Pandit Hisselle Dhammaratana Theor, Pub. K. B. S. Karunaratne, 1948, ? p. 80.
147. The Twentieth Century Tamil Dictionary (Two volumes in one), P. Ramanathan, Pub. T. Gopal and Co., 1909, Madras, p. (Vol. I) 996 + (Vol. II) 624.

148. Vocabulary of English Sinhalese and Tamil Languages, J. Nicholson, 1891, Colombo.
149. Vocabulario Tamulico Com a Significacam Portugueza De Proenca, Antam, 1679, Ambalcatt.
150. Vulgaris Tamulicae Linguae Dictionarium Tamulico-Latinum, Beschi, 1882, Madras.

3. கலைச்சொல்லகராதி

1. ஆசிரியர் கல்லூரிகளுக்குத் தமிழ்க் கலைச்சொற்கள், (Technical Terms for Teachers' College), நெ. து. சுந்தர வடிவேலு, சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம், சனவரி—1958, திருநெல்வேலி, ப.66.
2. ஆட்சிச் சொல்லகராதி (Glossary of Administrative Terms, E. T.), சென்னை அரசாங்கம், ?, சென்னை, ப.162.
- 3.—சென்னை அரசாங்கம், இரண்டாம் பதிப்பு. 1962, சென்னை, ப.166 + 48.
4. ஆட்சிச்சொல் அகரவரிசை (A Dictionary of English-Tamil Terms in Administration), தமிழ்ப் பாதுகாப்புக் கழகம், ஆகஸ்டு—1950, சென்னை, ப.32.
5. ஆட்சித்துறைத் தமிழ், கீ. இராமலிங்கனார், கழகம், மே-1968, மறுபதிப்பு. ஜனவரி-1971, செப்டம்பர்-1971, சென்னை, ப.223.
7. கலைச்சொற்கள், அ. சீனிவாசாச்சாரியார், ?, திருநெல்வேலி, ப.16 + 16 + 11.
8. கலைச்சொற்கள், சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச்சங்கம், 1936, திருநெல்வேலி, ப.104.
9. கலைச்சொற்கள், சென்னைமாகாணத் தமிழ்ச்சங்கம், 1938, திருநெல்வேலி, ப.115.
10. கலைச் சொல்லகராதி, கணிதம், பௌதிகம், வேதியல், தாவரவியல், விலங்கியல், உளவியல், புவியியல், வரலாறு, பொருளாதாரம், அரசியல், வணிகம், தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், ஆண்டு?, சென்னை, ப. 127 + 72 + 52 + 37 + 43 + 43 + 48 + 87 + 44 + 28 + 57.
11. கலைச்சொல்லகராதி அரசியல் பொதுத்துறை ஆட்சியியல் (ஆங்கிலம்-தமிழ்)—அரசியல், தயாரிப்பு. கல்லூரித் தமிழ்க் குழு, சென்னை அரசாங்கம், 1960, சென்னை, ப.22.

- 12.—பொருளாதாரம், தயாரிப்பு. கல்லூரித் தமிழ்க்குழு, சென்னை அரசாங்கம், 1960, சென்னை, ப-56.
- 13.—வாணிகவியல், தயாரிப்பு. கல்லூரித் தமிழ்க்குழு, சென்னை அரசாங்கம், 1960, சென்னை, ப.40.
14. கால்நடைச் சொல்லகராதி (ஆங்கிலம்—தமிழ்), கால்நடைத் துறை, சென்னை அரசாங்கம், 1961, சென்னை, ப.5.
15. சட்டச்சொற்பொருட் களஞ்சியம் (Law Lexicon), முதல் பகுதி (A - H), தமிழ்நாடு ஆட்சிமொழிச் சொல்லாக்க ஆணைக் குழு, 1967, சென்னை, ப.182.
16. சட்டச் சொல்லகராதி (Law Lexicon, A to Z), தமிழகச் சட்டத்துறை ஆட்சிமொழி ஆணைக்குழு, டிசம்பர்-1968, சென்னை, ப.358.
17. சிறப்புச்சொற்கள் துணையகராதி (Supplementary Glossary of Special Terms), அரசினர் போக்குவரத்துத்துறை, தமிழ் நாடரசு, 1962, சென்னை, ப.9.
18. சிறப்புச் சொற்கள் துணையகராதி (Supplementary Glossary of Special Terms), இந்துசமய அறநிலைய ஆட்சித்துறை, தமிழ் நாடரசு, 1963, சென்னை, ப.19.
- 19.—உள்ளாட்சித்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1962, சென்னை, ப.16.
- 20.—எடையளவுத்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1962, சென்னை, ப.16.
- 21.—கல்வித்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1963, சென்னை, ப.10.
- 22.—கூட்டுறவுத்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1962, சென்னை, ப.16.
- 23.—சிறைத்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1962, சென்னை, ப.14.
- 24.—சின்கோனாத்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1964, சென்னை, ப.7.
- 25.—சீர்திருத்தப்பள்ளி மகளிர் ஒழுக்கக் கண்காணிப்புத்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1963, சென்னை, ப.8.
- 26.—தமிழ்நாடு அரசாங்கத் தேர்வுகளின் ஆணையாளர் அலுவலகம், தமிழ்நாடரசு, 1964, சென்னை, ப. 13.
- 27.—தமிழ் நாட்டுத் தொல்லேட்டு அலுவலகம், தமிழ்நாடரசு, 1962, சென்னை, ப.16.
- 28.—தமிழ்நாடு துறைமுகத்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1962, சென்னை, ப.10.

- 29.—தமிழ்நாடு அரசினர் அலுவலர் தேர்வுக்கழகம், 1962, சென்னை, ப.5.
- 30.—தீ அணைக்கும் துறை, தமிழ்நாடரசு, இரண்டாம்பதிப்பு, 1964, சென்னை, ப.28.
- 31.—தொல்பொருட் கலைத்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1965, சென்னை, ப.16.
- 32.—தொழில்நுட்பக் கல்வித்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1966, சென்னை, ப.69.
- 33.—தொழிலாளர் துறை, தமிழ்நாடரசு, 1963, சென்னை, ப.14.
- 34.—நகர அமைப்புத்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1964, சென்னை, ப.10.
- 35.—நில அளவைப் பதிவேடுகள் துறை, தமிழ்நாடரசு, 1963, சென்னை, ப.26.
- 36.—நெடுஞ்சாலை கிராமப் பொறியியல் பணித்துறை, தமிழ்நாடரசு, சென்னை, ப.39.
- 37.—பஞ்சாயத்து வானொலிப் பராமரிப்பு நிறுவனம், தமிழ்நாடரசு, 1963, சென்னை, ப.4.
- 38.—பத்திரப் பதிவுத்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1963, சென்னை, ப.7.
- 39.—புள்ளிவிவரத்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1962, சென்னை, ப.31.
- 40.—பொதுச் சுகாதாரத்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1962, சென்னை, ப.36.
- 41.—பொதுச் சுகாதாரப் பொறியியல்-நகராட்சிப் பணித்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1964, சென்னை, ப.14.
- 42.—பொறியியல் பணித்துறை (பொது-கட்டிடம்), தமிழ்நாடரசு, 1963, சென்னை, ப.14.
- 43.—பொறியியல் பாசனத்துறை, பொறியியல் பாசனத்துறை வெளியீடு, 1962, சென்னை, ப.6.
- 44.—போக்குவரத்துத்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1963, சென்னை, ப.15.
- 45.—மருத்துவத்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1963, சென்னை, ப.50.
- 46.—மீன்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1963, சென்னை, ப.20.
- 47.—வனத்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1962, சென்னை, ப.18.
- 48.—வேளாண்மைத்துறை, தமிழ்நாடரசு, 1963, சென்னை, ப.93.

49. தமிழ்ச் சித்தவைத்திய அகராதி, குருசாமிக் கோனூர், பதிப்பு. வி.சிவஞானயோகி, இரண்டாம்பதிப்பு. 1939, மதுரை, ப.310.
50. தமிழ் ஆட்சிச் சொற்கள் (அகராதியும் விளக்கமும்), கீ. இராமலிங்கம், விசாலாட்சி பதிப்பகம், 1960, சென்னை, ப.37 + 231.
51. தமிழ்நாட்டு ஆட்சிச் சொற்கள் (ஆங்கிலம்—தமிழ்), அண்ணா தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துக் கல்லூரி வெளியீடு, 1968, சென்னை, ப.91.
52. நுட்பச் சொல்லகராதி (Glossary of Technical Terms of the Electrical Inspectorate), மின் ஆய்வாளர் கழகம், சென்னை அரசாங்கம், 1966, சென்னை, ப.5.
53. பதார்த்த குண அரும்பொருள் வயித்திய அகராதி..... . ...
... ..ப.264.
54. புகழக பட்ட வகுப்புக்கான கலைச்சொற்கள்—பொளதி கவியல், பதிப்பு. ஜி. ஆர். தாமோதரன், 1968, கோயம்புத்தூர், ப.96.
55. மாணிடவியல் கலைச்சொல்லகராதி (ஆங்கிலம்—தமிழ்), சு. சக்திவேல், 1972, அண்ணாமலைநகர், ப.102.
56. மூலிகை வைத்திய விரிவகராதி (The Doctor Dictionary), மொழிபெயர்ப்பு. களத்தூர் கந்தசாமி முதலியார், பதிப்பு. மாணிக்கவேலு முதலியார், 1913, மயிலாப்பூர், ப.163.
57. வாகட அகராதி (மருந்து—சொற்பொருள் அகராதி), உ. வே. சா. நூலகக் கையெழுத்துப் பிரதி, நூ. எண் 688, அளவு 21×34. செ.மீ., நிலைநல்லநிலை, திருவான்மியூர், வரி 30, ப.50.
- 58.—நூ. எண் 689, அளவு 17×21. செ.மீ., நிலை. நல்ல நிலை, வரி 15, ப.68.
59. வியாபாரக் கலைச்சொற்கள், வேலாயுதம் பிரிண்டிங் பிரஸ், ஆண்டு?, தூத்துக்குடி, ப.15.

4. நிகண்டு

1. அகராதி நிகண்டு, சிதம்பரம் ரேவண சித்தர், பரிசோதித்தவர். நாராயணையங்கார், பதிப்பு. செந்தமிழ்ப் பிரசுரம், 1921, மதுரை, ப.228.
2. அகராதி நிகண்டு, புலியூர் சிதம்பரம் ரேவண சித்தர், பரிசோதித்தவர். நாராயணையங்கார், பதிப்பு. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1921, மதுரை, ப.228.
3. அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு, திருச்செந்தூர் அருமந்தைய தேசிகர், பரிசோதித்தவர். எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, செந்தமிழ்ப் பிரசுரம், 1931, மதுரை, ப.32+117+8+33.
4. ஆசிரிய நிகண்டு, (ஒப்புமைகளுடன்), சரசுவதிமகால் நூல் நிலையம், பதிப்பு. வித்துவான் வீ. சொக்கலிங்கம், 1975, தஞ்சாவூர், ப.592.
5. உசித சூடாமணி நிகண்டு, சி. மலையகவுண்டர் ஓலைப் பிரதியினின்று எழுதப்பட்டது, பரிசோதித்தவர். சி. நடேச பிள்ளை, சி. ஐயாவுப்பிள்ளை, பதிப்பு. கிருஷ்ணசாமி நாடார், 1903, கோயம்புத்தூர், ப.104.
6. உசித சூடாமணி நிகண்டு, பதிப்பு. வித்தியாபாநு முத்திராசாலை, 1903, சென்னை, ப.114.
7. உரிச்சொல் நிகண்டு, காங்கேயர், கழகம், நவம்பர்—1971, சென்னை, ப.120.
8. உரிச்சொனிகண்டு, காங்கேயர், பரிசோதித்தவர். சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர், பதிப்பு. ச.இ. சிவராமலிங்கையர், 1905, யாழ்ப்பாணம், ப.77.
9. உரிச்சொல் நிகண்டு, காங்கேயர், பதிப்பு—உரை. வித்துவான் தி. சிவன்பிள்ளை, 1890, சென்னை, ப. 131.
10. கயாதரம், கயாதரர், பதிப்பு. எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, சென்னை ஸர்வகலாசாலை, 1939 சென்னை, ப.107.

11. கயாதர நிகண்டு, கயாதரர், உ. வே. சா. நூலகக் கையெழுத்துப் பிரதி, நூ. எண் 189, அளவு 21×34, செ.மீ., நிலை. நல்ல நிலை, 15ஆம் நூற்றாண்டு, திருவான்மியூர், வரி 28, ப.53,
12. கயிலாய உரிச்சொல், தேவூர்க் கஞ்சமாலைக் கவிராயர், உ. வே. சா. நூலகக் கையெழுத்துப் பிரதி, நூ. எண் 191, அளவு 21×34, செ.மீ., நிலை. நல்லநிலை, திருவான்மியூர், வரி 27, ப.78.
13. சூடாமணி நிகண்டு, பன்னிரு தொகுதி மூலமும் உரையும், பதப்பொருள். அ. குமாரசாமிப் புலவர், ஆ. முத்துத்தம்பிபிள்ளை, பதிப்பு. ஆ. முத்துத்தம்பிபிள்ளை, 1915, யாழ்ப்பாணம், ப.372.
14. சூடாமணி நிகண்டு, மூலமும் உரையும், நூ. கதிரைவேற்பிள்ளை பரிசோதித்த பிரதிக்கிணங்க, பதிப்பு. திருமகள் விலாச அச்சுக்கூடம், 1938, சென்னை, ப.216 + 82 + 42.
- 15.—மூலமும் உரையும், ஆறுமுகநாவலர் பிரதிக்கிணங்க, மூன்றும்பதிப்பு. 1917, சென்னை, ப.216 + 82 + 42.
- 16.—ஆறுமுகநாவலர் பரிசோதித்தது, பதிப்பு. சுவாமிநாத பண்டிதர், செளமிய—கார்த்திகை ?, சென்னை, ப. (பெயர்ப்பிரிவு) 244, (பொருளகராதி) 22, (11, 12 மூலமும் உரையும்) 94+49.
- 17.—பாட்டும் உரையும், பதிப்பு. மணி திருநாவுக்கரசு முதலியார், 1927, சென்னை, ப.112.
- 18.—மூலமும் உரையும், அம்பலவாண உபாத்தியாயர் பரிசோதித்தது, ஜீவகாருண்ய விலாச அச்சுக்கூடப் பதிப்பு, செளமிய—தை?, சென்னை, ப.196 + 20.
19. சூடாமணி—பதினேராவது நிகண்டு, மூலமும் உரையும், உரை. தாண்டவராய முதலியார், பதிப்பு. இராசநாயகர், ஈஸ்வர—வைகாசி 1877, சித்தூர், ப.80.
- 20.—பதிப்பு. ஊ. புஷ்பரத செட்டி அண்டு கம்பெனி, 3ஆம் பதிப்பு. 1894, சென்னை, ப.68 × 10.
- 21.—பதிப்பு. ஊ. புஷ்பரத செட்டியார் ஆண்டு கம்பெனி, 5ஆம் பதிப்பு. 1923, சென்னை, ப. 68 + 10.
- 22.—பரிசோதித்தவர். சிவப்பிரகாசையர், பதிப்பு. எதிராஜ முதலியார், 1897, சென்னை, ப.165.
23. சூடாமணி நிகண்டு மூலமும் உரையும், உரை. கணேசையர் (பன்னிரண்டாம் தொகுதி), பூமகள் விலாச அச்சுக்கூடம், 1919, சென்னை, ப. 196 + 20 + 82 + 44.

24. சூடாமணி நிகண்டு 11, 12 ஆவது மூலமும் உரையும், பதிப்பு. சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத் தரும பரிபாலகர்கள், 10 ஆம் பதிப்பு. பிரசோற்பத்தி—பங்குனி?, சென்னை, ப.82+42.
25. சூடாமணி நிகண்டு, 11 ஆவது மூலமும் உரையும் 12 ஆவது மூலமும், அம்பலவாண உபாத்தியாயர் பிரதிக்கிணங்க, பாலவர்த்தி போதினி அச்சுக்கூடப் பதிப்பு, செளமிய—மார்கழி?, ?, ப.105.
26. —ஆறுமுக நாவலர் பிரதிக்கிணங்க, நிரஞ்சன விலாச பதிப்புக் கூடப் பதிப்பு, பரிதாபி— ஆனி, 1912, ?, ப.105.
27. சேந்தன் திவாகரம், திவாகரமுனிவர், கழகம், மே-1958, சென்னை, ப.344.
28. சேந்தன திவாகரம், தாண்டவராய முதலியார் (10 தொகுதி) சங்கத்து வித்துவான்கள் (2 தொகுதி) பதிப்பித்தவை சேர்ந்தது, பதிப்பு. தஞ்சை சின்ன கண்ணைய செட்டியார், 1886, தஞ்சை, ப.230.
29. சேந்தன் திவாகரம், தாண்டவராய முதலியார் (10 தொகுதிகள்) சங்கத்து வித்துவான்கள் (2 தொகுதி) பதிப்பித்த மூலத் தொகுதிகளின் இணைப்பு, 1897, சென்னை, ப.228.
30. —தாண்டவராய முதலியார் (10 தொகுதிகள்) சங்கத்து வித்துவான்கள் (2 தொகுதி) பதிப்பித்த மூலத் தொகுதிகளின் இணைப்பு, டி. கோபால் நாயகர் அச்சகம், ?, சென்னை, ப.168.
31. —மூலபாடம், பதிப்பு. கொ. லோகநாத முதலியார், 1904, சென்னை, ப.175.
32. —தெய்வப் பெயர்த் தொகுதி, பதிப்பு. மணி திருநாவுக்கரசு முதலியார், 1927, சென்னை, ப.24.
33. சேந்தன் திவாகரம் ..... ப.25—242.
34. நாமதீப நிகண்டு, கல்லிடைநகர் சிவசுப்பிரமணியக் கவிராயர், உரை. எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, 1930, சென்னை, ப.240 + (சொல்லகராதி) ப.94.
35. பிங்கலந்தை என்னும் பிங்கல நிகண்டு, பிங்கலமுனிவர், கழகம், பிப்ரவரி—1968, சென்னை, ப.544.
36. —உரை. வீராட்சி மங்கலம் தி. சிவன்பிள்ளை, 1890, சென்னை, ப.415 + 27.

37. —உரை—பதிப்பு. தி. சிவன்பிள்ளை, விஞர்தி—ஆவணி—1890, சென்னை, ப.415 + 28.
38. பொதிகை நிகண்டு, கல்லிடைநகர் சாமிநாத கவிராயர், பரிசோதித்தவர். எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, 1934, சென்னை, ப.292.
39. பொருட்டொகை நிகண்டு, புதுக்கோட்டை குடுமிமாமலை சுப்பிரமணியபாரதி, பரிசோதித்தவர். சே. ரா. சுப்பிரமணியக் கவிராயர், பதிப்பு. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, மதுரை, ப.96.
40. வடமலை நிகண்டு, ஈசுவரபாரதி, உ. வே சா. நூலகக் கையெழுத்துப் பிரதி, நூ.எண் 681, அளவு 21x34 செ.மீ., நிலை. நல்லநிலை, கொல்லம் 876க்குச் சமமான விக்ரமவருஷம், வரி 40, ப.85.
41. வவ்விலநிகண்டு—11, லட்சுமிபதி சாஸ்திரி, 1951, சென்னை.
42. வைத்தியாகராதி, சைதாபுரம் காசிவிசுவநாத முதலியார், ஸ்டார் ஆப் இந்தியா பிரஸ், 1871, சென்னை, ப. 176.
43. வைத்திய மலை அகராதி, கோகுலபுரம் அருணாசல முதலியார் பார்வையிட்ட பிரதிக்கிணங்க திருப்பதி இரத்தின முதலியார் கலைக்கியான முத்திராசாலையில் பதிப்பிக்கப் பட்டது, ஆண்டு?, சென்னை, ப.63.
44. வைத்திய மலை அகராதி, பதிப்பு. ஆர். ஜி. பதி கம்பெனி, 1967, சென்னை, ப.60.
45. வைத்திய மலை அகராதி, பதிப்பு. மதுரை புது மண்டபம் என். குருசாமி நாயுடு, 1902, சென்னை, ப.64.
46. வைத்தியக் களஞ்சியம், பொதுப்பதிப்பு. டி. சந்திரசேகரன், பதிப்பு. சி. என். குப்புசாமி, வி. எஸ். பார்வதி, சென்னை அரசாங்கம், 1951, சென்னை, ப.96.
47. A Classical Glossary of Tamil words with Explanatory meaning, ... September—1908, Madras, P.192.
48. Glossary of Linguistics English—Tamil, N. Arunabharathi, Tamil Nuulagam, 1976, Madras, P.83.

5. தனி நூல் அகராதி

1. இலக்கணச் சொற்பொருள் அகரவரிசை—பகுதி 1, எழுத்தும் சொல்லும், புலவர் இரா. இளங்குமரன், கழகம், நவம்பர்—1973, சென்னை, ப.192.
2. தமிழ் வேதாகம ஒத்தவாக்கிய அகராதி—பகுதி 1, முதற் பதிப்பு—1943, இரண்டாம் பதிப்பு—1954, மூன்றாம் பதிப்பு—1962, சென்னை, ப.453,
3. திறக்குறள் சொற்பொருள் அகரவரிசை, தொகுப்பு. வா. மார்க்கசகாய செட்டியார், சு. அ. இராமசாமிப் புலவர், கழகம், ஜனவரி—1969, சென்னை, ப.213.
4. திருக்குறள் மூலமும் திருவள்ளுவ மாலையும், சொற்குறிப் பகராதி, வா. மார்க்கசகாய செட்டியார், 1924, ?, ப.290 + 25.
5. திருக்குறள் பொருளகராதி, டாக்டர் மு. கோவிந்தசாமி, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், 1972, அண்ணாமலைநகர், ப.325.
6. திருக்குறள் அகராதி, ந. சி. கந்தையா பிள்ளை, ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம், 1961, சென்னை, ப.270.
7. திருவாசக மூலமும் பல ஆராய்ச்சி அகராதிகளும், சைவ சித்தாந்த சமாஜம், சனவரி—1941, மயிலை.
8. தொல்காப்பியப் பொருளதிகார மேற்கோள் விளக்க அகராதி முதலியன, தொகுப்பு. ம. ஆ. நாகமணி, 1936, மயிலாப்பூர், ப.315,
9. நற்றிணை அரும்பத அகராதி, உ. வே. சா. நூலகக் கையெழுத்துப் பிரதி, நூ.எண் 504, அளவு 21×17, செ.மீ., நிலை. நல்லநிலை, வரி 14, ப.115.
10. —நூ.எண் 505, அளவு 21×17, செ.மீ., நிலை. நல்லநிலை, வரி 20, ப.176.
11. நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்த அகராதி, தேவஸ்தான பத்திரிகை வெளியீடு, ஆகஸ்டு—1963, திருச்சி, ப.835.

12. ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண அகராதி—முதல்பாகம், தொகுப்பு. அ. சே. சுந்தரராஜன், தூலை—1931, கும்பகோணம், ப.391.
13. Gilappatikaram—Descriptive Grammar with Index, Dr S. V. Subramanian, 1965, Madras, P.308.
14. Divya Prabanda Akarādi, Ed. by Vidvan Sri T. Ramakrishna Aiyangar, Govt., Oriental Services, 961, Madras, P.186.
15. Grammar of Akanaanuuru with Index, S. V. Subramanian, University of Kerala, March—1972, Trivandrum, P.358.
16. Grammar of Kuruntokai with Index, S. R. Krishnambal, University of Kerala, 1974, Trivandrum, P.242
17. Grammar of Aigkurunuuru with Index, M. Elayaperumal, University of Kerala, Trivandrum, 1975, p. 159.
18. Index of Puranaanuuru, V. I. Subramaniam, University of Kerala, 1962, Trivandrum, P.628.
19. The Tamil Bible Dictionary, A. C. Clayton, 1923.

6. ஆசிரியர் நூல் அகரவரிசை அகராதி

அந்திரோனவ், மி. ஸெ., இப்ரஹீமல், அ. ஷ., யுகானவா,
நீ. நீ., ருஷ்ய-தமிழ் அகராதி (24000 வார்த்தைகள்)

அப்பாய் செட்டியார், பி. ஆர்., எதுகை அகராதி.

—எதுகை அகராதி (நான்கெழுத்துச் சொற்கள்)

—எதுகை அகராதி (ஐந்தெழுத்துச் சொற்கள்)

—எதுகை அகராதி (ஆறெழுத்துச் சொற்கள்)

அப்பாதுரைப் பிள்ளை, கா., கழக ஆங்கிலத் தமிழ்க்
கையகராதி.

ஆனந்தவிகடன் பிரஸ் (பதிப்பு), ஆனந்தவிகடன் அகராதி.

இப்ரஹீமல், அ. ஷ., ருஷ்ய தமிழ் அகராதி.

இராமசாமிப் புலவர், சு. அ., தொகையகராதி.

ஐயன்பெருமாள் கோனூர், வித்வான்., கோனூர் தமிழ்க்
கையகராதி.

கதிரைவேற்பிள்ளை, கதிரைவேற்பிள்ளை தமிழ்ச் சொல்ல
கராதி — முதற்பாகம்.

—கதிரைவேற்பிள்ளை தமிழ்ச் சொல்லகராதி—இரண்டாம்
பாகம்.

—கதிரைவேற்பிள்ளை தமிழ்ச் சொல்லகராதி—மூன்றாம் பாகம்.

—கதிரைவேற்பிள்ளை தமிழ்ச் சொல்லகராதி—பகுதி 1
யாழ்ப்பாணம்.

கந்தையா பிள்ளை, ந. சி., செந்தமிழ் அகராதி.

கழகப் புலவர் குழு, கழகத் தமிழ் அகராதி.

கழகம், கழகச் சிற்றகராதி.

—கழக ஆங்கிலத் தமிழ்க்கையகராதி.

—பல்பொருள் ஆங்கிலத் தமிழ் அகராதி.

கிருஷ்ணசாமி நாயகர், ம. வீ., (பதிப்பு), அகராதி (செ. தோ. பார்த்தசாரதி ஐயங்கார்)

கிருஷ்ணசாமிப் பிள்ளை, சீ., தமிழ்மீழ்த அகராதி.

—நவீன தமிழ் அகராதி.

குமாரசுவாமிப் பிள்ளை, ஆ., இலக்கியச் சொல்லகராதி.

கோபால கிருஷ்ணக்கோன், இ. மா., (பதிப்பும் வெளியீடும்), மதுரைத் தமிழ்ப்பேரகராதி.

சகாதேவ முதலியார், சேலை., கழகத் தமிழ்க்கையகராதி.

சதாசிவம், மு., ஒலிக்குறிப்பகராதி.

—பல்பொருள் ஆங்கிலத் தமிழ் அகராதி.

சபாபதி முதலியார், ஈக்காடு., ஸ்ரீமகள் தமிழ் அகராதி.

சாமி, எம். ஏ., மலாய்—தமிழ்க்கையகராதி.

சிதம்பரநாதன் செட்டியார், அ., ஆங்கிலம் தமிழ்ச்சொற்களஞ்சியம் — ஒன்றும் தொகுதி.

—ஆங்கிலம் தமிழ்ச்சொற்களஞ்சியம்—இரண்டாம் தொகுதி.

—ஆங்கிலம் தமிழ்ச்சொற்களஞ்சியம்—மூன்றாம் பாகம்.

சிவகண்ணுசாமி பிள்ளை, காழி., கழகத் தமிழ்க்கையகராதி.

சிவராமலிங்கம், சி., பல்பொருள் ஆங்கிலத் தமிழ் அகராதி.

சுப்பிரமணியக் கவிராயர், சே. ரா., (பதிப்பு), கதிரைவேற்பிள்ளை தமிழ்ச் சொல்லகராதி—இரண்டாம் பாகம்.

—கதிரைவேற்பிள்ளை தமிழ்ச்சொல்லகராதி—மூன்றாம் பாகம்.

சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, ச., சொற்பொருள் விளக்கம் என்னும் தமிழகராதி.

ஞானப் பிரகாசர், எஸ்., சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் தமிழ் அகராதி.

நடராசா, தெல்லியூர், செ., ஆங்கிலம்—தமிழ் அகராதி (பொதுவிஞ்ஞானம்).

நடராஜன், எஸ்., கார்த்திகேயினி புதுமுறை அகராதி.

நமச்சிவாய முதலியார், தமிழ்மொழி அகராதி.

நாகலிங்க முதலியார், காஞ்சி., தமிழ்மொழி அகராதி.

நீலாம்பிகை அம்மையார், வடசொல் தமிழ் அகரவரிசை.

பவானந்தம் பிள்ளை, ச., தற்கால தமிழ்ச் சொல்லகராதி.

பழனியப்பா பிரதர்ஸ், கோனூர் தமிழ்க்கையகராதி.

பார்த்தசாரதி அய்யங்கார், தோட்னூலூர், செ. தோ. அகராதி.

பியாதி கோர்ஸ்கி, அ. மொ. ரூதின், எஸ். கே., தமிழ்—ருஷ்ய அகராதி.

மதராஸ் லாஜர்னல் அச்சுக்கூடம், சுருக்கத் தமிழ் அகராதி (Concise Tamil Lexion).

முத்துத் தம்பிப்பிள்ளை, ஆ., அபிதான கோசம்.

யுகானவா, நீ. நி., ருஷ்ய—தமிழ் அகராதி.

ரூதின், எஸ். கே., தமிழ்—ருஷ்ய அகராதி.

லிட்டில் பிளவர் கம்பெனி, லிப்கோ தமிழ்—தமிழ்—ஆங்கிலம் அகராதி.

விசாகப் பெருமானையர், விசாகப் பெருமானையர் தமிழ் அகராதி.

வெங்கடேச சர்மா, நே. ஈ., சமஸ்கிருத—தமிழ் அகராதி.

வேணுகோபால பிள்ளை, மே. வீ., தமிழுக்குத் தமிழ் கையகராதி.

—இளைஞர் தமிழ்க் கையகராதி.

வேலுசுவாமி, சி., மாணவர் மலாய் — தமிழ் — ஆங்கில அகராதி.

ஸ்வாமி ஐயர், சா. வை., மணி அகராதி.

DICTIONARY

- American Mission press, English and Tamil Dictionary.
- Antem De proenca, Fr., Tamil portugues Dictionary.
- Appadurai pillai, K., Hindi Tamil Dictionary.
- Arumugasami, T., English Tamil Vocabulary and Dialogues.
- Arulrajan, R., Srimagal Senior Dictionary (E.E.T).
- Arul Thangiah, Swaminathan, K.S., Ravi pupil's Dictionary.
English- English- Tamil.
- Students English-Tamil Dictionary.
- Begbie william Henry and Joshep, Abraham, Tamil-Hindustani-
Burmese-English Dictionary.
- Beschi, Chatur Akarathi.
- A Classical Tamil and English Dictionary.
- Latin-Tamil Dictionary.
- Portuguese-Latin-Tamil Dictionary.
- Tamil- English Dictionary.
- Tamil- French Dictionary.
- Tamil Latin Dictionary.
- Vulgaris Tamulicæ Linguae Dictionarium Tamulico-Latinum.
- Common Dialect Dictionary.
- Bexell, D., Dictionary Tamil and English.
- Blire, A., Dictionnaire Francaise-Tamoul et Tamoul et Tamoul
Francaise.
- Breithaupt, J.C., Fabricius, J.P., Fabricius Tamil English
Dictionary.
- A Dictionary of the English and Malabar Languages.

- Dictionary English and Tamil—Part I, II (Based on English Malabar Dictionary)
- Burrow, T., Emeneau, M.B., A Dravidian Etymological Dictionary — A Dravidian Etymological Dictionary-Supplementary.
- Chandulala, S., Tamil Mohammadiya Language Vocabulary.
- Chandrasekhar pandithar, Jaffna Tamil Dictionary.
- Chenbt F., Mannual Francais-Tamoul.
- Chidambaranatha chettiar, A.,— English-Tamil Dictionary-(vol 3 in one)
- The Christian Knowledge Society press, A Dictionary English and Tamil (two parts)
- English-Tamil Vocabulary—part I.
- English-Tamil Vocabulary—part II.
- English-Tamil Vocabulary—part III.
- Chokkalingam, S.N., T.A.Swaminatha Aiyar's School Dictionary-Revised and Enlarged.
- Coomaraswami Naidu and Sons, (pub), T. A. Swaminatha Aiyar's-School Dictionary.
- Dakshina Bharatha Hindi Prachara Sabha, Tamil-Hindi Akarathi.
- Devaneyar, G., A Critical Survey of Tamil Lexicon.
- The Diocesan press (printed), Tamil English Dictionary, p. 224, p. 224—448, p. 449-676.
- The Director of Public Instruction, Classical Tamil and English Dictionary, (Based on part I of Beschis, Tamil Dictionary)
- Dunne, P., and Subaswakiam Pillai, Tamil-English Dictionary.
- Dupuis. L., Dictionarium Latino - Gallico - Damouliom Dictionnaire Latin-Francais-Tamoul.
- Dictionnaire Francais Tamoul, Bar Deux Missionnaires Apostolique.
- Dictionnaire Tamoul-Francais, Bar Deux Missionnaires Apostolique.
- Duraiswami pillai, T., Babas Pocket Dictionary.

Elayaperumal, T., Grammar of Ainkurunuru with Index.

Emeneau, M. B., Burrow T., A Dravidian Etymological Dictionary.

— A Dravidian Etymological Dictionary-Supplementary.

The English Miffronaries of Madras, A Malabar and English Dictionary.

Evangelical Lutheran Mission Publishing House, A Dictionary of Tamil and English (Based on Johann Philip Fabricius's Malabar English Dictionary.)

The Excelsior Junior School, Dictionary English- English-Tamil.

The Excelsior Senior School, The Excelsior Senior School Dictionary English-English-Tamil.

Fabricius, J. P., A Dictionary of the English and Malabar Languages.

-- Tamil English Dictionary 3rd Edition Enlarged.

— Breithaupt, J. C., Dictionary English and Tamil —Part I, Part II, (Based on English Malabar Dictionary).

— Fabricius, Tamil English Dictionary.

Gnanaprakasas, S., An Etymological and Comparative Lexicon of the Tamil Language.

Gnana Prakasa Mudaliar, An English Tamil Vocabulary.

Gopalakrishnan, R., Ramanujam, A., A Srimagal Junior Dictionary, (English- English-Tamil),

Harihara Sarma, pandit., Tamil Hindi Akarathi.

Hisselle Dhammaratana Thero, pandit., Tamil Sinhalese Dictionary-part I.

Ibragimov, A., Yuganova N., Russko Tamiljski Slovare, (A Russian Tamil Dictionary).

Jaganathan, V. R., The Common Vocabulary of Tamil and Hindi.

Joseph Abraham, Begbie Willam Henry, Tamil-Hindustani Burmese-English Dictionary.

Kavuskhur Sayubu, Hindustani Tamil Vocabulary.

Kistanasami Pillai, A Polyglot Vocabulary in the English Teloo-goo and Tamil Languages.

Knight. J., Spaulding, L., English and Tamil Dictionary.

- A Manual Dictionary of the Tamil Language.
- An English Tamil Dictionary
- Kotukolinhe, Francis., Gunasena Tamil Sinhalese Dictionary.
- Krishambal, S. R., Grammar of Kuruntokai with Index.
- Kuri pathiriyar, Kuri's Tamil-Latin Dictionary.
- Lap., P. A., Petit. Vocabulairs Tamoul-Francais.
- Leeladevi, R., Four Language Dictionary (English-Malayalam Hindi-Tamil).
- Lewis, A. Palygot Vocabulary in the English Telooogo and Tamil Languages)
- Little Flower Company, The Great Lifco Dictionary (E. E, T.)
- The Little lifco Dictionary (E. E. T.)
- Madras University, Dravidian Comparative vocabulary-Vol. I.
- English Tamil Dictionary-vol. I, II, III.
- Tamil Lexicon — Vol. I
- Tamil Lexicon —Vol. II.
- Tamil Lexicon —Vol. III.
- Tamil Lexicon —Vol. IV.
- Tamil Lexicon —Vol. V.
- Tamil Lexicon —Vol. VI.
- Tamil Lexicon Supplement.
- Tamil English Dictionary.
- Malay Publishing House, Straits Vocabulary the English, Malay, Hokkien, Chinese and Tamil.
- Mootootamby pillai, A., Tamil-English, English-Tamil Dictionary.
- Mousset, L., Dupuis, L., Dictionnaire Francaise - Tamoul.
- Dictionnaire Tamoul Francaise.
- Dictionnaire Tamoul Francaise-Vol. I.
- Dictionnaire Tamoul Francaise-Vol. II.
- Muthu Iyengar, S., Srivill's English-Tamil Dictionary.
- Namasivaya Mudaliar, P.V., The Coronation Tamil Dictionary.
- Nicholson, J., Vocabulary of English Sinhalese and Tamil Languages.

Oucherlony, Cap. J., A Pocket Dictionary of English and Tamil.

Papanasasivam, Samskruta Tamil Akarati.

Percival, P., A Dictionary of English and Tamil.

— An English Tamil Dictionary.

— Anglo-Tamil Dictionary.

— Tamil-English Dictionary.

Polygius, Palyglot Vocabulary in the English Telugu and Tamil Languages.

Pope, G. U., A hand book of the Ordinary dialect of the Tamil Language.

— A hand book of the ordinary dialect of the Tamil Language part III.

— Pope's Tamil English Dictionary.

— Tamil-English English-Tamil Dictionary.

Proenca De, Antam., Vocabulario Tamulico Com a Significacão Portuguesa.

Raghavan, A.M.S., The Sankar Dictionary (E.E.T.)

Rajagopal, Little pearl English — Tamil Dictionary.

Ramanujam, A., Gopalakrishnan, R., A Srimagal Junior Dictionary (E.E.T.)

Ramanathan, P., The Encyclopedic English Tamil Dictionary.

— The Twentieth Century Tamil Dictionary (Two volumes in one)

Ramarao, T., Caturbhasa vallari, (A polyglot Dictionary.)

Rottler, J. P., A Dictionary of the Tamil and English Language. Vol. I, part I, II.

— A Dictionary of the Tamil English Language — part III, IV.

Ramakrishna Ayangar, Vidvan. T., Divya Prabandha Akarathi.

Sadasivam, M., Sivaramalingom, S., Classified English Tamil Dictionary.

Samy, M. A., A Concise Dictionary of Malayalam Tamil.

Sambasivam pillai, T. V., Tamil English Medical Dictionary part I.

- Tamil English Cyclopedic Dictionary - Vol. II.
- Tamil English Dictionary - Vol. III.
- Sankaranarayana, P., An English Tamil Dictionary.
- English Tamil Pocket Dictionary
- Selvarajan, P., The Elite Dictionary (E.E.T)
- Spaulding, L., Spaulding's English Tamil Dictionary.
- Knight, J., An English and Tamil Dictionary.
- Spaulding, L, (Second Ed.), English Tamil Dictionary.
- Srinivacaccariyar, T. A., Lifo Students Tamil Dictionary.
- Subramaniam, T. N., English English and Tamil Dictionary.
- Subaswakiam Pillai, Dunne, P., Tamil English Dictionary.
- Subbaiyar, K. V., The Excelsior Senior School Dictionary, (E.E.T.).
- Subramaniam, V. I., Index of Puranaanuuru.
- Subramanian, S. V., Grammar of Akanaanuuru with Index.
- Cilappatikaram Descriptive Grammar with Index.
- Swaminatha Aiyar, T.A., The School Dictionary English - English - Tamil.
- Swaminathan, K. S., Arul Thangiah, Ravi Pupil's Dictionary, (E.E.T.).
- Thaninayagam, Xavier, S., Antao De Proenca's Tamil Portuguese Dictionary A.T. 1679.
- Thorpe, R.W., Dictionary of the Tamil and English Languages.
- Umapathy, T.S., The Elite Dictionary (E.E.T.).
- University of Kerala, Grammar of Akanaanuuru with Index.
- Index of Puranaanuuru,
- Van Ronkel, Ph. S., De Eerste Europeesche Tamils Praakkunst, en het Eerste Malabaarsche Glossarium.
- Veeramamunivar, Tamil Dictionary (சதுரகராதி)
- Veeraswamy Moodeliar, T.S., The Builders Vocabulary English and Tamil.
- English and Tamil Pocket Dictionary.

Venkatesa Sarma, N.T., Tamil Sanskrit Dictionary.

— Sanskrit Tamil Dictionary.

Vijayaranga Mudaliar, Tamil Pocket Dictionary.

Visvanatha Pillai, A Dictionary Tamil and English.

William Nevins, Alias M. Chedambaram Pillai, Dictionary
English and Tamil.

Winslow, Spaulding, English and Tamil Dictionary.

Winslow, Miron., Comprehensive Tamil and English Dictionary,
High and Low Tamil,

Zeigenbalg, Dictionnarium Tamoulicum.

கலைச்சொல்லகராதி

அண்ணா தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துக் கல்லூரி, தமிழ்நாட்டு ஆட்சிச் சொற்கள்.

இரத்தின முதலியார் கலைக்கியான முத்திராசாலை (பதிப்பு), வைத்திய மலை அகராதி.

இராமலிங்கம், கீ., தமிழ் ஆட்சிச் சொற்கள் (அகராதியும் விளக்கமும்)

—ஆட்சித்துறைத் தமிழ்.

உ. வே. சா. நூலகம், கையெழுத்துப் பிரதி, வாகட அகராதி.

—வாகட அகராதி.

கல்லூரித் தமிழ்க் குழு, கலைச்சொல்லகராதி அரசியல் பொதுத் துறை ஆட்சி இயல்—பொருளாதாரம்.

—கலைச்சொல்லகராதி அரசியல் பொதுத்துறை ஆட்சியியல்—அரசியல்.

—கலைச்சொல்லகராதி அரசியல் பொதுத்துறை ஆட்சியியல்—வாணிகவியல்

களத்தூர் கந்தசாமி முதலியார், மூலிகை வைத்திய விரிவகராதி.

காசிவிசுவநாத முதலியார், வைத்தியாகராதி.

குருசாமி நாயுடு, என்., வயித்திய மலையகராதி.

குருசாமிக் கோனார், தமிழ்ச் சித்தவைத்ய அகராதி.

சக்திவேல், சு., மானிடவியல் கலைச்சொல்லகராதி (ஆங்கிலம்—தமிழ்)

சட்டத்துறை ஆட்சிமொழி ஆணைக் குழு, சட்டச் சொல்லகராதி.

சிவஞான யோகி, (பதிப்பு), தமிழ்ச் சித்தவைத்திய அகராதி.

சீனிவாசாச்சாரியார், அ., கலைச்சொற்கள்.

சுந்தர வடிவேலு. நெ. து., ஆசிரியர் கல்லூரிகளுக்குத் தமிழ்க் கலைச்சொற்கள்.

சென்னை அரசாங்கம், ஆட்சிச் சொல்லகராதி (Glossary of Administrative Terms, Eng—Tamil)

சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம், கலைச்சொற்கள்.

சென்னை அரசாங்கம், நுட்பச் சொல்லகராதி—மின் ஆய்வாளர் அலுவலகம் (Glossary of Technical Terms of the Electrical Inspectorate)

—கால்நடைச் சொல்லகராதி.

தமிழ்ப் பாதுகாப்புக் கழகம், ஆட்சிச்சொல் அகரவரிசை (A Dictionary of English—Tamil Terms in Administrative)

தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், கலைச்சொல்லகராதி கணிதம், பௌதிகம், வேதியல், தாவரவியல், விலங்கியல், உள உளவியல், புவியியல், வரலாறு பொருளாதாரம், அரசியல், வணிகம்.

தமிழ்நாடு ஆட்சிமொழிச் சட்டச் சொல்லாக்க ஆணைக்குழு, சட்டச் சொற்பொருட் களஞ்சியம். (Supplementary Glossary of Special Terms),

தமிழ் நாடரசு, சிறப்புச் சொற்கள் துணையகராதி,—இந்துசமய அறநிலைய ஆட்சித்துறை.

—உள்ளாட்சித்துறை.

—எடையளவுத்துறை.

—கல்வித்துறை.

—கூட்டுறவுத்துறை.

—சிறைத்துறை.

—சின்கோத்துறை.

—சீர்திருத்தப் பள்ளி மகளிர் ஒழுக்கக் கண்காணிப்புத் துறை.

—தமிழ்நாடு அரசாங்கத் தேர்வுகளின் ஆணையாளர் அலுவலகம்.

—தமிழ்நாடு அரசினர் அலுவலர் தேர்வுக் கழகம்.

—தீ அணைக்கும் துறை.

—துறைமுகத்துறை.

—தொல்பொருட் கலைத்துறை.

—தொழில் நுட்பக் கல்வித்துறை

—தொழிலாளர் துறை.

—நகர அமைப்புத் துறை.

—நில அளவைப் பதிவேடுகள் துறை.

—நெடுஞ்சாலை கிராமப் பொறியியல் பணித்துறை.

- பஞ்சாயத்து வாளுலிப் பராமரிப்பு நிறுவனம்.
- பத்திரப் பதிவுத்துறை.
- புள்ளி விவரத் துறை.
- பொதுச் சுகாதாரத் துறை.
- பொதுச் சுகாதாரம் பொறியியல் நகராட்சிப் பணித்துறை.
- பொறியியல் பணித்துறை (பொது—கட்டிடம்)
- பொறியியல் பாசனத்துறை. (பொறியியல் பாசனத்துறை வெளியீடு.)
- போக்குவரத்து வசதித்துறை.
- போக்குவரத்துத் துறை.
- மருத்துவத் துறை.
- மீன்துறை.
- வனத்துறை.
- வேளாண்மைத் துறை.

தாமோதரன் ஜி. ஆர்., (பதிப்பு), புகுமுக பட்ட வகுப்புக்கான கலைச்சொற்கள்—பௌதிகவியல்.

பதி கம்பெனி, ஆர். ஜி., (பதிப்பு), வைத்திய மலை அகராதி.

மாணிக்கவேலு முதலியார் (பதிப்பு), மூலிகை வைத்திய வேலாயுதம் பிரிண்டிங் பிரஸ், வியாபாரக் கலைச் சொற்கள்.

விரிவகராதி (களத்தூர் கந்தசாமி முதலியார்).

Arunabharathi, N., Glsary of Linguistics English—Tamil.

நிகண்டு

அருமருந்தைய தேசிகர், அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு.

இராச நாயகர் (பதிப்பு), துடாமணி, பதினேராவது நிகண்டு
மூலமும் உரையும்.

ஈசுவர பாரதி, வடமலை நிகண்டு (உ. வே. சா. நூலகக்
கையெழுத்துப் பிரதி)

எதிராஜ் முதலியார், (பதிப்பு), துடாமணி நிகண்டு ஆ 11 வது
கஞ்சமாலைக் கவிராயர், தேவூர், கயிலாய உரிச்சொல்

கணேச முதலியார் (உரை), துடாமணி நிகண்டு மூலமும்
உரையும்.

கழகம் (பதிப்பு), உரிச்சொல் நிகண்டு.

—சேந்தன் தீவாகரம்.

—கழகச் சிற்றகராதி

—கழகப் பழமொழி அகரவரிசை

—பிங்கலந்தை எனும் பிங்கல நிகண்டு.

காங்கேயர், உரிச்சொல் நிகண்டு.

கிருஷ்ணசாமி நாடார் (பதிப்பு), உசித துடாமணி நிகண்டு.

குமாரசாமிப் புலவர். அ., துடாமணி நிகண்டு பன்னிரு தொகுதி
மூலமும் உரையும்.

கோபால் நாயகர் அச்சகம், சேந்தன் தீவாகரம்.

சாமிநாத கவிராயர், கல்லிடை நகர்., பொதிகை நிகண்டு.

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத் தரும பரிபாலர்கள்
(பதிப்பு), துடாமணி நிகண்டு 11, 12 ஆவது மூலமும் உரையும்.

சிதம்பரம் ரேவணசித்தர், அகராதி நிகண்டு.

சிவசுப்பிரமணியக் கவிராயர், கல்லிடை நகர்., நாமதீப நிகண்டு.
சிவன்பிள்ளை வித்வான் தி., (பதிப்பு—உரை), உரிச்சொல்
நிகண்டு.

சிவராமலிங்கையர், ச. இ. (பதிப்பு), உரிச்சொல் நிகண்டு.

சின்னகண்ணைய செட்டியார், தஞ்சை., பதிப்பு, சேந்தன் திவாகரம்.

சுப்பிரமணிய பாரதி, புதுக்கோட்டை குடும்பி மாமலை., பொருட் டொகை நிகண்டு.

சுவாமிநாத பண்டிதர், (பதிப்பு), சூடாமணி நிகண்டு.

செந்தமிழ்ப் பிரசுரம் (பதிப்பு), அகராதி நிகண்டு.

—அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு,

சொக்கலிங்கம், வித்வான் வீ., (பதிப்பு), ஆசிரிய நிகண்டு.

தாண்டவராய முதலியார், (உரை), சூடாமணி—பதினேராவது நிகண்டு.

திருமகள் விலாச அச்சுக்கூடம், (பதிப்பு), சூடாமணி நிகண்டு மூலமும் உரையும்.

திவாகர முனிவர், சேந்தன் திவாகரம்.

நிரஞ்சன விலாச அச்சுக்கூடம், (பதிப்பு), சூடாமணி நிகண்டு 11 ஆவது மூலமும் உரையும் 12 ஆவது மூலமும் உரையும்.

பாலவர்த்தி போதினி அச்சுக்கூடம், (பதிப்பு), சூடாமணி நிகண்டு 11 ஆவது மூலமும் உரையும் 12 ஆவது மூலமும்.

பிங்கல முனிவர், பிங்கல நிகண்டு.

புஷ்பரத செட்டி அண்டு கம்பெனி, (பதிப்பு), சூடாமணி நிகண்டு 11 ஆவது மூலமும் உரையும்.

பூமகள் விலாச அச்சுக்கூடம், சூடாமணி நிகண்டு.

மணி திருநாவுக்கரசு முதலியார், (பதிப்பு), சேந்தன் திவாகரம்— தெய்வப் பெயர்த்தொகுதி.

—சூடாமணி நிகண்டு பாட்டும் உரையும்.

மண்டல புருடோத்தமன், சூடாமணி நிகண்டு.

முத்துத் தம்பி பிள்ளை, (பதிப்பு) உரை, சூடாமணி நிகண்டு பன்னிரு தொகுதி மூலமும் உரையும்.

லட்சுமிபதி சாஸ்திரி, வவ்வில நிகண்டு— 11.

லோகநாத முதலியார், (பதிப்பு), சேந்தன் திவாகரம்—மூலம்.

வித்தியாபாநு முத்திராசாலை, (பதிப்பு), உசித சூடாமணி நிகண்டு. வையாபுரிபிள்ளை, எஸ்., பதிப்பு, கயாதரம்.

—உரை, நாமதீப நிகண்டு.

ஜீவகாருண்ய விலாச அச்சுக்கூடம், பதிப்பு, சூடாமணி நிகண்டு மூலமும் உரையும்.

தனி நூல் அகராதி

இராமசாமிப் புலவர், சு. அ., திருக்குறள் சொற்பொருள் அகரவரிசை.

இளங்குமரன், புலவர் இரா., இலக்கணச் சொற்பொருள் அகரவரிசை.

உ. வே. சா. நூலகம், நற்றிணை அரும்பத அகராதி (கையெழுத்துப் பிரதி)

—நற்றிணை அரும்பத அகராதி,

கந்தையா பிள்ளை, ந. சி., திருக்குறள் அகராதி.

கோவிந்தசாமி, டாக்டர் மு., திருக்குறள் பொருளகராதி.

சுந்தரராஜன் அ. சே. ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண அகராதி.

சைவசித்தாந்த சமாஜம், திருவாசக மூலமும் பல ஆராய்ச்சி அகராதிகளும்.

தேவஸ்தான பத்திரிகை வெளியீடு, நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்த அகராதி,

நாகமணி, ம. ஆ., தொல்காப்பியப் பொருளதிகார மேற்கோள் விளக்க அகராதி முதலியன.

மார்க்கசகாய செட்டியார், இராமசாமிப் புலவர், அ., திருக்குறள் சொற்பொருள் அகரவரிசை.

மார்க்க சகாய செட்டியார், வா., திருக்குறள் மூலமும் திருவள்ளுவ மாலையும்—சொற்குறிப்பகராதி.

Clayton, A.C., *The Tamil Bible Dictionary*

Elayaperumal, M., *Grammar of Ainkurunurru with Index.*

Krishambal, S. R., *Grammar of Kuruntokai with Index*

Ramakrishna Ayangar Vidvan, T., *Divya Prabandha Akarathi*

Subramanian, V. I., *Index of Puranaanuru*

Subramanian, S. V., *Grammar of Akanaanuru with Index*

Gilappatikaram Descriptive Grammar with Index.

University of Kerala, *Grammar of Akanaanuru with Index.*

Index of Puranaanuru.

7. நூல் அகரவரிசை

அகராதி	1:1	சட்டச் சொல்லகராதி	3:16
அகராதி நிகண்டு	4: 1 4:2	சிறப்புச் சொற்கள் துணை அகராதி	3:17 - 3:48
அபிதான கோசம்	1:2	Supplementary Glossary of special Terms	
அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு	4:3	சுருக்கத் தமிழ் அகராதி	1:24
ஆங்கிலம் - தமிழ் அகராதி - பொது விஞ்ஞானம்	1:3	சூடாமணி நிகண்டு	4:13 - 4:26
ஆங்கிலம் தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியம்	1.4, 1:4 1:5	செந்தமிழ் அகராதி	1:25
ஆசிரிய நிகண்டு	4:4	சேந்தன் தீவாகரம்	4:27 - 4:33
ஆசிரியர் கல்லூரிகளுக்குத் தமிழ்க் கலைச்சொற்கள்	3:1	சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் தமிழ் அகராதி	1:26
ஆட்சிச் சொல்லகராதி	3:2 3:3	சொற்பொருள்விளக்கம் என்னும் தமிழகராதி	1:27
ஆட்சிச் சொல்லகர வரிசை	3:4	தமிழ் ஆட்சிச் சொற்கள்	3:50
ஆட்சித் துறைத் தமிழ்	3:5	தமிழ் நாட்டு ஆட்சிச் சொற்கள்	3:51
ஆனந்தவிகடன் அகராதி	1:6	தமிழ்ச் சித்தவைத்திய அகராதி	3:49
இலக்கணச் சொற்பொருள் அகரவரிசை	5:1	தமிழ்மொழி அகராதி	1:28 - 1:30
இலக்கியச் சொல்லகராதி	3:6	தமிழ் - ருஷ்ய அகராதி	1:31
இளைஞர் தமிழ்க் கையகராதி	1:7	தமிழ் வேதாகம ஒத்தவாக்கிய அகராதி	5:2
உசித சூடாமணி நிகண்டு	4:5, 4:6	தமிழ்மிழ்த அகராதி	1:32
உரிச்சொல் நிகண்டு	4:7 - 4:9	தமிழுக்குத் தமிழ் கையகராதி	1:33
எதுகை அகராதி	1:8 - 1:11	தமிழ்ப் பேரகராதி	1:34
ஒலிக் குறிப்பகராதி	1:12	தற்கால தமிழ்ச் சொல்லகராதி	1:35, 1:35
கதிரைவேற் பிள்ளை தமிழ்ச் சொல்லகராதி	1:13 - 1:16	திருக்குறள் சொற்பொருள் அகரவரிசை	5:3
கயாதர நிகண்டு	4:10, 4:11	திருக்குறள் மூலமும் திருவள்ளுவ மாலையும்...அகராதி	5:4
கயிலாய உரிச்சொல்	4:12	திருக்குறள் பொருளகராதி	5:5
கலைச்சொற்கள்	3:7 - 3:9	திருக்குறள் அகராதி	5:6
கலைச் சொல்லகராதி	3:10 - 3:13	திருவாசக மூலமும் பல ஆராய்ச்சி அகராதிகளும்	5:7
கழக ஆங்கிலத் தமிழ்க் கையகராதி	1:17	தொகையகராதி	1:36
கழகச் சிற்றகராதி	1:18 - 1 19	தொல்காப்பியப் பொருளதிகார மேற்கோள் விளக்க அகராதி	5:8
கழகத் தமிழ் அகராதி	1:20	முதலியன	5:8
கழகத் தமிழ்க் கையகராதி	1:21	நவீன தமிழ் அகராதி	1:36
கார்த்திகேயினி புதுமுறை அகராதி	1:22		
கால்நடைச் சொல்லகராதி	3:14		
கோனார் தமிழ்க் கையகராதி	1:23, 1:23		
சட்டத் சொற்பொருட் களஞ்சியம்	3:15		

நற்றிணை அரும்பத அகராதி	5:9, 5:10	ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண அகராதி	5:12
நாமதீப நிகண்டு	4:34	ஸ்ரீமகள் தமிழ் அகராதி	1:42
நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்த அகராதி	5:11	Anglo-Tamil Dictionary	2:1
நுட்பச் சொல்லகராதி	3:52	Antao De procenca's Tamil - portuguese Dictionary A. D. 1679	2:2
பதார்த்த குண அரும்பொருள் வயித்திய அகராதி	3:53	Babas pocket Dictionary	2:3
பல்பொருள் ஆங்கிலத் தமிழ் அகராதி	1:37	The Builder's Vocabulary English and Tamil	2 4
பிங்கலந்தை என்னும் பிங்கல நிகண்டு	4:35, 4:36, 4:37	Chathur Akarathi	2:5
புகழுக பட்ட வகுப்புக்கான கலைச் சொற்கள் - பௌதிக வியல்	3:54	Caturbhasa Vallari (Apalyglot Dictionary)	2:6
பொதிகை நிகண்டு	4:38	Cilappatikaram Descriptive Grammar with Index	5:13
பொருட்டொகை நிகண்டு	4:39	A Classified Glossary of Tamil words with Explanatory Meaning	4:47
மணியகராதி	1:38	Classified Eng-Tamil Dictionary	2:7
மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி	1:39	Classical Tamil and English Dictionary	2:8 - 2:9
மலாய் - தமிழ்க் கையகராதி	1:40	A Comprehensive Tamil and English Dictionaries of High and Low Tamil	2:10
மாணவர் மலாய் -தமிழ் - ஆங்கில அகராதி	1:41	Common Dialect Dictionary	2:11
மாஸிடவியல் கலைச் சொல்லகராதி	3:55	The Common Vocabulary of Tamil and Hindi	2:12
மூலிகை வைத்திய விரிவகராதி	3:56	The Coronation Tamil Dictionary	2:13
லிப்கோ - தமிழ் - தமிழ் ஆங்கில அகராதி	1:42	A Critical Survey of Tamil Lexicon	2:14
வடசொல் தமிழ் அகரவரிசை	1:43, 1:44	A Dictionary of Tamil and English	2:15
வடமலை நிகண்டு	4:40	A Dictionary of the Tamil and English Languages	2:16-2:18
வவ்வில நிகண்டு	4:41	A Dictionary of English and Tamil	2:19
வாகட அகராதி	3:57, 3:58	A Dictionary Tamil and English	2:20
விசாகப்பெருமாள் தமிழ் அகராதி	1:45		
வியாபார கலைச்சொற்கள்	3:59		
வைத்தியாகராதி	4:42		
வைத்தியமலை அகராதி	4:43-4:45		
வைத்தியம் களஞ்சியம்	4:46		
ருஷ்ய - தமிழ் அகராதி	1:46		
ஸம்ஸ்கிருத - தமிழ் அகராதி	1:47		

A Dictionary of Tamil and English	2:21, 2:22	The Elite Dictionary	2:45
A Dictionary of the English and Malabar Language	2:23	The Elite Eng - Eng Tamil Dictionary	2:46
A Dictionary English and Tamil (Two parts)	2:24	The Encyclopedic English - Tamil Dictionary	2:47
Dictionary English and Tamil	2:25	English and Tamil Dictionary	2:48, 2:50 - 2:53, 2:57, 2:61, 2:63 - 2:65
Dictionary Tamil and English (த் - வைத்)	2:26	English - Tamil Vocabulary	2:49, 2:58 - 2:61, 2:62
Dictionary Eng - Eng - Tamil	2:27	English - Tamil Vocabulary and Dialogues	2:49
Dictionary Tamoul Francais	2:28, 2:29	English - Tamil Pocket Dictionary	2:54, 2:56
Dictionary English and Tamil	2:30	English English and Tamil Dictionary	2:55
Dictionary of the Tamil and English Languages	2:31	An Etymological and Comparative Lexicon of the Tamil Language	2:66
Dictionary Tamil and English	2:32	The Excelsior Senior School Dictionary	2:67, 2:68
Dictionnaire Francaise-tamoul et tamoul et tamoul - Francaise	2:33	Fabricius Tamil - English Dictionary	2:69
Dictionarium Tamoulicum	2:34	Four Language Dictionary	2:70
Dictionnaire Tamoul - Francais	2:35, 2:36	The Gem Dictionary English - Tamil	2:71
Dictionnaire Tamil - Francais - Bar Deux Missionnaires Apostodique	2:37	Glossary of Linguistics Eng - Tamil	4:48
Dictionnaire Francaise - Tamoul	2:38, 2:39	Grammar of Akanaanuru with Index	5:15
Dictionarium Latino - Gallico - Tamoulicm Dictionnaire-Latin-Francais - Tamoul	2:40	Grammar of Ainkurunuru with Index	5:17
Divya prabandha Akaradi	5:14	Grammar of Kuruntokai with Index	5:16
Dravidian Comparative Vocabulary	2:41	The Great Lifco Dictionary	2:72 - 2:74
A Dravidian Etymological Dictionary	2:42, 2:43	Gunasena Tamil Sinhalese Dictionary	2:75
De Esrete Europeesche Tamils praakkunrt en het Eerste Mlaabaarsche Glossarium	24:4	Hindi Tamil Dictionary	2:76
		Hindustani Tamil Vocabulary	2:77

- A hand book of the ordinary dialect of the Tamil Language 2:78, 2:79
- Index of Puranaanuru 5:17
- Jaffna Tamil Dictionary 2:80
- Kuris, Tamil Latin Dictionary 2:81
- Latin - Tamil Dictionary 2:82
- Lifco English - English - Tamil Dictionary 2:83
- Lifco Students Tamil Dictionary 2:84
- The Little Lifco Dictionary 2:85
- Little Pearl English - Tamil Dictionary 2:86
- A Malabar and English Dictionary 2:87
- A Manual Dictionary of the Tamil Language 2:88
- Mannual Francais - Tamoul 2:89
- Modern Srimagal Pocket Dictionary 2:90
- Petit Vocabulaire Tamoul - Francais 2:91
- A Pocket Dictionary of English and Tamil 2:92
- A Polygot Vocabulary in the English Telooogo and Tamil Languages 2:93 - 2:95
- Pope's Tamil English Dictionary 2:96
- Portuguese - Latin - Tamil Dictionary 2:97
- Ravi Pupils Dictionary 2:98
- Samskruta Tamil Akarati 2:99
- Sampradaya Akarati 2:100
- The Sankar Dictionary 2:101
- Sanskrit Tamil Dictionary 2:102
- The School Dictionary 2:103-2:104
- Srimagal Senior Dictionary 2:105
- A Srimagal Junior Dictionary 2:106
- Srivilli's English Tamil Dictionary 2:107
- Straits Vocabulory the English, Malay, Hokkier, Chinese and Tamil 2:108
- Students English Tamil Dictionary 2:109
- Spaulding's English Tamil Dictionary 2:110
- Tamil Bible Dictionary 5:18
- Tamil Dictionary (சுதுரகராதி) 2:111
- Tamil English, Dictionary 2:112-2:115 - 2:121 - 128
- Tamil-English, English-Tamil Dictionary 2:124 - 2:119
- Tamil English Medical Dictionary 2:116 - 2:118
- Tamil French Dictionary 2:129
- Tamil Hindi Akarathi 2:130
- Tamil-Hindustani-Burmere-English-Dictionary 2:131
- Tamil Latin Dictionary 2:132
- Tamil Lexicon 2:133 - 2:141
- Tamil Mohammadiya Language Vocabulary 2:142
- Tamil Pocket Dictionary 2:143
- Tamil Portuguese Dictionary 2:144
- Tamil Sanskrit Dictionary 2:145
- Tamil Sinhalese Dictionary 2:146
- The Twentieth Century Tamil Dictionary 2:147
- Vocabulary of English Sinhalese and Tamil Languages 2:148
- Vocabularies Tamulico Com a Significacan Portugueza 2:149
- Vulgaris Tamulicae Linguae Dictionarium Tamulico-Latinum 2:150

சேலம் தாலந்தீர்த்த சேழியன் மஞ்சரி

பதிப்பாசிரியர் :
மு. சண்முகம் பிள்ளை
தமிழ் விரிவுரையாளர்,
திருக்குறள் ஆராய்ச்சிப் பகுதி,
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

முதற் பதிப்பு : ஏப்ரல், 1978.

இதுவரை வெளிவந்த அருந்தமிழ் நூல்கள் :

1. அப்பாண்டைநாதர் உலா
— தமிழாய்வு I, 1972.
2. நாககுமார காவியம்
— தமிழாய்வு II, 1973.
3. திருமேற்றிசை அந்தாதி
— அப்பாண்டைநாதர் உலாவின் தனி வெளியீட்டுப்
பிற்சேர்க்கை 1974.
4. ஈனமுத்துப் பாண்டியன் கதை
— தமிழாய்வு III, 1974.
5. அடிமதிக்குடி அய்யனார் பிள்ளைத்தமிழ்
— தமிழாய்வு IV, 1975.
6. மெய்ம்மொழிச் சரிதை
— தமிழாய்வு VI, 1977.

முகவுரை

தோற்றுவாய்

பிரபந்த வகைகளுள் மஞ்சரி என்பது ஒரு வளர் நிலைப் பிரபந்தம் ஆகும். அகப்பொருள் அமைதியில் காதலை முக்கிய கருப்பொருளாகக் கொண்டு பாட்டுடைத் தலைவனின் சிறப்புக் களையும் ஏற்றவண்ணம் அமைத்துத் தருகிறது. இதன் முழு உருவமும் போக்கும் பிரபந்த இலக்கணம் கூறும் எந்த நூலிலும் தெளிவாக இல்லை. இவ்வகையில் அமைந்த இலக்கியம் எதுவும் இதுவரை அச்சேறியிருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. எனவே, குகையூர்த் தமிழ்ப் புலவர் திரு. அடிகளாசிரியர் அவர்கள் சேலம் தாலந்தீர்த்த செழியன்மீதும் அவன் கால்வழியினர்மீதும் பாடப் பெற்ற சில பிரபந்தங்கள் அடங்கிய ஏட்டுச் சுவடியை என் பார்வைக்குத் தந்தபோது இந்த மஞ்சரி நூலை முதன்மையாய்த் தேர்ந்தெடுத்தேன்.

'மஞ்சரி' என்னும் சொற்பொருள்

'மஞ்சரி' என்பதற்குப் பூங்கொத்து, பூமாலை, தளிர், மலர்க்காம்பு, ஒழுக்கம், மஞ்சரிப்பா என்னும் ஆறு பொருள்களைச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதி தருகிறது. பூங் கொத்துப் போல, பூமாலை போலப் பல்வேறு வகையான பாடல் தொகுப்பு களுக்கு 'மஞ்சரி' எனப் பெயர் சூட்டியுள்ளனர். தனிப்பா மஞ்சரி, காமரச மஞ்சரி முதலியன இவ்வகையின. யானையின் போர்த் தொழில் பலவற்றையும் விவரித்துப் பாடும் ஒரு பிரபந்தத்திற்கு 'ஆதோரண மஞ்சரி' எனப் பெயரிட்டுள்ளனர்.¹ பற்பல பொருள்கள் பற்றி வெளிவரும் சிறந்த கட்டுரைகள், கதைகள் முதலியவற்றைத் தொகுத்துக் 'கலைமகள்' அலுவலகம் வெளிட்டுவரும் திங்கள் இதழ் 'மஞ்சரி' என்னும் பெயருடையதாதலைப் பலரும் அறிவர். இங் கெல்லாம் பலவற்றையும் ஒருங்குதிரட்டிய தீரட்டுநூல் என்னும் கருத்திலேயே 'மஞ்சரி' என்னும் பெயர் வழங்கப்படுதல் காணலாம்.

---

1. இதனை 'வாதோரண மஞ்சரி' என்றும் சிலர் கூட்டியுள்ளனர். இதற்கு இலக்கணம் வகுத்துரைக்கும் முத்து வீரியம், பிரபந்த தீபிகைப் பாடற் பகுதிகளைச் சந்தி முறையில் தவறாக வாசித்து இப் பெயரைக் கண்டனர் என்று தோன்றுகிறது.

மஞ்சரிப் பிரபந்தம்

காதலை முதன்மைப் பொருளாகவைத்து ஒரு தலைவனின் புகழ் பேசுகின்ற முறையில் அமைந்துள்ளது இங்குப் பதிப்பிடப் பெறும் 'மஞ்சரி' என்னும் பிரபந்தம். இந்த இலக்கியவகை மேற்கூறிய திரட்டு நிலையிலிருந்தும் வேறுபட்டது. தலைவன்மேல் காதல் கொண்ட தலைவி ஒருத்தி, தலைவனுடைய மார்பில் விளங்கும் பூமாலையை இரந்து பெற்று, அவனையே நாயகனாக அடைந்து இன்பம் துய்த்து வாழ்வதனை விவரிக்கிறது. இதனை,

'தேமாலை யந்தாலந் தீர்த்தசெழி யன்மீதில்
மாமாலை யேபுகழும் மஞ்சரிக்கு'

எனவரும் இந்நூலின் காப்புச் செய்யுளின் தொடக்கமே விளக்கி நின்றல் காணலாம். இந்நூலின் தலைவனாகிய தாலந்தீர்த்த செழியன் மீது அணிந்துள்ள அழகிய மாலையைப் புகழ்வது 'மஞ்சரி' என்பது இங்குக் குறிக்கப்படுகிறது. எனவே, பூமாலையாகிய மஞ்சரியை முதன்மையாய்க் கொண்ட இப் பிரபந்தமும் 'மஞ்சரி' எனப் பெயர் பெறுகிறது என்பது தெரியவரும்.

இந்தப் பிரபந்தத் தலைவியாகிய அதிருபவல்லி, வீதியில் யானை யின்மேல் உலாவந்த தாலந்தீர்த்த செழியன் எதிரே சென்று, அவனைப் புகழ்ந்து அவனிடம் தனக்குள்ள ஆராக்காதலை வெளிப்படுத்திப் பேசுமிடத்து,

'மாலையென தின்னுயிரை வாங்காமல் உன்குவளை
மாலையை யின்று வழங்குவாய்'

(357)

என்று அவன் மார்பில் அணிந்துள்ள குவளைமாலையைக் கேட்கிறாள். பின்னர்த் தன் பாங்கியை அம் மன்னனிடம் தூதாகவிடுத்து, அவனுடைய மாலையை அப் பாங்கியின் வாயிலாகப் பெற்று மகிழ்கிறாள்.

'.....அரசே!கேள் — வாங்குமிடை
யெங்கொடிநிற் பாடு மெழில்விறலி தஞ்சமெனத்
தங்குமயல் கொண்டு தளர்காலைத் — துங்கமுடை
யுன்பவனி கண்டா னுனதருள்பெற் றுளினிநீ
மன்புதிய தாரளித்து மன்னனே — அன்பொடுபின்
வாவென்று சொல்ல மருங்குவளைத் தாரளித்துப்
போவென் றனுப்புதலும் ..'

(377—380)

எனவரும் பாடற்பகுதியால் பாங்கி சொன்னபடி தன் குவளை மாலையைத் தலைவிக்குத் தருமாறு செழியன் வழங்கி வழியனுப்பு கிறான்.

மலை பெற்ற வல்லியோ தான் விரும்பிய தலைவனை அடைந்த தாகப் பெருமகிழ்ச்சி கொள்ளுகிறாள்.

‘செங்கைதனில் வைப்பத் திகழ்வ வலங்கறனை
யெங்கணவ னாகு மிதுவென்று — கொங்கைமிசை
யொற்றினுள் முத்த முதலினுள் கூந்தலிடைச்
சுற்றினுள் வைத்துத் துதித்துப்போய் — நற்றலைவன்
வந்தா னவனென்று வழிநோக்கி நிற்பளவில்’ (381—383)

என்று அதிருபவல்லியின் அன்புக் காதல் நிலையைக் கவிஞர் காட்டுகிறார்.

இந்த நிலையில் செழியன் அவள் இல்லத்திற்கு வருகிறான். அவனை அவள் வரவேற்று, மஞ்சத்தில் அமரச் செய்து உபசரித்து மகிழ்கிறாள்; அவனுடன் கூடிக் குலாவி அவள் இன்பம் துய்த்து வாழ்கிறாள். இவ்வாறாக இப் பிரபந்தப் பொருள் முடிவு அமைகிறது. தான் விரும்பும் தலைவனின் மாலையைப் பெற்று, அவனைக் கூடிய தன்மையினால் ‘மஞ்சரி’ என்று மாலையையே முதன்மையாக வைத்து இப் பிரபந்தத்திற்குக் கவிஞர் பெயர் சூட்டியுள்ளார் என்பது விளக்கமாகும்.

மஞ்சரி ஒரு பிரபந்தக்கொத்து

மஞ்சரி என்பது பூங்கொத்துக்கும் பெயராதல் போல இந்த மஞ்சரிப் பிரபந்தமும் அகப்பொருள் புறப்பொருள் பற்றிய சில பிரபந்தங்களின் கூட்டமைப்பாயும் உள்ளது. கேசாதிபாதம், விறலியாற்றுப்படை, தசாங்கம், காதல், குறம், உலா, தூது என்னும் பிரபந்தங்களின் அமைப்புகள் முறையே இதில் இடம் பெற்றுள்ளமை காணலாகும். இதில் வரும் விறலியாற்றுப்படை, தசாங்கம், உலா முதலியனவும் காதல் வளர்ச்சிக்குத் துணையாய் நிற்கின்ற வகையில் உள்ளமையால் மஞ்சரியில் விஞ்சி நிற்பது காதற் சுவை நிகழ்ச்சிகளே என்பது கருதற்பாலது.

அதிருபவல்லியின் உருவ அழகினை முதல் 21 கண்ணிகளில் பேசிய கவிஞர், தொடர்ந்து 21 முதல் 82 வரை 61 கண்ணிகளில் கேசாதிபாதமாக அவளை வருணிக்கின்றார். எனவே, இம் மஞ்சரியின் முதல் 82 கண்ணிகளைக் ‘கேசாதிபாதம்’ என்னும் பிரபந்தம் என்றும் கூறிவிடலாம்.

இதனையடுத்துப் பெருங் காப்பியங்களில் இடம் பெறும் புனலாடல், கோலம் புனைதல் போல இதிலும் அதிருபவல்லி பாங்கியருடன்கூடி நீராடி மகிழ்தலும், பின்னர்ப் பாங்கிமார் அவளுக்குக் கோலம் புனைதலும் பற்றிக் கவிஞர் உரைக்கின்றார் (83—103). காலையில் ஆடவரும் மகளிரும் நீராடிக் கோலம் பூணுகின்றனர் என்பதனைப் பின்னரும் அதிருபவல்லி (273-274), தாலநீர்த்த செழியன் (282-294) என்பார் இருவருடைய காலே நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்குமிடத்தும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

சங்கப் பாடல்களில் ஆடல் பாடல்கள் நிகழ்த்துவோராகக் குறிப்பிடப் பெறும் விறலியைத் தோற்றுவித்து, அவள் வாயிலாக வீணையிசையும் புகழ்ப் பாடலுமாக இப் பிரபந்தத்தில் இசைக்கலை யின் மேன்மையும் கவிஞர் பேசியுள்ளார். மன்னர், வள்ளல் முதலியோரைப் புகழ்ந்து பாடி விறலி பரிசு பெறும் இயல்பினள் என்பது அவள் கழுத்தில் அணிந்துள்ள முத்துவடம் தாலந்தீர்த்த செழியன்பால் பெற்றது என்பதனால் உணர்த்தப்படுகிறது.

அதிருபவல்லி தன்னிடத்திற்கு வந்த விறலியை நோக்கி, 'உன் கழுத்தில் அணிந்துள்ள முத்துவடம் யார் தந்தது?' என்று கேட்க, அதற்கு விடையிறுக்கு முகத்தால், விறலியின் வாய்மொழியாக அந்தாலந் தீர்த்த செழியனின் குடிவழி, வெற்றிச் சிறப்பு, கொடைச் சிறப்புகளைக் கவிஞர் அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

தாலந் தீர்த்தானின் புகழ் பேச வரும் விறலி முதலில் அவனுக்குரிய தசாங்கங்களையும் (மலை, ஆறு, நாடு, நகர், மாலை, குதிரை, யானை, கொடி, முரசு, ஆணை) சிறப்பித்துப் பேசுகிறாள். இந்தப் பகுதியைத் (136—157) 'தசாங்கம்' என்னும் பிரபந்தமாகக் கொள்ளலாம்.

அடுத்துச் செழியனின் இராச பாரம்பரியம் கூறும் வகையில் குலமுறை கிளத்தியுள்ளார் (158-179)¹. தாலந் தீர்த்த செழியனின் தெய்வத் திருப்பணி முதலில் குறிக்கப்படுகிறது (179-188). அவன் மறைவாணர்க்கும், கவிஞர்களுக்கும் அளிக்கும் கொடைச் சிறப்பும் தொடர்ந்து பேசப்படுகிறது (188-194). பின்னர், அவனுடைய வெற்றிச் சிறப்புகளை விவரிக்கிறார் கவிஞர் (194-219). செழியன் தனக்குப் பரிசாகத் தந்த முத்து மாலையையும் விறலி சிறப்பித்துப் பேசுகிறாள் (219-227). தாலந் தீர்த்த செழியனின் புகழ் பேசிய அந்த விறலிக்குப் பரிசு தந்து அனுப்புகிறாள் அதிருபவல்லி (227-230).

இந்த இடத்தில்தான் காதல் தொடங்குகிறது. தலைவனை அதிருபவல்லி நேரில் கண்டு கொண்ட காதல் அன்று இது; அந்தாலந்தீர்த்த செழியனின் சிறப்புகளை விறலி வாயிலாகக் கேட்டு, அவள் அவன்மேல் ஆராத பெருங்காதல் கொள்கிறாள்² (230-231). மாலைப்பொழுதிலும் இரவிலும் விரகதாபத்தால் அவள் உற்ற துயரங்களும், இரங்கல் உரைகளும் அடுத்துக் காண்கிறோம் (232-268).

1. இப் பகுதி கலிங்கத்துப் பரணியில் வரும் 'இராச பாரம் பரியம்' என்பதனையும், கம்பராமாயணத்தில் வரும் 'குலமுறை கிளத்து படலத்'தையும் நினைவூட்டும்.

2. நள-தமயந்தியர் அன்னத்தின் உரை கேட்டுக் காதல் கொண்ட செய்தி இங்கு நினைவுக்கூரத்தக்கது.

காலைக் கதிரவன் தோன்றுகிறான் (268-272). பொழுது வருணனை அதாவது கதிரவனின் தோற்றமும், மறைவும், மாலைப்பொழுதின் மயக்கமும் இப்பகுதியிலும் முன்னர்க் குறித்த பகுதியிலும் இடம் பெறக் காணலாம். இவ்வாறு பொழுது வருணனைகளும் பெருங்காப்பியங்களிற் போல மஞ்சரியில் சிறிதளவு இடம் பெற்றுக் கவிதைச் சிறப்பைக் கட்டுரைக்கின்றன.

காலையில் சேடியர் அவளை நீராட்டி, அவளுக்குக் கோலம் புனைகின்றனர் (272-274). அச்சமயத்தில் குறிசொல்லும் குறத்தி வருகிறாள். அக்குறத்தியை அழைத்துச் சேடியர் தலைவி அதிருபவல்லிக்கு நேர்ந்துள்ள துன்ப விளைவு பற்றி வினவுகின்றனர் (274-276). குறத்தி குறி சொல்லுகிறாள். 'இது முத்துவடத்தால் வத்தது. உன் மனத்தில் குடிகொண்டுள்ள தலைவன் பவனி வருவான். அவனுடைய மார்பின் மாலையைத் தோழி பெற்றுத்தரத் துயரம் தீர்வாய்' என்கிறாள் (276-279). இங்கே குறத்தி குறி இடம் பெறுகிறது; 'குறம்' என்னும் பிரபந்தப் பொருள் இங்கு அமைகிறது.

இதன் பின்னர்ச் செழியனின் பவனி பற்றி (279-374) 96 கண்ணிகள் பாடுகின்றார். இந்தப் பகுதி உலா இலக்கியப் பாங்கில் உள்ளது. தாலந்தீர்த்த செழியன் நீராடிக் கோலம் புனைந்து தெய்வத்தை வழிபட்டு, அரசு பரிவாரங்கள் சூழ, யானைமேல் ஏறி, அவன் வீதியில் உலாவருகிறான். மகளிர், வீதியிலும் வீதியை அடுத்த மண்டபங்களிலும் இருந்து, அவனுடைய உலாவைக் கண்டு களிக்கின்றனர். பவனி கண்ட மாதர் பலரும் அவன்மேல் காதல் கொண்டவராய்ப் பலப்பல பேசுகின்றனர். இதன்பின் பேதை, பெதும்பை முதலிய எழு பருவ மகளிரும் காதல் கொண்டதாக உலாப் பிரபந்தம் விவரித்துப் பாடும். பவனி கண்டு மாதர் பலரும் காதல் கொண்டனர் என்பது வரையுள்ள செய்திகள் உலாவின் முற்பகுதியாகும்.

இப்பொழுதுதான் குறத்தியிடம் குறிகேட்ட அதிருபவல்லியை மீண்டும் கவிஞர் நமக்கு அறிமுகப் படுத்துகிறார். அவள் செழியன் எதிரே சென்று, அவளைப் புகழ்ந்து, அவனுடைய மார்பு மாலையை வேண்டுகிறாள். செழியன் அவள்மேல் கண்சார்த்தி அருள் செய்கிறான் (348-374). இந்த அளவோடு உலாப் பகுதி முடிகிறது.

தனது இல்லம் அடைந்த அதிருபவல்லி, தன் தோழியைத் தாலந்தீர்த்தானிடம் தூதாக அனுப்பி அவன் மார்பிலணி குவளை மாலையைப் பெறுகிறாள். இங்கே நாம் தூது பிரபந்தத்தின் மரபும் காண்கிறோம் (374-381). தாலந்தீர்த்த செழியன் அதிருபவல்லியின் மாளிகைக்கு வந்து அவளுடன் இன்பம் துய்த்து மகிழ்ந்து வாழ்

கிறான் என்று கலவியிற்களித்தலோடு இம்மஞ்சரி பிரபந்தம் முற்றுப் பெறுகிறது.

இலக்கண நூல்களில் மஞ்சரி

‘மஞ்சரி’ என்னும் இப் பிரபந்த இலக்கணம்பற்றிப் பிரபந்த இலக்கணம் வகுத்துரைக்கும் பாட்டியல்கள் விளக்கமாக எதுவும் சொல்லவில்லை. பிரபந்த மரபியலும் இலக்கண விளக்கப் பாட்டியலும் மட்டுமே ‘மஞ்சரி’ என்பதைக் குறிப்படுகின்றன. பொருள், இடம், காலம், தொழில் என்னும் நான்கும் பற்றி வெண்பா அல்லது கலித்துறைப் பாவினால் பாடப்படுவது மஞ்சரி என்கிறது பிரபந்த மரபியல். இதனால் பொருள் இடம் காலம் தொழில் பற்றி நால்வகை மஞ்சரிகள் உள என்பது தெரியவரும்.

இலக்கண விளக்கப் பாட்டியலுடையார் ‘வளமடல்’ முதல் ‘மஞ்சரி’ ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட இருபத்திரண்டும் தனி நிலைப் பிரபந்தங்கள் எனத் தொகுப்புச் சூத்திரத்துள் சுட்டியுள்ளார் (சூ. 855). ஆனால், வகுத்து விளக்கம் கூறுமிடத்து இந்தப் பிரபந்த இயல் பினைத் தனிப்பட விளக்கினரில்லை.

‘..... தூதாகு மிருதினை

போற்றுமஞ்சரியெனப் புலவர் நிலைபெறச்
சாற்றப் படுமத் தனிநிலைச் செய்யுள்’

எனவரும் தொகைச் சூத்திரத்தில் தூது பிரபந்தத்தை அடுத்து மஞ்சரியை வைக்கிறார். இதனால் தூதுபோன்று கலி வெண்பாவினால் மஞ்சரியும் அமையும் என்று குறிப்பிப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

வீரமாமுனிவர் தம்முடைய சதுரகராதியில், ‘மஞ்சரி ஓர் பிரபந்தம்’ என்று பெயரகராதிப் பகுதியிலே குறிப்பிடுகிறார். ஆனால், அவர் பின்னர்த் தொகையகராதியில் விவரிக்கும் 96 பிரபந்தவகைகளுள் ஒன்றாகக் இதனையும் சேர்த்துக் கூறிற்றிலர். எனவே, 96 வகைப் பிரபந்தங்களுள் அடங்காது, பல்வேறு வகையாக வளர்ந்து பெருகிய பிற்காலப் புதுமைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்றாய் இம் மஞ்சரி மலர்ந்துள்ளது என்பது தெரியவரும்.

முந்திய மஞ்சரி இலக்கியங்கள்

குறுநிலத் தலைவர்களை மகிழ்விப்பதற்காகவே காதல், தூது, கோவை, உலா, மஞ்சரி போன்ற காமச் சுவையை மிகுதியாய்க் கொண்ட சிறு பிரபந்தங்களைப் புலவர்கள் இயற்றிவரலானார்கள். இவ்வகைப் பிரபந்தங்களை 15 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அருணகிரி நாதர் குறிப்பிடுவதனால் 14 ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கமாக இவ்வகைப் பிரபந்தங்கள் மிகுதியாய்த் தோன்றலாயின என்பது தெரியவரும்.

‘வஞ்சக லோபமுடர் தம்பொருளூர்கள் தேடி
மஞ்சரி கோவை தூது பலபாவின்
வண்புகழ் பாரிகாரி என்றிசை வாதுகூறி
வந்தியர் போல வீணில் அழியாதே’

(திருப்புகழ்—1236)

என வரும் அருணகிரிநாதரின் வாக்கு அக்காலப் புலவர்களின் வாழ்க்கைப் போக்கினை ஒருவாறு புலப்படுத்தும்.

16ஆம் நூற்றாண்டினரான படிக்காசுப் புலவர் தாம் பாடிய தொண்டை மண்டல சதகத்தில், காஞ்சீபுரத்தில் வாழ்ந்த ஞானப் பிரகாசர் என்பார் கிருஷ்ணதேவராயரின் மீது மஞ்சரிப்பாப் பாடினார் என்பதைத் தெரிவிக்கிறார்.

‘வானப்பிர காசப் புகழ்க்கிருஷ்ண ராயற்கு மஞ்சரிப்பா
கானப்பிர காசப் புகழாய்ந்து கச்சிக் கலம்பகஞ்செய்
ஞானப் பிரகாச குருராயன் வாழ்ந்த நலஞ்சிறந்த
மானப் பிரகாச முடையோர் வளர்தொண்டை மண்டலமே’

(தொண்டை. சத. 95)

என்பது படிக்காசுப் புலவரின் பாடல். எனவே, 15, 16 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ‘மஞ்சரி’ என்னும் பிரபந்த வகை புலவர்களால் பெரிதும் போற்றிப் பாடப்பெற்றது என்று கொள்ளலாம். என்றாலும், இவ்வகைப் பிரபந்தம் பலவாக நமக்குக் கிட்டாமல் எவ்வாறோ மறைந்து போயிற்று.

தாலந்தீர்த்த செழியன் மஞ்சரி

சேலம் அந்தாலந்தீர்த்த செழியன் வாழ்ந்த காலமோ 17-ஆம் நூற்றாண்டாகும். இப்பொழுது அறிந்த வரையில் ‘மஞ்சரிப்’ பிரபந்த வகைக்கு மாதிரியாக இந்தத் தாலந்தீர்த்த செழியன் மஞ்சரிப்பா ஒன்றுதான் கிட்டியிருக்கிறது.

தாலந்தீர்த்த செழியன்

தாலந்தீர்த்த செழியனின் பெயர்க்காரணம், குடிவழி முதலியவைபற்றிய செய்திகளை நோக்குவோம். தாலந்தீர்த்த செழியனின் முழுப்பெயர் அந்தாலந்தீர்த்தான் என்பது. இது ‘அந்தகாலம் தீர்த்தான்’ என்பதன் மருஉவாகும் என்பர். இவன் தான் வாழ்ந்த நிலப்பகுதிக்கு (உலகத்திற்கு) வந்த தீங்கைப் போக்கியதனால் அந்த காலம் தீர்த்தான் என்று பெயர் பெற்றான். ‘அந்தகாலம்’ என்றால் முடிவுகாலம் போன்று அழிவு நேர்ந்த பெரும் பஞ்சகாலம் என்று கொள்ளலாம். அவன் ஆட்சிக்குக் கீழுள்ள நிலப்பகுதிக்கு, அப்பகுதி வாழ் மக்களுக்கு நேர்ந்த பெருந்தீங்கைப் போக்கியமை

குறித்து யாவரும் அந்தகாலந்தீர்த்தான், அந்தாலந் தீர்த்தான் என்று பேசலாயினர். சின்ன சேலம் பகுதியில் வாழும் மக்கள் 'அந்தாலன்' என்னும் பெயரை இப்பொழுதும் சூட்டிக் கொள்கிறார்கள். இந்த மஞ்சரிப் பிரபந்தத்தினும் அந்தாலந் தீர்த்தான், அந்தாலன் என்னும் வழக்குப் பயின்றுள்ளது. அந்தகாலந் தீர்த்தான், அந்தாலந் தீர்த்தான் என்பது சுருங்கித் தாலந்தீர்த்தான், அந்தாலன் என வழக்குப் பெறுதல் இயல்பே. அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி என்னும் சங்ககாலக் குறுநில மன்னனின் பெயர், அதிகமான், அதியமான், அதியன், நெடுமான் அஞ்சி, அஞ்சி என்றெல்லாம் புலவர் வாக்கில் சுருங்கி இடம் பெறுதல்போல அந்தகாலந் தீர்த்தான் என்னும் பெயர் பல வடிவ மாற்றத்துடன் வழங்கத் தலைப் பட்டுள்ளது என்னலாம்.

அந்தகாலம் தீர்த்த செழியனுக்கு 'உலகங் காத்தான்' என்று ஒரு பெயரும் வழங்குகிறது. இவன் பெயரால் 'உலகங் காத்தான்' என்னும் ஊர் ஒன்று கள்ளக்குறிச்சி (கல்லக்குறிச்சி என்றும் பெயர்) வட்டத்தில் உள்ளது. அவ்வூர் இப்பொழுது, 'உலங்காத்தான்' என்று சிதைந்து வழங்குகிறது. இலக்கியங்களில் இவ்வூர் 'உலகா புரம்,' 'உலகை' என்று வழங்கப்பட்டுள்ளது. இம்மஞ்சரிப் பிரபந்த மும் உலகையுரைச் சுட்டியுள்ளமை காணலாம் (149-151).

குடிவழி மரபு

அந்தாலந்தீர்த்த செழியனின் குடிவழி மரபு பற்றிய செய்திகள் சிலவும் இம்மஞ்சரிப் பிரபந்தத்தில் காணப்படுகின்றன (157-181). அந்தாலந்தீர்த்த செழியனுக்கு மூதாதையராகத் தமிழ்மாலைச் செழியன், தியாகப்பிரமச் செழியன் என இருவர் குறிக்கப்படுகின்றனர் (157-160).

மேலும், இவன் சிற்றஞ்செழியன், திருவேங்கடவன் என்னும் இருவருக்கும் பேரனாக வந்தவன் என்றும் மஞ்சரி கூறுகிறது (161-162). எனவே, இவ்விருவரையும் முறையே தந்தைவழி - தாய் வழிப் பாட்டனாராகக் கொள்ளலாம். இவனுடைய தந்தை பெயர் 'இருள் நீக்கும் செழியன்' என்பதாம் (166).

இச்செழியனுக்குத் தமையன்மாராக மெய்க்கும் பெருமாள், தூரப்பவாணன், தேவேந்திரன் தாகந்தீர்த்தான் என மூவர் உள்ளமையையும் இம்மஞ்சரிப் பிரபந்தம் காட்டுகிறது (169-173).

இவனுக்குப் புதல்வர்கள் நால்வர். அவராவார், வினைதீர்த்த செல்வன் (176), தாகந்தீர்த்தான் (177), திருவேங்கடவன் (178), இருள் நீக்கின பெருமாள் (179) என்பவராவர். இவனுடைய மைத்துனனின் பெயர் உலகுடையான் (181) என்பதாம்.

அந்தாலந் தீர்த்தானின் சந்ததியர் குறித்துக் குகையூர்த் தமிழ்ப் புலவர் பெருமகனார் திரு. அடிகளாசிரியர் அவர்கள் எழுதி விடுத்த குறிப்பு பின்வருமாறு :

“அந்தாலந் தீர்த்தானுக்கு ஐவர் புதல்வர் பிறந்தனர் ; அவருள் முதல்வனுக்குத் தாகந்தீர்த்த செழியன் என்றும், இரண்டாமவனுக்கு திருவேங்கடச் செழியன் என்றும், மூன்றாமவனுக்கு எம்பிரான் செழியன் என்றும், நான்காமவனுக்குச் சட்டைச் செழியன் என்றும், ஐந்தாமவனுக்குத் தீர்த்தான் செழியன் என்றும் பெயராகும்.

தாகந்தீர்த்த செழியனின் மகன் ஒருவன் அவன் பாட்டன் பெயராகிய அந்தாலந் தீர்த்த செழியன் என்னும் பெயரை வைத்துக்கொண்டான்.

திருவேங்கடச் செழியனுக்குக் கங்காதரச் செழியன், நடராச செழியன் என்று இருபுதல்வர் தோன்றினர். மற்றவர் தம் புதல்வரைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை.”

திரு. அடிகளாசிரியர் தரும் இக் குறிப்பு மஞ்சரி நூல் தரும் கொடிவழியிலிருந்து சிறிது மாறுபடுகிறது (176—180). இவர்கள் வரலாறு மேலும் நன்கு ஆராயத்தக்கது.

தாகந் தீர்த்த செழியன்

தாலந் தீர்த்த செழியனின் மகனாகிய தாகந் தீர்த்தான் தன் தந்தையைப் போலவே புலவர் பலர் போற்ற வாழ்ந்த வள்ளலாகத் திகழ்ந்தான் என்பது தெரியவருகிறது. ‘தாகந் தீர்த்தான்’ என்னும் பெயர் வந்த வரலாறு பற்றி அந்தப் பரம்பரையினர் கூறும் சுவையான செய்தி ஒன்று உள்ளது. அந்தாலனுக்குச் சில குழந்தைகள் பெறப் பெற இறந்து விடவே, தாகந் தீர்த்தான் தாய் வயிற்றில் கருவுற்றிருக்கும்போதே, அத்தாயைப் பக்கத்தில் உள்ள ஓர் ஊருக்கு அனுப்பிவைத்து, அங்கேயே குழந்தை பிறக்க வழி செய்தனராம். அங்குப் பிறந்த இந்தக் குழந்தை தங்கவே தனக்குப் பிள்ளை வேண்டும் என்னும் தாகத்தைத் தீர்த்தான் என்பது கருதித் தாகந்தீர்த்தான் என்று பெயர் வைத்தனராம். இது குறித்துத் திரு. அடிகளாசிரியர் வரைந்துள்ள செய்தி பின்வருமாறு:

“தாகந் தீர்த்தான் என்னும் பெயர்க் காரணம். (அப்பரம் பரையினர் என்னிடம் கூறியது)

செழியதரையன் பரம்பரையினர் இன்னும் சின்ன சேலத்தில் உள்ளனர். அவர்கள் பிற்காலத்தில் பாளையக் காரராய் மாறிவிட்டனர். ‘நயினூர்’ என்று பட்டப் பெயரை மாற்றிக் கொண்டனர்.

அந்தாலந் தீர்த்த செழியனுக்கு மகவுகள் பிறந்து பிறந்து உயிரோடு இராமல் இறந்து கொண்டே வந்தன. தன் மனைவி கருவுற்றிருந்த காலத்தில் தன் ஆட்சிக்குட்பட்ட கலடியாபுரம் என்னும் ஊரில் கொண்டுபோய், அங்கே பிரசவத்திற்குத் தங்கச் செய்தான். அங்குப் பிறந்த குழந்தை சாகாமலிருந்தது. தங்கட்குப் புத்திரர் இல்லை என்ற தாகத்தைத் தீர்த்ததால் அக் குழந்தைக்குத் 'தாகந் தீர்த்தான்' என்று பெயர் சூட்டினர். அந்தக் குழந்தை பிறந்த ஊருக்குத் 'தாகம் தீர்த்தான் புரம்' என்று பெயர் வைத்து வழங்க லாயினர்."

'தாகந்தீர்த்த செழியன் 'பிள்ளைத் தமிழ்' என்னும் பிரபந்தத்தின் ஈற்றில் வரும் வாழ்த்துப் பாடல் அந்தாலந் தீர்த்த செழியனின் புதல்வர் ஐவர் என்பதனைச் சுட்டுகிறது.

' தார்வாழி உலகுய்ய வந்தகா லக்கொண்டல்
அந்தகா லந்தீர்த்தவன்
தந்ததா கந்தீர்த்த செழியனும் இவர்க்குயிர்த்
தம்பிதிரு வேங்கடவனும்,
ஏர்வாழி மற்றிவற் கிளவலாம் இருணீக்கும்
எம்பிரான் வாழி யிலனுக்
கினியவனு சன்சட்டை யான்வாழி யீங்கிவற்கு
இளைய தீர்த்தவனும் வாழி
சீர்வாழி ஐவர்க்கும் உற்றதுணை யாந்திருப்
பொன்பரப்பு நாதனும்
தினம்வாழி சேலம் திருப்பாலை உலகைச்
செழும்பதி செழித்து வாழி !'

அன்றியும் இப் பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தத்தின் தொடக்கத்திலும்,

' உலகுபதி நான்குந் திகந்தங்க ளிருநான்கு
முழுகொழுக் கொண்டு முழுதான்
டொருகுடைக் கீழ்வைத்த செழியதரையத்
திலத னுலகர் புரேசநிதியிற்
பல்கு பொன் திரண்டனைய வந்தாலன்
பயந்த தாகந் தீர்த்தகோன்
பருவத் தினம் பிள்ளையம் பாடலொருநூறு
பழுதறுத் தெழுது துணையாம்...'

என வரும் பகுதி அந்தாலந்தீர்த்தானின் புதல்வன் தாகந்தீர்த்தான் என்பதனைக் குறிப்பிடுதலும் காணலாம்.

இந்தத் தாகந்தீர்த்த செழியனை அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார்

இச் செழியனுக்கு விடுத்த சீட்டுக்கவி ஒன்றும், அவன் அது கண்டு பரிசீல்தர, மேலும் சில பொருள் வேண்டிப் பாடிய பாடல் ஒன்றும் 'தமிழ் நாவலர் சரிதை'யில் (250-251) காணப்படுகின்றன. அவை வருமாறு:

‘ ஏடா யிரங்கோடி யெழுதாது தன்மனத்
 தெழுதிப் படித்த விரகன்
 எதுசொலினு மதுவே யெனச் சொலுங் கவிவீர
 ராகவன் விடுக்கு மோலை
 சேடாதி பன்சிர மசைக்குங் கலாகரன்
 திரிபதகை குலசேகரன்
 தென்பாலை சேலஞ் செனத்ததா கந்தீர் த்த
 செழிய னெதிர் கொண்டு காண்க
 பாடாத கந்திருவ மெறியாத கந்துகம்
 பத்திகோ ணுத கோணம்
 பறவாத கொக்கனற் பண்ணுத கோடைவெம்
 படையாய்த் தொடாத குந்தம்
 சூடாத பாடலம் பூவாத மாவொடு
 தொடுத்துமுடி யாத சடிலம்
 சொன்னசொற் சொல்லாத கிள்ளையொன் றெங்குந்
 துதிக்க வரவிட வேணுமே.’

‘ சாலப் பழுத்த மரம்பார்த்
 தெறிவர்தண் ணீர்சுரக்கும்
 ஞாலத் தகழ்வர் கறக்கின்ற
 வாவைநற் காறனைவர்
 நீலக் கடல்விட்டுப் பாலாழி
 மத்திட்டு நிற்பரிநீர்
 சேலத்து வேந்த னகத்தாகந்
 தீர்த்த செழியனுக்கே.’

திருவேங்கட செழியன் முதலியோர்

அந்தாலந்தீர்த்த செழியன் புதல்வர்களுள் மூத்தவராகக் கருதப் படும் தாகந்தீர்த்தான்மட்டும் புலவர்களின் போற்றுதலுக்குரித்தாயிருந்தான் என்பதில்லை. அவனுடைய ஏனைய சகோதரர்களும் புலவர் பாராட்டும் பெருமைபடைத்து விளங்கினர் என்பது அவர்கள் பெயரால் வழங்கும் சில நூல்களால் அறியலாகும்.

சேலம் திருவேங்கட நயினூரவர்கள் பேரில் ‘நன்னெறி நாற்பது’ என்னும் நூல் ஒன்று உளது. நீதி உரைக்கும் இந்நூலில் காப்பு முதலியன உட்பட 43 செய்யுள்கள் உள்ளன. நூலின் காப்புச் செய்யுளும் முதல் இறுதிச் செய்யுள்களும் வருமாறு :

‘தெள்ளு தமிழ்வல்ல சேலஞ் செழியனுக்கே
உள்ளபடி நீதி யுரைக்கவே — வள்ளல்
திருமுகவன் வெற்றிச் செழுங்கமலத் தெந்தை
கரிமுகவ னிக்கதைக்குக் காப்பு.’

‘நீரா மதற்கு மறிவொன் றிலானுக்கும் நீதிசொன்ன
பேராளர் தாமற் றொருவர் கொல்லோ பெரும்பாரங் கண்டாய்
பாராது தாழ்விக்கும் நொய்து கண்டாய் பரிந் தேத்துங்கண்டாய்
வீரா கார வுலகைச் செழியா திருவேங்கடமே.’ (1)

‘கொடுப்பா ரிலையெனி லேற்போர் விட்டார் நற்குளத்திற் தண்ணீர்
எடுப்பார் நிரம்பி யிருந்தா லதிற்சல மில்லையென்றால்
கடப்பாரை கையிற்கொண் டீற்றாறத் தோயமுங் காண்பரதை
விடுப்பார்க ளோஉரை யாய்செழி யாதிரு வேங்கடமே.’ (43)

இத்திருவேங்கட செழியனின் புதல்வர்களுள் முதல்வனாகிய கங்காதர செழியன்பேரிலும் சில நூல்கள் உள்ளன. கங்காதர செழியதரைய நயினுர்பேரில் வண்ணம், கங்காதர செழியன்பேரில் திருவாணி வாது, கங்காதர செழியன்பேரில் பஞ்சதந்திரம் என்னும் மூன்று நூல்கள் உள்ளனவாக ஏட்டுச் சுவடிகளிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

மஞ்சரியின் ஆசிரியர்

இம் மஞ்சரிப் பிரபந்தத்தின் ஆசிரியர் பெயர் தெரியவரவில்லை. தாலந்தீர்ந்த செழியன் வாழ்ந்த காலமாகிய 17ஆம் நூற்றாண்டில் இவரும் வாழ்ந்தவராதல் வேண்டும். இச் செழியனால் ஆதரிக்கப்பட்ட புலவர்களுள் இவரும் ஒருவராயிருத்தல் வேண்டும். செழியனின் பல்வேறு சிறப்புகளையும் மிகுந்த ஈடுபாட்டோடு இவர் எடுத்துரைத்துள்ளார். பிரபந்த இலக்கிய மரபுகளையும் தமிழ் மரபுகளையும் ஒட்டியே இவருடைய வருணனை முதலியன அமைந்துள்ளன. இவருடைய வாக்குகள் நூல் முழுமையும் மிகமிக மிடுக்காயும் நயமாயும் உள்ளன.

வித்தைகளுள் இசைக்கலையே பெரிது என்பதனை வலியுறுத்துவதற்காக இசையினால் நிகழ்ந்த அற்புத நிகழ்ச்சிகளையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். காந்திருவதத்தை, உதயணன் இவர்களின் இசைவன்மையை இவர் எடுத்துக் காட்டுவதால், சீவகசிந்தாமணி, பெருங்கதை முதலிய இலக்கிய - இலக்கணங்களையெல்லாம் இவர் கற்றுப் போற்றியவர் என்பது தெரியவரும். இச் செழியனும் கலிங்க நாட்டை வென்று கலிங்கப்பரணி கொண்டான் என்று சிறப்பிக்கப்படுகின்றான். இவ்வாறாக முந்திய நூல்களைப்பற்றிய குறிப்பும் திருவிளையாடற் புராணம் போன்ற காவியங்களின் நிகழ்ச்சிகளும் அங்கங்கே காணப்படுகின்றன. இவற்றால் இவர் தமிழ் நூல்களில் நிரம்பிய புலமையுடையார் என்பது தெரியவரும்.

ஏட்டின் நிலைமை

ஏட்டின் தன்மைபற்றியும் சில வார்த்தைகள். இது ஒரு பழைமையான ஏடே. இதுவும் இச்செழியன் வழியினரான வேறு சிலரைப்பற்றி அமைந்த சில பிரபந்தங்களும் ஒரு கோப்பாக அமைந்திருந்தன. இந்த ஏடு சின்னசேலம் பகுதியைச் சார்ந்ததே. ஏட்டின் இறுதியில் காணப்படும் ஏடெழுதியோர் குறிப்புப் பின்வருமாறு காணப்படுகிறது :

“ சாதாரண ஓர் பங்குனி மீ சுக்கிரவாரம் சட்டியும் பூர்வபட்சமும் ரோகணி நட்சத்திரமும் கூடின சுபதினத்தில் சாயங்காலம் அமுதகெடிகை 29 நாழிகையில், சேலத்துத் துரந்தரனான ராச விசைய மன்மத பஞ்சபாணவதாரனான செழியதர நயிராவர்கள் துரையவர்கள் பேரில் மஞ்சரி. சேலத்தில் சம்பிரதி சாமுண்டியா பிள்ளையவர்கள் குமாரன் செல்லமுத்தா பிள்ளை குமாரன் வயித்தியலிங்கம் மஞ்சரி எழுதி நிறைவேறியது. முற்றும்.

“ இந்த மஞ்சரி வாசிக்க வச்சது ஆரென்னில் செறு வெங்கை புரியிலிருக்கும் கம்மாள் சுவாமியார் குமாரன் சென்ன பஸவையர் குமாரன் சுப்பராயன் கையெழுத்தும் நம்முடைய தீட்சையில் வாசிச்சது.”

இக் குறிப்பிலிருந்து இம் மஞ்சரி ஏட்டுப் பிரதியை எழுதிவைத்தவர் சேலம் வயித்தியலிங்கம் என்பார் என்பது தெரியவரும். சின்ன சேலம் பகுதியை ஆண்ட சிற்றரசனைப் பற்றிய இப் பிரபந்தம் அந்தப் பிரதேசத்தில் பெரும்பாலும் பயின்று வந்திருத்தல் இயல்பே.

இப் பதிப்பிற்குப் பயன்பட்ட ஏடு சின்ன சேலம் பகுதியைச் சார்ந்த குகையூர்ப் பெரும் புலவர் திரு. அடிகளாசிரியர் அவர்களிடமிருந்து பெற்றதாகும். தாம் சேமித்துவைத்துள்ள ஏட்டுச் சுவடிகளிலிருந்து இந்த ஏட்டை அச்சிடுவதற்காகத் தந்துதவிய திரு. அடிகளாசிரியருக்கு என் நன்றி முதற்கண் உரித்தாகுக.

நூலின் முகப்பிலே ஒரு தனி ஏட்டில் முன் பக்கம் விநாயகர் காப்பும், பின்பக்கம் 'சந்திரசேகர விநாயகர் துணை' என்னும் வாக்கியமும் உள்ளன. நூல் அடுத்த ஏட்டில் தொடங்குகிறது. இதற்கே ஒன்று (க) என்னும் எண் தரப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் 32 இதழ்கள் இதில் உள. 32 ஆம் ஏடுமட்டும் ஒரு பக்கம் எழுதப்பட்டுப் பின்பக்கம் வெற்றிடமாக உள்ளது. ஆக நூற்பகுதி 63 ஏட்டுப் பக்கங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பக்கத்திற்கு 5 வரிகளும் 6 வரிகளுமாகக் கலந்து காணப்படுகின்றன.

பிற்சேர்க்கைகள்

இம் மஞ்சரிப் பிரபந்தத்தில் இடம் பெற்றுள்ள 'சிறப்புப் பெயர் முதலியவற்றின் அகராதி' இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்வழி இப் பிரபந்தத்தின் சொல்வளம் அறியலாகும். மற்றும் இதில் இடம் பெற்றுள்ள புராண-வரலாற்றுச் செய்திகள் பற்றிய ஓர் அட்டவணையும் இறுதியில் இணைக்கப் பெற்றுள்ளது.

பிரபந்தங்களின் நிலையும் பயன்பாடும்

பிரபந்தங்கள் பல்வேறு வகையில் அந்தந்தக் காலச் சூழலுக்கு ஏற்பத் தெய்வத்தைப்பற்றியும் மக்களைப்பற்றியும் தொடர்ந்து புலவர்களால் பாடப் பெற்று வந்துள்ளமை காணலாம். அவையெல்லாம் மக்கள் மத்தியில் இடம் பெற்று நிலையான வாழ்வு பெறவில்லை. பிரபந்தங்களுள் எத்தனையோ பெயரளவில் அறியப்படுவனவாயுள்ளன. இலக்கணப் புலவர்கள் எடுத்தியம்பும் சிற்சில வகைகளுக்கு எல்லாம் இலக்கியங்கள் இன்று காண்பது அரிதாயுள்ளது. இதற்குக் காரணம் பிரபந்தங்கள் மக்கள் வாழ்வோடு ஒன்றி நிலைபெறாமையேயாம்.

அந்தாதி, கலம்பகம், பிள்ளைத் தமிழ், உலா, தூது, கோவை போன்ற சிலவகைப் பிரபந்தங்கள் பல காலங்களிலும் மிகுதியாய்த் தோன்றி வாழ்வு பெற்றுள்ளன. ஒருகாலத்து மிகுவழக்காயிருந்து பின் அருகிவரும் தன்மையனவும் சில உள. இவ்வகையைச் சார்ந்ததே இந்த மஞ்சரிப் பிரபந்தம்.

எந்தப் பிரபந்தத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அவற்றின் பொருள்கள், வருணனைகள் முதலியவற்றில் ஓர் ஒருமைப்பாடும், அவற்றுள்ளே சிற்சில அருமைப்பாடும் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொருவகையிலும் மரபு நிலையில் மாறாமல் நின்றே புதுமைகளைப் படைக்கவும் பின்வந்தோர் முயன்றுள்ளனர்.

தமிழின் வளமும் நடை நலமும் பிரபந்த இலக்கியங்களிலும் சிறப்புற்றுக் காணப்படுகின்றன. சொற்கோவைகளும் புதுப் பொருள்களும் வளர்ந்துவரும் பாங்கினை அளந்தறிவதற்கும் பிரபந்தங்கள் பேருதவிபுரிய வல்லன. ஆதலால், பிரபந்த இலக்கியங்களும் போற்றிப் பாதுகாத்துப் படித்துப் பயன்பெறத்தக்கவையே. இந்தவகையில் 'மஞ்சரி' என்னும் பிரபந்தவகைக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக இந்தத் தாலந்தீர்த்த செழியன் மஞ்சரியும் உள்ளது. இதனைக் கற்றுப் போற்றித் தமிழன்பர்கள் பயன்பெறுவார்களாக.

சேலம் தாலந்தீர்த்த சேழியன்மீது மஞ்சரி

காப்பு

தேமாலை யந்தாலந் தீர்த்தசெழி யன்மீதில்
மாமாலை யேபுகழு மஞ்சரிக்குப்—பூமாலை
தளித்தானைத் தானைமுக னாதரித்த வாளைக்
களித்தானை யானைமுகன் காப்பு.

* * *

பூமேவு தெய்வப் புலங்கமலப் பொற்பொகுட்டு மாமேவு தண்டுளப மார்பினு—ஓமே	1
வெழுத்தும் பொருளு மெனவே யுலகம் வழுத்தும் படிகாத்த மாயோன்—முழுத்திகிரிக்	2
கையும் வலம்புரியங் கையுஞ் சிவவாமல் மெய்யும் புணரி மெலியாமல்—வையம்	3
வருந்தாம லால மழுவுவந்தார் வாங்கி யருந்தாமல் வந்த வழதங்—கருங்கல்	4
ஐரையாத செம்பொ னுவட்டாத செந்தேன் வரையாத சித்ர வடிவங்—கரையா	5
லடைபடா மோகப்போ ராறுகால் வண்டு குடைபடா கற்பகப்பூங் கொம்பு—நெடியமறு	6
மானாக மீனாத மாமதிய முள்வெருளு மானாக மீனாத மாணிக்கங்—கானுலவாச்	7
செவ்வந்தி மாலை தினமாலை யேலளர்க்குஞ் செவ்வந்தி மாலைச் சிறுதிங்கள்—பவ்வ	8

காப்பு : விநாயகர் காப்பு.

1—21 அதிருபவல்லியின் பண்புநல வருணனை.

- வனப்புவன மேவா மலரால் மயக்கும்
வனப்புவன மேவா மயூரஞ்—சினத்திடிக்கும் 9
- வாரியெழி லிக்கு மயங்காக் குயில்பெண்மை
வாரியெழி லிக்கு மதன்வாழ்வு—சீரிரதித் 10
- தென்மலையத் தோடாச் செழுங்காந்த ளங்கானத்
தென்மலையத் தோடாச் சிறுதென்றல்—நன்மை 11
- மதித்த தருக்குலவா வச்சிரமுன் னீரின்
மதித்த தருக்குலவா வல்லி—முதற்கிரியின் 12
- னங்கிள்ளை யும்போத கக்கிள்ளை யும்பிடித்த
பைங்கிள்ளை யுந்தாழ் பசுங்கிள்ளை—யங்கரக்கன் 13
- விட்டமா னுஞ்சசியில் வீற்றிருக்கு மானுமரன்
ரெட்டமா னும்போய்த் துதிக்குமான்—தெட்டமர்வேள் 14
- ஆவிக்கு மாவி யரவிந்தப் பூங்கோவிற்
றேவிக்குஞ் சேவிக்குந் தேவாரம்—பூவிற் 15
- சுரும்பை வணக்கத் தொடுநாணய்க் கொண்ட
கரும்பை வணக்குங் கரும்பு—விரும்பு 16
- மமல விரதத் தருந்தவத்தோ ருள்ளக்
கமல மலர்த்துங் கமலஞ்—சமயத் 17
- துளக்கை மறைக்குந் தொழில்முனிவர் ஞான
விளக்கை மறைக்கும் விளக்கு—கிளைக்கின்ற 18
- வாராமஞ் சேரா வருங்கோ கிலவமுதந்
தீராமஞ் சேராச் சிறுமின்னல்—பாரேழின் 19
- மெய்த்த விளைஞர் வியன்வடிவை வேயீன்ற
முத்தர் வடிவஞ்செய் முழமுற்றும்—அத்தி 20
- படிவிற் பிறவாப் பவளஞ் செழுங்கா
நடுவிற் பிறவா நறவங்—கடல்முகந்தக் 21
- காரை நிகரக் கறித்து வனஞ்செறிந்து
வாரி விரவிமுல்லை வந்தடைந்து—தாரணியைத் 22

21—82 கேசாதிபாத வருணனை.

21—25 குழல் (கூந்தல்).

- தாங்கி யகிலந் தனையுண்டு மாமரவற்
ரோங்கி யொருதிருவை யுற்றணிந்து—வாங்கரிய 23
- நெய்த்தடவி நேர்ந்து சுருங்கி நெடுகிமேல்
வைத்தபகல் கங்குல் வருவித்து—மொத்த 24
- விராவண னாண மிகல்பொருது மால்போற்
குராவணியு மாலைக் குழலாள்—விராவியசீர் 25
- பூத்த வளகப் புயற்கீழும் பேரழகு
வாய்த்தபிறை போலும் வாணுதலாள்—கூர்த்த 26
- விளைஞர் தனுவு மிரதிபதி வில்லும்
வளைய வளைந்த புருவத்தாள்—கிளைகொண்ட 27
- மாவை நெருக்கி மறிகடலை யுங்கடந்த
மேவு மயில்விலங்கி மீன்பயின்று—பூவிற் 28
- குவளையாய் நின்று குவடுநனி வென்று
திவளச் சரவண த்திற் சேர்ந்து—கவினெறிப்ப 29
- நன்குறமா னிற்பொலிந்து நாகா பரணனது
பின்குமரன் போலப் பிறங்கியே—வன்கூ 30
- ரரத்தை முறுக்கி யயிற்கறுவிக் கூற்றி
னூரத்தை நெருக்கி யொறுத்து—திரைக்குள் 31
- விடத்தை வெருட்டி வியன்சக் கிரவாளத்
திடத்தை யளந்து மயக்கிட்டுத்—துடித்துச் 32
- சதகோடி யானைத் தனைப்படுத்தி லீலா
விதகோடி யும்படிந்து மேன்மேல்—முதிர 33
- வடுங்கொலை வஞ்ச மருங்குல வெங்கும்
நடுங்குதல் கொண்டு நடந்து—நெடுங்குழல் 34
- வண்டை வெகுண்டு மணங்கம முங்குமி
முண்டை முயங்கி யகம்புற—மண்டிமுன் 35
- னோடி யுலாவி யுபாயமோ டேவினை
யாடி நிலாவணி யாவணீ—நீடி 36

- உரிய தவரை யுளமுருகச் செய்யும்
கரிய பெரிய தடங்கண்ணாள்—இருவிழியா 37
- லேயுஞ் சகோர மிரண்டுண்ண வெண்ணிலவு
காயுங் குழைத்தரளக் காதினாள்—தூயகதிர் 38
- கண்ணாடி யொத்த கருத்தா கருத்தழிக்குங்
கண்ணாடி போலுங் கபோலத்தாள்—வெண்ணிலவே 39
- யாகுமிழை முத்த மணிநாசி முல்லைமுகிள
மாகுமிழை யொத்ததென மானுவாள்—பாகொழுகு 40
- மென்பவளம் போற்சிவந்து வெண்கற் புரவாசத்
தீன்பவளங் காட்டு மிதழினாள்—அன்பால் 41
- முருந்துந் தளவரும்பு முத்துமமைத் தென்னத்
திருந்து முறுவல் திகழ்வாள்—கருஞ்சிலைக்கு 42
- நண்ண வுயிர்ப்பு நயந்துதர லாற்கரிய
வண்ண னெனச்சிறந்த வார்த்தையாள்—விண்ணகத்தி 43
- னந்தண் மதிமுனிவ தல்லால் மதியைமுனி
செந்தண் முளரித் திருமுகத்தாள்—வந்தினாரூர் 44
- கண்டசரச் சங்காய்க் கமுகாய்க் கதிர்முத்தாய்க்
கண்டசரம் பூண்ட களத்தினாள்—கண்டவர்க்குக் 45
- காமக் கனலிழைக்குங் கானக் கழைமாது
தாமத் தரத்தார் தடந்தோளாள்—பூமுழுதும் 46
- விற்கு மகர மிதுனமீ னம்படவே
கற்கடகந் தாங்கியமுன் கையினாள்—நற்குவியப் 47
- பங்க யமனையில் மெய்த்திருநீங் காதகயப்
பங்க யமனைய கையாள்—பயத்திற் 48

37—38	காது.	43—44	முகம்.
38—39	கபோலம் (கன்னம்).	44—45	களம் (கழுத்து).
39—40	நாசி.	45—46	தோள்.
40—41	இதழ் (உதடு).	46—47	முன்கை.
41—42	முறுவல் (பல்)	47—48	கை.
42—43	வார்த்தை.		

- சுகமே முகமெடுப்பத் தோற்று வனமே
நகமே புகுத்து நகைத்தாள்—நிகரிலா 49
- வாய்த்தரளத் தோடும் வாதாடி யீர்விடத்து
மேயபுண்ட ரீகத்தை மேலடர்ந்து—காயுங் 50
- கரியை முனிந்துகன்னி காரங் கடுத்துப்
பரியுமஞ் சக்கரத்தின் புள்ளா—யிருவரையும் 51
- வைத்த வடிவுபெற்று மாமேருவை வணக்க
வித்தகமாங் கண்டமது மெய்கறுத்து—நித்திலத்து 52
- வாரினஞ் சார்ந்து வடத்தி னிழல்புகுந்து
சீரிய பொற்பணியே சேரத்—தணிந்துகூர்த் 53
- துடிநடுக்கி யம்பரத்தி னேகாயஞ் சூழ்ந்து
நெடிய வழ்தெடுத்து நின்று—கடிது 54
- மணச்சந் துரைத்திட்டு மாதேவர் போலப்
பணைத்துத் தளதளத்துப் பாரித்—தனைக்கும் 55
- பிடிக்கச் சறுக்கிப் பிரமிக்கப் பெருத்துப்
பொடிக்கற் புரத்திற் புதைத்துத்—தடித்துக் 56
- கனத்துக் குமிழ்த்துக் களித்துத் தினைத்துச்
சினத்துத் தவத்தைச் செறுத்து—வனப்புடைத்தாய் 57
- வெச்சென்று தண்ணென்று மெத்தென்று சிக்கென்று
பச்சென்று காதம் பரிமளித்து—வச்சிரப்பூண் 58
- பூண்டு நிமிர்ந்து பொருமிப் பெருமுகடு
தாண்டு முபைய தனத்தினுள்—காண்டகையக் 59
- கொங்கைக் கிரியிரண்டு கோட்டி நடுவீழ்ந்த
வங்கை வழகொழுக்க மாமென்னச்—செங்கை 60
- யொருபொருப்பு மாலெடுப்ப வெப்பலவென் றிந்த
விருபொருப்பு மாலெடுப்ப தென்ன—முருகு 61
- திரண்ட கருந்தேன் செழுந்தாரைக் குன்ற
மிரண்டு நடுவிழுந்த தென்ன—நிரம்பித் 62

- துலங்கி யெழுந்த துணைமுலைப்பூ ணீல
மிலங்கி விழுஞ்சோதி யென்ன—வலங்கல் 63
- தயங்கு களபத் தனநடுவே வீழ்ந்து
வயங்கு முரோம வழியாள்—வியன்கண் 64
- திடபத் திரமாந் திருமணவன் வைகும்
வடபத் திரநேர் வயிற்றாள்—நெடுநூல் 65
- வழிபேர் முனிவர் மனத்துமய லாற்றுச்
சுழிபோலு முந்திச் சுழியாள்—இழையோ 66
- துடியோ வணுவோ சுருதியோ மின்னோ
கொடியோ வரியரவோ கொம்போ—வடுகோ 67
- ளரியோ வருவிலியோ வம்படியோ விண்ணோ
தெரியோ மெனப்பலருஞ் செப்பச்—சொரிதேன் 68
- புடையின் சுரும்பு பொருசிறகின் காற்றுக்
கிடையுஞ் சிறுநுண் ணிடையாள்—கடவுளரே 69
- மோக விளைஞோர் முதுபாற் கடலுமே
யாக வழதூறு மல்குலாள்—மாகருப்பு 70
- வில்லரம்பை யென்ன விழியரம்பை தைவருட
நல்லரம்பை யென்ன நறுந்தொடையாள்—மல்கும் 71
- பயவலவன் போலுமுழம் பாதத்தாள் தென்றல்
வயவலவன் பூசல் வளர்ப்பாள்—புயநிலத்து 72
- மின்னிவரால் வைகும் விறலோன் மகன்வணங்கும்
கன்னிவரா லன்னகணைக் காலினாள்—மன்னுமலர்ப் 73
- பெண்ணி னழகுந்தன் பேரழகுந் தூக்கவயன்
பண்ணு துலையன்ன பரட்டினாள்—விண்ணோர் 74
- தழைந்துதொழு மிந்திராணி தாமரைப்பூம் பாணிக்
குழைந்துதொழும் பந்தாங் குதியாள்—செழுங்கொடியே 75

64—65 வயிறு.

65—66 உந்திச்சுழி.

66—69 இடை.

69—70 அல்குல்.

70—71 தொடை.

71—72 முழம் பாதம்.

72—73 கணைக்கால்.

73—74 பரடு.

74—75 குதி.

- யன்னார் குழாமுமத னுவியையு நீங்காதப்
பொன்னார் கமடப் புறந்தாளாள்—மின்னு 76
- துகிரும் வயிரமுமே துழந்ததெனப் பத்து
முகிரும் விரலு மொளிர்வாள்—இகலற் 77
- றடங்கமலந் தீர்ப்பாரத் தக்கமலந் தீராத
தடங்கமலம் போலுமிரு தாளாள்—நடந்தயனுஞ் 78
- சேயுந் தொடரத் திருநடையுஞ் சாயலும்போற்
றேயு மதனனையு மேவுவா—ளாயுங்கால் 79
- வாளி நயனமதன் றேவியுந் தன்காற்
றூளி திலதமிடத் தோன்றுவாள்—நாளுந் 80
- திரதெய்வ ரம்பையர்க்குச் சீரழகு நல்க
வரதெய்வம் போல வருவா—ளிருதாள் 81
- திருவு மிரதியும்போய்ச் சேவிக்கச் செல்வ
மருவு மதிருப வல்லி—யருகிருந்தா 82
- ரண்டையில் வீச மருங்குலிகச் சேற்றினாற்
பண்டை மலர்மகளாய்ப் பாவிப்பார்—மண்டுசுருப் 83
- பூர விமசலத்தாற் புண்டரிக னூவிலலங்
காரக் கொடியாய்க் கவினெறிப்பார்—பூரித்த 84
- துய்யநறுங் கத்தூரி சோருங் சிவிறியா
லையை வடிவொத் தழகெழுவார்—கைசிவப்பத் 85
- தேய்த்தநறுங் குங்குமத்தின் சேற்றூற் கனகநிறம்
வாய்த்த திருபுரையை மானுவார்—தோய்த்தப் 86
- பளிங்கு நிறத்துப் படியன்ன மென்னத்
துளங்கு புனல்சிலம்பத் தோய்வார்—குளங்கமிழ்தந் 87

75—76 புறந்தாள்.

79—80 தோற்றம்.

76—77 உகிர், விரல்.

80—81 வருகை.

77—78 தாள்.

81—82 அதிருபவல்லி.

78—79 நடை.

- தோய்ந்தெழு தோற்றஞ் சுரிமுகஞ்சும் பாற்கடலில்
வாய்ந்தெழு மாதர் வளமொப்பார்—பூந்தண் 88
- கருங்குவளைக் கூட்டுக் கருமுகில் மின்போல்
மருங்குவளை யோடும் மகிழ்வார்—சுரும்பருஞ் 89
- செந்தா மரைவனத்துச் செவ்வந்தி வான்பூத்த
நந்தா வுடுக்குலம்போல் நண்ணுவார்—பைந்தடத்தை 90
- மின்னுருப்பூங் கொங்கையினு மென்குங் குமங்கரையப்
பொன்னுருக்கு நீரிற் பொலிவிப்பார்—என்னிலத்து 91
- வீழ்ந்த பணிமணியால் வெள்ளத் தினைப்பகலோ
னாழ்ந்த குடகடலே யாக்குவி(ப்பார்) — ... 92
- (த)ண்ணாடு நீழலாற் றையலர்க்கெல் லாமயனோர்
கண்ணாடி வைத்ததெனக் காட்டுவார்) — ... 93
- (கிரி)யளக முழ்குங் கிளைத்தோகை யன்னச்
சரியளக நீர்மிதப்பத் தோய்வா (ர்) — ... 94
- (சுற்)றும் பளிங்கிடைதஞ் சோதியை நீராட்டு
மற்றிவ ராரென்று மனங் கொள்வ (ார்) — ... 95
- ...விழுந் தாலுமத னீழலையு மின்னாரி
னீரினும் வந்தார்கொல் நெடிதென்பார் — வேரி... 96
- .. தோறுஞ் சிறந்த திருமகளி
ரவ்வனச நீராட் டகன்றனர் — இவ்வகையே 97
- மெல்லியலார் ... ..
வல்லிபுன லாடி மகிழ்ந்தேறி — மெல்ல 98
- நனைதுகில் நீத்து நறுந்துகில் சாற்றிப்
புனைவ ..... — கனையறுகாற் 99
- புள்ளாடு செங்கமலப் பூவை யெனவொருத்தி
வெள்ளாடை தந் ... .. — ...ள்ளு 100

82—98 அருகிருந்தார் போற்ற அதிருபவல்லி புனலாடுதல்.

98—100 கோலம் புனைதல்,

92-105 ஏட்டின் ஒரு பாதி ஒடிந்துபோனமையால் இப்பகுதி குறைவுபட்டுள்ளது. நிரப்புவதற்கு வேறு சுவடியும் கிட்டவில்லை.

- மிமிழகலத் துக்கொங்கை யிரதியென வேர்பெண்
ணுமிழகலத் தைக்கை(யி னேந்த) — ...மழு 101
- முருப்பசியு மேனகையு மொப்பா ரிருவர்
மருப்பதுமக் கைக்கவரி வாங்க — வ... 102
- ... ...லாரு மன்ன சதகோடி
வரம்பையில் மின்னூர்முன் வாழ்த்தப் — பரம்பியப் 103
- பாசடை ... .. றந்து
தேசடைய வந்த திருவென்ன — மாசிலாப் 104
- பச்சை மணியுமுடைப் பற்பரா கப் (பீட)
(மிச்சித் தவளிரு)க்கு மெல்லைக்கண் — விச்சைக்குள் 105
- யாது பெரிதென் றிகுளையைப் பார்த்தந்த
மாது வினவுதலும் வாணுதலே — யாதவனார் 106
- போயறியா தென்னும் புவியுண்டோ விச்சைக்குள்
நீயறியா தொன்றுண்டோ நேரிழையா — யாயினுங்கேள் 107
- உண்ணமுதே யூனுக் குயர்வுகாண் பல்கலைக்குப்
பெண்ணமுதே கீதம் பெரிதுகாண் — தண்ணந் 108
- திரைகரைய முன்னீர் திரைத்துண்டோன் செய்ய
வரைகரையச் செய்த வகைகாண் — அரவணையான் 109
- றொட்ட கழையிசைப்பச் சோர்ந்த நிரையினமும்
பட்ட மரமும் பசித்ததுகாண் — முட்டரவக் 110
- காலத்தி னுங்குடியாய்க் கண்ணுதலோன் றன்னிரண்டு
கோலச் செவியேற்றுக் கொண்டதுகாண் — சேல்விழியாய் 111
- கீதச் சுவையலது கேட்கச் செவியுண்டோ
வேதச் சுவையில் விளைந்ததுகாண்—கோதையே 112
- யென்று தொழுங்காலை யின்பரச வாணியெனத்
துன்று மொருவிறலி தோன்றினாள்—குன்றகலா 113

100—103 பரிவார மகளிரின் உபசாரமும் வாழ்த்தும்.

103—106 வித்தைகளுக்குள் பெரிது எது என அதிருபவல்லி
இகுளையை (தோழி) வினாவுதல்.

106—112 கலைகளுள் இசைக்கலையே பெரிது எனத் தோழி
உரைத்தல்.

112—113 விறலியொருத்தியின் வருகை.

- மானே கலாப மயிலே மதனரசத்
தேனே மலர்க்கமலத் தெய்வமே — நானவகிற் 114
- தும்வே யெனுமுபையத் தோளிற் பசுந்தொடியே
வாழ்வே யதிரூப வல்லியே — யேமுலகின் 115
- மாத ருருவனை த்தும் வரங்கி யொளிதுளக்கி
வேதன் வகுத்ததுநின் மேனியே — மாதுபங்கற் 116
- கின்று பெறக்காட்டு மிக்கோலங் காணாரே
யன்று மதனை யழியாரே — நன்றுநன்று 117
- கண்ணேறு வாராமற் காக்க வுணையந்தப்
பெண்ணேறு பாகரெனப் பேசினுள் — ஒண்ணுதலு 118
- மைநீட் டியகண் மலரா லருகழைத்துக்
கைநீட்டி யோரிடங் காட்டினுள் — வைகாட்டும் 119
- வெய்யவயிற் கண்ணுள் வியனே வியப்படத்துச்
செய்யபுறப் பச்சை நிறந்தெரிந்து — துய்ய 120
- பசும்பொன் னுருக்கென்னப் பன்னரம்பு செந்தே
னசும்ப லெனமிடற்றோ டார்த்து — விசிந்து 121
- வலித்து நெகிழ்த்து வலிக்கட் றுறுத்தி
யொலித்துப் பதங்கையா லோர்ந்து — நலத்தகுபொற் 122
- பத்தல் கவியப் பணைமருப்பு மீதோங்க
முத்து முலையின் முகட்டணைத்துக் — கைத்துணையாற் 123
- றைவர லோர்த்துத் தவழ லுருட்டுமுதல்
மெய்வர லெல்லா விதத்தாலு — மொய்வீணை 124
- வாசித் தணிவிரலு மாணிக்கப் பூண்மிடறு
நேசித் தொருமித்து நின்றூர்ப்பக் — கேசரமுங் 125
- கின்னரமும் வீழக் கிளைக்கின் னரர்தமது
கின்னரமும் வீழ்த்திக் கிலேசிப்ப — மின்னிசையா 126

113—118 விறலியின் புகமுரை.

118—119 அதிரூபவல்லி அவளுக்கு இருக்கை தரல்.

119—128 விறலி வீணையிசைத்துப் பாடுதல்.

லோவியமு மாவியெற வுள்ளாவி பெற்றதென லாமோ வியமாக வுலகிருப்பக் — காவிற	127
றருவு நெகிழ்த்தசேலந் தண்மணமாய் நிற்பப் பருவ மடந்தை பரிந்து — தரமமைத்துப்	128
போது மிசையாற் பொருப்பை யுருக்கிநில மீது சமையாற்ற வேண்டினையோ — வோதிமமே	129
காந்திருவ தத்தையார் கற்றையாழ் வெல்வதற்குப் பூந்திருநீ யன்றுவந்தாற் போதாதோ — வாய்ந்ததொரு	130
மட்டு முதையனெதிர் வந்தக்கால் மாலயானை யெட்டு முனதியாழ்க் கெய்தாதோ — கட்டுரைப்பின்	131
உன்னைப்போல் வார்பெருமை யோர்நா வுடன்பிறந்த வென்னைப்போல் வாருக் கெளிதாமோ — வின்னிசையாற்	132
காதமுத முண்டதாற் கண்ணமுது முண்டதுநின் சீத முலையார்த்தார்ச சேயிழையாய் — மாதவத்தால்	133
வந்ததோ விந்திரனு மாலுங் குபேரனுமே தந்ததோ காமன் தரித்ததோ — உந்திவயிற்	134
றொத்த வடமயிலே யுன்பா லேவரிந்த முத்து வடமீந்தார் மொழிகென்ன — அத்தோகை	135
ஆயிற் சொலக்கே ளதிருப வல்லியென வாயிற் கிளவி வழங்கினான் — கோய்முகடே	136
சூழ்கொண்ட லின்தரளச் சோதியாய் வெண்மதியைக் கேழ்கொண்ட கொல்லிக் கிரியினான் — யாழ்முதலா	137

128—134 அதிருபவல்லி விறலியைப் புகழ்தல்.

134—135 விறலியை நோக்கி நீ அணிந்துள்ள முத்துமாலை
தந்தார் யார் என வல்லி வினாவுதல்.

135—227 விறலி தனக்கு முத்துவடப் பரிசு தந்த
செழியதரையனின் சிறப்புரைத்தல்.

136—157 செழியதரையனின் தசாங்கம் எடுத்துரைத்தல்.

136—140 கொல்லிக்கிரி, பாரிப்பொருப்பு, பச்சைமலை.

- மைங்கருவிக் கொப்ப வகவுமயி லாடலுக்குப்
பொங்கருவிப் பாரிப் பொருப்பினுள் — சிங்கத்துப் 138
- பேரமலைக் கஞ்சிப் பிளிறுங் களிறுகளுஞ்
சேரன்மலை யம்போற் சிகரத்தான் — வேரிமலர்த் 139
- தேனரம்பை யார்க்குஞ் செறிகளபக் காடுதொறும்
வானரம்பாய் பச்சை வரையினுள் — நானமு 140
- வாவா றடிகறங்க ஓறுமத மாருநி-
வாவா றுடைய நெடுமால் — சிவாகமத்துச் 141
- சாற்றும் பெருந்தீர்த்தந் தாழ்வார் பவந்தீர்த்தங்
காற்றுந் திருமணிமுத் தாற்றினுள் — போற்றிரண்டு 142
- மாகதிருஞ் செந்நெல் வயற்கதிரும் நின்றுபோர்
நாகதிருந் தென்மகதை நாட்டினுள் — மேகம் 143
- நறுச்சித் தீரமாட நற்குடியார் கல்லைக்
குறிச்சிப் பெரும்பத்தில் கோமான் — துறைக்கயத்து 144
- வானை குதிப்ப வழிதோறும் பூகமடிப்
பானை முருகுயிர்க்கும் பாலையான் — வானொதுங்குஞ் 145
- சோலைத் திரளன்னஞ் சும்மைக் கருங்கவரிப்
பாலைப் பருகுதிருப் பாலையான் — மேலிட்ட 146
- வம்பொற்பூண் கொங்கையா ராடவரோ டூடியெறி
செம்பொற்பூண் காலுறுத்துஞ் சேலத்தான் — கொம்பனையார் 147
- மாறோ வியமொளிக்கு மாணிக்க மாளிகையின்
சீரோ வியனடிக்குஞ் சேலத்தான் — வீரோதம் 148
- வாங்கு திகிரி வரையிற் பெரிதென்ன
வோங்கு புரிசை யுலகையான் — ஈங்கனைத்தும் 149

140—141 நிவா ஆறு.

141—142 மணிமுத்தாறு.

142—143 மகதை நாடு.

143—144 கல்லைக்குறிச்சி (ஊர்).

144—146 பாலைப்பதி.

146—148 சேலம்.

148—151 உலகை (ஊர்).

பெற்ற தலைமைப் பெரியவ னோர்பாகத் துற்றபிரான் வைகு முலகையான் — பெற்றத்தான்	150
பூசை யியமியமாம் பூதலமா ரேழினும்போ யோசை யதிரு முலகையான் — பாசிழையார்	151
சங்குவளை மாலைகொடுத்த தாகமா லைக்கொடுக்குஞ் செங்குவளை மாலைத் திருமார்பன் — பொங்கிருளை	152
மேயுங் கதிர்ப்பரியின் மீது குரம்புதையப் பாயுங் கவனப் பரியினான் — றூய்மருப்பு	153
முத்த கரட முரல்வண்டு மண்டுபெரு மத்த தடவிகட வாரணத்தான் — ஒத்துப்	154
படிவணங்கு மெல்லையின்கட் பாய்புலிமீன் வில்லின் கொடிவணங்கு மேழிக் கொடியான் — கடவுளர்போய்க்	155
குன்றிற் கடையக் குமிறுங் கடலடக்கு முன்றிற் கடையம் முரசினான் — யென்றென்றும்	156
அர்த்தனா ரீசனா ரம்பொன் பரப்பினார் நித்தனா ராணை நிலமையான் — யெத்திசைக்கு	157
மாரியராய் மிக்கா ரமுதத் தமிழ்மாலைச் சீரிய ராய செழியனையு — மாரியுடன்	158
மாகத் தருவெருவ மாழை மழைபொழிந்த தியாகப் பிரமன் செழியனையு — மாகலியின்	159

151—152	செங்குவளைமாலை.
152—153	பரி (குதிரை).
153—154	வாரணம் (யாணை).
154—155	கொடி.
155—156	முரசு.
156—157	ஆணை.
157—160	முந்தையர்.
157—158	தமிழ்மாலைச் செழியன்.
158—159	தியாகப்பிரமன் செழியன்.

நொந்தயரா வண்ணம் நுவலு முலகளித்த முந்தயராய்ப் பெற்ற முதன்மையான் — சந்ததமு	160
மற்றொரு மொவ்வாத வள்ளலிரு பத்திரண்டாஞ் சிறுஞ் செழியனெனுஞ் செல்வனுக்குந் — துற்றபுகழ்க்	161
காரணைய செங்கைத் திருவேங் கடவனுக்கும் பேரனென வந்த பிரபுராயன் — பார்மன்னர்	162
முவரும் வள்ளலொரு மூவெழுவ ருமுதலாம் யாவருங் காவ லிகழ்ந்ததற்பின் — பாவலரும்	163
முத்தமிழும் பல்கலையும் மொய்கலியின் மூழ்காம லொத்த பெருவாழ் வுதவினோன் — தத்தந்	164
தடமரபின் முற்பிறந்தார் தாங்குகிளை தாங்க வடமரம தென்றியம்ப வந்தோன் — தடைய	165
நிலம்விளங்கத் தோன்றுமிரு ணீக்குஞ் செழியன் குலம்விளங்கத் தோன்றுங் குமாரன் — கலுழிப்	166
பொருகண்ண மாலயானைப் பூலோக நாதன் மருக னெனச்சிறந்த மன்னன் — இருநிலத்து	167
முன்னந் தனது முதல்வர் செய்யுட்புகழைப் பின்னும் பெருகப் பெருக்கினோன் — ஒன்னலரைக்	168

-
- 159—162 சிறுஞ்செழியனுக்கும் திருவேங்கடவனுக்கும்
பேரன்.
- 162—163 மூவேந்தர்—வள்ளல் இருபத்தொருவர்—பின்வந்து
பெருவாழ்வு உதவியவன்.
- 163—164 முத்தமிழும் பல்கலையும் பெருவாழ்வு பெற
உதவியவன்.
- 164—165 சுற்றம் தாங்கல்.
- 165—166 செழியன் குலம் விளங்கத் தோன்றும் குமாரன்.
- 166—167 பூலோகநாதன் மருகன்.
- 167—168 முன்னோர் புகழை மேலும் பெருக்கினான்.
- 168—173 மெய்க்கும் பெருமாள், சூரப்பவாணன், தேவேந்திரன்
தாகம் தீர்த்தான் ஆகியோரின் தமையன்.

கைகொண்ட வேலாற் களைந்து தமிழ்வளரப் பெய்கொண்டல் மெய்க்கும் பெருமாள் — மொய்கலனும்	169
வாளுங் கவசமு மன்றுயிருந் தன்னிரண்டு தோளுந் துணையுந் துணைவிழியும் — நாளுமிகச்	170
சேந்தபிரா னெந்துயரந் தீர்த்தா னெனுநாமம் வாய்ந்தபிரான் சூரப்ப வாணனுந் — தேர்ந்துகவி	171
நாவேந் திரவோற்கும் நல்கும் நரலோகந் தேவேந் திரன் தாகந் தீர்த்தானும் — பூவே	172
ளமைய வளந்த வருந்தருமங் கீர்த்தித் தமைய ரெனவுதித்த தக்கோன் — அமலன்	173
நடந்தய வுள்ள நயந்துதொழு மன்பன் மடந்தைய ரின்ப மதனன் — கடைந்த	174
மதுர வழத வசன னபாயன் சதுர விசைய சயந்தன் — முதுதமிழை	175
ஆராயுந் தொன்னூற் ககத்தியனென் னுஞ்செழியன் தீரா வினைதீர்த்த செல்வனையும் — பாரன்	176
பொருந்தாக நீலமலர்ப் பூந்தாமன் பூமான் தருந்தாகந் தீர்த்தான் றனையும் — பெருந்தரையைப்	177
பூத்த கருணை பொழியும் விழிகொண்டு காத்த திருவேங் கடவனையுங் — கோத்திரத்தில்	178

-
- 168—169 மெய்க்கும்பெருமாள்.
 169—171 சூரப்பவாணன்.
 171—172 தேவேந்திரன் தாகம் தீர்த்தான்.
 173—174 அன்பன், மதனன்.
 174—175 அமுதவசனன், நபாயன், சயந்தன்.
 175—180 குமரர்கள் நால்வர்.
 175—176 வினைதீர்த்த செல்வன்.
 176—177 தாகந்தீர்த்தான்.
 177—178 திருவேங்கடவன்.

ஏய திலக னிருணீக் கினபெருமா ளாய செழியற் கதிபனையுந் — தாயச்	179
சமர முகத்துத் தனஞ்செயனுக் கொக்குங் குமர னெனப்படைத்த கோமான் — அமுதகுணன்	180
பூமையத் துளபப் புயத்தா னுலகுடையான் மாமைத்துன நாம வரராமன் — காமிப்ப	181
வந்நா ளுமைக்கீந்த வத்தனா ரீசருமே யிந்நா ளிவன்காணக் கீந்ததெனப் — பன்னொடும்	182
புல்கிய நம்பெரிய நாயகிக்குப் பொற்பாகம் நல்கியநம் பொன்பரப்பு நாதற்குத் — தொல்கண்ண	183
சாயகற்குத் தென்னுலகைச் சங்கரற்கு நால்வேத நாயகற்குப் பொன்பரப்பு நாதற்குச் — சேயதிருக்	184
கோபுரமு மாமதினங் கோயிலு மண்டபமு மாபுரமுந் தேரு மணிமறுகுந் — தீபமும்	185
நந்தா வளமும் நளினத் திருக்குளமும் கந்தா வளகக் கணிகையரும் — நந்தா	186
விழாவுஞ் சிறப்பும் விமானமும் செம்பொற் குழாமும் பிறவுங் கொடுத்து — வழாமொழியுஞ்	187
சீரூத் திருமுகமுஞ் செந்தமிழுஞ் சந்ததியு மாறூப் பெருவாழ்வு வாங்கினேன் — தேறிப்	188
பகர வரிய பழையமறை வாணற் ககர நிலமை யளித்தோன் — புகரகலப்	189
பேணி யியம்பும் பெருநூற் கவிஞருக்குக் காணி யெனப்பலஓர் கற்பித்தோன் — மாணிக்க	190
மாலையும் வெங்கரியும் வாம்பரியுஞ் செங்கனகச் சேலையும் வந்ததமிழ்க் கீந்தோ — னூலிற்	191

178—179 இருள் நீக்கின பெருமாள்.

179—188 பெரியநாயகி—பொன்பரப்புநாதர் வழிபாடும்
திருப்பணியும்.

188—189 மறையவர்க்கு அகரம் அமைத்தல்.

189—194 கவிஞர்க்குக் காணி கொடுத்தலும் பரிசு பல
வழங்கலும்.

குயின்ற தமிழ்க்குக் குறுமுனியு மன்னான் அயின்ற கடலு மனையான் — இயன்ற	192
பரிசில் வரிசை பலதெரிந்து நல்கும் குரிசில் விசைய குபேரன் — கிரிசை	193
வனசத் திருக்கை மலர்சட் டுவமா மனசத் திரசோம னன்னான் — முனியி	194
னரணடையக் கைக்கொண் டடைந்தார் தனது சரணடையத் தந்த தகவோன் — முரணடைந்து	195
விற்பிடித்து வேல்பிடித்து வீரம் பிடித்தெதிர்த்தார் புற்பிடிக்க வாள்பிடித்த போராளன் — தற்கம்	196
படைகண்ட சேவகனோர் பற்றா ரரசர்கடை நடைகண்ட காலமுத நல்லோன் — படைமன்னர்	197
தண்டு கவிகைகொடி தந்தி பரிகவரி மண்டி முடிநெருங்கும் வாசலான் — கொண்ட	198
லொழிந்தாலும் வேதமொரு நான்கும் பொய்யே மொழிந்தாலும் பொய்யா மொழியான் — ரொழுங்கை	199
யுழையவரைக் கற்றவரை யுற்றவரை மற்றும் பழையவரைப் பண்பகலாப் பண்பன் — முழுதுந்தன்	200
கொற்றந் துலங்கக் கொடைதுலங்கத் தன்னுடைய சுற்றந் துலங்கத் துலங்கினோன் — முற்றும்	201
வழுதி கிரியும் வடகிரியு மேழி எழுதி மரபுநிலை யிட்டோன் — பழசைநகர்	202

194—195 பகைத்திறம் அழித்தல்.

195—196 பேராண்மை.

196—198 வாசல்.

198—199 பொய்யாமொழியான்.

199—200 கற்றவரை உற்றவரை நயத்தல்.

200—201 கொற்றமும் கொடையும் துலங்குதல்.

200—202 கிரியில் மரபுநிலை பொறித்தவன்.

துன்னிய நீலி துடரும் பழிகழவி வன்னியை நீராக்கும் வாய்மையான் — முன்னங்	203
கரகமல நீட்டிக் கவிஞற் குதவ வுரக மணிகொண்ட வுரவோன் — பரமன்	204
வளைவாரி நஞ்சுண்ட வாய்க்கன் றமுது முளைவாரி யிட்ட முதலோன் — வளமாறன்	205
சோதிப்பச் துன்முதுகிற் துடு மடிசிலை யாதிப் பருவத் தருளினோன் — மீதில்	206
உறையிட்ட கற்குக் கொருபிணை யிட்டன்று சிறைவிட் டகல்வித்த சேயோன் — முறைமைபுரி	207
முவேந் தரையு முனிந்து தனைப்படுத்திப் பாவேந்த ரென்னப் பணிகொண்டோன் — பூவா	208
னதீர வழதியைவென் றன்றொரு பாணற்கு மதுரை யரசளித்த மன்னன் — முதுசீர்க்	209
கெழுகலிங்கத் துப்பரணிக் கெல்லையிது வென்ன வெழுகலிங்க முங்கொண் டெழுந்தோன் — முழுது	210
மருப்பி லெடுத்து வலையம் புயமாம் பொருப்பி லெடுத்துப் புரந்து — விருப்பி	211
லொருமா னடிதுடர்ந்த வுத்தம னீங்காப் பெருமா னிலமடந்தை பெம்மான் — கிரிபயந்த	212

-
- 202—203 வாய்மை.
 203—204 கவிஞருக்கு உதவ நாகமணி கொண்டது.
 204—205 பரமனுக்கு அமுது படைத்தல்.
 205—206 அடிசில் அருளியது.
 206—207 கற்குச் சிறைவீடு அளித்தது.
 207—208 முவேந்தரைப் பணி கொண்டது.
 208—209 வழதியை வென்று பாணனுக்கு மதுரை அரசு அளித்தது.
 209—210 எழுகலிங்கமும் கொண்டது.
 210—212 உலகைப் புரந்தது.

- பேதை யிடப்பாகப் பெம்மான் சடைமகுடக்
கோதைக் கடவுட் குலத்தினோன் — ஓதி 213
- உவக்கின்ற பாவோர்க் குதவியிரு செங்கை
செவக்கின்ற வந்தாலந் தீர்த்தா — னிவக்குந் 214
- தவனேயன் றெய்வத் தவனேயன் முக்கட்
சிவனேய னந்தாலந் தீர்த்தான் — கவினு 215
- மிசைகாத் தியல்காத் திருநிலத்தோ டெட்டுத்
திசைகாத்த வந்தாலந் தீர்த்தான் — சசியும் 216
- பொருப்பா தவனும் புறத்தே ழினுஞ்சொற்
றிருப்பாத வந்தாலந் தீர்த்தான் — உருத்துக் 217
- கறைகொண்ட வேலினான் கன்னிகங்கை மட்டுந்
திறைகொண்ட வந்தாலந் தீர்த்தான் — நிறையு 218
- மருவளருங் கல்லார மார்பத்துச் செல்வத்
திருவளரு மந்தாலந் தீர்த்தான் — புரிசுழலே 219
- தந்தவட மிந்தத் தரளவட மிவ்வடத்துக்
கந்தவட மேருவுநே ரல்லகாண் — இந்திரனார் 220
- பொன்னகர முங்கடவுட் புட்பகலூர் திப்பெருமான்
நன்னகர மும்விலைக்கு நண்ணுங்காண் — பொன்னகரத் 221
- தந்த மணியு மழகு தரம்பார்க்கி
லிந்த மணியோ டிணையலகாண் — பைந்தொடியே 222
- சங்க நிதியுந் தரும்பற்ப மாநிதியுந்
துங்க விலையிதற்குத் தோற்குங்காண் — மங்கைநல்லாய் 223
- கண்ட விலையே கருதிற் பதினெட்டு
மண்டலமுஞ் சூறைகொள்ள வல்லதுகாண் — புண்டரிகத் 224
- தூடு முகமடவா ரொண்கடகப் பல்கொடி
யாடு மவன்மார்பி லாரங்காண் — நீடமார்க்குத் 225

212—213 கங்கை குலத்தான்.

213—219 அந்தாலந்தீர்த்தான்.

219—227 தாலந்தீர்த்தான் தந்த தரளவடச் (முத்துமலை)
சிறப்புக் கூறுதல்.

தேங்காச் செருமான் திருத்தோ ளினங்கழையே நீங்காப் புயவரையி னித்திலங்காண் — ஈங்குப்	226
புதிய குளிர்வும் பொலிவு மலிவு மதியு மொதுங்க வருங்கா — ணிதநலமென்	227
றன்ன விறலி யறையுங்கால் மாணிக்க மின்ன வெழுங்கனக மேகலையும் — பொன்னவிருஞ்	228
சேலையு மேகலையுந் தோள்வயிரக் காரையும்பொன் னேலையுங் கிண்கிணியு மொண் சிலம்புஞ் — சாலவு	229
மீதலு மன்னு ளிறைஞ்சி விடைகொண்டாள் போதலு மக்கண்டும் பூங்கொடியுங் — காத	230
லவனது கொண்டா ளதிராழி யேழின் கவன துரகன் கரந்தான் — றிவளுஞ்	231
சிவந்தபடத் தண்டந் திரைவளைத்த தென்ன நிவந்தபடச் செக்கர் நிகர்ப்ப — வுவந்த	232
தடம்பொய்கை வண்டுறங்கத் தண்மலர்க்கா வெல்லாங் குடம்பை தொறும்புட் குழம்பப் — படர்ந்து	233
பனிமலை தோன்றுதலும் பைந்தொடிமார் நத்தத் தனிமலை யுற்றானைத் தாங்கி — யினிமுத்த	234
மாளிகையிற் போதுவோம் வாவென் றெழுந்தேகிச் சுளிகையிற் புக்கருகு சூழ்ந்திருப்ப — வாள்விழிமுன்	235
செவ்வான் வடிவந் திரள்மீ னவவனப்பூண் வெவ்வா ளிலவு விழுத்தாம — லெவ்வாயும்	236

228—230 விறலிக்குப் பரிசு தருதல்.

230 விறலி விடைபெற்றுப் போதல்,

230—231 தாலந்தீர்த்தான் சிறப்பும் புகழும் கேட்ட அதிருபல்லி
அவன்மேல் காதல் கொள்ளுதல்

231—234 மலைப்பொழுதின் தோற்றமும் மங்கையின்
மயக்கமும்.

234—235 மயக்கமுற்றானை முத்தமாளிகைக்குக் கொண்டு
சென்று, பாங்கியர் அவனைச் சுற்றியிருத்தல்

235—240 அந்திமாலையின் வருகை.

- வீசு மிளந்தென்றல் மெய்ப்பூ ணரவுயிர்ப்பு
மூசு கடல்வாய் முழங்குதுடிப் — பூசல் 237
- வசந்தன் மிடற்றுவிட மாறுபெறச் சேவி
னசைந்தமணி யெற்று மணியார்ப்புப் — பசும்போதின் 238
- வாளி திரிதூலி மாவிற் குயிலன்றில்
கூளி பெருந்தொகுதி கொள்ளோசை — நீளத் 239
- திருத்துமிரு வாரணத்தோல் சேர்ந்தந்தி நந்த
வுருத்திரனைப் போல்வந் துறலும் — வருத்த 240
- மிகுந்து மயங்கி வியந்துருகித் துன்பம்
புகுந்து யுலர்ந்துயிர்க்கும் போது — திகழ்ந்த 241
- தளிரு மலர்களும்பைந் தாதுங் கொணர்ந்து
குளிர வகுத்தமளி கோலி — யொளித்த 242
- தெளிவொண் பனிநீருஞ் செஞ்சாந்து மாடிக்
கிளியின் மொழியைக் கிடத்தி — யொளியிழையுட் 243
- காமக் கனலால் கருகுஞ் சருகாகித்
தாமத் தளிர்மளி சாம்புதலும் — பூமடந்தை 244
- யாற்றா தலம்வந் தயர்வாளை வாள்விழியார்
மாற்றா தெடுத்தணைத்து மார்பணைப்பப் — போற்றி 245
- யணைக்குந்தம் மங்க மழற்படுபூங் கொம்பிற்
பணைக்கும் பசுஞ்தடு பார்த்தார் — மணிப்பளிங்கு 246
- வேய்ந்ததொரு மண்டபத்து வெண்ணிலாச் சிந்துமிந்துக்
காந்த வழதக் கதிர்மேடைப் — பூந்தண் 247

240—241 வருத்த மிகுதியால் அதிருபவல்லி நெட்டுயிர்த்தல்.

241—243 அதிருபவல்லியைக் குளிர்ச்சியான படுக்கையில் கிடத்துதல்.

243—244 காமக்கனலால் அவள் கருகும் சருகுப்போலத் துன்புறுதல்.

244—246 அதுகண்ட பாங்கிமார் அவளைப் பாங்காக எடுத்துத் தம் மார்பில் அணைக்க, அவள் மேனி தீப்பட்ட பூங்கொடி போலச் சூடுபட்டிருத்தலை அறிதல்.

அரம்பைக் குருத்தி லடுக்க லடக்கிப் பரம்பப் புனைந்தமலர்ப் பாயில் — பெருந்திருவை	248
வைத்துப் பனிநீர் வழியநறுஞ் சாந்தாட்டி முத்துத் தொடையல் முலைதட்டி — யெத்திசையு	249
மேலவட்ட வார்குழலா ரீரப் பனிநீர்தோய்த் தாலவட்டம் வீசி யயல்நின்றூர் — சாலப்	250
பரிகரிப்ப தெல்லாம் பகைத்துத் திகைத்து விரிகரித்து ணைந்து வெயர்த்தாள் — இருதனத்திற்	251
பாய்ந்த பனிநீர் படுமுலையிற் காயிரும்பு தோய்ந்தபனி நீராய்ச் சுவறினாள் — சாய்ந்தவிலின்	252
வெம்புழுக்கங் கஞ்சன் மெழுகெடுத்த தோர்வடிவிற் செம்புருக்கி விட்டதெனத் தேம்பினாள் — கொம்பனையாள்	253
துங்க முலைத்தரளத் தூள்வெடிப்ப வங்கிருந்தார் அங்கமெலாங் கொப்பளங்க ளாக்கினாள் — திங்கட்	254
கதிர்முகத்தா லாலவட்டங் கைவீசுந் தோறு முதிர விரகத்தீ மூண்டாள் — எதிரிலாப்	255
பெண்ணீர் மொழியீர் பிறைவடிவை யானதலால் கண்ணீர்க் கடலெனக்குக் காயாதோ — வண்ணமதன்	256
மேவியகூத் தானதலால் மென்முளரி வாளிதரு மாவிசுலந் துண்ண வறியானே — மேவுதென்றல்	257
நஞ்சுவண மானதலால் நானென்றும் பொன்னிறத்து மிஞ்சுவணம் பார்த்தக்கால் மீளாதோ — மஞ்சளவு	258

246—250 காமக்கனலால் வருந்திய அவனைப் பளிங்குமணி வேய்ந்த மண்டபத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சந்திர காந்தக் கல்லாலான மேடையில் வாழைக்குருத்தில் மெல்லிய மலர் பரப்பிப் படுக்கவைத்து, பனிநீர் சிந்திச் சந்தனம் பூசி, விசிறியால் வீசிக்கொண்டு பக்கத்தில் நின்றல்.

250—255 சேடியர் செய்த பரிகாரம் பயன்படாதுபோக அதிருப வல்லி விரகத்தீ மூள நின்றல்.

255—267 துயரால் அவள் சேடியரைநோக்கிப் பலபல பேசிப் பெரிதும் வருந்துதல்.

- மூசு திரையரவ முண்டெழுந்த தன்றியெதிர்
வீசு மிளவாடை விழுங்காதோ — பாசிழையீர் 259
- காரிகையீ ரென்னுட் கரிவ னெடியமால்
வாரி சுவறுவிக்க மாட்டாதோ — தூர்த்தென் 260
- காது சுடுஞ்சுடு கண்டாலிவ் வேயங்குழலை
பூதுமித மென்படுமோ வோதீரே — மாதுநல்லீர் 261
- கோளா யவன்றிற் குயில்முழக்க மென்செவிக்குக்
கேளாஓ ரொன்று கிடையாதோ — வாளிரவி 262
- வான்விழுங்கு முன்னீர் மகரந் திமிங்கிலமா
மீன்விழுங்கித் தோவிருளின் மீளாதோ — தேன்மொழியீ 263
- ரென்று புலம்பு மெழும்விழும் வெய்துயிர்க்கு
மொன்று முயிர்ப்பிலள்போ லுள்ளடங்கும் — அன்றித் 264
- தளரு மலங்குந் தாகிக்கு மெங்கும்
விளரு மழுதழுது விம்மும் — வளைநெகிழும் 265
- நாணழியுந் தூசொழியும் நல்லறிவு பேதிக்கும்
பூணொழியு மேனி புலர்ந்தயரு — முணொழியு 266
- மீவ்வழியே நைவாளுக் கென்செய்வோ மென்றிகுளை
மைவிழிவேற் கண்ணீர் வழித்தெறிந்து — கைவயிறு 267
- வைத்து நெரித்து மறுகி யுளங்கலங்கிப்
புத்தி தளரும் பொழுதின் கண் — சுத்தச் 268
- செழியனையண் டார்புகழ்போற் றேய்ந்து பலமீனி
னுழியொளிக்க ளெல்லா மொளிப்ப — விழைவி 269
- னவனை யடைந்தா ரணிவதனம் போலப்
புவன வனசம் பொலிய — நவைதீரு 270
- மன்னு னுடைய வடவாய்த் திசைத்திகிரிப்
பொன்னூர் வரையைப் புறஞ்சுழ்ந்து — மின்னோடு 271
- வந்த தெனவுதைய மால்வரையின் மீதுகிளர்
சுந்தரப்பொற் றேரிரவி தோன்றுதலுஞ் — சிந்தைதளர் 272

267—268 இகுளையர் இவ்வாறு துன்புறுவாளுக்கு நாம் என் செய்வோம் என்று புத்தி தளர்தல்.

268—272 அச்சமயம் காலக்கதிரவன் தோன்றுதல்.

பெண்ணமுத மென்னப் பிறங்கு மிளங்கொடியைப் பண்ணின் மொழியார் பரிந்தெடுத்துத் — தண்ணுறுநீ	273
ராட்டிக் கலவை யணிந்து பலகலனும் பூட்டி யருகிருந்து போற்றுதலும் — வேட்டாங்	274
கொருத்தி குறத்தியுட னெய்ததார்க் கோதை யருத்தி தழைத்தாங் கழைத்துக் — கருத்திற்	275
கருதல்லம் வந்ததெது காரணத்தா லென்ன வொருதலத்தை நீதொடுகென் றேதத் — திருவுந்தன்	276
முத்து வடந்தொடலு முத்து வடனிமித்த மித்துணையு வந்த திலங்கிழையாய் — சித்தமயல்	277
தீர்குவைநீ யின்றுமனஞ் சிந்தித்தான் றன்பவனி பார்வை குளிரும் படிதொழுவை — தார்கொணர்ந்து	278
தோழியும் நல்குந் துணைவ னணைந்துநீ வாழி யெனவிருந்து வாழ்த்துங்கால் — வாழிச்	279
செழியன் வளர்த்தெடுத்த தென்னூல் வளர்க்குஞ் செழியனெனு மந்தாலந் தீர்த்தான் — இழைபொன்	280
நகையு மணிவெயிலும் நான வகிலும் புகையும் விளக்கும் பொலிந்து — தொகுபூம்	281
படங்கட்டுப் பொன்னறையிற் பைம்போ தமளித் தடங்கட் டுயிலுணர்ச்சி தந்து — குடங்கமழ்வித்	282

-
- 272—274 அதிருபவல்லியை நீராட்டிக் கோலம் புனைந்து
சேடியர் போற்றுதல்.
- 274—276 குறத்தியொருத்தி வர, அவளை அழைத்துத் துன்பம்
வந்தவகை வினவுதல்.
- 276—277 குறத்தி. 'நீ ஒன்றைத் தொடுக' என்னத் திரு ஒத்த
தலைவி முத்துவடம் தொடல்.
- 277—279 முத்துவடத்தால் வந்தது இந்நோய் எனக்குறத்தி
மொழிதல். மேலும், அவள் நீ இன்று உன் மயக்கம்
தீர்ப்பெறுவாய். உன் மனத்துள் கருதிய தலைவன்
பவனி காண்பாய். அவன் மார்பிலணி மாலையைத்
தோழி பெற்று வந்து நல்க, நீ அவளை அணைந்து
வாழ்வாய் என்று சொல்லி வாழ்த்துதல்.
- 279 - 374 காலந்தீர்த்த செழியனின் பவனியுலா.
- 279—282 காலந்தீர்த்த செழியன் துயிலுணர்ந்து எழுதல்.

- தேற்கும் புதுமஞ் சனமாடி யெப்பொருளு
மாற்குஞ் சுருதி யவற்கீந்து — நீற்கொழுந்து 283
- தூவிய தூசு துறந்து மருங்குடுத்த
நீவிய திசையில் நிலாவெறிப்பத் — தாவா 284
- வெயிலும் நிலவும் விரவுமணி முத்திற்
சூயிலு மவுலிக் கொடுப்பச் — சயிலச் 285
- சிகரத் துணையிணையிற் சேர்ந்தகதி ரென்ன
மகரக் குழைதோள் வருடத் — துகிரிற் 286
- பயத்து வலையப் பரவைநிலந் தாங்கும்
புயத்து வலையம் பொலிய — நயத்திருவின் 287
- கோலத்தார் மார்பத்தே கொண்முவு மின்னுமென
நீலத்தா ராரத்தார் நின்றிலங்க — மேலே 288
- தருப்பமுத்த தென்னத் தடங்கைக் கடங்கத்
தீருப்பமுத்த வாளி திகழ — விருப்புதர 289
- பந்தனமும் பொற்கச்சும் பைம்பொற் றொடிமடவார்
சிந்தனை யாவுந் திறைகவர — வந்தண் 290
- கடிக்கமலம் சூழ்ந்து களியளியார்த் தென்ன
வடிக்கமலப் பொற்கழல்வா யார்ப்ப — வெடுத்தணியு 291
- மண்டவப் பூணூன் வகுத்த படிகடவுட்
புண்டர வெண்ணீறு புறங்காப்ப — வெண்டிசைக்குஞ் 292
- சந்து கலவை தழவி மணங்கமழ
முந்து மனங்கன் முகணூ — வந்துலகை 293
- அத்தனா ரீச ருட்பெரிய நாயகிதாள்
சித்த ஞானத்தாற் றெரிசித்து — மொய்த்த 294
- மதத்தால் வடவை யவித்து வயக்கடை
ககக்கால் வடவை விடுங்கைம்மா — ஞாலஞ்தழ் 295

282—293 நீராடித் தானம் செய்து செழியன் கோலம் பூணுதல்.

293—294 அர்த்தனாரீசர் - பெரியநாயகியரைச் சிந்தையில்
நினைந்து தொழுதல்.

294—304 பட்டத்து யானையின் சிறப்பு.

- மாவிலா ழிக்கடலே மண்ணகழ்ந்து தூர்த்துத்தன்
ரூவிலா ழிக்கடலே தந்தமா — மேவு 296
- மெயிற்று நிலவா லிருளோட்டி யாகங்
சூயிற்று மிருள்விளைக்குங் கூற்றம் — புயத்திளைக்கு 297
- மோங்கு துவசத் தொளிமறைத்துக் கிம்புரிப்பூண்
வீங்கி வெயில்பரப்பும் வெல்வேழம் — ஞாங்கர் 298
- மணியா லிடிநுடங்க மாய்த்துப் பிளிறும்
பணியா லிடிகொடுக்கும் பாய்மா — வணிபுழைக்கைக் 299
- காற்றூ னுலகாற்று மாற்றுவிக்க வீழ்காற்றிற்
காற்றூ லுலகாற்றுங் கார்மேகங் — காற்றனையிற் 300
- கட்டுந் துடருங் கார்க்கக் கடங்குவடுக்
கட்டும்மா வீய்க்குங் கார்க்களிறு — நெட்டுடலாற் 301
- ரூன்மேரு வன்றித் தனக்கெதிரோன் ரூவென்று
மாமேரு வழம்பெயர்க்கு மாதங்க — மேனாடு 302
- கன்னா டகந்தூரந்து கங்கைத் தரைமுருக்கித்
தென்னாடர் தங்கள் சிரநெரித்துத் — துன்னாது 303
- கொங்கந் துகைத்துக் குகிர மெரிவித்து
வங்கந் துகள்படுத்து மால்யானை — இங்குப் 304
- பொருத்தம் புகாமன்னர் பொன்முடியிற் கால்வைத்
தெருத்தங் கவடசைய வேறி — விரித்த 305
- கவிகை கவித்த கவினிலவால் மன்னர்
கவிகை மலர்க்கமலங் காப்ப — வவிர்கின்ற 306
- தேமரைமீ தன்னஞ் சிறைப்படிக்கொண் டன்னமின்னார்
காமருபூங் கைக்கவரிக் காலசைப்ப — மீமிசையி 307

295 இக் கண்ணியில் வரும் 'ஞாலஞ்சூழ்' என்னும் தனிச் சொல், 'மதத்தால்' எனத் தொடங்கும் முன்னடிக்கு ஏற்புடைத்தாயில்லை. இங்கே ஒரு கண்ணியை ஏடு பெயர்த்தெழுதியோர் விடுத்தனரோ என்னும் ஐயம் தோன்றுகிறது.

304—305 செழியன் யானைமீது ஏறுதல்.

305—307 மகளிர் கவரி வீசுதல்.

லண்ட மளவு மகிலமெலாந் தன்னிழலாற் கொண்டபெரு மேழிக் கொடியோங்க — மண்டலஞ்சு	308
ழாழி மடுக்க ளடைத்துத் துகள்முட வாழி யெனக்கலைஞர் வாழ்த்தெடுப்பத் — தாழாக்	309
கரிமாக் கடலுமிசு காலாட் கடலும் பரிமாக் கடலும் பரவ — விருபுறமும்	310
போந்து தொழுநிருபர் பொன்முடிக ளொன்றொடொன்று தேய்ந்த பசும்பொன் தெருநிரப்ப — போந்துவரி	311
விற்குமுவும் வாட்குமுவும் வேற்குமுவும் பல்கோடி முற்குமுமி யெம்மருங்கு மொய்த்தீண்ட — வற்கத்துப்	312
பேரி திமிலம் பிறப்ப வலம்புரியும் முரிக் கடல்முரசு முன்முழங்கத் — தாரை	313
முழாம்பதலை கல்லைவட மொந்தை தடாரிக் குழாம்பணையும் யாமுங் குமிறக் — தொழாப்பேர்	314
புலரத் தெரிவையரும் பொன்மறுகுஞ் செவ்வி மலரப் பவனி வரலும் — புலவர்	315
முழுவாய்த் தமிழறியு முதறிஞன் வந்தான் வழுவாத் திருமொழியன் வந்தான் — பழமை	316
யுரைசெய் கவிக்கு முதவுபிரான் வந்தான் வரிசைக் கொருகுருசில் வந்தான் — பரம	317
நடநாட் டிதைய நளினேயன் வந்தான் வடநாட் டொருசெழியன் வந்தான் — படியில்	318

-
- 307—308 மேழிக்கொடி உயர்ந்து பறந்து விளங்குதல்.
 308—309 கவிஞர் வாழ்த்துதல்.
 309—310 யானை, காலாள், குதிரைப் படைகள் பரவுதல்.
 310—311 இருபாலும் நெருங்கி வந்து தொழும் மன்னர்.
 311—312 வில்லோர், வாளோர் முதலிய படைக்குழுவினர்
 நெருங்கி வருதல்.
 312—314 இசைக்கருவிகளின் முழக்கம்.
 314—315 தெரிவையரும் தெருவும் மலரப் பவனிவரல்.
 315—322 வருகைச் சின்னத்தின் ஒலி.

- சகதத்து வாதந் தவங்காத்தோன் வந்தான்
மகதைத் திருநாடன் வந்தான் — நிகரில் 319
- பெருத்த வுலகைப் பிரான்வந்தான் சேர்ந்தார்
வருத்தந் தவிர்த்த பிரான்வந்தா — னிருத்தத் 320
- தினசமுக னந்தாலந் தீர்த்தமால் வந்தான்
வனச முகன்வந்தான் வந்தான் — எனமறுகிற் 321
- சின்ன மொலித்த வொலியுஞ் சிறுகுறத்தி
முன்ன மொழிந்த மொழிபொலியுங் — கன்னத் 322
- தீழியு மமுத மிதுகொ லெனப்பொங்கி
வழியு முவகை வகைமல்க — முழுகிவருங் 323
- காரோசை கேட்ட களிமயிலும் வெய்யவனாற்
றேரோசை கேட்ட திரண்மறையும் — நேராகக் 324
- கொங்கையினுங் கச்சக் குடிபோகக் கோகனகச்
செங்கை யினுஞ்சங் குதிர்நெரிய — வங்கமெலாம் 325
- பூரித் தெழுந்து புலனுத் தரியமுடன்
வேரிக் குழல்சரிய வீதியிற்போ — யாரப்பொன் 326
- மாடத்துங் காவணத்து மண்டபத்தும் வெண்டளரக்
கூடத்துஞ் சாளரத்துங் கோபுரத்து — மாடக 327
- வீதி யகத்தும் விரைந்து சதகோடி
யோதிம மன்னா ருலாவந்து — மீதே 328
- அவனி சுமந்தா னரதனங்கைக் கொண்டான்
பவனி வரும்பெருக்கைப் பாரீர் — தவழ்முகிழைச் 329
- சேட்டாவு கோமானைச் செய்க்கிறைக்குஞ் சிற்றொளன்
ரேட்டாது விட்ட துயர்பாரீர் — பாட்டளிகள் 330
- கொங்குண் டுலவுமிவன் கோலக் குவளைத்தார்
நங்கண் கவரும் நலம்பாரீர் — தங்க 331

322—326 சின்னத்தின் ஒலி கேட்டு உவகையால் மகளிர்
உள்ளம் பூரித்தல்.

326—328 மகளிர் செழியனின் உலாவைக் காண வீதியிலும்
வீதியையடுத்த மண்டபம் முதலியவற்றிலும் உலா
வருதல்.

328—335 'செழியன் பவனி பாரீர்!' என்னும் மாதர் உரை.

- மிசையுருவம் பச்சைமா லாக்கி விலங்கும்
பசுமணிப்பொற் பூங்கடையம் பாரீர் — அசையிலெழு 332
- பாரை யளிக்கவிவன் பாணியிரண் டோடிநியக்
காரொருமுன் றுன கவின்பாரீர் — மேருவரைக் 333
- கப்புறஞ்சேர் தன்புகழ்போ லாடிப் புயத்திடுவெண்
செப்பருநல் லுத்தரியச் சீர்பாரீர் — மெய்ப்புயத்து 334
- வீரக்கோ தைக்குயர்த்த மேடையென வீற்றிருக்கு
மாரக்கே யூர வணிபாரீர் — சேரக் 335
- கனியிதழீர் பாரீர் கவினுருவம் பெற்ற
வினிய மதனிவனா மென்பார் — அனகனிவ 336
- னெண்ணெண் கலைமுகத்து மீரெண் கலையுடைய
தண்ணன் மதிநிகரோ தானென்பார் — ஒண்ணுதலீர் 337
- நாடத் தவஞ்செய்தா னுமிவன்பாற் காமக்கூத்
தாடத் தவஞ்செய் திலமென்பார் — துடுமதன் 338
- தன்னீல மெய்திடுமுன் சாலவருள் செய்துனது
நண்ணீல நல்குவது நன்றென்பார் — அன்னீல 339
- நிங்குயத்த கஞ்சத்தா லெய்த்தேன்முன் னீயுன்மா-
தங்கத்தை நீநிறுத்து சற்றென்பார் — பொங்குதிரை 340
- யாயதனிக் கங்கைகுல னாதலால் நின்போலத்
தாயரிலை காணென்று சொல்லுவார் — நேயமொடு 341
- மன்னா நிறங்கருகி மாலான வெங்களுக்குப்
பொன்னாடை நல்கென்று போற்றுவார் — இன்னாட் 342
- கடக முடையாய் கனங்கை யகன்றுபொன்
கடக முதவென்று கலுழ்வார் — இடமிலங்கு 343
- வங்க முடைய மயலாழி தாண்டவருள்
வங்க முதவென்று வழத்துவார் — துங்கவெழி 344
- லங்க முடையா யணைந்து தழுவுதற்கு
னங்க மதனை யருளென்பார் — தங்குபுகழ்க் 345

335—348 பவனி கண்ட மாதர் பலரும் செழியன் மேற்கொண்ட
காதலால் பலபலவுரைத்து மயங்கித் தளர்தல்.

- கல்யாண முள்ளாய்க் கணப்பொழுதி லெங்களைநீ
கல்யாணஞ் செய்கென்று காமிப்பார் — நல்யாணர் 346
- பாலை யதிபா பரிவினாடு நீகாமப்
பாலை யருளென்று பகருவார் — மாலையெனுங் 347
- கூற்றுவரி லாவி கொளுமென்று மின்னனையா
ராற்றரிய மால்கொண் டயர்போது — கோற்றொடியுஞ் 348
- சென்ற டொழுதாள் செழிய னெதிர்குறுகி
நின்ற ஓதிக ணிகழ்த்துவாள் — குன்றாத 349
- வுன்பெயரு முன்குடையு முன்றிறலு முன்கவினு
முன்புகழும் கேட்டே னுனைக்கூடி — யின்புறுநா 350
- ளென்றெய்து மென்றுள்ளத் தெண்ணி யிரவுகமாய்
நின்று தளர்ந்தே னெடிதாகி — நன்றிதையத் 351
- துற்ற கடவு ளொளிரவெதிர் நின்றங்கு
மற்றிக் கரக்கிரிமேல் வந்துற்றாய் — கொற்றவா 352
- வுன்குடையி னீழலைக்கண் டோங்கு மெழிலிரதி
மன் குடையாற் பட்டதுயர் மாற்றினேன் — பொன்கொடுக்கு 353
- மையாவுன் தந்தியைக்கண் டாடல்மதன் றந்திசெய்த
மெய்யார் துயரனைத்தும் வீழ்த்தினேன் — கையாழிற் 354
- கூடுமிசை கேட்டுக் கொடுமையெலா மாதருளைப்
பாடுமிசை கேட்டுப் பரிவுற்றேன் — தேடருநீ 355
- தானெழிலி யன்றோ தணவா துனைக்கூட
நானொருமின் னாகவுநீ நாட்டுவாய் — மேனிகழு 356
- மாலையென தின்னுயிரை வாங்காம லுன்குவளை
மலைதனை யின்று வழங்குவாய் — ஆலைவிலாற் 357
- கோட்டுக் கிரிச்சிலையன் றன்னைவென்ற கோவிடத்திற்
காட்டிக் கொடாதனைந்து காத்தருள்வாய் — வேட்ட 358
- மனங்குளிர வென்னை நீ வாவென்றற் போது
மனங்கனெனை யென்செய்வா னஞ்சேன் — தினந்தினமும் 359

- வெம்பியிரை கிட்டாது மேருவரை சூழவரு
மம்புலியின் வாதையங் ககற்றுவாய் — தம்பமுற 360
- நின்று விரக நெருப்பைமூட் டிச்சுடுமத்
தென்றல் குளிரவருள் செய்குவா — யின்று 361
- வெறுக்கப் படாததொரு வெங்குழலி னோசை
பொறுக்கச் செவிக்குப் புரிவாய் — கறுக்குநிறக் 362
- கோகிலக்கா ளாம்பிரத்துக் கூப்பிட் டெழுந்தாலு
மாகுலமெய் தாம லருள்செய்வா — யோகயிலேன் 363
- பாலி நலம்பொருந்தப் பாவையர்கள் முன்னெனக்குக்
கோல நறுமூரல் கொடுத்திடாய் — நீலி 364
- பழிகழவி நின்றகுலப் பார்த்திபனீ யின்றென்
பழியணுகா வாறிருகண் பாராய் — விழைவுதரு 365
- முன்னருள்சற் றெய்தினு லோலிட்டு வைதிடுமென்
என்னைதனை வாயி லடியேனோ — பொன்னில் 366
- ... .. படியா திருந்த
விரவு வருத்துமோ வென்னைப் -- பொருவிலா 367
- மன்றயலூர் மேழி வளத்தாற் புலிகாக்கு
முன்றயலூர்க் கெல்லையிலை யோதுங்கால் — நன்றா 368
- யுனைப்பெற்ற பின்புவனி யோங்குகொடுஞ் செவ்வாய்
தனைப்பெற்ற துன்பந் தவிர்ந்தாள் — தனிப்புலியில் 369
- மூவருணத் தார்கைக்கோல் மூன்று நிலைநிறுத்துந்
தாவிலுயர் கோலுன்கோல் தானன்றோ — பாவுரைக்கு 370
- முன்குலத்துக்குக் காதியன்றோ வொண்கங்கை தன்னையரன்
மின்குலவு சென்னி மிசைவைத்தான் — மன்கலைசேர் 371
- ரேழெ முவரொருப்பெற் றீண்டு சிறந்தாங்கு
வழியரும் பன்னூல் வளம்பெற்றாய் — பாழியுடைக் 372
- கோதி றறமு மொழுக்கமுங் கோடாத
நீதியுமுன் பாலே நிலைத்ததே — யாதலான் 373

மிக்க செழியன் விழிவைத் தருள்செய்தான் கைக்களிறும் வீதி கடந்ததால் — மைக்குழலாள்	374
தன்மனையிற் புக்குத் தளர்வகல் வென்றென்னு நன்மணிப்பொற் கூடத்தி னண்ணுங்கா — லென்மனத்தி	375
லெண்ணமுரை யென்ன விசுவை தனையனுப்பி நண்ணியிருந் தாள்வருதல் நாடியே — வுண்ணயந்த	376
பாங்கி யினிதேகிப் பார்த்திபனைக் கைகூப்பி யாங்குமொழி கின்ற ளரசேகேள் — வாங்குமிடை	377
யெங்கொடிநிற் பாடு மெழில்விறலி தஞ்சமெனத் தங்குமயல் கொண்டு தளர்காலைத் — துங்கமுடை	378
யுன்பவனி கண்டா ளுனதருள்பெற் றுள்ளினி மன்புதிய தாரளித்து மன்னனே — அன்பொடுபின்	379
வாவென்று சொல்ல மருங்குவளைத் தாரளித்துப் போவென் றனுப்புதலும் பூங்கொடிதன் — வாவென்ற	380
செங்கைதளில் வைப்பத் திகழவ் வலங்கறனை யெங்கணவ னாகு மிதுவென்று — கொங்கைமிசை	381
யொற்றினுள் முத்த முதலினுள் கூந்தலிடைச் சுற்றினுள் வைத்துத் துதித்துப்போய் — நற்றலைவன்	382
வந்தா னவனென்று வழிநோக்கி நிற்பளவி லந்தாலந் தீத்தவருட் செழியன் — சந்தாபந்	383

-
- 374 களிறு அந்த வீதியைக் கடந்து செல்லுதல்.
- 374—376 அதிருபவல்லி தன் மாடத்துள்ள கூடத்தை அணுகி, தன் கருத்தைச் செழியனுக்கு உரைக்குமாறு தோழியைத் தூது அனுப்பி, அவள் வரவை எதிர்பார்த்திருத்தல்.
- 376—380 தூது சென்ற பாங்கி அரசனிடம் சென்று வணங்கிச் சொன்ன செய்தி.
- 380 மன்னன் குவளை மாலையைத் தோழியிடம் தருதல்.
- 380—381 மன்னன் அளித்த மாலையைப் பாங்கி மங்கையிடம் சேர்ப்பித்தல்.
- 381—383 மன்னனின் மாலை பெற்ற அதிருபவல்லியின் நிலை.

- தீர வரல்கண்டு சிறந்துகளித் துத்தொழுது
வார முடனழைத்து வந்தருளிச் — சீரா 384
- ரருத்திமணி மஞ்சத் தகமே களிப்ப
விருத்தியபின் ருனு மிருந்தாள் — பரித்தநறும் 385
- பாக்குஞ் சுருளும் பரிவி னிருவோரு
மூக்கமொடு கொண்டா ருளமீது — தாக்குமத 386
- ரோயா னதுதவிர நோக்கியொரு வர்க்கொருவ
ரோயா ... சுருள்கொடுப்ப வாங்கினார் — சேயார் 387
- கரங்கொண்டு நல்லாலிங் கனவிதங்க ளெல்லாந்
திரங்கொள் மனமுருகச் செய்தார் — வரும்பெரிய 388
- நண்பினொடு செய்யவிதழ் நல்லமுத முண்டு
பண்புறவே சிற்காரம் பண்ணினார் — வண்புவியின் 389
- எந்தக் குறியினு மீதின்பக் குறியென்றே
தந்தக் குறியாற் றருக்கினார் — சந்ததமு 390
- முச்சிதப்பொற் றோளி னுயர்கொங்கை யின்னகத்தால்
வைச்ச குறிகள் வயங்கினார் — வச்சமுட 391
- னட்பாட்சி நீசம் பகையன்றி யேதினமு
மொத்தவராய்க் கூடி யுவப்புற்றார் — மெத்த 392
- வுளத்தை யுருக்கு முபரி யுபரி
திளைத்த சுரதவிதஞ் செய்தார் — வளத்தொடுபே 393
- ரானந்த மெய்தினு ரந்தக் கரணமைந்
தானந்த ராய்ச்சிறப்பு மோங்கினார் — மேனைந்து 394
- மில்வகைசெய் தாழினு ளிவ்வுலகை யாண்டுபல
செல்வமொடு வாழ்ந்தார் திகழ்ந்து. 395

383—384 அந்தாலந்தீர்த்த செழியன் அதிருபவல்லியின் மாளி
கைக்கு வருதல்.

384—385 செழியனைத் தொழுது வரவேற்று, மஞ்சத்து இருத்தி
அதிருபவல்லி தானும் உடனிருத்தல்.

385—395 இருவரும் இன்பம் துய்த்து மகிழ்ந்து வாழ்தல்.

சிறப்புப்பெயர் முதலியவற்றின் அகராதி

அகத்தியன்	176	அரவிந்தப் பூங்கோயில் தேவி	15
அகம்புறம்	35	அரவு	67
அகரம்	189	அரி	68
அகவுமயில்	138	அருந்தவத்தோர்	17
அகில்	114	அருவி	138
அணு	67	அல்குலாள்	70
அத்தனூர்சர்	294	அலங்கல்	63
அத்தனூர்சனார்	182	அலங்காரக்கொடி	84
அத்தி	20	அலவன்	72
அதிருபவல்லி	82, 115, 135	அளிகள்	330
அந்தக்கரணமைந்து	394	அறமும் ஒழுக்கமும்	373
அந்தாலந்தீர்த்த செழியன்		அறுகாற்புள்	99-100
	(காப்பு)	அன்றில்	239, 262
அந்தாலந்தீர்த்த மால்	321	அன்னம்	146, 307
அந்தாலந்தீர்த்தவருட்		அனகன்	336
செழியன்	383	அனங்கன்	293, 359
அந்தாலந்தீர்த்தான்	214-219,	ஆட்சி	392
	280	ஆடல்	138
அம்படி	68	ஆணை	157
அம்பரம்	54	ஆதவனார்	106
அம்புலி	360	ஆம்பிரம்	363
அமுதகுணன்	180	ஆராமம்	19
அமுதம்	4	ஆலம்	4
அமுதவசனன்	175	ஆலவட்டம்	250, 255
அயன்	74, 78	ஆலிங்கன விதங்கள்	388
அயில்	31, 120	ஆலைவில்	357
அயில்கண்ணனார்	120	ஆறுகால் வண்டு	6
அர்த்தனூர்சனார்	157	ஆனந்தம்	394
அரக்கன்	13	ஆனந்தர்	394
அரம்	31	இசுளை	106, 267, 376
அரம்பை	71	இசை	216
அரம்பைக் குருத்து	248	இசையால் பொருப்பை	
அரவணையான்	109	உருக்குதல்	129
அரவிந்தப்பூ	15	இடையாள்	69

இதழ்நல்லமுதம்	389	உவட்டாத செந்தேன்	5
இதழினுள்	41	உள்ளக்கமலம்	17
இதயத்துற்ற கடவுள்	351-352	எண்ணெண்கலை	337
இந்திரன்	134	எழில்விறலி	378
இந்திரனார் பொன்னகரம்	221	எழிலி-மின்	356
இந்திராணி	75	எழுகலிங்கம்	210
இந்துக்காந்தவமுதக் கதிர்		எழுத்தும் பொருளும்	2
மேடை	247	ஏழெழுவர்	372
இயல்	216	ஐங்கருவி	138
இரண்டுமாகதிர்	142-143	ஐயை	85
இரதி	27, 82, 101, 353	ஓதிமம்	129, 328
இரதிபதி	27	ஓவியப்படம்	120
இரதிமன்	353	ஓவியம்	127
இரவு	367	கங்கை	218, 303, 341, 371
இராவணன்	25	கங்கைகுலன்	341
இருணீக்கின பெருமாள்	179	கங்கைத்தரை	303
இருணீக்குஞ் செழியன் குலம்	166	கஞ்சன்	253
இழை	66	கடகம்	47, 343
இளைஞர்	20, 44	கடவுட் புண்டர வெண்ணீறு	292
இளைஞோர்	70	கடவுளர்	69
இன்பரசவாணி	113	கண்டசரம்	45
இன்னிசை	126	கண்ணாடி	39, 93
உகிர்	77	கண்ணாள்	37
உடுக்குலம்	90	கண்ணுதலோன்	111
உண்ணமுது	108	கண்ணேறு	118
உத்தரியம்	326, 334	கணவன்	381
உதரபந்தனம்	289-290	கணிகையர்	186
உதையமால்வரை	272	கணைக்காலினுள்	73
உதையன்	131	கத்தூரி	85
உந்திச்சுழி	66	கதிர்	143
உபரியுபரி	293	கதிர்ப்பரி	153
உமிழ்கலம்	101	கபோலத்தாள்	39
உமை	182	கமடம்	76
உரகமணி	204	கமலத்தெய்வம்	114
உருட்டு	124	கமலம்	17, 78
உருத்திரன்	240	கமுகு	45
உருப்பசி	102	கயம்	144
உருவிலி	68	கரக்கிரி	352
உரோமவழியாள்	64	கரடம்	154
உலகம் (உலகத்தார்)	2	கரி	191
உலகுடையான்	181	கரிமாக்கடல்	310
உலகை	149, 151, 320	கரியவண்ணன்	43
உலகைப்பிரான்	320	கருங்குவளை	89

கருந்தேன்	62	காலாட்கடல்	310
கரும்புவில்	70, 71	காவணம்	327
கருப்பூரவிமசலம்	83—84	காள் (காளம்)	363
கரும்பு	16	காறை	229
கல்யாணம்	346	கிண்கிணி	229
கல்லாரம்	219	கிரிச்சிலையன்	358
கல்லைக்குறிச்சி	144	கிள்ளை	13
கல்லைவடம்	314	கிளைதாங்கல்	165
கலாபமயில்	114	கின்னரம்	126
கலி	159, 164	கீதச்சுவை	112
கலிங்கத்துப்பரணி	210	கீதம்	108
கலிங்கம்	210	குகிரம்	304
கலை	371	குங்குமத்தின் சேறு	86
கவசம்	170	குங்குமம்	91
கவரி	102, 146, 198, 307	குடகடல்	92
கவிக்குழுதவுபிரான்	317	குதியாள்	75
கவிகை	198, 306	குபேரன்	134, 193
கவிஞர்	190, 309	குமரன்	30, 180
கவிஞர் வாழ்த்து	309	குமாரன்	166
கவிஞன்	204	குமிழ்	35
கழல்	291	குயில்	10, 239, 262
கழுத்தினுள்	45	குரா	25
கழை	46, 110	குரிசில்	193
கழையிசை	110	குலிகச்சேறு	83
களபக்காடு	140	குவளை	29, 89
களபம்	64	குவளைத்தார்	331, 380
களிறு	301, 374	குவளைமாலை	152, 357
களிறுகள்	139	குழலாள்	25
கற்கடகம்	47	குழலினோசை	362
கற்பகப் பூங்கொம்பு	6	குழை	38
கற்புரம்	56	குழைத்தரளக்காது	38
கற்புரவாசம்	41	குளம்	186
கன்னாடகம்	303	குறத்தி	275
கன்னிகங்கை	212	குறத்திமொழியொலி	322
கன்னிகாரம்	51	குறமான்	30
கனகச்சேலை	191	குறுமுனி	192
காணி	190	குறுமுனி அயின்ற கடல்	192
காதினாள்	38	கூடம்	327, 375
காந்தள்	11	கூற்று	31
காந்திருவதத்தையார்	130	கேசரம்	125
காமப்பால்	347	கேயூரவணி	335
காமன்	147	கைக்களிறு	374
காயிரும்பு தோய்ந்த பனிநீர்	252	கைக்கோல் மூன்று	370

கைம்மா	295	சிறுநுண்ணிடை யாள்	66
கையாள்	48	சிறுமின்னல்	19
கொங்கம்	304	சின்னமொத்த ஒலி	322
கொங்கை	60	சுரதவிதம்	393
கொடி	67, 75, 198	சுரிமுகம்	88
கொடுஞ்செவ்வாய்	369	சுருதி	67
கொம்பு	67	சுரும்பு	69, 89
கொல்லிக்கிரி	137	சுருள்	386
கோகிலக்காள்	363	சூரப்பவாணன்	171
கோகிலம்	19	செக்கர்	232
கோடி	33	செங்கமலப்பூவை	100
கோபுரம்	385, 127	செந்தமிழ்	188
கோமான்	144, 180	செந்தாமரை	90
கோய்முகடு	136	செந்தேன்	5, 121
கோல்	370	செந்நெல்	143
சக்கரத்தின்புள்	51	செம்பொற்குழாம்	187
சக்கிரவாளம்	32	செம்பொன்	5
சகோரம்	38	செல்வமொடு வாழ்ந்தார்	395
சங்கநிதி	223	செவ்வந்தி	90
சங்கரன்	184	செவ்வந்திமாலை	8
சங்கு	45	செவ்வாய்	369
சங்குவளை	152	செழியன்	318, 349, 374, 383
சசி	14	சே	79
சதகோடி	33, 103	சேரன்மலையம்	139
சந்ததி	188	சேலம்	128, 147, 148
சந்தாபம்	383	ஞான விளக்கு	18
சந்து	55, 293	தடங்கண்ணுள்	37
சந்துகலவை	293	தடாரி	314
சமயத்துளக்கு	17-18	தண்டு	198
சயந்தன்	175	தந்தக்குறி	390
சரவணம்	29	தந்தி	198, 354
சாயல்	79	தமிழ்	169, 175, 191, 199
சாளரம்	327	தமிழ்மாலைச்செழியன்	158
சிங்கம்	138	தமிழறியு மூதறிஞன்	316
சித்ரவடிவம்	5	தமையர்	173
சிலம்பு	229	தரளசோதி	137
சிவனேயன்	215	தரளம்	38
சிவாகமம்	141	தரளவடம்	220
சிவிறி	85	தருவு	128
சிற்காரம்பண்ணினார்	389	தவங்காத்தோன்	319
சிறுஞ்செழியன்	161	தவத்தோர்	17
சிறுதிங்கள்	8	தவம்	57
சிறுதென்றல்	11	தவர்	37

தவழல்	12	தேவேந்திரன் தாகம் தீர்த்	
தளவரும்பு	42	தான்	172
தளிர்மளி	244	தேன்	62, 68, 140
தனஞ்செயன்	180	தைவரல்	124
தனத்தினுள்	59	தொடையாள்	71
தனம்	64	தொழில் முனிவர்	18
தாகந்தீர்த்தான்	177	தோகை	94, 135
தாரணி	22	தோளாள்	46
தாரை	313	நகத்தால் வைச்ச குறிகள்	391
தாளாள்	78	நட்பாட்சி நீசம்பகை	392
திகிரி	2	நட்பு	392
திகிரிப்பொன்றூர்வரை	271	நடை	79
திகிரிவரை	149	நந்தாவனம்	186
திமிங்கிலம்	263	நபாயன்	175
திமிலம்	313	நரம்பு	121, 140
தியாகப்பிரமன் செழியன்	159	நரலோகந் தேவேந்திரன்	
திரிசூலி	239	தாகந்தீர்த்தான்	172
திரு	23, 48, 82,	நல்லோன்	197
திருக்குளம்	104, 130	நறவம்	21
திருபுரை	86	நறுந்துகில்	99
திருமகளிர்	97	நாகம்	7
திருமணவன்	65	நாகமீனாத மாணிக்கம்	7
திருமுகம்	188	நாகாபரணன்	30
திருவேங்கடவன்	162, 178	நாகாபரணனது பின் குமரன்	30
திலதம்	80	நாகு	143
தீபம்	186	நாசி	40
தீராவினைதீர்த்த செல்வன்	176	நால்வேத நாயகன்	184
துகிர்	77	நாவலர்	163
துகிரும் வயிரமும்	77	நானம்	114, 140
துடி	54, 67	நானவகில்	114, 281
துதிகள்	349	நிருபர்	311
துயரந்தீர்த்தான்	171	நிரையினம்	110
துலை	74	நிவாவாறு	141
துளபப்புயத்தான்	181	நீசம்	392
துளப மார்பினுள்	1	நீதி	373
தெய்வரம்பையர்	81	நீலத்தார்	288
தென்மலையம்	11	நீலம்	63, 339
தென்றல்	11, 72, 237,	நீலமலர்ப்பூந்தாமன்	177
	257, 361	நீலி	203, 364
தென்னூடர்	303	நீலிபழிகழிவி நின்றகுலம்	364-365
தென்னுலகைச் சங்கரன்	184	நுண்ணிடையாள்	69
தேர்	185	நுதலாள்	26
தேவாரம்	15	நெடியமால்	260

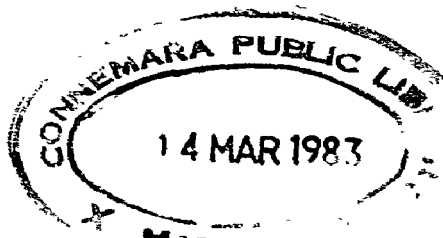
பகலோன்	92	பாரிப் பொருப்பு	138
பகை	392	பாலை (ஊர்)	145-146
பங்கயம்	48	பாலையதிபன்	347
பச்சைமணி	105	பாவோர்	214
பச்சைவரை	140	பாற்கடல்	70, 88
பசுங்கிள்ளை	13	பாற்கடலில் வாய்ந்தெழு	
பட்டமரம்	110	மாதர்	88
படங்கட்டும் பொன்னறை	282	பிரபுராயன்	162
படைமன்னர்	197	பிரான்	171
பண்பன்	200	பிறை	26
பணிமணி	92	புகையும் விளக்கும்	281
பனை	314	புட்பகலூர்திப் பெருமான்	
பத்தல்	123	நன்னகரம்	221
பதம்	122	புண்டரிகன்	84
பதலை	314	புண்டரிகன் நாவில் அலங்	
பதினெட்டு மண்டலம்	224	காரக்கொடி	84
பந்து	75	புண்டரீகம்	50
பரட்டினூள்	74	புருவத்தாள்	27
பரமன்	205	புலவர்	315
பரி	153, 191, 198	புலிக்கொடி	155
பரிசில்	193	புலி, மீன், வில்	155
பரிமாக்கடல்	310	புவனி	369
பருவமடந்தை	128	புற்பிடிக்க வாள பிடித்த	
பல்கலை	109, 164	பேராளன்	196
பவளம்	21, 41	புறந்தாளாள்	76
பவனி	278, 315, 329, 379	பூகம்	145
பவனி வரல்	315	பூங்கடையம்	332
பவனி வரும் பெருக்கு	329	பூசை	151
பழசை நகர்	202	பூதலம் ஏழ்	151
பளிங்கு	87	பூந்திரு	130
பற்பமாநிதி	223	பூமான்	177
பற்பராக பீடம்	105	பூலோகநாதன்	167
பன்னூல் வளம்	372	பெண்ணோறு பாகர்	118
பா	370	பெம்மான்	212, 213
பாக்குஞ் சுருளும்	386	பெம்மான் சடை மகுடக்	
பாங்கி	377	கோதை	213
பாடுமிசை	355	பெரியநாயகி	183, 294
பாணன்	209	பெரிவளோர் பாகத்துற்ற	
பாணி	75	பிரான்	150
பாய்புலி	155	பெருநூற் கவிஞர்	190
பார்ஏழ்	19	பெரும்பத்து	144
பார்த்திபன்	377	பெருமை	132
பார்மன்னர் மூவர்	162-163	பெருவாழ்வு	188

பேரமலை	139	மருப்பு	123
பேரன்	162	மரை	324
பேரி	313	மலர்க்கா	233
பைங்கிள்ளை	13	மலர்ப்பாய்	248
பொய்யாமொழியான்	199	மலர்ப்பொன்	73, 74
பொற்பணி	53	மலர்மகள்	83
பொன்பரப்பினார்	157	மலையம்	139
பொன் பரப்பு நாதர்	183-184	மவுலி	285
பொன்னகரத்தந்தமணி	221-222	மழுவுவந்தார்	4
பொன்னகரம்	221	மறுகு	185
பொன்னவிருஞ் சேலை	228-229	மறைவாணர்	189
பொன்னாடை	342	மன்னர் மூவர்	162-163
பொன்னுருக்கு நீர்	91	மா	28
பொன்னோலை	229	மாகத்தரு	159
போராளன்	196	மாடம்	327
மகதைத் தீருநாடன்	319	மாணிக்கம்	7, 228
மகதை நாடு	143	மாணிக்கமலை	190-191
மகரக்குழை	286	மாதங்கம்	301, 340
மகரம்	47	மாதவம்	133
மகரம் மிதுனம் கற்கடகம்	47	மாதேவர்	55
மஞ்சம்	385	மாதுபங்கள்	116
மஞ்சரி	(காப்பு)	மாபுரம்	185
மஞ்சனமாடுதல்	283	மாமேரு	52
மண்டபம்	185, 327	மாமேவு தண்டுளப மார்பினான்	1
மணி	222	மார்பிலாரம்	225
மணிமுத்தாறு	142	மால்	61, 134
மதன்	76, 117, 256, 336 338,	மலை தோன்றுதல்	234
	354	மலையே புகழும் மஞ்சரி (காப்பு)	
மதன் தேவி	80	மாழை மழை	159
மதன் நோய்	386	மாறன்	205
மதன் வாழ்வு	10	மான்	7, 14, 114
மதன் ரசத்தேன்	114	மிடற்று (ப்பாடல்)	121, 125
மதனன்	79, 174	மிதுனம்	47
மதி	44, 137	மிதுன மீனம்	47
மதியம்	7	மின்	67
மதிள்	185	மின்னல்	19
மதுரையரசு	209	மீன்	28
மயன்	93	மீன்கொடி	155
மயில்	28, 114, 135, 138, 324	முகத்தாள்	44
மயிலாடல்	138	முத்தமாளிகை	234, 235
மயூரம்	9	முத்தமிழ்	164
மரபுநிலையிட்டோன்	202	முத்தர்	20
மருகன்	167	முத்து	42, 45, 123

மஞ்சரி			41
முத்துத்தொடையல்	249	வடம்	53
முத்துவடம்	135, 274	வடமரம்	165
முதல்வர்	168	வண்டு	6, 35, 154, 233
முது தமிழ்	175	வயிரம்	77
முந்தயர்	160	வயிற்றூள்	65
மும்முரசு	156	வரதெய்வம்	81
முரசு	156, 313	வரராமன்	181
முருந்து	42	வரால்	73
முல்லை	22, 40	வருத்தந் தீர்த்த பிரான்	320
முழம்பாதத்தாள்	72	வரையாத சித்ர வடிவம்	5
முழாம்	314	வல்லி	12
முளரி	44	வல்லி (அதிருபவல்லி)	98
முளரித் திருமுகத்தாள்	44	வலம்புரி	3, 313
முறுவல்	42	வலவன்	72
முன்கையினுள்	47	வழாமொழி	187
முன்றில்	156	வழுதி	209
முன்னீர்த் திரைத் துண்		வழுதிகிரி	202
டோன்	109	வள்ளல் ஒரு முவெழுவர்	163
முனிவர்	18, 66	வள்ளலிருபத் திரண்டாம்	
முதறினூன்	316	சிற்றூஞ்செழியன்	161
முவருணத்தார்	370	வளை	89
முவேந்தர்	208	வாசல்	198
மெய்க்கும் பெருமாள்	169	வாடை	259
மேகலை	228, 229	வாணி	113
மேரு	52	வாய்மையான்	203
மேருவரை	333, 360	வார்	53
மேழி	202	வாரணம்	154, 240
மேழிக்கொடி	155, 308	வாளிநயனம்	80
மேழிவளம்	368	வாளுங் கவசமும்	170
மேனகை	102	வாளை	145
மைத்துனன்	181	வானரம்	140
மொந்தை	314	விச்சை	105, 107
யாழ்	130, 131, 137, 314, 354	விசைய குபேரன்	193
யாழ் முதலாம் ஐங்கருவி	138	விண்	68
யாளை	304	விண்ணோர்	74
யாளை எட்டு	131	விமானம்	187
யாளைமுகன்	(காப்பு)	விரகத்தீ	255
ரம்பையர்	81	விரகநெருப்பு	361
வங்கம்,	304, 344	விரல்	77
வச்சிரப்பூண்	58	வில்	196
வசந்தன்	238	வில்லின் கொடி	155
வடகிரி	202	விழாவும் சிறப்பும்	87
வடபத்திரம்	65	விளக்கு	18

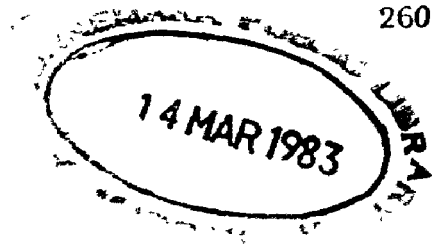

விறலி	113, 228, 378	வேதச்சுவை	112
விறலோன் மகன்	73	வேதமொரு நான்கு	199
வீணை	124	வேதன்	166
வீதி	328	வேய்ங்குழல்	261
வீரக்கோவை	335	வேயின்ற முத்தர்	20
வீரம் பிடித்தெறிந்தார்	196	வேரி	96
வெண்ணீறு	292	வேல்	196
வெண்மதி	137	வேழம்	298
வெள்ளாடை	100	வேள்	14

புராண - வரலாற்றுச் செய்திகள்

அகத்தியன் இசையால் மலையை உருகச்செய்தது	109
அகத்தியன் கடலை உண்டது	109
அர்த்தநாரீசுரானது	118, 182, 213, 294
அரக்கன் (இராவணன்) விட்ட மான் (மாரீசன்)	13 - 14
அரன் தொட்ட மான்	14
உதையன் (உதயணன்) யானையை அடக்கியது	131
கங்கை குலத்தார்	213, 341
கண்ணன் வேயங்குழல் இசையால் பட்டமரம் தழையச் செய்தது	110
கண்ணுதலோன் செவியில் இசைக்குழை தரித்தது	111
கலிங்கப்பரணி கொண்டது	210
கவிஞனுக்கு உதவப் புற்றில் கைவிட்டு நாகமணி கொண்டது	204
கற்குப் பிணைகொடுத்துச் சிறைவீடு செய்தது	207
சிவன் யானைத்தோல் போர்த்தது	240
திருமணவன் வடபத்திரத்தில் வைகியது	65
திருமால் கடல் வற்றச் செய்தது	260

திருமால் (கண்ணன்) கோவர்த்தனகிரியை எடுத்தது	61
நஞ்சுண்ட பரமனுக்கு முனைவாரியிட்டது	205
நாகாபரணனது பிங்குமரன் (முருகன்)	29 - 30
பரமன் நஞ்சு உண்டது	205
பழசை நகர் நீலி பழி துடைத்தது	203, 365
பாணற்கு மதுரை அரசு அளித்திது	209
பாற்கடல் கடைந்து அமுதம் எழச் செய்தது	1 - 4, 70
பூமியைத் தீருமாலாகிய வராகமூர்த்தி கொம்பால் எடுத்து மார்பில் வைத்துக் காத்தது	211
மாவையும் மறிகடலையும் கடந்த வேல்	28
முதுதமிழை ஆராயும் தொன்னூற்கு அகத்தியன்	176, 192
மன்மதன் கருப்பு வில்	16, 27
வேயீன்ற முத்தர் பித்தர் வடிவமானது	20
மாறன் சோதிப்பச் சூன்முதுகில் அடிசில் தந்தது	206

மதிப்புரை மாலை

மதிப்புரை நூல்களும் மதிப்புரையாளர்களும்

திருச்செந்தூரந்தாதி : திரு. மு. சண்முகம் பிள்ளை

திரு அம்பர் புராணம் : திரு. த. அமிர்தலிங்கம்

கமலாலயச் சிறப்பு : ..

நாணிக்கண் புதைத்தல் என்னும்

ஒரு துறைக் கோவை : டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன்
எ. ஆ. கிருஷ்ணபிள்ளையின் நூல்கள் : திரு. மு. சண்முகம் பிள்ளை

தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள் : திரு. சு. சண்முகசுந்தரம்

தமிழ் நூல் : திரு. பே. அர்த்தநாரீசுவரன்

நர்சரிக் கல்வியும் வளர்ச்சிக்குரிய

பணிகளும் : செல்வி தி. சு. சத்தியம்

ஜெய சோமநாத் : டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன்

வயிர மூக்குத்தி : செல்வி தி. சு. சத்தியம்

மனக்கோலம் : திரு. ப. கிருஷ்ணன்

கங்கவர்மன் : திரு. கு. மோகனராசு

வீரசைவம் : டாக்டர் ந. சஞ்சீவி

மநு விஞ்ஞானேசுவரியம் : திரு. க. வேங்கடேசன்

கண்டறியாதன கண்டேன் : டாக்டர் பொன். கோதண்டராமன்

பூச்செண்டு : செல்வி தி. சு. சத்தியம்

கோழி வளர்ப்பில் குஞ்சுகளின் சாதனை : சின். கோதில் மொழியன்

தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வரலாறு : இ சுந்தரமூர்த்தி

Modern Studies in Tamil : Thiru A. A. Manavalan

The Verb in Modern Tamil : Thiru A. A. Manavalan

Golssary of Linguistics, English-Tamil : V. Jayadevan

திருச்செந்தூரந்தாதி : கவிராச பண்டித இராமசுப்பிரமணிய நாவலர் [மான்முருகனார்] பாடியது ; நாகர்கோவில் செந்தமிழ் நிலையம் வெளியீடு ; 1977, பக். 11, விலை ரூ. 1.

அந்தாதி என்பது பிரபந்தவகைகளுள் காலப்பழமையுடைய பிரபந்தமாகும். சங்கத்தொகை நூல்களிலேயே அந்தாதி யமைப்புக் காணப்படுகிறது. காரைக்காலம்மையாரின் அற்புதத் திருவந்தாதியை முதல்வழிகாட்டிப் பிரபந்தம் என்னலாம். இதனைத் தொடர்ந்து பக்தித்துறையில் காலந்தோறும் பிறந்து புகழ்பெற்று விளங்கும் அந்தாதிகள் பல.

பொதுவாக அந்தாதிகளை வெண்பாவினாலோ கட்டளைக் கலித்துறைப் பாவினாலோ பாடுவது மரபாகும். இதுபற்றி வெண்பா அந்தாதி, கலித்துறை அந்தாதி என இனம்பிரித்துப் பேசுவர். கவிராச பண்டித இராமசுப்பிரமணிய நாவலர் பாடிய திருச்செந்தூரந்தாதி கலித்துறை அந்தாதி ஆகும்.

இக்கவிஞர் பெருமான் 'மான்முருகனார்' எனத் தம்பெயரைச் செந்தமிழாலும் கூறிக்கொள்ளும் இயல்பினர். இவர் இன்று நம் மிடையே வாழ்ந்துவரும் முதுபெருங்கவிஞராவார். தமிழ்மரபில் ஊறித்தினைத்தவர் ; பல பக்திப்பாமாலைகளை ஏற்கெனவே படைத்துப் புகழ்பெற்றவர். இவர் பாடிய பிரபந்தங்களுள் இந்தத் திருச்செந்தூரந்தாதி மிக அண்மைக்காலத்து வெளிவந்ததாகும்.

திருச்செந்தூரந்தாதிப் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஆற்றொழுக்காய் அமைந்த செந்தமிழ் நடையில் சொல்லிளிமையும் பொருள் நயமும் வாய்ந்து விளங்குகின்றன. மனிதரைப்புகழ்ந்து திரிந்து வாழ்நாளை வீணாக்காது செந்தூர் முருகனைத் துதித்து, இம்மை மறுமைப் பயன்களைப் பெற்றுய்யுமாறு கவிஞர் ஆற்றுப்படுத்துகிறார். செந்தூரின் வளமையும் முருகனின் அருள்-திருவிளையாடல்களும் பாடல்தோறும் அமைந்து கற்பார் உள்ளத்தைக் கனிவிக்கின்றன. மனத்தை விளித்தும் உலகினரை நோக்கியும் இவர் உரைக்கும் போதனைகளும் போற்றத்தக்கன. 'தமிழ்பாடிப் பணிகுவனே' என்று தமிழால் உளமுருகப்பாடும் இந்நூல் செந்தூர் முருகன் புகழ் மாலைகளுள் ஒன்றாய் இடம்பெற்று என்றும் விளங்கத்தக்க பெருமை படைத்ததாகும்.

செந்தூர்முருகன் புகழ்பேசும் நூல்களைக் குறிப்பிட்டுத் தம் போற்றுதலையும் முருகன் ஏற்பான் என்றும் ஒருபாடலில் கவிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'ஏற்ற திருப்புகழேன்றபுராண மிணங்குமுரு
காற்றுப் படைச்சொற் கலம்பகமாலை யிருந்தனிப்பாப்
போற்றுப் படைத்திடுஞ் செந்திற் குகனுட் பொருளிலதாய்க்
கூற்றுப் படுத்தவென் சொல்லையுங் கேட்டுளங்
கொள்ளுவனே.' (76)

பொருளிலதாய்ச் சொன்ன பாடல் எனக் கவிஞர் அவையடக்க மாய் உரைக்கின்ற பாங்கையும் இங்குக் காண்கிறோம்.

விநாயகர் காப்பாய் அமைந்த வெண்பா முதலிலும் ஆசிரியரின் தற்சிறப்புப்பாயிரக்கவியான வெண்பா ஒன்று ஈற்றிலும் உள்ளன.

செந்திலாண்டவனுக்குச் சிறப்பாகக் கவிஞர் மான்முருகனார் சூட்டிய அந்தாதிப் பாமாலை முருகபக்தர்களுக்குக் கிட்டியதோர் அற்புதமான துதிமாலையாகும். இலக்கிய ஆர்வலருக்கு இலக்கிய நயம் சிறந்த ஓர் இலக்கியமாகும். எந்த நோக்கில் பார்ப்பினும் இன்பம்தரும் இதனைத் தமிழுலகம் போற்றுவதாக.

— மு. சண்முகம்பிள்ளை.

திரு அம்பர்ப் புராணம் : டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், திருவான்மியூர், சென்னை-41. 1965, பக். 210, விலை, 5-00.

சோழ நாட்டில் உள்ள அம்பர் என்னும் திருத்தலம் பற்றிய இப்புராணம், தீரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களால் செய்யப்பெற்ற பெருமை உடையதாகும். இப்புராணம் 15 படலங்களில் 1007 செய்யுட்களால் அமைந்துள்ளது. “புராணங்களைக் காப்பிய இலக்கணப்படி அமைக்கும் முறையை மேற்கொண்ட புலவர்களுள் இவரைப்போல அளவில் பலவாகவுள்ள நூல்களைச் செய்தவர்கள் வேறெவரும் இல்லை” என்று ஆன்றோர்களால் பாராட்டப் பெற்ற மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்களால் பாடப்பட்ட இப்புராணத்தின் சிறப்பு கூறாமலே விளங்குமல்லவா!

இப்புராணத்தில் உள்ள பாடல்கள் கற்பாருக்குக் கனியமுதம் போல் சுவையூட்ட வல்லன. திருவம்பர்த்தலம், தொழுவார்க்குத் தரும் பேறுகளை,

“பொருளுதவு மனையுதவும் புத்திரப்பே
 றுதவுமற்றைப் போகத் தோடு
 தெருளுதவு ஞானகலைச் சிறப்புதவு
 முத்தியுநற் சிறப்பின் மேவும்
 அருளுதவு மெண்ணியவை யெண்ணியாங்
 கேயுதவு மனைத்து முய்ய
 இருளுதவுங் கண்டத்தா ரினிதமரும்
 பிரமபுரி யென்னுந் தானம்”

(தலமுதலிய விசேடப் படலம்—3.)

என்று பாடுகிறார் ஆசிரியர்.

பிரமன் சாபம் பெற்ற படலத்தில் பிரமனுக்கும் திருமாலுக்கும் ஏற்பட்ட சொற்போரையும், கருவிப் போரையும் ஆசிரியர் சிறப்புறப் பாடியிருப்பது அனைவரும் படிக்க வேண்டிய பகுதியாகும்.

ஒரு சொல்லையே பலமுறையும் வருவித்து, எளிமைக்கு எளி-
 மையும், பொருள் ஆழத்திற்கு ஆழமும் காட்டும் ஆசிரியரின் திறம் பல பாடல்களில் உள்ளது.

“மறைமுழு துரைத்தாய் போற்றி
 மறைமுடி யமர்வாய் போற்றி
 மறைமுடிச் சிலம்பாய் போற்றி
 மறைவயப் பரியாய் போற்றி
 மறையடி நிலையாய் போற்றி
 மறைசெய்கோ வணத்தாய் போற்றி
 மறையுறப் புகழ்வாய் போற்றி
 மறைமுழு துணராய் போற்றி”

எனும் பாடலைக் காண்க

திருவம்பரில் தவம்செய்து சிவனைப்போற்றும் பிரமன், அத்தவம் அதுமுதல் பிரமபுரியெனப் பெயர் பெறுதல் வேண்டும் என வேண்டி, சிவனாரும் அருள்கிறார்.

“இந்தநகர் யான்செயலாற் பிரமபுரி
 யெனும் பெயரொன் றெய்தல் வேண்டும்
 சந்தநினக் கும்பிரம புரிசென்னும்
 பெயரெவருஞ் சாற்றல் வேண்டும்
 சுந்தரநின் பாகத்தாள் கந்தவெழிற்
 பூங்கதுப்பிற் றேன்ற லாலே
 அந்தமிலா வம்புவனப் பூங்குழலா
 ளெனும்பெயர்பூண் டமர்தல் வேண்டும்.”

அவ்வாறு பிரமன் பெற்ற வரத்தின் காரணமாகவே இன்றும் இத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவர் பிரமபுரீசர் என்றும், இறைவி வம்புவனப் பூங்குழல் நாயகி என்றும் அழைக்கப் பெறுகின்றனர்.

இத்தகு சிறந்த வரலாறுகளை விரித்துரைக்கும் இந்நூலைப் பாமரர் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம், திரு அம்பர்ப் புராண வசனமும் முதற்கண் கொடுக்கப் பட்டிருப்பது பாராட்டுதற்குரியதாகும். இந்நூற்கு திரு. தண்டபாணிதேசிகர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள முகவுரையும் அணி செய்கிறது.

— த. அமிர் தலிங்கம்

கமலாலயச் சிறப்பு என்னும் திருவாரூர்ப் புராணம் : டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம் ; அடையாறு, சென்னை-20. 1961, பக்கங்கள் 440, விலை. ரூ. 5-00.

கமலாலயச் சிறப்பு என்னும் இத் தல புராணம் திருவாரூர்த் திருத்தலத்தின் சிறப்புகளை, இருபத்து நான்கு சருக்கங்களில் 1066 பாடல்களில் இனிதுற எடுத்துக் கூறுகிறது. இந்நூல் எழுந்த காலம், இடம், வழி ஆகிய யாவும் பாயிரச் சருக்கத்திலேயே கூறப் பட்டிருப்பதால், அவற்றில் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட வழியில்லை. அவ்வகையில் கி. பி. 1547 ஆம் ஆண்டில், அவ்வரிய நூல், சிதம்பரம் ஸ்ரீ மறைஞான சம்பந்த நாயனார் என்ற முனிவரால் இயற்றப் பட்டுள்ளது.

“அவர்நடைக் கிணை யாகுவ தன்னமே
யாது லர்க்கவ ரீவது மன்னமே”

(மண்டலவளச் சருக்கம்—17)

“ஏங்குதல் அவர்தங் கையி லினவனைக் கன்றியில்லை
பூங்குழ லளியி னுக்கும் பொழிலுறு புள்ளினுக்கும்
தேங்குநீ ரினுக்கு மன்றிச் சிறையிலைதேருங் காலே.”

(மண்டலவளச் சருக்கம்—18)

இத்தகு நயமான பகுதிகளைப் படிக்கும் போது சிறந்த காவியத்தைப் படிப்பது போன்ற மனநிறைவு ஏற்படுகிறது. திருவாரூர்த் தலத்தில் வாழும் மக்கள் வறுமையின் காரணமாக, விழைவு கொண்ட ஒரு பொருள் கிடைக்க வில்லையே என்று ஏங்குவது இல்லையாம். மாதரார் கை வளையல்கள் மட்டுமே ஏங்குகின்றனவாம். மாந்தருள் எவ்ளாரும் நிறை குணத்து நல்லோராக

இருப்பதனால், எவரும் சிறையில் அடைபட்டு வருந்துவதில்லையாம். அவ்வூரில் வண்டுகளுக்குச் சிறகுகள் உண்டு; பறவைகளுக்கும் சிறகுகள் உண்டு; பாய்ந்து வரும் வெள்ள நீரினுக்கும் சிறை (அடைப்பு) உண்டு. அவையல்லாத பிறவற்றிற்கு—பிறருக்குச் சிறை இல்லை என்று பொருள் தரும் பாக்கள், படிப்பவருக்குப் பெருமகிழ்வைத் தகுவன வாகும்.

ஆலமுண்ட நீலகண்டனைப் போற்றும் இவ்வாறும் புராணம், சமயப் பொதுமையின் சிறப்பை வலியுறுத்தும் மிகச் சிறந்த அறத்தையும் மேற்கொண்டிருப்பது, நல்லுள்ளம் கொண்டோர் அனைவரும் போற்றத் தகுவதாகும்.

“சிவனது சின்னந் தன்னைச் சிலர்தரித்தயனை மாலை
அவமதி செய்வர் மாயனழியும் தரித்துக் கொண்டே
சிவனையு நிந்தை செய்வர் சிலர் சிறை செயின ராகி
அவமதி செய்வர் வேத விதியினை யவமா மென்றே”.

(சருவதீர்த்தாசிரயச் சருக்கம்—58.)

என்னும் பாடலில் சைவ, வைணவ, ஜைனர்கள் தம்முள் மாறுபாடுகொண்டு, ஒருவரை ஒருவர் ஏசுவதே தம் தம் சமயமாகக் கொண்டிருந்ததைச் சுட்டுகிறார் இவ்வாசிரியர்.

அரிய தமிழ் இலக்கியங்களை எல்லாம் தேடிக்கண்டு பிடித்து அச்சாக்கி உதவிய தமிழ்த் தாத்தா உ.வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்களே இந்நூற் பிரதியையும் கண்டு பிடித்துக் கொடுத்தவராவார். ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் தலைப்புக் கொடுத்துக் குறிப்புரையும் எழுதி மக்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் இவ்வரிய நூலை டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையத்தினர் பதிப்பித்துள்ளனர். இலக்கிய, சமய அன்பர்கள் இந்நூலைப் படித்துப் பயன் கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறோம்.

—த. அமிர்தலிங்கம்

“நாணிக்கண் புதைத்தல் என்னும் ஒருதுறைக் கோவை” : பழனியப்பா பிரதர்ஸ் வெளியீடு : 1977; சென்னை—14. பக். 208. விலை : 9.80.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பலவின் கனிக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறலாம். மேலே முட்கள் துழந்திருக்கும் பலவின் கனியின் உள்ளே இருக்கும் சுளைகளுக்குத்தான் எத்தனை சுவை? அது போலவே பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் சொற்பொருளைப் புரிந்து கொண்டு விட்டால், அவ்விலக்கியங்களின் சுவையே சுவைதான்.

அமிர்தகவிராயர் இயற்றியுள்ள 'ஒருதுறைக் கோவை' பதினேழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியைச் சார்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது எனினும், பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் போலவே, படித்துப் புரிந்து கொள்ள உரையாசிரியரின் துணை இந்நூற்கும் இன்றியமையாததாகவுள்ளது. மகாவித்துவான் காஞ்சிபுரம் இராமசாமிநாயுடு அவர்களின் உரையுடன் பழனிப்பா பிரதர்ஸ் வெளியிட்டுள்ள இந்நூல், தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குச் சிறந்த கொடையென மதிப்பிடலாம்.

“ஒரு துறையில் நான் நூறு பாடல் செய்வேன்” என்று நூலாசிரியர் கூற, ஏனைய புலவர்கள் எல்லாம் “எங்கே நானூறு பாடல்கள் செய்யுங்கள் பார்ப்போம்” என்று வழக்காட, “நான் நூறு பாடல் செய்வேன் என்று கூறினேன். ஆனாலும் உங்கள் கருத்துப் படி நானூறும் புனைந்து காட்டுகிறேன்” என்று கூறி அமிர்தகவிராயர் செய்த இந்நூலில் உள்ள பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் அமுதமாகவே உள்ளது.

“தமனியப் பாவாய்செந் தேனங்கை யூறேமின்
னிரைசேர மிர்த கடத்தையென் னோவிட்டு நிற்கின்றதே”

என்ற பாடல் அடிகளில் அமிர்தகடம் என்ற சொல்லாட்சி வந்திருப்பதையும் கூட இங்கே சுட்டிக் காட்டலாம்.

முதலிரண்டடிகளில் தம் மன்னன் இரகுநாத சேதுபதியின் வீரம், கொடை முதலான சிறப்புகளை விதந்தோதுகிறார் அமிர்தகவிராயர்.

“கங்கமுஞ் சீனமுஞ் சோனக நாடுங் கலிங்கமும் போர்
வங்கமுஞ் சேர்முன்றி லான்ரகு நாதன்” (பா. 48)

“காக்கும் கருணையுங் கல்வியும் வாழ்வும் கவிமதுர
வாக்கும் தழைத்த ரகுநாதன்” (பா. 103)

“சத்தந் தெளிக்குங் கலைவாணர் சங்கத் தமிழ்க்குருகிச்
சித்தங் களிக்கும் ரகுநாதன்” (பா. 65)

“பாவுக் கிசையும் பெயரே புனைந்துமெய்ப் பாவலர்தந்
நாவுக் கிசையும் பெரும்புக ழான்ரகு நாதன்” (பா. 74)

“பூமான் பெருஞ்செல்வம் பாமான் கலைகள் பொருட்
கொடைக்குக்
காமான் கரதல மால்ரகு நாதன்” (பா. 168)

“திசைபுகழ் கன்னன் குபேரன் விசயன் சிபியெனச்சொல்
லிசைரகு நாதன்” (பா. 170)

என வருவன பாட்டுடைத் தலைவனின் சிறப்பினைக் கூறும் செஞ்சொற் தொடர்களாகத் திகழ்ந்து கற்பாரை மகிழ்விக்கின்றன.

ஒவ்வொரு பாடலிலும் நாணிக் கண் புதைத்தல் என்னும் துறை அமைந்திருப்பதை உரையாசிரியர், வெளிப்படைப் பொருள், குறிப்புப் பொருள் என்னும் இருவகைப் பொருள்களையும் சிறப்புறக் கூறி விளக்கியுள்ளார்.

“இந்நூற்குத் தெய்வ வணக்கமில்லையாலோவெனின் தொல் காப்பியர் முதலியோர் போல இந்நூலாசிரியரும் மானசிகமாகத் தெய்வ வணக்கஞ் செய்து கொண்டனர் என்க” எனவரும் உரையால், உரையாசிரியரின் அறிவாமும் புலப்படுகின்றது.

“மன்மதனது பஞ்சபாணங்களாவன : தாமரைப்பூ, மாம்பூ, அசோகம்பூ, முல்லைப்பூ, நீலப்பூ. என்பன. இவற்றின் தொழில் முறையே நினைப்பூட்டல், பசலை போர்த்தல், உணவனைத்தும் நீக்கல், கிடை காட்டல், சொல்லுதல் என்பன” என்பது போன்ற உரைப் பகுதிகளும் உரையாசிரியர்தம் உரைத்திறனிற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுகளாம்.

திருக்கோவையார் முதலான கோவை நூல்களிலிருந்தும், திருக்குறளிலிருந்தும் மேற்கோள்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்கூறு நல்லுலகம் இச்சிறந்த நூலைப் போற்றி வரவேற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

—சி. பாலசுப்பிரமணியன்

எ. ஆ. கிருஷ்ண பிள்ளையின் நூல்கள் : (ஓர் ஆராய்ச்சி)-டாக்டர் வீ. ஞானசிகாமணி ; வேதாகம மாணவர் பதிப்பகம் ; 66/7, அசோசியேசன் சாலை ; மாதவரம் ; சென்னை-600 060. முதல் பதிப்பு-1978 ; பக். xxxii + 398 ; விலை ரூ. 25.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே—அச்சுயந்திரம் முதலிய நவீன வசதிகளுடன் கல்வி மறுமலர்ச்சி நிகழ்ந்தகாலத்தில்—தமிழ்ப் புலமையில் சிறந்தோராய்க் கல்விப்பணிபுரிந்த புலவர் பெருமகனார் பாளையங்கோட்டை என்றி ஆல்பிரட் கிருஷ்ணபிள்ளை. சென்ற நூற்றாண்டில் அரும்பணிபுரிந்த பல்லோருள்ளும் இவர் சிறப்பிடம் பெற்றுத் திகழ்கிறார்.

வைணவக் குடும்பத்தில் பிறந்த இவர் அந்நாளில் நெல்லைச் சீமையில் வாழ்ந்த திருப்பாற்கடனாதன் கவிராயர் முதலியோரிடம் குருகுலக் கல்வி பெற்றதோடு தம் முயற்சியாலும் நூல்களைக் கற்றுப் பெரும்புலமை பெற்றார். தம்முடைய முப்பதாம் ஆண்டளவில் கிறித்தவ சமயம் சார்ந்து, அச்சமய சம்பந்தமான வேதசாத்திரங்களைக் கற்று வல்லவரானார் ; கிறித்துபெருமானின் சீரிய

தொண்டருமானார், கவிபாடவல்ல இவர் பிரார்த்தனைப் பாடல்கள் முதலியவற்றைப் பாடியதோடு, கிருத்துபெருமானின் கருணைவிளக்கமாக அமைந்த இரட்சணிய யாத்திரிகம் என்னும் காவியத்தையும் தந்துள்ளார். சமயச்சார்பான உரைநூல்களும் இயற்றியுள்ளார். கலாசாலைகளில் பணிபுரிந்த இவர் மாணவர்க்கான பாடல்திரட்டும் இலக்கணவிளக்கமும் ஆக்கியுள்ளார். இவர்தம் சமகாலத்தவரான பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை, மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை முதலியோருடன் பழகியதோடு அப்பெருமக்களின் பாராட்டையும் பெற்ற புகழ் வாழ்வினர் இவர்.

எ.ஆ. கிருஷ்ணபிள்ளை ஒரு பெருங்கவிஞர் என்ற நிலையில் பொதுவாகப் பலரும் அறிவர். ஆனால், இவர் போதகாசிரியராயும், உரைநடை வல்லவராயும், சமயத்தொண்டராயும் ஆற்றிய பணிகள் பலவாம். கவிஞரின் நிறைவான வாழ்க்கையையும் அவர் படைத்துள்ள அனைத்து நூல்களையும் விளக்கமாக அறிமுகம் செய்துவைக்கும் பெருநூல் இப்பொழுது வெளிவந்துள்ள இந்த ஆராய்ச்சி நூல்.

ஆசிரியர் வீ. ஞானசிகாமணி தம் டாக்டர் பட்டத்திற்கான ஆய்வாக இக் கவிஞரின் படைப்புகளை எடுத்துக்கொண்டு திறம் பட ஆராய்ந்து பட்டமும் பெற்றுள்ளார். அவர்தம் உழைப்பின் பயனாக இதுவரை வெளிவாராதிருந்த போற்றித் திரு அகவல் போன்றவற்றைக் கண்டு வெளிப்படுத்தியும் உள்ளார்.

வரலாற்றுப் பின்னணி, எ.ஆ. கிருஷ்ண பிள்ளையின் வாழ்க்கை என்னும் முதல் இரண்டு இயல்களும் பின்னர் விவரிக்கப்பட்டுள்ள நூல்களின் தோற்றம் முதலியவற்றிற்கான சூழ்நிலைகளை நன்கு விளக்குவனவாகும். முன்னாவது இயலில் கிருஷ்ணபிள்ளையின் நூல்கள் எல்லாவற்றினுடையவும் தோற்றம் பதிப்பு வரலாறு முதலியவற்றைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளமை காணலாம். காப்பியப் புலவர் என்னும் தலைப்பில் காணும் அடுத்துவரும் இரண்டு இயல்களிலும் இரட்சணிய யாத்திரிகத்தின் முதல் நூலாகிய திருப்பயணியின் முன்னேற்றம் பற்றியும் கவிஞரின் பெருங் காப்பியச் சிறப்புகள் குறித்தும் பல்வேறு கோணங்களில் கண்டு காட்டும் திறனைக் காணலாம். இதனைத் தொடர்ந்து பக்திப்பனுவலாகிய இரட்சணிய மனோகரம், இரட்சணிய சரிதம், போற்றித் திரு அகவல் முதலியவற்றை அறிமுகப்படுத்துகிறார். உரைநடையாசிரியர் எனவரும் ஒன்பதாவது இயலில் உரை நடையில் கவிஞர் எழுதிய அனைத்துப் படைப்புகளையும் காண்கிறோம். மேலும், தொகுப்பாசிரியராயும் பதிப்பாசிரியராயும் பல்வேறு துறைகளில் கவிஞர் ஆற்றிய தொண்டுகளும் தரப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறுகப் பன்னிரண்டு இயல்களில் கவிஞர் கிருஷ்ணபிள்ளையின் இலக்கியப் படைப்புகள் முதலிய அனைத்தையும் விளக்கும் வகையில் இந்த ஆய்வு நூல் உள்ளமை பாராட்டத் தக்கது.

ஒவ்வோர் இயலிலும் குறிக்கும் பொருள்களைப் பற்றிப் பெருந்தலைப்புகளும் குறுந்தலைப்புகளும் அங்கங்கே அமைத்திருப்பதும் அடிக்குறிப்புகளில் விளக்கம் சேர்த்திருப்பதும் ஆசிரியரின் நுணுகிய ஆய்வுத்திறனையும் பேருழைப்பையும் புலப்படுத்தும். 12 படங்களும் இதில் உள. பின்னிணைப்பாகத் தரப்பட்டுள்ள 11 பகுதிகளும், மற்றும் மேற்கோள்பட்டியலும், பொருள் அகராதியும் இவ்வாய்வு நூலுக்குச் சிறப்பு அங்கங்களாம். இவையெல்லாம் கற்பாருக்குப் பெருந்துணையாகவும் வழிகாட்டியாகவும் உள்ளன.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் மால்கம் எஸ். ஆதிசேஷையா அவர்களின் முன்னுரையும் தமிழ்த் துறைத் தலைவர் டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களின் அணிந்துரையும் இந்நூல் முகப்பில் அணிசெய்கின்றன. பேராயர் சாலமோன் துரைசாமி அவர்கள் ஆசியுரை வழங்கியுள்ளார்கள்.

கவிஞர் எ.ஆ. கிருஷ்ணபிள்ளையின் புகழ் வாழ்வினை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டும் ஒளி விளக்குப் போன்று இவ்வாய்வேடு உள்ளது. கவிஞரின் நூற்றைம்பதாவது ஆண்டு நிறைவில் வெளியிடப் பெற்ற இந்நூல் அவர் புகழ் ஒளியை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டும் ஒரு நினைவுச் சின்னமாகவும் உள்ளது என்னலாம்.

—மு. சண்முகம் பிள்ளை

தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள்: நா வானமாமலை; நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், பிரைவேட் லிட்; சென்னை-1977: பக்.667; விலை ரூ. 20.

ஏற்கெனவே 1964 இல் வெளிவந்து பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் பாராட்டுதல்களையும் போற்றுதல்களையும் பெற்று இப்பொழுது இரண்டாம் முறையாகப் புதுக்கோலம் கொண்டு பிறப்பெடுத்துள்ளது.

இதிலுள்ள பாடல்கள் பெரும்பாலும் S. S. போத்தையா, S. M. கார்க்கி, M. P. M. இராஜவேலு, குமாரி P. சொர்ணம், S. S. சடையப்பன், கு. சின்னப்ப பாரதி, வாழப்பாடி சந்திரன், மங்கை, நா. வானமாமலை ஆகியோரால் திருநெல்வேலி மாவட்டம், தருமபுரி மாவட்டம், சேலம் மாவட்டம் ஆகிய இடங்களில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இப்பாடல்கள் தெய்வங்கள், மழையும் பஞ்சமும், தாலாட்டு, விளையாட்டு, காதல், திருமணம், குடும்பம், சமூகம், உழவும் தொழிலும், ஒப்பாரி எனும் பத்து பிரிவுகளாகப் பகுக்கப் பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பாடலும் எங்கு யாரால் தொகுக்கப்

பட்டது என்ற குறிப்புகளுடனும், ஒவ்வொரு பாடலும் எத்தன்மையது என்ற குறிப்புரைகளுடனும் இந்நூல் விளங்குகின்றது.

“அச்சுப்பிழைகள், விடுபட்டுப் போன சொற்கள், வரிகள், சேகரிப்பு விவரங்களில் உள்ள குறைகள்” ஆகியவற்றுடன் முதல் பதிப்பு குறைவுடைத்தாக விளங்கியது. இக்குறை இரண்டாம் பதிப்பில் நீக்கப்பட்டு மிகச் சிறந்த நூலாக விளங்குகின்றது.

பேராசிரியர் நா. வானமாமலை அவர்கள் தமக்கே உரிய ஆராய்ச்சிப்பாங்கோடும், சிக்கலற்ற தெளிவான நடையோடும், சிந்தனை மிக்க வளமான குறிப்புகளோடும் இந்நூல் நல்லதொரு முன் மாதிரியான நூலாக அமைந்துள்ளது.

நாட்டுப்புற இலக்கியமே ஏட்டு இலக்கியத்தை விட மானிட வியல் ஆய்வாளர்களுக்கும் சமூகவியல் ஆய்வாளர்களுக்கும் பெரிதும் துணைபுரிவது. இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் நாட்டுப்புற இலக்கியம் வற்றாத ஊற்றாக, வளமிக்க ஜீவ நதியாக விளங்குகின்றது. அத்தகைய நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் ஒருவகையாகும். இப்பாடல்கள் மண்ணிலே பிறந்தாலும் விண்ணின் ஜாலங்களைக் காட்டுவன. விண்ணிலே கிளை பரப்பினாலும் கூட மண்ணிலே வேரூன்றுவன. மனித இனத்தின் ஆன்மாவைத் தொட்டு அதன் அடித்தளங்களில் தம் ஆயுளைச் சேமித்து வைப்பன.

கிராமங்களின் வீதிகளில் குற்றுயிரும் குலையுயிருமாக, மறுகால் மறுகை வாங்கப்பட்டு மானபங்கப் பட்டும் வதைபடுகிற இந்நாட்டுப்புற இலக்கியங்களைச் சேகரிப்பதென்பது அத்துணை எளிய செயலன்று. அத்தகைய பணியில் கடந்த 15 ஆண்டுகளாகத் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி கொண்ட பேராசிரியர் நா. வானமாமலை அவர்கள் இவ்விலக்கியங்களின் காவல் தெங்வங்களில் ஒன்றாக விளங்குகின்றார்.

இந்நூல் நாட்டுப்புறப் பாடல்களைச் சுவைக்க விரும்புவோரின் சுரங்கமாகவும் அரங்கமாகவும் விளங்குகின்றது.

—சு. சண்முகசுந்தரம்.

தமிழ் நூல் (பாவும் உரையும்) இலக்கணப்புவன் த. சரவணத் தமிழன்; தமிழன் பதிப்பகம்; கொளு :-இயற்றமிழ்ப் பயிற்றகம், திருவாரூர்; தி.பி. 2003 = 1972; விலை நான்கு உருவா. பக்கம்: உய + 184.

தொல்காப்பியம், நன்னூல் ஆகிய இலக்கண நூல்களுக்குப் பின்னர் தமிழ்மொழியில் நல்ல இலக்கண நூல் தோன்றவில்லை என்று ஏங்கிக் கிடந்த தமிழ்நெஞ்சங்களுக்கு ஏற்றந்தரும் வகையில் அமைந்த நூல் இந்தத் தமிழ்நூலாகும். இந்நூலுக்கு மொழியியல் முனைவர் ஞா. தேவநேயனார் அவர்கள் மதிப்புரையும், திரு. அடிகளாசிரியர் அவர்கள் வாழ்த்துரையும், பாவலர் ச. பாலசுந்தரனார் அவர்கள் புறவுரையும் வழங்கியுள்ளனர். தென்மொழி ஆசிரியர் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் அவர்கள் இந்நூலுக்குப் பாயிரம் வழங்கியுள்ளார்.

“தமிழ்நூல்” முன்னோர் மொழி பொருளேயன்றி அவர் மொழியும் பொன்னேபோற் போற்றுவம்’ என்பதற்கேற்பத் தொல்காப்பியம், நன்னூல் ஆகியவற்றின் நூற்பாக்களை எடுத்துக் கூறியுள்ளது. இந்நூல் ‘பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல்’ என்பதற்கேற்பப் பல புதிய செய்திகளையும் கூறுகின்றது.

“தமிழ் நூல்” எழுத்தியல், சொல்லியல், உறுப்பியல், புணரியல், பொதுவியல், ஒழிபியல், தொடரியல் ஆகிய ஏழு இயல்களையும், நானூற்று முப்பத்து மூன்று நூற்பாக்களையும் கொண்டது. நூற்பாவின் கருத்துகளைப் பிறழ உணராமலிருக்க இலக்கண விளக்கம், இலக்கணக் கொத்து ஆசிரியர்கள் போன்று தமிழ் நூலாசிரியரும் தம் நூலுக்குத் தாமே உரை இயற்றியுள்ள பான்மை போற்றற்குரியதாகும்.

எழுத்தியலில் வரியெழுத்து பற்றிக் கூறியிருக்கும் ஆசிரியரின் நுண்மாண் நுழைபுலம் போற்றற்குரியதாகும். உறுப்பியலில் ஆளன், காரன், ஆட்டி, காரி, ஆளர், காளர் ஆகிய இறுதிகள் பற்றி ஆய்ந்து கூறியுள்ளார். பொதுவியலில் தமிழ்த் தொடர் அமைப்பு முறையில் முகவரி எழுதுவதும் நாளைக்குறிப்பதும் தான் சிறந்த முறை என்று கூறியுள்ளார்.

தமிழ்மொழி மேன்மேலும் வளரவேண்டிய மொழி; அதன் வளர்ச்சிக்குப் பிறமொழிச் சொற்களும் தேவை; தமிழில் பிறமொழிச் சொற்களுக்கு நல்ல தமிழ்ச் சொற்கள் கண்டுபிடிக்கும் வரை அச்சொற்களைத் தமிழ்மொழிக் கேற்ப மாற்றியுரைக்கலாம் என்று அறிஞர்கள் பலர் கருதுகின்றனர். அவர்களுடைய கருத்திற்கேற்பத் தமிழ் நூலாசிரியரும் ஒழிபியலில் ‘ஒலிபெயர்ப்பு’ என்ற பகுதியில் வடமொழியாக்கம் பற்றி விரிவாகக் கூறியுள்ளார்.

நூலின் இறுதியில் ‘அடைவு’ என்ற பகுதியில் ஆசிரியர் நல்ல பல சீரிய கருத்துகளைக் கூறியுள்ளார். சொற்களஞ்சியத்தின் இன்றியமையாமை, தனித்தமிழ்க் கொள்கை என்பது தனித்தமிழ் மரச்சிறுகாப்பு, என்பன போன்ற கருத்துகள் போற்றற்குரியவாம்.

ஆசிரியர் தற்கால இலக்கியங்களிலிருந்தும், நடைமுறைச் செய்திகளிலிருந்தும் மேற்கோள்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கும் பாங்கு போற்றற்குரியதாகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் இது போன்று ஒரு இலக்கண நூல் தோன்றியிருப்பது தமிழ் உலகத்திற்குப் பெருமைதேடித் தருவதாகும். இந்நூலைத் தமிழ் உலகம் போற்றும் என்பது திண்ணம்.

— பே. அர் த்தநாரீசுவரன்.

நர்சரிக் கல்வியும் வளர்ச்சிக்குக் குரிய பணிகளும் : தா. பத்மனாபன், ப. நடராஜன் வெளியீடு: கலைக்கதிர் வெளியீடு, கோவை 641004; முதற்பதிப்பு; அக்டோபர், 1977 பக்கங்கள்; 50; விலை ரூ. 4.50.

தா. பத்மனாபன், ப. நடராஜன் எனும் அறிஞர் இருவரின் ஒருமித்த நோக்கிலும் இணைந்த ஆய்விலும் தோன்றியது, 'நர்சரிக் கல்வியும் வளர்ச்சிக்குரிய பணிகளும்' எனும் இந்நூல்.

ஆசிரியர் இருவரும் வழங்கும் முன்னுரையே நூலில் சிறந்த திறனாய்வாக விளங்குகின்றது. அவர்களின் ஆளுமையை (Personality) நாம் உணரவும், நூலிற்குள் நுழைய நம் சிந்தனைகளை முறைப்படுத்திக் கொள்ளவும் இம்முன்னுரை துணை செய்கின்றது.

இந்நூல், நலம் விழையும் கவி மனம் படைத்து மகிழும் உடோப்பியன் உலகத்தைப் போல் நடைமுறைகளைக் காண மறுக்கவில்லை. வலிமை மிக்க மக்களை வருங்காலத்திற்கு வழங்கும் துடிப்பில், நிகழ்காலச் சிக்கல்களை நேருக்கு நேர் சந்தித்து வெற்றி கொள்ள வழி காட்டுகின்றது; அனுபவ உண்மைகளின் சூட்டில் உரம் பெற்ற ஆய்வுச் சிந்தனைகளைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

இந்நூல் இருபகுதியாக அமைந்துள்ளது. முதற்பகுதியில் ஐந்து கட்டுரைகளும், இரண்டாம் பகுதியில் நான்கு கட்டுரைகளும் ஆக ஒன்பது கட்டுரைகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பெற்றோர், நர்சரி நிறுவனத்தில் பணிபுரியும் வாய்ப்புப் பெற்றோர், தன்னம்பிக்கையில்லாத சிறுவர்கள், தன்னைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் தவித்துத் தடுமாறும் இளைஞர்கள், கல்வி நிறுவனங்களின் பொறுப்பாளர்கள், கல்வி பற்றிய கருத்தரங்குகளில் பங்கேற்போர் ஆகிய அனைவர்க்கும் இந்நூலைக் கண்டிப்பாக அறிமுகப் படுத்தல் வேண்டும். கூர்மையான ஆய்வுச் சிந்தனைகளின் பிழிவுதான் இந்நூல் எனினும் மொழி நடையாலும் விளக்க முறையாலும் பேரறிஞர்களின் பார்வைக்குள் மட்டுமே சிறைப்பட்டு

விடாமல், மேற்குறித்த அனைவர் பார்வையோடும் இந்நூலால் பயனுறவு கொள்ள முடியும்.

‘கலைகலைக்காக’ என்ற போலித்தனமான முழக்கத்தைப் போல் ஆய்வு ஆய்வுக்காக — வெறும் அறிவுக்காக — பட்டத்துக்காக புகழுக்காக என்றில்லை. பயன்மிகு செயற்பாட்டிற்குச் சீரிய வழி சமைக்கும் கடுமையான முயற்சியே சிறந்த ஆய்வு என்னும் உண்மையை இந்நூலைப் படிப்போர் உணர்வர்.

—தி. சு. சத்தியம்

“ஜெய சோமநாத்”: கே. எம். முன்ஷி. தமிழில் மொழி பெயர்த்தவர்: சரஸ்வதி ராம்நாத். ஸ்டார் பிரசுரம், 66, பெரிய தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை—600 005. பக். 448. விலை ரூ. 14.00

திரு. கன்யலால் முன்ஷி அவர்கள் எழுதியுள்ள “ஜெய சோமநாத்” சோமநாதர் ஆலயத்தை கஜனியின் மாபெரும் வீரனாகிய சுல்தான் முகமது வெற்றி கொண்டதை விவரித்துக் கூறும் சிறந்த தொரு சரித்திர நாவலாகும். இந்நாவல், சரஸ்வதி ராம்நாத் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்புப் பெற்றுத் தமிழில் வெளிவந்திருக்கிறது. எனினும் இதனை மொழிபெயர்ப்பு என்று கூற முடியவில்லை. தமிழில் படைக்கப்பட்டதே இந்நாவல் என்று துணிந்து கூறும் வண்ணம், எளிய இனிய நடையில் அமைந்துள்ள நாவலை, யாரும் எடுத்து ஒரே முச்சில் அமர்ந்து படித்து விட முடியும்.

இந்நாவலின் முதல் அத்தியாயத்தில் சோமநாதர் ஆலயத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி பற்றிய விவரங்கள் கதையாக ஆசிரியரால் கூறப்படுகின்றன. சந்திரனுக்குத் தக்கன் கொடுத்திருந்த சாபத்தைச் சிவன் நீக்கியருளினார். “அதிலிருந்து இந்த ஸ்யோதி லிங்கத்திற்கு சோமனாதர் என்ற பெயர் வழங்கப் பட்டது என்பது ஐதீகம். ரிஷிகளும் தேவர்களும் சந்திர குண்டத்தை அமைக்க, சந்திரனே இவ்வாலயத்தைக் கட்டுவித்தான்,” (பக்.16) என்று இக்கோயிலின் தோற்றத்தையும் இக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவனார் சோமனாதர் எனப் பெயர் கொண்டதையும் ஆசிரியர் கூறியுள்ளார்.

விக்கிரக வழிபாட்டின் விரோதியாகிய கஜினி முகமது, இந்திய மண்ணில் சிறந்திருந்த கோயில் விக்கிரகங்களை யெல்லாம் சிதைத்து வெற்றி பெறுவதை விளக்கும் ஆசிரியர், அவனை எதிர்த்து வெற்றி கொள்ளத்தக்க வீரர்கள் இந்திய மண்ணில் மிகப் பலர் இருந்தும், அவர்களிடம் ஒற்றுமை இன்மை காரணமாக கஜினி முகமதுவை வெல்ல முடியாமல் போனதை இந்நாவலில் விவரித்துள்ளார்.

“மாசற்ற வீரர்கள் ; உறுதியில் பிறழாதவர்கள் ; ஆனால் சுயாபி மானத்தின் காரணமாய், எதிரிகளின் பலத்தை மதிப்பிடத் தகுதியற்றவர்கள் : யுத்தப் பிரியர்கள் ; ஆனால் ஒன்று சேர்ந்து போர் புரியத் தகுதியற்ற கோழைகள் ! தாய்நாட்டின் பற்றோ தர்மத்தின் பால் உள்ள ஈடுபாட்டையோ விட நாடுகள் கைப்பற்றுவதினும், தன்னுடைய எல்லைக்கோட்டையே உலகமென்று நினைக்கும் குறுகிய மனப்பான்மையைப் போற்றி வளர்ப்பதிலும் இணையற்றவர்களாயிருந்தனர்” (பக்.113) என ஆசிரியர் நம் மன்னர்களின் போக்கைத் தெளிவாகக் குறித்துள்ளார்.

இந்நாவலில் வீரச்சுவையே மிக அதிக இடங்களில் விரவிக் கற்பவரின் நரம்பையும் முறுக்கேற்றுகின்றது. இந்நாவலுள் வரும் கோகாபாவின் வீரத்தைக் கண்டு மெய்சிலிர்க்கிறோம். அளவிறந்த கடல் போன்ற படையுடன் வரும் கஜினி முகமதுவை ஐந்நூறு வீரர்களுடனே எதிர்த்துப் போராடும் அவர்தம் ஆற்றலைக் கண்டு வியக்கிறோம்.

“முட்டாளே ! எதிரிகள் அதிகம் ; நாங்கள் ஒருசிலர்தான் என்று யார் கூறுவார்கள் தெரியுமா ? கோழைகளின் பிதற்றல் அது. இன்று நம் கண்களில் மண்ணைத் தூவிவிட்டு எதிரி தப்பி ஓடுகிறான். இனி நீயும் நானும் உயிர் வாழ என்ன தகுதியிருக்கிறது ? என்ன உரிமையிருக்கிறது ? சோமனாதரின் பணியை நாம் சரிவர நிறைவேற்றாவிடில் உயிருடன் இருப்பதும் பாபம்” என்று கோகாபாபா கூறி, வாளை எடுக்கும் பகுதியைப் படிக்கும் வாசகரும் அவர்தம் வீரவுரையால் உணர்ச்சி மேலெழப் பெறுவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

இச்சரித்திர நாவலுள் வரும் பாத்திரங்கள் மிகப் பலர் எனினும், சஜ்ஜன், சாமந்தன் என்னும் தந்தை, மகனுமாகிய இருவரே நம் நெஞ்சில் தலைமை இடம் பெறுகின்றனர்.

கஜினியின் படைகளைச் சோமநாதர் ஆலயத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதாகக் கூறித் தந்திரமாகப் பாலைவனத்திற்குள் அழைத்துச் சென்று, படையின் பெரும்பகுதியைச் சூறாவளியில் சிக்க வைத்துச் சாகடித்துத் தானும் அச்சூறாவளியில் மாளும் ஒப்பற்ற வீரனாகத் திகழ்கிறான் சஜ்ஜன்.

“தன்னந்தனியாக இருந்தும் எங்களைப் பாலைவனத்திற்குள் எப்படி ஏமாற்றி அழைத்துச் சென்று விட்டான் ! அது மட்டுமல்ல ; செத்து மடிந்த என் பத்தாயிரம் வீரர்களிடையே பழிவாங்கும் உக்கிர தேவதை போல் அல்லா நின்றான் !” (பக்.185) என்று கஜினி முகமதுவே சஜ்ஜனின் வீரத்தைப் பாராட்டிப் பேசுவதைக் காண்கிறோம். அச்சஜ்ஜனின் மகன் சாமந்தனும், படைகள் தழுவீற்றிருக்கும் பகைவன் மீது பாய்ந்து, வீரம் காட்டுகிறான்.

“கண்ணிமைப்பதற்குள் அவன் கரம் மின்னல் வேகத்தில் வாளை உருவியது, யாரும் ஏதும் சிந்திப்பதற்குள் அவன் தாவினான். பிரமித்து நின்ற மதுத், திலக் இவர்களிருவரையும் தாண்டி சுல்தான் மீது பாய்ந்தான், கட்டாரி மின்னியது. சுல்தானின் கழுத்தைத் தொட்டது”. (பக். 182).

இறுதி மூச்சுவரைச் சோமநாதரை விட்டு அகலமாட்டேன் ; அவரைக் காத்தே தீருவேன் என்று கூறும் சர்வயக்ஞரும் சிறந்த பாத்திரமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளார். சோமநாத லிங்கத்தைக் கதையால் தாக்க வரும் அமீரைச் சர்வயக்ஞர் தடுக்க, “ஏ, கிழவா நகர்ந்து விடு அப்பால்!” என்கிறான் அமீர். அதற்குச் சர்வயக்ஞர் “முடியாது!” “என் இறைவனும் நானும் பிரிக்க முடியாதவர்கள் ! வாழ்விலும், வீழ்ச்சியிலும் ஒன்றாகி நிற்பவர்கள் !” என்று பதில் கூறி முடிக்கும் முன்பே, வாளால் வெட்டுகிறான் அமீர். “குருதேவரின் சிரம் உடலிலிருந்து வேறுகிக் கீழே உருண்டது” (பக்.407) என்ற தொடர் கற்பவரின் கண்களைக் குளமாக்குகிறது.

“பம்மாரியாவின் கொடி பறக்காத அக்கோட்டை, நெற்றித் திலகமிழந்த விதவையைப் போல் பொலிவிழந்து நின்றது.” (பக்.144)

“மரணதாகம் கொண்ட ஒருவன் நிறைந்த நீர்நிலையை நோக்கி ஓடுவதுபோல் சாமந்தனும் அவர்களை நோக்கி ஓடினான்.” (பக்.138)

முதலான தொடர்கள் நாவலின் நடையைச் சிறப்பிக்கின்றன. இந்திய மண்ணின் ஒரு முக்கிய வரலாற்று நிகழ்ச்சியை விறு விறுப்பாக எடுத்துக் கூறும் இந்நாவலைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகம் விரும்பி வரவேற்கும்.

—சி. பாலசுப்பிரமணியன்

வயிர மூக்குத்தி : இறைக்குருவனர் இறையகம், 2, மேற்கு அரசர் தெரு, சென்னை—600 016, முதற்பதிப்பு : 1978 ; பிப்பிரவரி பக்கங்கள் 32 விலை : ரூ. 2

இறைக்குருவனர் வழங்கும் இந்நாடகத்தின் கரு பழமையானது ; தேவநேயப்பாவாணரின் ‘தமிழர்மதம்’ எனும் நூலில் ‘கோயிற் களவு’ எனும் பகுதியில் அமைந்த வரலாற்றுக் குறிப்பினில் உயிர்த்தது ; பதினேழாம் நூற்றாண்டிற்கு அழைத்துச் செல்லும் பின் நோக்குப் பார்வையுடையது. ஆனால், இன்றைய தமிழர் நெஞ்சில் இன்னமும் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் ஆரிய மோகத்தை அழிக்கும்

உள்ளீட்டில் இந்நாடகம் இயல்வதால், 'கலைகலைக்காக' என்னும் தத்துவத்திற்குள் ஒளியவில்லை.

உடல் வலிமையால் தமிழினத்தை முழுமையாக அடிமைப் படுத்தி ஆள முடியாதென்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்த ஆரியக் கூட்டம், தமிழர்களின் மூளையைச் சூறையாடும் சூழ்ச்சியில் விழிப்புடன் செயல்படத் தொடங்கிற்று. அன்று முதல் ஆரிய சூழ்ச்சியில் ஏமாந்த தமிழர் பலர்; எதிர்த்த தமிழர் சிலர். இன்று, இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் இன்னமும் மரத்துக் கிடக்கும் தமிழ் மனங்களில் ஊடுருவித் தைக்க, 'வயிரமுக்குத்தி' ஒரு வாளாகின்றது. உலக வரலாற்றில் இனப்போராட்டத்தின் எழுச்சிக்கு இலக்கிய உலகமும் கைகொடுத்து நிற்கல் தொடர்ந்து வரும் நிகழ்ச்சியே.

இந்நாடகத்தின் பாத்திரப் படைப்பு, காட்சியமைப்பு, நிகழ்ச்சி நிரோட்டம், உரையாடல் திறம், நாடக உத்திகள் போன்ற நாடக நலன்கள் நிரம்பவுள்ளன. இந்நாடகத்தின் உள்ளீடு எப்படிக்கருவில் பதிந்து, நாடக நிகழ்ச்சிகளில் வளர்ந்து பயன் முடிவை அடைகின்றது என்பது வாசகர் உள்ளத்திற்கு உவப்பூட்டுவதாம்.

இனப்போராட்டங்கள் இருக்கும்வரை இத்தகைய இலக்கியங்கள் தோன்றிக்கொண்டுதான் இருக்கும். இனப்போரைச் சந்திப்போரின் சிந்தனைகளை இவ்விலக்கியங்கள் சந்தித்துவிட்டால் தோன்றிய பயன் பெறும்.

—தி. சு. சத்தியம்

மனக் கோலம்: மஹி (டி. ஆர். குருசாமி); அமுதநிலையம் லிமிடெட், சென்னை-14.; 1977; பக்கம் 155; விலை ரூ. 5.

இது 'ஒரு குடும்பத்தின் கதை' இல்லை. கூட்டுக் குடும்பத்தின் கதை, ஆசிரியர் ஒரு கதையைச் சொல்ல நினைத்து, அதற்குள் இன்னொரு கிளைக்கதை புகுந்து கிளைக்கதைக்குள் ஒரு துணைக்கதை புகுந்து ..... அப்பப்பா எங்கும் கதைமயம்.

பருவ மடைவதற்கு முன்பே கோபாலனுக்கு மணமாகிப் பருவமடைந்த பின் அவனுக்கு விருந்தாகாமலேயே நின்று விட்டவள் பிச்சை. பருவமங்கையர் பலரிடம் விருந்தாகித் தன் உடலையும் உள்ளத்தையும் கெடுத்துக் கொண்டவன் கோபாலன். பருவ மடைந்த பின்னும் ஸ்பரிசம் கூடக் கிட்டாமல் ஏங்கித்தவிக்கும் துளசி. தன் சகோதரியின் பெண்ணாகிய துளசியைத் மணந்த பின்பும் கூடத் தாரமாக நினைக்க முடியாமல் தங்கையாக நினைத்து வாழும் கிருஷ்ணன். இவர்களின் மத்தியில் கதை சுழல்கிறது. துளசியையும்

கோபாலனையும் காலம் இணைத்து வைக்கிறது. உள்ளத்தளவில் இருவருமே இணைந்து விடுகிறார்கள் அல்லது கெட்டு விடுகிறார்கள். உடலளவில் கூடக் கெட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால் உடலுறவின் போது மட்டும் துளசியின் நெஞ்சத்துள்ளிருக்கும் பாரதப்பண்பு(!) விழித்துக் கொள்வதால் அதற்கு இடந்தர மறுக்கிறாள். அவளது மனக்கோலம் இறுதியில் மாக்கோலமாகச் சிதைந்து விடுகிறது. தொழுநோய் பிடித்த கோபாலன் பிச்சையின் மனக்கோலத்தில் மணக்கோலக் காட்சி தருகிறான். இதுதான் கதை.

நல்ல கதைக் கரு கிடைத்துவிட்டால் கதை ஓட்டத்தின் (சுவை) பின் ஆசிரியர் செல்வார். இல்லாவிட்டால் ஆசிரியர் பின் கதை ஓடிவரும். இக்கதையைப் பொறுத்தவரையில் ஆசிரியர்தான் தன் சாமர்த்தியத்தால் கதையை நிமிர்த்த முயற்சிசெய்கிறார். இலகுவாக வந்து விழும் உவமைகள், அனாயாசமாகத் தூக்கியெறியும் பழமொழிகள், தத்துவச் சிதறல்கள் ஆகியன ஆசிரியரின் ஆளுமையைக் காட்டுகின்றன. சில இடங்களில் அளவுக்கு அதிகமாகவும் ஆசிரியர் பேசிவிடுகிறார். கதை, நமக்குக் கதை சொல்கிறதா, ஆசிரியர் நமக்குக் கதை சொல்கிறாரா என்பதே புரியாமல் போய்விடுகிறது.

தமிழ் வாசகரிடையே திறமையானவர் என்று பெயர் பெற்று விட்ட இன்றைய கதையாசிரியரில் சிலர் தத்துவ மழையைப் பொழிந்து கொண்டும், தவறுகளைத் தருமங்களாக்கிக் கொண்டும், மொத்தத்தில் தங்களை ஞான குருவாகக் கருதிக்கொண்டும் உபதேசம் (கதை) பண்ணுகிற இந்த வேளையில் சில நடைமுறைகளை, சம்பவங்களை, உண்மைகளை அப்படியே எடுத்துக் கொண்டு கதை வடிவம் தர முயற்சி செய்திருப்பதே இக்கதையின்தனிச் சிறப்பு. கதை உணர்த்தும் கொள்கையை அல்லது நோக்கை ஆசிரியர் கூறாமல் அதையும் வாசகர் முடிவுக்கே விட்டிருப்பது பிறிதோர் சிறப்பு.

-- ப. கிருஷ்ணன்

கங்கவர்மன் : ய. லட்சுமி நாராயணன் ; ஸ்டார் பிரசுரம், சென்னை-5. 1977 ; பக். 544 ; விலை ரூ. 17.

கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் எட்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் கொங்குநாட்டையாண்ட சிஷ்டப்பிரிய சிவமாரை கொங்குநாட்டின் மகாதி ராஜாவை அடிப்படையாகக் கொண்டு, வரலாற்றுப் பின்னணியில் புனையப்பட்ட புதினமே கங்கவர்மன்.

இந்நூலின் ஆசிரியரான லட்சுமி நாராயணன் அவர்கள், 'பொன்னகர்ச் செல்வி', 'பூந்துறை நாயகன்', 'விஜய நந்தினி', 'தியாக வல்லி', முதலிய வரலாற்றுப் புதினங்கள் எழுதி மக்களிடையே பெரிதும் அறிமுகமானவர்.

'கங்கவர்மன்' என்னும் இப்புதினம், கொங்கு நாட்டு வரலாறுகள், அவை தொடர்பான ஆய்வுகள் ஆகியவற்றை ஆசிரியர் நுணுகிப் படித்ததன் விளைவாக விளைந்த 'பயன்' ஆகும்.

வரலாற்றையே முழுதும் தழுவிச் செல்வதால் சில இடங்களில், வரலாற்று நூல் படிப்பது போன்ற உணர்வு எழுகின்றது.

வீரத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்துள்ள இவ்வரலாற்றுப் புதினம், கங்கவர்மனின் மகள் காணாமல் போவதையே அடிப்படையாகக் கொண்டு, சுற்றிச் சுழல்கிறது. இடையிடையே அரசியல் தந்திரங்கள், பாச உணர்ச்சிகளின் மோதல், சமயத் தலைவர்களின் அரசியல் ஈடுபாடு, கொங்கு நாட்டுப் பழங்குடியினரின் பழக்க வழக்கங்கள், அவர்களுடைய அரசியல் போக்குகள், புலவர்களுக்கிருந்த பெருமதிப்பு ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன.

கொங்கு நாட்டு அரசரின் கதையே யாயினும், பாண்டியர், பல்லவர் வரலாறுகளும் இடையிடையே ஏற்ற முறையில் பிணைக்கப் பட்டுள்ளன.

தொடக்கத்தில் ஆசிரியர் வரலாற்றுப் பின்னணிகளையும், குடிமுறையையும் சுட்டிச் செல்வதால், கதையோட்டத்தில் தொய்வு ஏற்படுகிறது; எனினும், பாதிப் பகுதிக்குப் பின், கதையோட்டத்தில் சற்று வேகம் காணப்படுகின்றது.

இடையிடையே ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளை அடிக்குறிப்புகளாகத் தந்துள்ளார். இறுதியில், பின்னிணைப்பாக, 'கொங்கு நாட்டுச் சரித்திரச் சுருக்கம்', 'இந்த நவீனத்துக்குத் தொடர்புள்ள சரித்திர விளக்கம்', சமகால அரசர் பட்டியல், துணை நூற்பட்டியல் ஆகியவை தரப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க செய்தியாகும்.

புதினம் என்னும் போர்வையுள், அரிய வரலாற்றை உள்ளடக்கி, இவ் வரலாற்றுப் புதினத்தை ஆசிரியர் உருவாக்கியுள்ளார். சுவை பயக்க அவர் கையாண்டுள்ள நடை பெரிதும் பயன்படுகின்றது.

வீர சைவம் : டாக்டர் வை. இரத்தினசபாபதி ; சென்னைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு ; 1977; பக்கம் 454; விலை ரூ. 20.

டாக்டர் வை. இரத்தினசபாபதி அவர்கள் 'வீர சைவம்' பற்றி மிக விரிவாகவும் தெளிவாகவும் முறையாகவும் செறிவாகவும் எழுதியுள்ள இந்நூல் 410 பக்கங்களையும் 6 இயல்களையும் கொண்டுள்ளது. நூலின் நோக்கையும் போக்கையும் பொருளையும் முறையையும் விளக்கும் வகையில் ஆசிரியர் தந்துள்ள இயல்களின் தலைப்புகளை இங்கே தரலாம் :

1. வீர சைவ அறிமுகம்—இருவகை நெறிகள் (113 பக்கங்கள்)
2. வீரசைவமும் இலிங்காயதமும் (20 பக்கங்கள்)
3. வீரசைவத் துறை (67 பக்கங்கள்)
4. வீரசைவநெறி (151 பக்கங்கள்)
5. வீரசைவப் பொலிவு (24 பக்கங்கள்)
6. தத்துவநோக்கில் வீரவைசம் (20 பக்கங்கள்)

மேற்கண்டவாறு இயல் பாகுபாட்டோடு பக்கப் பாகுபாட்டையும் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது ஆசிரியர் ஒவ்வொரு இயலுக்கும் தந்துள்ள அடிக்குறிப்பு எண்ணிக்கையையும் இணைத்துப் பார்த்தல் இன்பம் தரும். அது பற்றிய விளக்கம் வருமாறு :

இயல் எண்	பக்கங்களின் எண்	அடிக்குறிப்புகளின் எண்
I	113	123
II	20	33
III	67	60
IV	151	66
V	24	12
VI	20	--

இவ்வாறு பட்டியல் செய்து பார்ப்பதால் நூற்பொருள்/இயற்பொருள் சிறப்பும் அதற்கு ஏற்ப ஆசிரியர் அமைக்கும் அடிக்குறிப்புச் சிறப்பும் ஒருவாறு ஒளிரும். இதில் உள்ள நிறை குறைகளையும் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக நூலின் இறுதி (உறுதி) இயலுக்கு ஆசிரியர் அடிக்குறிப்பு ஏதுமே இடவில்லை!

டாக்டர் இரத்தினசபாபதி அவர்களின் 'வீரசைவம்' நூலின் தனிச் சிறப்பாகக் கருதத்தக்கது, அவர் நூலின் இறுதியில் 44 பக்கங்களில் தந்துள்ள மிக விரிவான பொருளடக்க அகரவரிசையே ஆகும். இதில் சற்றொப்ப 800 குறிப்புகள் (Entries) உள்ளன.

இவற்றை அகரவரிசை அடிப்படையன்றிப் பிறவகைகளிலும் பாகுபாடு செய்யலாம். நூலைப் படிக்கு முன்னும் படித்த பின்னும் இந்தப் பொருளடக்க அகரவரிசையை ஊன்றிப் படித்தல் பயன்தரும்.

முதலியலில் ஆசிரியர் (1) பெயர்க்காரணம் (2) மூலப்பொருளின் இயல்பு விளக்கம் (3) தொல்காப்பியக் கடவுட் கொள்கை (4) திருவள்ளுவர் தரும் சொற்கள் (5) வீரம் என்பது சென்ற துறையால் பெற்ற தூய்மை (6) வேண்டாமை என்னும் விழுச்செல்வ நெறி (7) ஏமநெறி (8) நந்தி நெறி (9) நாகநெறி (10) அமரநிலை தரும் அறுவகை நெறி (11) பொய்யடிமை தீர்த்த புனித வீர நெறி (12) நீத்தார் நெறி (13) வீரமாகேசநெறி (14) வடுநீங்கு சிறப்பு நெறி (15) மூலபண்டாரத் தொன்னெறி ஆகிய உட்தலைப்புகளின் கீழ் கருத்துகளைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

இவ்வாறே ஆசிரியர் பிற இயல்களையும் உட்தலைப்புகள் இட்டு விளக்கியுள்ளார். ஆனால் முன்னுரை, முடிப்புரை/தொகுப்புரை அமைப்புகள் இயல்கள் அனைத்திலும் ஒரு தன்மைத்தாய் அமையவில்லை.

ஆசிரியர் 'பயன்பட்ட நூல்கள்/இதழ்கள்' பட்டியல் ஒன்று தனியே தந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

'வீர சைவம்' தலை சிறந்த ஆராய்ச்சி நூல். இந்நூலை ஆசிரியரே-மிகத் தொடக்கத்திலேயே (பக்கம் 18) குறிப்பிட்டிருப்பது போல் அவர்தம் 'சிந்தனையின் நெடும்பயணம்' எனலாம். இன்னும் சொன்னால் அந்த 'ஒருவழிச் சிந்தனை' (391) 'கடும் பயணம்' என்றும் குறிப்பிடலாம். சில பல இடங்களில் ஆசிரியர் கருத்துகள் வலிந்து பெறப்பட்டவையாகவும் ஆதாரங்கள் காட்டப் பெறாதனவாகவும் உள்ளன. ஆனால் இக்குறைபாடுகள் ஆசிரியரின் கல்வி கேள்விகளையும் கடும் ஆராய்ச்சி உழைப்பையும் கருதும் போது இலைமறை காய்களாகின்றன.

'வீர சைவம்' நூல் வெளியீட்டால் அந்நெறியும் அருந்தமிழும் பெரும்பேறு பெற்றுள்ளன.

—ந. சஞ்சீவி

மநு விஞ்ஞானேசுவரீயம் என்னும் மிதாஶ்ரத்தின் வழி நூல் : ஸ்ரீ அழகின் பெருமாள் ; மகாமகோபாத்யாய டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், அடையாறு, சென்னை-600020 ; பக். 260. பதிப்பு : 1960; விலை ரூ. 4.

'சட்டத் தமிழ்' பற்றி, இதுவரை தமிழில் கிடைத்துள்ள மிகப் பழமையான செய்யுள் நூல் 'மநு விஞ்ஞானேசுவரீயம்' என்னும் இதுவே ஆகும். எனவே, இது ஆய்வாளர்களால் போன்றே போல் போற்றத் தக்கதும் ஆகும்.

'மனு' முதலிய நூல்கள் மக்களின் வாழ்க்கை நெறியினை நெறிப்படுத்துவனவாகும். அத்தகைய நூல்களை 'ஸ்மிருதிகள்' என்று வடமொழியில் குறிப்பர். ஸ்மிருதிகளில் மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது 'மனு' என்னும் முனிவர் இயற்றிய 'மனு ஸ்மிருதியே' ஆகும்.

காலப்போக்கில் 'மனு' என்பது பிற்காலத்தவராலும், பிறரால் எழுதப்பட்ட அற நூல்களுக்கும் பொதுப் பெயராய் விளங்கலாயிற்று. ஆகவே, 'மனு விஞ்ஞானேசுவரீயம்' என்ற தொடரிலும் 'மனு' என்னும் சொல் பொதுப் பொருளையே சுட்டுவது குறிக்கத்தக்கதாகும். மனுவுக்கு அடுத்து புகழ் பெற்றது, 'யாஞ்ஞவல்கியர் அருளிய ஸ்மிருதியாகும். 'மிதாட்சரம்' என்பது 'யாஞ்ஞவல்கிய ஸ்மிருதிக்கு' 'விஞ்ஞானேசுவரர்' இயற்றிய பேருரையாகும். இதுவே அந்த ஸ்மிருதியின் தலை சிறந்த உரையாகும்.

கி. பி. பதினொன்றாம் நூற்றாண்டில், மேலைச் சளுக்கிய மன்னன் இரண்டாம் விக்கிரமதித்தன் ஆட்சியில், கலியாண் நகரில் வாழ்ந்தவர், விஞ்ஞானேசுவரர். இவர் உருவாக்கிய 'மிதாட்சரம்' எனும் உரைநூல் பாரதத்தில், வங்கத்தைத் தவிர பிற பகுதிகளில் வழக்கில் உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவ்வாறு புகழ் பெற்ற மிதாட்சரத்தின், (1) ஆகாரம் (2) வியவகாரம் (3) பிராயச் சித்தம் எனும் முப்பகுதிகளில், 'வியவகாரப் பகுதி'யின் சுருக்கமே, 'மனு விஞ்ஞானேசுவரீயம்' என்னும் இத் தமிழ்ச் சுவடியின் மூல வடநூலாகும்.

கி. பி. 15ஆம் நூற்றாண்டினிறுதியில், திருநெல்வேலியில் வாழ்ந்த அழகின் பெருமாள் என்பவரால் எளிய விருத்தப்பாவினால் இஃது இயற்றப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல், காப்பு, பாயிரம், அவையடக்கம், நூலின் பொழிப்பு என்ற நூற்பகுதிகளைக் கொண்ட முகவுரையுடன், லட்சணங்கள் என்ற பெயருடைய 49 நூற்பகுதிகளையும் கொண்டுள்ளது.

ஆங்காங்கே பாடல்களுக்குத் தக்க தலைப்புகள் தந்தும், இன்றியமையாச் சொற்களைத் தடித்த எழுத்துக்களில் அச்சிட்டு இருப்பதும், உரைநடைச் சுருக்கங்கள், இடைக் குறிப்புகள், பொருளடக்கத்தில் தரப்பட்டுள்ள ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகள் ஆகியனவும், இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள வடமொழி ஒப்புமைப் பகுதியும், அரும்பத அகராதியும், நூலைக் கற்பார்க்குப் பெருந்துணையாவதுடன், நூலின் உயர்ந்த பதிப்புத் தன்மையையும் காட்டுகின்றன.

“தமிழ், வியவகார மொழியாகக் கூடுமா? என்று அன்பர்கள் ஆய்ந்து வரும் இக்காலத்தில், கூடும் என்பது மட்டுமல்ல; கூடி

யிருந்தது என்று காட்ட இன்று இந் நூல் வெளி வருகின்றது” — எனும் பதிப்பாளரின் கருத்துக்கு இந்நூலின் பக்கந்தோறும் சான்றுகள் கிடைக்கின்றன.

சட்ட இயல் மொழி பெயர்ப்பாளர்களின் கருத்திற்கும் ஆய்வாளர்கட்கும் விருந்தாக அமையத்தக்க நூல் இந்நூல் என்றால் அது மிகையன்று.

—க. வேங்கடேசன்

கண்டறியாதன கண்டேன் : கி. வா. ஜகந்நாதன் ; தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் ; எழும்பூர் ; சென்னை ; 1975 ; பக்கம் 8 + 332 ; விலை ரூ. 12.

கண்டறியாதன கண்டேன் என்ற தலைப்பில் வெளிவந்துள்ள இந்த நூல் ஒரு சுவையான பயணக் கட்டுரை நூல். பாரிசில் நடந்த உலகத் தமிழாராய்ச்சிக் கருத்தரங்கிற்குத் தமிழக அரசினர் திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன் அவர்களையும் அனுப்பிவைத்தனர். அப்போது பாரிசு, லண்டன், ரோமாபுரி ஆகிய நகர்களைச் சுற்றிப் பார்க்க இவருக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. தமது பயண அனுபவங்களை மிகைப்படுத்தாமலும் குறைத்துப் பேசாமலும் ஆசிரியர் முறையாக இந்த நூலின் மூலம் வாசகர்களுக்கு விளக்கிக் கூறியுள்ளார். பயணத்தின் தொடக்க ஏற்பாடு முதல் வீடுவந்து சேரும்வரை தமக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன வற்றை மட்டும் முறையாகவும் சுவையாகவும் இவர் எடுத்துக் கூறும் நயம் மிகவும் போற்றத்தக்கது.

இந்த நூலை வெறும் பயணக் கதையாக ஆக்காமல் உலகத் தமிழாராய்ச்சிக் கருத்தரங்க நிகழ்ச்சிகளுக்கும் உரிய இடம் கொடுத்து இந்நூலின் சிறப்பை இவர் மிகுதியாக்கியிருப்பது உணர்ந்து போற்றிப் பாராட்டத்தக்கது.

நமக்கு நன்கு பழக்கமில்லாத புதிய பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் பார்க்க நேரும்போது அவற்றைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவும் விருப்பு வெறுப்பின்றி உணர்ந்து கொண்டு மற்றவர் கட்டுத் தெளிவாக அவற்றைப் பற்றித் தெரிவிக்கவும் மிகுந்த நிதானம் தேவை. இந்த நிதானம் இவரிடம் இயல்பாகவே அமைந்திருப்பதால் இவர் அந்தப் பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் வானளாவப் புகழ்ந்து போற்றவு மில்லை ; குறைகூறி இகழ்ந்து தூற்றவு மில்லை ; உள்ளது உள்ளபடி உணரமுயன்றிருக்கிறார் : உணர்ந்ததைத் தமக்கே உரிய இயல்பான இனிய நடையில் உணர்த்தியிருக்கிறார்.

கருத்தரங்கக் கட்டுரைகளைப் பற்றிய செய்திகளைக் சுருக்கமாகத் தொகுத்துக் கூறி விட்டு அவை பற்றிய தமது மதிப்பீடுகளையும் எல்லை மீறாமலும் அஞ்சாமலும் நுட்பமாகவும் கூறியிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்க அறிவுலக நாகரிகம் எனலாம்.

ஒரு சிறந்த எழுத்தாளரின் இயல்பும் தமிழறிஞரின் இயல்பும் இவரிடம் ஒருங்கே அமைந்திருப்பதால் நூலில் காணும் கட்டுரைகளுக்கு இவர் வழங்கியுள்ள தலைப்புகளும் கட்டுரைகளின் தொடக்கமும் முடிவும் தனிமெருகு பெற்று விளங்குகின்றன.

இந்த நூல் ஒரு பயணநூலே எனினும் சுவையான கதை போலவும் அறியாதவற்றை அறிவிக்கும் கட்டுரை போலவும் விளங்குவது பயணநூல்களில் இந்நூல் பெற்ற ஒரு தனிச் சிறப்பு எனலாம். ஆங்காங்கே தேவையான படங்களைச் சேர்த்துள்ளது இந்நூலின் பயன்பாட்டையும் அழகையும் மேலும் கூட்டியுள்ளது.

இத்தகைய பயணநூல்கள் தமிழுலகுக்குப் பயன்விளைக்கும் நூல்கள்.

—பொன். கோதண்டராமன்.

பூச்செண்டு: த. அமிர்தலிங்கம் எம். ஏ. செவ்வேள் பதிப்பகம், 7 வெங்கடாசல நாயக்கன் மூன்றாம் தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை; முதற்பதிப்பு—சூன், 1978; பக்: 88; விலை: 3-00.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் கவிதையுலகில் காலெடுத்து வைக்கும் இளங்கவிஞர் த. அமிர்தலிங்கம் 72 கவிமலர்களைப் பூச்செண்டாக அறிமுகப்படுத்துகின்றார்.

எழுபத்திரண்டு கவிதைகளில் முருக பக்தியில் முருகப் பிறந்தன பல; நாட்டுப் பற்றினைப் பற்றிக்கொண்டன சில; பொதுவுடைமைக் கருத்துரைக்கும் சில பாடல்கள். சாதி ஒழிப்பில் தீவிரம் காட்டும் சில பாடல்கள். தொழிலாளர் நலன் நாடும் பாடலும் உண்டு; ஏழ்மைக்கு இரங்கும் பாடலும் உண்டு; வறுமையை ஒழிக்கத் துடித்தெழும் சில பாடல்கள்; அறிவுரைக்கும் ஆசான் வடிவு கொள்ளும் சில பாடல்கள்.

பூச்செண்டின் பலநெறிப் பாடல்கட்கும் ஆசிரியரின் தன்னைப் பற்றிய சிந்தனை சமுதாயச் சிந்தனை என்னும் இரண்டுமே காரணங்களாகின்றன. ஆசிரியர் தனிமனிதச் சிந்தனையில் மூழ்குகையில், அவர் உணர்வுகள் அடைக்கலமாவது இறைவனிடமே. தனிமனித வாழ்க்கையிலும் சமுதாய வாழ்க்கையிலும் சிக்கல்களில் இடர்ப்பட்டுத் தடுமாறும் உள்ளத்தைத் தூக்கி நிறுத்தி ஆக்கப் பணி

புழிய ஊக்கும் உணர்வாக முருகன் முன் நிற்கின்றான் ஆசிரியருக்கு. இந்நிலையில் பிறந்தவைதான் இப்பூச்செண்டில் முறுவலிக்கும் முருகன் பாடல்கள். தன்னைப் பற்றிய நினைவுகளை விடுத்துச் சமுதாயத்தை நோக்கும் ஆசிரியருக்கு இருபதாம் நூற்றாண்டின் வளர்ச்சிக்கேற்ற சிந்தனைகள் தோன்றுகின்றன. அதாவது நடை முறைகள் புலனாகின்றன. இவை இந்த ஆசிரியர் பழமையிலும் புதுமையிலும் கொண்டுள்ள ஆர்வத்தைக் காட்டுவனவாம்.

“அழுக்கைச் சேர்க்கும் நகங்களைப் போல்

[வறுமையைச் சேர்க்கும்

கள்ள மாந்தர் கொட்டங்களை அடக்கிட வேண்டும்

அழகு கெடுக்கும் அதிகமுடி வெட்டுவதைப்போல்

பதுக்கல் செய்யும் எத்தர்களை நசுக்கிட வேண்டும்,”

(பக் 43)

என்ப புதிய உவமையில் பழைய தீமையைத் தாக்குகிறார். இவ்வாறு பல வழிகளில் கவிதையும் கருத்தும், உணர்வும் உள்ளீடும், சந்தமும் சிந்தனையும், அழகும் ஆற்றலும் இணைந்து, துணிவுடன் கவிதையுலகில் காலெடுத்து வைக்கும் தகுதியுடையவர் பூச்செண்டின் ஆசிரியர் எனச் சாற்றுகின்றன.

—தி. சு. சத்தியம்

கோழி வளர்ப்பில் குஞ்சுகளின் சாதனை : ச. கு. கணபதி, எம். ஏ.; அல்லயன்ஸ் கம்பெனி, சென்னை-4; 1978; (மு. ப.), பக்.86, விலை : ரூ. 2-80.

நூல்கள் இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று அறிவு நூல்கள்; இன்னொன்று ஆற்றல் நூல்கள். அந்த வகையில் இந்த நூல் அறிவு நூல் இனத்தைச் சேர்ந்தது. வாழ்க்கையை விவரித்து வாழ்க்கைக் காகப் படைக்கப்படும் நூல்களே ஆற்றல் நூல்கள். அவை இலக்கியங்கள் எனப்படும். வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய கலை, தொழில், அறிவியல் தொடர்பாக விளக்கிக் கூறும் நூல்களை அறிவு நூல்கள் என்பர். அவை கட்டடம், சிற்பம், நெசவு, தோட்டம், கால்நடை வளர்ப்பு, மின்தொழில் பயிற்சி, மீன் வளர்ப்பு போன்ற வற்றைப் பற்றிய நூல்களாகும். இக்காலத்தில் ஆற்றல் நூல்களைக் காட்டிலும் அறிவு நூல்களைப் படைப்பதிலும் படிப்பதிலும் உலக சமுதாயம் ஆர்வம் காட்டி வருகிறது. காரணம், வாழ்க்கைத்தரமும் வாழ்க்கை வளமும் பெறுதற்கு மக்கட் பெருக்கமுள்ள இக்காலத்தில் அவசியமாகின்றன. ஆதலின், கோழி வளர்ப்புப் போன்ற குடிசைத் தொழிலுக்கு ஊக்கம் காட்டி விளக்கம் செய்யும் இதுபோன்ற நூல்களின் தேவை காலக் கட்டாயமாகின்றன.

“எழுதுவோனின் 38 ஆண்டு அனுபவம் இதனை நல்ல முறையில் அமைக்க உதவியிருக்கிறது” என்று நூலின் முகவுரையில் நூலாசிரியரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இக்கூற்று, தற்புகழ்ச்சிக்காகவோ விரிந்த விற்பனைக்காகவோ எடுத்துக்கூறப்படவில்லை என்பதை நூலை முழுக்கப் படித்த பின்பு என்னை அக்கூற்றின் உண்மையை நினைத்துப்பார்க்கத் தூண்டியது.

கோழி வளர்ப்பில் ஈடுபடும் கோழிப்பண்ணைத் தொடர்பும் கோழி வளர்ப்போரின் கூட்டுறவு யோசனைகளைக் கேட்டிருத்தலும், நூல்கள், தாளிகைகள் (Magazines) போன்றவற்றில் படித்த செய்திகளும் கோழிக் கண்காட்சிகளைப் பார்த்ததின் அனுபவமும் இந்நூலாசிரியருக்குக் கோழி பற்றிய ஞானத்தை உருவாக்கியுள்ளது என்பதை இந்நூலுள் அறியக் கிடக்கும் செய்திகளால் தெரிய வருகிறது.

கலப்பு மொழியற்ற நல்ல தமிழ் நடையை, எவரும் எளிதில் கற்கத் தூண்டும் சிறு சிறு வாக்கிய அமைப்பை, செய்திகளைப் படிப்படியாகக் கூறிப் புரிய வைக்கும் ஆற்றலை இதுபோன்ற அறிவு நூல் வரிசையில் காணல் அரிது. அந்த வகையில் இந்தப் பெருமைகளை இந்நூல் சிறப்புறப் பெற்றுள்ளது.

கோழிப்பண்ணை அமைக்க விரும்புவோரில் சிலர் பொரிக்கும் முட்டைகளுடன் தொடங்குவதும் சிலர் முட்டைப் பருவக் கோழிகளை வாங்கித் தொடங்குவதும் இன்னுஞ் சிலர் பொரித்த குஞ்சுகளையே வாங்கித் தொடங்குவதும் முறையாகக் கொண்டுள்ளனர். இவற்றுள் குஞ்சுகளை வாங்கித் தொடங்கும் முறையே மிகுந்த வருவாய்க்கு வழிகோலுகிறது என்பதை விரிவாக இந்நூல் விளக்குகிறது. ஆகவே, குஞ்சுகளால் ஏற்படும் இலாபத்தை மனத்திற்கொண்டு இந்நூலிற்குத் தலைப்பாக, “.....குஞ்சுகளின் சாதனை” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆசிரியர். கோழிகளைப் பற்றியும் கோழிப்பண்ணைகளைப் பற்றியும் அறிய விரும்புவோர்க்கு இது ஒரு சிறந்த நூலாகும். குறிப்பாக வீட்டிலேயே ஓரிரு கோழி வளர்ப்போருக்கும் பண்ணை வைத்துக் கோழி வளர்ப்போருக்கும் வேண்டிய அரிய செய்திகளையும்/அறிய வேண்டிய செய்திகளையும் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கும் நூல் எனலாம்.

வேலையைத் தேடி அலைந்தவரும் அலுத்தவரும் இந்த நூலைப் படித்தால் சுயவேலை பெறும் ஆவலையும் ஆர்வத்தையும் பெறலாம் என்பது என் எண்ணம்.

—சின். கோதில்மொழியன்

தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வரலாறு : பா. வீரப்பன்—கோ. கிருட்டிணமூர்த்தி ; அன்பு நூலகம், 11. ஏ, பார்த்தசாரதிசாமி தெரு, சென்னை-600 005 ; 1977 பக்.144 ; விலை ரூ. 6-00.

தமிழில் ஆராய்ச்சி வளர்ந்து வரும் இந்நாளில் ஒவ்வொரு பொருள் குறித்தும் இதுகாறும் என்னென்ன ஆய்வுகள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்து கொண்டால்தான் அப்பொருள் குறித்த உயர் ஆராய்ச்சியினை மேலும் நன்முறையில் செய்ய இயலும். அவ்வகையில் தொல்காப்பியம், எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டு, திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம், உரைகள், புதினம், சிறுகதை ஆகிய தலைப்புகளின் கீழ் அவ்வப் பொருள் பற்றி இதுகாறும் அமைந்த ஆய்வு வளர்ச்சியினைச் சுட்டுவதாகத் 'தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வரலாறு' என்னும் இந்நூல் அமைந்துள்ளது. தமிழ் ஆராய்ச்சி காலந்தோறும் எங்ஙனம் விரிந்தும், செறிந்தும் வளர்ந்துள்ளது என்பதனை இவ் ஆய்வு நூல் நன்கு எடுத்துரைக்கின்றது.

தொல்காப்பிய ஆய்வில் உரையாசிரியர்கள் பெற்ற இடத்தினை நிறுவி, அவர்களே முறையாக ஆராய்ச்சியியலைத் தொடங்கிய பெருமைக்கு உரியவர்கள் என்பதனை முதற்கட்டுரை கூறுகின்றது. இரண்டாம் கட்டுரை எட்டுத் தொகை நூல்களின் ஆய்வைப் பற்றியதாகும். சங்க நூல்களின் பதிப்புகளில் அரிய ஆய்வு முன்னுரைகளை எழுதிப் பெருமை பெற்ற டாக்டர் ஐயரவர்களைப்பற்றியும், சங்க நூல்களை வசனநடையில் எழுதிய ஆசிரியர்களைப்பற்றியும் விரிவாகக் கூறுகிறது.

'பத்துப்பாட்டு' என்னும் மூன்றாம் கட்டுரை பத்துப்பாட்டு எங்ஙனம் இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளர்க்கு இலக்கியக் கருவூலமாகவும், வரலாற்றுய்வாளர்க்கு வரலாற்றுக் கருவூலமாகவும் விளங்குகின்றது என்பதைப் பல்வேறு ஆய்வறிஞர் கூறுகின்ற கருத்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்குகிறது.

காலந்தோறும் பல்வேறு திறனாய்வுகளைப் பெற்றுத் துலங்குவது திருக்குறள். திருக்குறளின் பதிப்புகள் தொடங்கி இன்றைய குறளாராய்ச்சி வரைக்கும் வளர்ந்துள்ள கருத்துகளைத் 'திருக்குறள்' கட்டுரை தொட்டுச் செல்கிறது. இவ்வாறே சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம் ஆகிய காப்பியங்கள் குறித்தும் உரையாசிரியர்கள் குறித்தும் தக்கவண்ணம் எழுதியுள்ளார்கள்.

காலத்துக்குக் காலம் இலக்கியப் பொருள், கூறும் முறைமையிலும், வடிவத்திலும், எங்ஙனம் மாறுதல்களும் வளர்ச்சிகளும் பெற்றுள்ளது என்பதைப் புதினம், சிறுகதை, கட்டுரைகள் ஆகியன நன்கு சித்திரிக்கின்றன.

வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்துடன் அணுகி, ஆசிரியனது திறனை மதிப்பிடும் திறனாய்வுப்பார்வைகள் வளர்ந்த பான்மையையும் இந்நூல் எடுத்துக்கூறுகின்றது.

பொதுவாகத் தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சியினை அறிய விரும்புவார்க்கு இந்நூல் பெரும் பயனளிக்கும். ஒவ்வொரு தலைப்பிற்குப் பின்னரும் அவ்வப்பொருள் குறித்து ஆய்ந்த பி. எச்.டி., எம்.லிட்., ஆய்வேட்டுப் பட்டியல்களையும் இணைத்திருப்பது பெரிதும் பாராட்டிற் குரியது.

—இ. சந்திரமூர்த்தி

* * *

Modern Studies in Tamil by Pon. Kothandaraman, published by Tamil Nuulakam, Madras 18, 1976, pp VIII + 94, price Rs 7-00.

This volume is a collection of ten essays dealing with Tamil linguistics, Dravidian linguistics, Tamil prosody and literary analysis.

The three essays under Dravidian linguistics namely (a) kodagu vowels (b) Alternation i/u in Dravidian (c) i/e. u/o alternations in South Dravidian deal with Dravidian phonology in general and with phonotactics in particular. All these three studies have heavily drawn upon the Dravidian Etymological Dictionary for constructing and establishing the theories involved.

Of the first three articles under 'Tamil linguistics' the first, A note on Vp in Tamil poses the question "Is it S or Vp that dominates the subject Np in Tamil?" and arrives at the following conclusions :

1. In certain cases like *enakku avarait teriyum* it is incorrect to rewrite the S as S → Np—Vp, since there is no subject Np at all in such sentences (p. 1)

2. "There is a syntactic unit which includes the traditional Vp and the subject Np", but excludes the sentential elements like the sentence adverbs, etc.

3. And this unit is the topmost Vp in an S.

4. The S should be rewritten as S → (pre-S)—Vp—(post S).

There is much force in the argument for the new set of rewrite rules. But in view of the illustrative sentences provided it seems to be related mostly to surface structures i.e., to non-kernel sentences. (see the diagrams on pages 7 and 8). There are of course Tamil utterances like '*enakku avarait teriyum*' which are kernel but do not have a subject Np and defies the existing rewrite rules. Such structures, though few in Tamil, require a different kind of analysis. Since a *generative grammar* whether *weak* or *strong* should *explicitly characterise* all and only sentences of a language, the author's proposal warrants a serious attention of linguists and he deserves scholarly approbation for spotting the problem which itself is a contribution in any empirical science.

The second paper is about 'automatization' in Tamil. The author formulates a suitable structure for automatisisation in Tamil.

The third under this head is '*on vinaittokai*'. Its main concern is to inquire whether the first element of a *vinaittokai* is a verb or a noun. Dismissing the views of Ilampuranar, Teyvacciliyar, Naccinarkkiniyar and Pavanantiyar in whose opinion the first element is either a participle or a verb root, the author agrees with Cenavaraiyar's view that the first element is a verbal noun. His arguments are as follows :

(a) *vinaittokai* is one of the six compounds in Tamil (b) all other compounds have a noun as their first element and therefore (c) "it is quite reasonable to say that the first member of *vinaittokai* also is a noun." (page 19).

It is surprising that 'reasoning' and 'logic' are brought in to solve a linguistic problem so as to smack of prescriptivism.

Arguing against treating the first element as a relative participle, the author stresses that "we cannot supply any tense in *vinaittokai* and that the semantic aspect of the compound should not be ignored" (p. 18). Taking the example of '*kolyanai*' he says that '*kol*' does not mean '*konra*' or '*kollum*' '*yanai*', but just "signifies habituality or capability of the elephant" (p. 18). An admirable semantic interpretation! But it does not work with all examples. For instance,

otimaram, *celluyir*, etc., do not admit of such interpretation. They certainly mean, to any native speaker, *otinta maram* and *cenra uyir*¹ respectively and the first members here do want the application of appropriate tenses lest the semantic significance of the context is lost and communication fails. The stipulation therefore that non-attachment of tense and negative marker in *vinaittokai* should characterise it, does not seem to be applicable to certain kinds of *vinaittokai* like those cited above. Or if one is to accept the author's view in this regard, then these examples (*otimaram*¹, *celluyir*²) should be rejected as *not vinaittokai* at all.

A fruitful distinction is made by the author when he distinguishes *vinaittokai* and *panputtokai* in terms of the nature of the noun-forms of their first members. The distinction is that action nouns (*vinaittokai*) take tense marker and negative marker at some stage whereas abstraction nouns (*panputtokai*) do not behave this way. Based on this distinction the author considers *kolaivinai* and *natippukkalai* as examples of '*vinaittokai*' as '*kolai*' and '*natippu*' cannot take tense or negative markers at any stage (p. 22, ft note 21). Tradition considers theses as examples of *iru peyarottup panputtokai*, and not as those of *vinaittokai*. As the author himself observes, further inquiry in a more detailed way is necessary to resolve this crux. The author's statement namely "In this issue, at present my knowledge does not go beyond this limit" (p. 20) is a very healthy sign of intellectual honesty in the realm of academic research and scholarly pursuits where charlatanism and plagiarism seem to be the order of the day.

There are two articles under 'Tamil prosody'. One of them examines the view whether the syllable in English can be said to be equivalent to the 'acai' in Tamil and concludes in the negative. As far as prosody is concerned the author's view is correct. The other article is about the two ways of analysing a verse line in Tamil, the units being '*eluttu*' and '*cir*'. It also considers the question of the length of a verse line and concludes that empirically speaking, the ten-foot is the longest line.

---

¹ *Otimaram parri yurtirai yutaiippa* (*Manimekalai* 16: 14)

² *Celluyirnimirttu* (*Gilappatikaram* (25 : 99))

The last two papers in this volume are placed under 'literary analysis'. "The Style of Mu. Va." is an attempt at analysing the style of Mu. Varadharajan as a modern prose writer. 'Eventual analysis of literature' suggests that a literary work may be analysed in terms of its events in their various aspects such as significant event, consecutive event, simultaneous event, etc.

It is not the correctness or otherwise of the conclusions of a paper or a study that should govern our considerations of its merits. It is the resultant research interest and enthusiasm that it generates by its perusal that matters more in such studies. As such this volume is a welcome addition to the field of Tamil linguistics and its author Dr. Pon. Kothandaraman deserves keen attention and appreciation by scholars interested in Tamil studies.

In view of the fact that the articles under Dravidian linguistics deal with phonology and that Tamil linguistics is a species of Dravidian linguistics, it would have been better placed, if the section on 'Dravidian linguistics' had preceded the one on 'Tamil linguistics'.

—A. A. Manavalan

The Verb in Modern Tamil by Pon. Kothandaraman; published by Pulamai Publications, IOe, B. M. Garden Street, Alwarpet, Madras-600 018; 1977, pages IV + 40; Price Rs. 2-50.

This booklet contains two separate articles on 'The Verb in Modern Tamil'. Both the studies had appeared in the form of study papers in *Pulamai* (1977) a bilingual Journal devoted to Tamil studies.

The first article deals with the simple Tamil verb in terms of stems, tenses, PNG markers, the imperative, desiderative, optative, etc., with regard to finite forms, and in terms of the adverbial and adjectival participles in regard to non-finite forms. The third section is an attempt at classifying the nouns derived from verbs into types such as *Ceytal type*, *Ceytatu type*, *Ceykinratu type*, *Ceyvatu type*, etc. This study shows (p. 19) that a Tamil simple "verb when conjugated

for tense, PNG, etc., gives 105 forms", the break-up of which has been shown as:

Finite forms :	63
Non-finite forms :	10
Derived nouns :	32
	—
	105
	—

The author has suggested ten rules for realising the various structures of the simple verb.

Tense as a grammatical category does not always denote temporality; in many of the world languages it is *formal* not temporal in realisation. It may be in virtue of this modern linguistic concept that the author considers 'negative', conditionally of course, as a separate tense and states that "there are four tenses in Tamil, i. e. past, present, future and negative" (p. 4). It calls for the attention of and corroboration by linguists and linguisticians as well.

The second article deals with the complex verb in Modern Tamil. It suggests five structures for the complex verb. The complex verb is, in its finite form, analysed in terms of the aspectuals, modals and voice while the non-finite forms such as adverbial participles, adjectival participles, etc., are analysed in terms of their formal structures.

—A. A. Manavalan

Glossary of Linguistics, English-Tamil, N. Arunabharathi, Tamil Nuulagam, Madras 600 018, pp.xii + 83 + i; Rs 6.00

To make available in our own languages the knowledge of every discipline under the sun is the call of the time. This need is rightly realised by the governments, State and Central as well, and by various organisations, institutes and scholars. To fulfil this long felt

need, there have been many publications covering many disciplines in Indian languages including reference tools like dictionaries and glossaries.

Arunabharathi's 'Glossary of Linguistics, English-Tamil' is a silent and significant contribution in this line made timely to Tamil Linguistics which has gained grounds in the recent period. This slender volume has some 4000 linguistic terms with Tamil equivalents *wherein accuracy, brevity and clarity are well preserved.*

This welcome addition to Tamil Linguistics will certainly serve as an indispensable aid to teachers, students, scholars and translators of Linguistics. Since this pioneer attempt of Arunabharathi is of considerable importance and his is a significant contribution to Tamil Linguistics, he deserves the attention of every one who is interested in this field.

— V. Jayadevan.

தமிழ்த்துறைச் செய்திகள்

சனவரி '78 — தூன் '78

பொருளடக்கம்

1. புதிய துறை
2. டாக்டர் பட்டம்
3. அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகள்
4. சிறப்புச் சொற்பொழிகள்
5. ஆசிரியர்—மாணவர் கருத்தரங்குகள்

1. புதிய துறை

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் தமிழ்ப் பேரகராதி (Tamil Lexicon), ஆங்கிலம்—தமிழ் அகராதி, மற்றும் கன்னடமொழி அகராதி முதலிய பல அகராதிகளைக் காலந்தோறும் வெளியிட்டு வந்துள்ளது. இவ்வகையில் இப்பொழுது தமிழ் ஆங்கில அகராதி வெளியிடுவதற்கு ஒரு தனிப் பகுதி ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இதில் திருவாளர்கள் அ. அ. மணவாளன், இ. சுந்தரமூர்த்தி ஆகியோர் பணியாற்றிவருகின்றனர்.

2. டாக்டர்பட்டம்

பேராசிரியர் டாக்டர் ந. சஞ்சீவி அவர்களின் மேற்பார்வையில், 'திருநெல்வேலி மாவட்ட நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் சமுதாய அமைப்பு' என்னும் பொருளில் திரு. சு. சண்முக சுந்தரம் டாக்டர் பட்டம் பெற்றுள்ளார்.

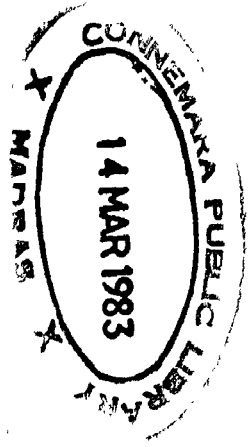
3. அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகள்

சொற்பொழிவின் பெயர்	நாள்	சொற்பொழிவாளர்	பொருள்
பேராசிரியர் டாக்டர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை வெள்ளிவிழா நினைவுச் சொற்பொழிவுகள்	16-17-3-'78	டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம்	தொல்காப்பிய உரைநெறிகள் & திறன்கள்
திருமதி சொர்ணம்மாள் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகள்	27,28,29-3-'78	தவத்திரு சுந்தர சுவாமிகள்	பெரிய புராணத்தில் கவிதைநலம், பக்திச்சுவை, சமுதாய நோக்கு

4. சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள்

நாள்	சொற்பொழிவாளர்	பொருள்
8-2-'78	திரு. பகீரதன்	சப்பானியப் பயண அனுபவங்கள்
8-3-'78	திரு. பெ. தூரன்	கவிக்குரல்
17-3-'78	டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம்	தொல்காப்பியம்
30-3-'78	தவத்திரு சுந்தர சுவாமிகள்	பெரிய புராணம்

5. ஆசிரியர்—மாணவர் கருத்தரங்குகள்

நாள்	ஆசிரியர்	பொருள்	மாணவர்	பொருள்
25—1—'78	டாக்டர் மா. செல்வராசன்	பாரதிதாசன் பாடல்கள் பதிப்பும் குழப்பமும்		
	திரு. து. மூர்த்தி	இலக்கியத்தில் அழகியல்—ஒரு பார்வை		
	திரு. மு. சண்முகம் பிள்ளை	திவாகரப் பதிப்பு வரலாறு		
22—2—'78	திரு. கு. மோகனராசு	திருக்குறள் காட்டும் உவமை அமைப்புகள்		
29—3—'78	செல்வி தி. சு. சத்தியம்	ஏழில் நான்கு—மொழிநலப் பார்வை	திரு பா. உதய குமார்	அண்ணாவின் 'செவ்வாழை'
26—4—78			திரு, மா. இலக்குவன்	பாரதியார் பாடல்களில் உலக ஒருமைப்பாடு.